

10

10

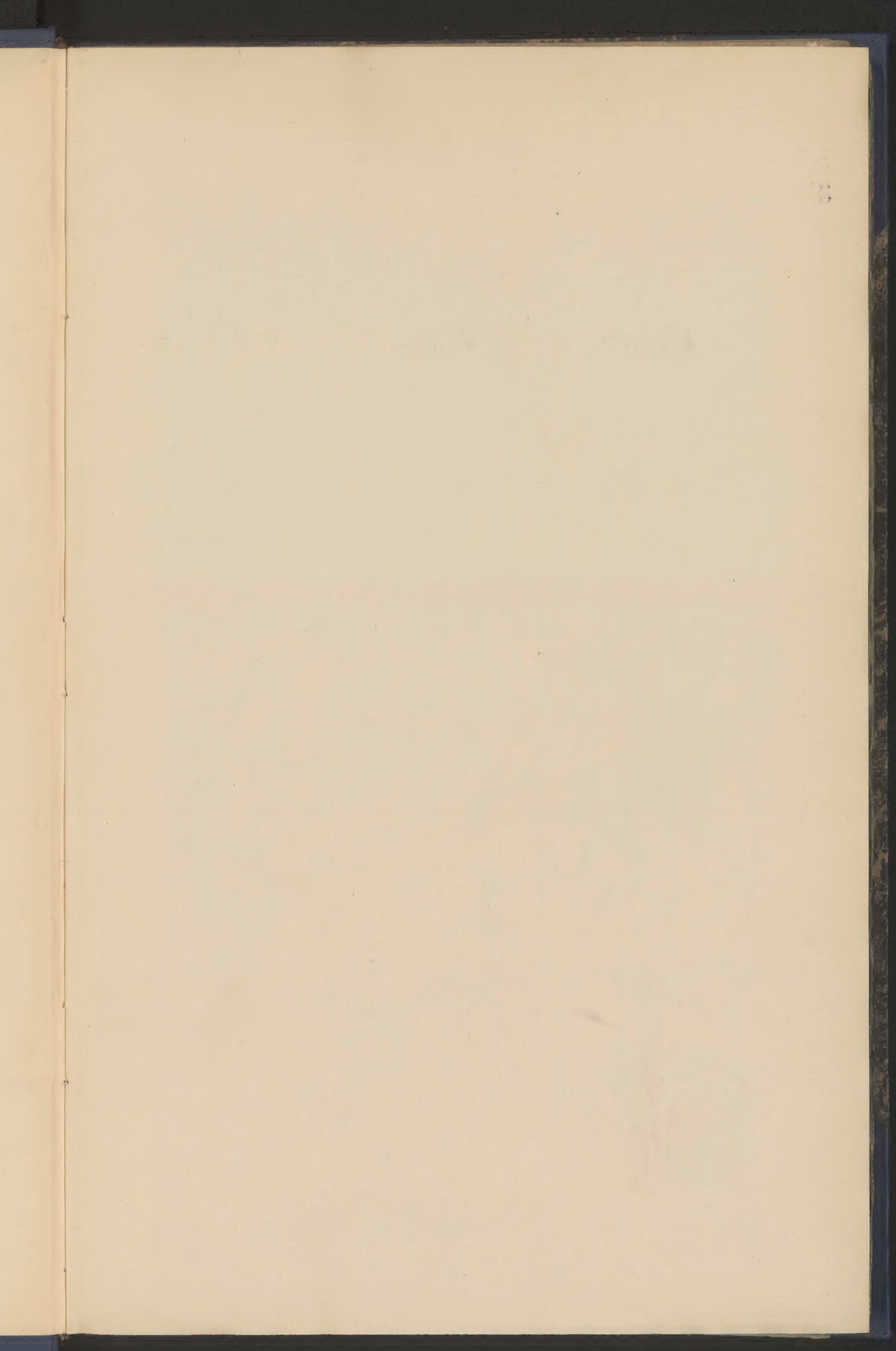
10

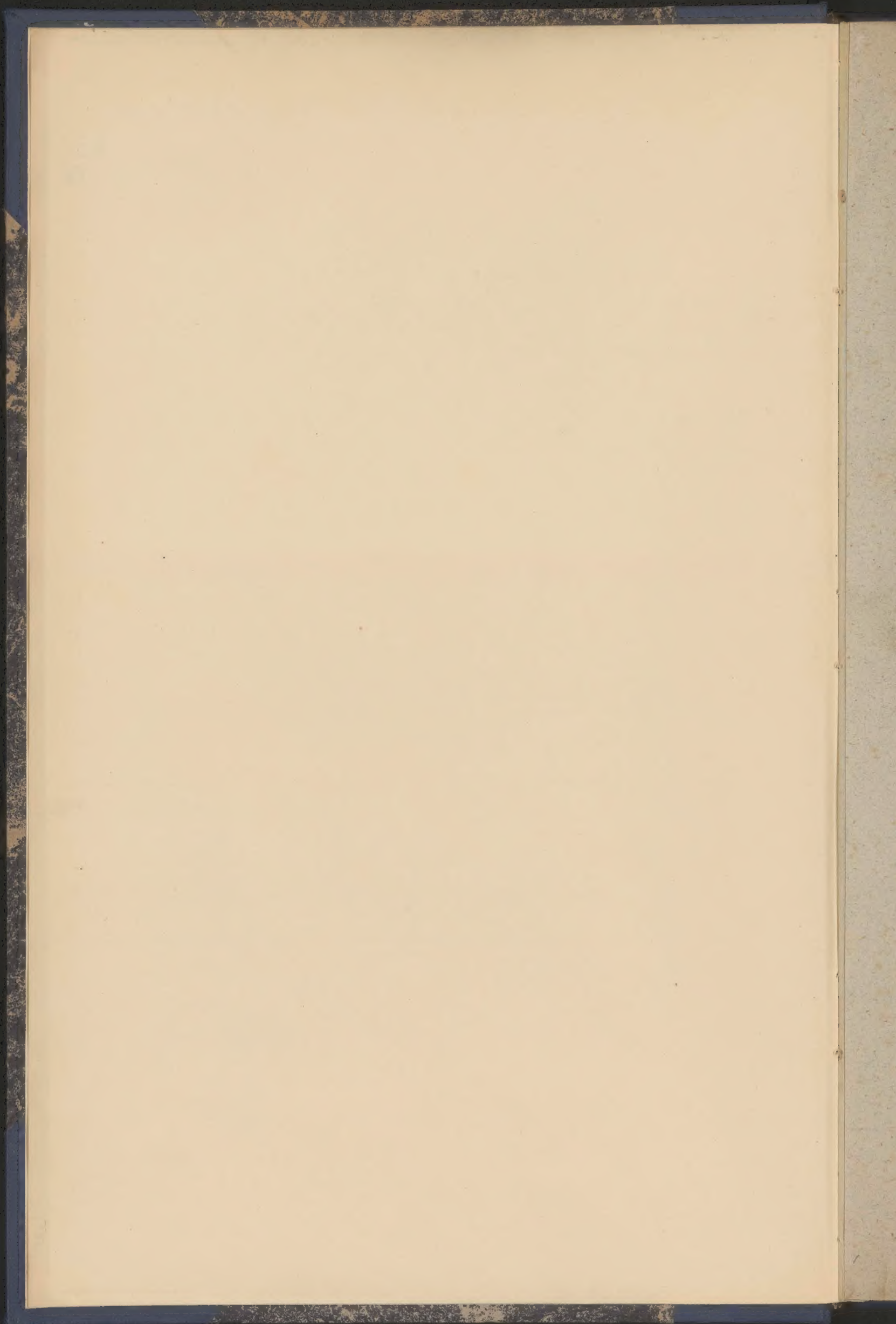
Ze spuścizny po Stanisławie Brzowski, b. notariusz z Kalisz,
zmody w Krakowie w r. 1937. Opracowano w r. 1938.

7359

III

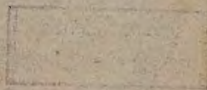
7359

Notaryat.

1845_{r.}

1811. 1812.

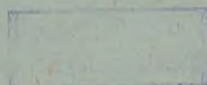
Wykład Notaryatu

przez

Jozełowicza

Profesora Prawa Cywilnego.

Ksawery Jozełowicz (1806-1849) był od r. 1840
profesorem na Król. Kursach Prawnych w Warszawie.

1845 roku.

zaspokojenia ouych, dla tego też umowy, przewidywały
jednocześnie z potrzebami swożkami i sięgają sa-
mego nawigatu towarzystwa. Wam pismo wyu-
serzione i upowierzchnione zostało, rozmaite na-
rody używały rozmaitych uroczystości, przy zawar-
taniu umów. U jednych udawano się w wiejsia
publiczne, u drugich na targi, u innych do bram
miasta, celem nawierania ustnie umów, a wszę-
dzie to miało na widoku, aby publicznie za-
warcie umowy, w obecności wielu osób, znała-
ły możność potwierdzenia ich bytu.

Ten jednakże sposób nawierania umów, ma-
łoby dawał niekiedy do dotrzymywania obowiązku
przyrzeczonych, prolegat bowiem na przekle-
siej stron, na dobrej wierze i przekleświ świad-
ków z któregoś oddaleniem się albo swiergi ni-
kłej ślady zawartej umowy. —

Brak jakiegokolwiek świadectwa prawnego
o istnieniu zobowiązań, w następstwie prawie sk-
soleniu extortuła dotyczących, dawał exsto-
kowi prawo do drugich i razgłych sporów. W bra-
ku dowodów rozstrzygnięcie sporów powierzano
losowi, najczściej Sąd sam sobie wymierzał
sprawiedliwość, a siła była dowodem umowy
i wyrokiem sporów.

Z upowierzchnieniem słałi pisanie, wze-
szenie pisma do umów dobrej woli razgto używać.
Lecz pismo dowód umowy stanowiło, które
wzręku przywatużu zostało, nie było zabepie-
czone od złej woli stron, ani od zniszczenia cza-
sa, ani było wyższe nad wszelki zarzut swia-
dectwem względnie zawania umów w nich
objętych. —

Wyższe wyobrażenia o porządku towarzy-
stwu, postanawianie praw od każdego w spo-

Teusz

współczesność, spokojność rodziny, potrze-
ba ustalenia własności i bezprzecznego używania
praw, każdego z nich, wskazują konieczność
utworzenia instytucji, któreby poturczały pro-
stawienia stron, w umowach, i skutki dobrej wo-
li objawione, były schronieniem dobrej wiary,
historią od zawiści i przeurotności ludzkiej. — po-
stawienia reguł Urzędników, w obecności któ-
rych zawarta umowa, Akt zawany i pisek
nich potwierdzenia, narzucają, zastępując
własną, jest niezaprzeczonym dowodem ne-
gacji i obowiązku w ich obecności powiad-
czanych, — Urzędników, którzy są powna-
czeni nie tylko do powiadzenia, ale i do
zachowania dowodów zawartych umów, aby
ich pamiętać i utrzymać w pamięci, przed złą
wiarą, i kłamstwem i kradzieżą, Urzędnicy ci
w prawie nazywają się Notariuszami i nad-
od zaprowadzenia nowego prawa / 1818 r / Re-
gularni. —

procedura zaprowadzenia tej instytucji,
zobowiązuje każdego z nich, zawrzeć umowa-
ny prywatnie, i publicznie, jedynie co do nie-
których części, w wyjątkach. Umowa czy
prywatnie, czy Urzędniczo zawarta, stanowi
prawo między stronami tak aby prawo temu na-
przejdzie w wypadku ustauowionem, wypły-
wem woli prywatnej bądźiennej, i nadaje wykona-
nie, esekucję, i odwołanie z prawami powołanymi
obowiązującymi, potrzeba jej opatrzyć również
autentycznymi, również niezaprzeczonymi, i
istotnymi jak samo prawo, dlatego też umowę
tylko w formie Urzędowej, do której wymaga-
nia jest przywiązana, zawarta, przy iście
pisan Urzędników, pisan Actów Krajowych,

dotyczy stanowienie praw należy upoważnionych,
więcej imieniu działających, wprost bez nadnego
renkacji lub drugiej Sędziów są wyznaczone, wy-
konanie ich umów prywatnych w razie spo-
ru musi być przekazywane na drogę Sędziów
i wyroków Sądowego nakazane. —

poctog tych więc wyobrażeń Notaryusze wy-
si Regenci są to Urzędnicy przedstawieni do
funkcjonowania Aktów i Kontraktów, ile razy
stosy ich lub prawnym nadaci Aktom cechy
Urzędowici, do Aktów prawni publicznej przy-
wizania, i statkiem której bezwzględnie zro-
bowizacji najgłębszych eksterminali następuje,
Urzędowicy do poszerzenia woli ston, do za-
chowawania, składu, nowych umów i Aktów,
wydania stosunku w razie potrzeby odpisu
Aktów, celu odosobnienia ich bytu lub roz-
porządzenia eksterminali, gdzie ta inna miejsce. —

Najbardziej Akt prawni i Notaryusze zawar-
ty, w podwójnego stanowiska zapakowani są
niekiedy. —

1° pod względem jego formy, dowód Aktu
stanowiczej. —

2° pod względem jego materji i przedmio-
tów, który obejmuje, zasad i przepisów
prawa, na których bazują, każda
umowa co do swjej istoty zawartości być winna.

Nauka więc o Notaryacie, jest to nauka
wskazująca jak Aktom dobrej woli i kontra-
ktom nadaci formę, do której niezaprzeczona
wiedza i cecha Urzędowici jest prawniczą, a
jak prawo do Aktów i umów dobrej woli sto-
sować, czyli jest to nauka wskazująca na
ich na który sposób Aktu pod względem
dowodu, i na ich na który sposób umowy

lub

Opraco-
wano
i opar-
o celi
u

lub czynności w Akcie obiętej, pod względem ma-
terji. W tych dwóch względach, uważając Akt
dunkowy samą naukę o notaryacie podzieltamy
na dwie części. —

W pierwszej wyłożone będą formy i uroczy-
stości wszystkich Aktów wspólne, które cechę uwz-
ględniając Aktom nadają, urządzenia wewnętrznej
organizacji i instytucji Notariuszów Soltyckich,
obowiązków Notariuszów, sala Aktów przysięg-
nych i inne, które Notariuszom są przeciwne,
a w Aktach innych nie mają. —

W drugiej części traktować będziemy o mate-
riji Aktów i zastępowaniu prawa do czynno-
ści i umów dobrej woli, o formach i uroczy-
stościach pisanych, tacy, gdzie forma i
istota tej jest połączona, i o drugiej nie da się
odróżnić: / ubi forma dat esse rei / gdzie jest
nie tylko do środka, ale i do zewnątrz umowy,
potrzebna. —

Umi dla samej uroczystości nauki o Notarya-
cie przystąpiemy, na krótko i na wstępie prze-
bieśmy Historję tej instytucji, mianowicie
u Rzymian, których prawa były wzorem
dla innych praw nowożytnych i wiadomości
o przysięgowaniu Aktów dobrej woli u Pol-
sów, przed wyznaczeniem prawami, w Krajach naszym
obowiązujących. —

Rozdział II

O przysięgowaniu Aktów dobrej
woli i nadawaniu cechy wz-
ględności u Rzymian. —

O przysięgowaniu
Aktów dobrej wo-
li i nadawaniu
cechy względo-
wej
u Rzymian.

W różnych Krajach przysięgowanie woli skon-
kretnizowane było w różny sposób. U
Rzymian, zwyczaj ten umiarkowany, w obre-
mieniu Sędziów, przed pisaniem, który osnowę umów

na

na matyję notowań tabliczkach którego nazwisko tabellion, od tychże tabliczek pochodzi; lub notarius od notowania na tabliczkach. Zapisywano umowy w sposobie skróconym przez znaki lub cyfry, które miały znaczenie już znane i powszechnie przyjęte. — Akta jednakże tak, przyjmowane, nie nosiły na sobie jeszcze cechy ustawy publicznej; stawała się ich własność nadawcy, a nie publiczna. Akta i zapisy jego używane, obowiązywały tylko, stawiały się ze świadkami i pisarzami tabelli, przed praetorem, który po przedstawieniu sobie sprawy zamawiał, przez tabelliona zapisanych, i po wystąpieniu świadków, rozstrzygał Akt sporządzał na piśmie, przyjmując na nim pieczęć i ekscentryczną jego rozporządzeń. Zapisywanie aktów w tabliczkach w Rzymie po-ucinnym było najęzściej niewolnikom. Pa-trycjusze utrzymywali dla siebie i dla swoich klientów tabliczki pisarzy. —

Opierali tabellionów, którzy utrzymywali Pa-trycjusze, byli jeszcze tabellioni i notariusze pro Miestach, lecz i tych Akta nie miały cechy obowiązu. Byli oni wybierani z pośrednictwem nich, publicznych urzędów będących, dla tego aby przyjęcie Aktów i ich wydanie nie stawało się tożsawem. Podpisanie Aktów dopiero w Cesarstwa Rzymskiego więcej zaczęło się na przyjmowanie Aktów zwolnić. —

Cesarz Aureliusz i Honorjusz zakazali używania niewolników na notariuszów i pisarzy, unikając bowiem te w ten sposób jedno i to samo znaczenie. Ten który wypisał pisał był zaważenem redaktorem woli stron. Podpisanie Aktów nie notariusze wypisywali będą, tym samym

Spisano,

sprowoben i gromu obywateli jak Sędziowie, i odtąd
to naczęto uważać Notariuszów, jak urzędników
publicznych. — Urzędy te jednakowoż i po raz pierwszy
były niepłatne, dopełnienie obowiązków w przy-
mierzaniu Aktów, uważano na przyszłość oby-
watelską, a Urząd Sam za honorowy. —

Cywilni tabellionów i Notariuszów rzadcy pro-
winicy, utrzymywali Aktuariuszów, do przy-
mierzania Aktów dobrej woli, a szczególniej uisamo-
wolenia, postanowienia testamentowych. Cesarz
Leon wymagał u Notariuszów aby stosownie
do ducha ich instytucji byli ściśle bieżli w pisa-
niu i ściśle wykonywali swą rolę aby byli niepo-
sładowanej cięty. — W zbiorach prawa Justiniana,
wiele znajdujemy praw dotyczących się Notarja-
szów, nazywają się *Judices chartularii* i są ci
Sędziowie Aktów. —

Marek Aureliusz Casiodorusz cytuje za prawo-
wami Teodorsiusza II. który samemu mawiał do
Notariuszom, iż Urzędy ich są iść iść, jak Sędziom
mówiąc: „nie ostatecznie rozstrzygają tyłko spory,
a pierwsze im napotykają, i nie o ich decyzji nie-
ma żadnego odwołania się.”

Cywilni tabellionie, przyjmowali na pierwsze
kred Aktów i na papierze *Scheda* zwany, z tego
Dopiero papieru przebiegali Aktów i z tego,
który był i stokuie wygładzany. —

Justinian w Noweli 44. polecił tabellionom
aby sami Akta przyjmowali, a nieby się kłusom
lub nadpisanu nie dali wygładzić i owszem aże-
by przy spisanie Aktu sami odprzeżka a i
do końca przytomni byli, i żadnej nie spowia-
czymości, którejby zrobne nie zrobili, a
to tym celu, aby na ostatek przed Sędziem i
sens Akta i zawiadanie kontraktujących do state-
cznych

obywateli nie obiasnić i wyrozumieć byli w stanie,
zwłaszcza w tem, że ciędy strony prici nie umięję.

Teuxie Justinianin pozwolił, aby tabellion w swej
kamellarii miał jednego dependenta, któryby
za niego mógł Alti i Kontalita sporządzać i
przyjmować, lecz tylko w obrębie tej kamellarii
i ten w Rzymie musiał być przedstawiany Urzę-
downikowi Magister Cenzus, a na prowincjach
Urzędownikowi zwanemu Defensor Civitatis. —

Gdyby zaś tabellion, innym Urzędownikiem nie-
upoważnionym wyrażał się, podlegał karze de-
stytucji; Akt, jednakże swej mocy i ważności nie
tracił jeśli go sam Notariusz upoważnił. W tejże
samej Nowelli zaiste Justinian wprowadził ca-
łko wydatkujące się, faktów w dokumentach Urzę-
dowych, aby tabellionowie nie sporządzali docu-
mentów na innym papierze jak na parafozowanym
przez Contes laegitionum. — Papier taki zwany
protolios obejmował protis Comitib laegitionum
i datę, w której zarządzenie nastąpiło. Akt, przez
tabelliona utrzymywano, na kapetną, i znowe
zmierznie zastęgiwały, nazywano je foreses,
bo je rozpisać na rynku przyjmowano. Sam
protis tabelliona, nie dawał skutku kapetnej
auktoryzacji. Jeżeli protis lub primo był za-
przecony, przyjmowano do Sada tabelliona,
który obojętnie stawał się, po wykonanej przysiędze
musiał swą przysięgę stwierdzić i samemu poświad-
czyć. — Wrazie śmierci tabelliona, przyjmowy-
wano do Sada świadków, którzy przy spisywaniu
Aktu byli obecni. Jeżeli zeznania świadków
nie były zgodne, a Aktu, jeżeli w ten sposób
wzajemnie do zeznań świadków przypisywano
do wierności Aktu przysięgi Mutuum i de-
finitum, przez protis tabelliona, trzeba

było obecności trzech świadków, wszystko było zawo-
żone; czyli świadkowie porzucali Aktęcy nie,
byłoby następnie porzucił, nie w ich obecności
Akt był sporządzony. —

W nowelli 73. Renciale V. presepisano: nie
do saskonatorii każdego Aktu obecności świadków
potrzeba, iż każdy jedynemu nie postawiono.

Jżeli strony miały pisać, Akt powinien
być sporządzony w obecności pięciu świadków,
znanymi stronem, z których jeden za nieumieję-
tności, podpisywał. Od aktów forenses zawanych
advocato Aktu publiczne były autentyczne.

Aktu publiczne były te, które składano w Archi-
wum miejskim albo to sporządzano. Tęczyński
Młodzieńcy Aktów do Archiwum, a tymczasem się
poprowadzić w urzędach, a także i w sądach. Istnie-
jącym zinykaj ten miejscowy zainicjował w sprawie
przeważnie obowiązujące /m Nov. 15. Art. 5./ w któ-
rej polecił aby tam postawiono Archiwum gdzie
ich nie było. Sam Aktu Aktów w Archiwum natę-
wał autentyczności Aktom. — Do powierzenia
przetworzonego Archiwum prawniczym była ura-
na publiczna. —

Nie potrzeba było, aby Akt do Archiwum
składany, sporządzony był przez tabellionem,
nie w obecności trzech świadków, jeśli było, aże-
by strony, lub osoba obowiązująca się, dawity,
się przed przetworzeniem, lub deponowaniem Archi-
wum, i wstawiały, że Akt obejmuje ich wolę,
to się zawiera casiricare acto: przetworzy Ar-
chivum sporządzał Akt składaw. Do Aktów
podobnych sporządza do Archiwum zainicjował,
przynajmniej była za pomocą winna, testimonium
publicum, a dowód z nich wygubiający, zawsze
był ważniejszym od dowodu ze świadków. —

Rodział II^{ty}

O przywróceniu Aktoin dobrej woli
podług dawnego prawa Polskiego.

Wyrażimowa
niektórzy
swoji woli
podług słowne
go prawa
frankiego.

[illegible]

- Wprawach tych swego istnienia narodzi się
są do siebie podobne, bo ich jedynie i te same
funkcje, bywają zawsze jednakoowe prawie, dla
tego funkcyjno-rozpręś i formalności do Helów
dobrych i woli: -

U nas w najdawniejszych czasach, tak jak i gdzieś
innych dawne słowa pury świadczą o naszym
dostrzeżeniu prawdy i piękności, i używano
w nas rozmaitych symbolicznych znaków.

Łódź, 1848. Wpłynęło do tego: natychmiastowe
nadanie, podawano królewskie, dla uczczenia
pamięci i zwycięstw: królewskiej osoby i państwa.

Z przeprowadzeniem sprawy Chwreszczanśkiej
 wykonywały strony pomyśle. Z przeprowadze-
 niem sakei' pisania karze to nadawać ciekę
 ustawy publicknej. pierwotnie aut, napo bykamy
 huk, dawo. Jak w paragrafa, tak i później wkażno
 w nas oddzielano jurisdikcyj sporna, gdzie
 Sady do wykonywania umowy wstępywały, od
 umowy gdzie same strony je wykonywały. —

Civilitvnyy nepravoznashchik, jurisdicciy sponiya, za tr-

Quail

utrudniali się porysowaniem Aktów dobrej woli
i nadawaniem im cechy suwerenności. Skonili zawie-
zanie w dawnych czasach do dziś dnia stężyła pod-
stawa. Szczególniej naszymi zastępcę rozprawa
Jana Bandke.

Oddział I.

O rozmaitych Magistratach

W dawnych czasach prawie wszędzie nie były si-
le onnawne, nie było różnicy między władzą
wykonawczą, sądowniczą i prawodawczą. Monar-
chowie sami mieli doświadczenie i prawo, sami wyro-
ki wydawali; a tąd Aktów dobrej woli byli zawierane
przez Monarchów. Władców polscy w dawnych cza-
sach, albo samowładnie sądy nadawali, albo
się zaśladowali. Wyjątkiem, - ten prawo dyktowania
sobom iżby porysowania Aktów od Kasińskiego
wielkiego porysowania i sądy. Nie było w kraju
naprawdę praw prawem obowiązyujących; na-
jemnych gdzie prawa stanowiono, sama Szlachta
prerogatyw, a nie sobie prawa od siebie samych na-
dawano. W niektórych prawach Saskie, Chełmskie
Magdeburskie, Lubońskie obowiązywały, niema mi-
ty oddzielnie sądownictwa. Magistrata miejskie
wymierzały sprawiedliwość. - Sądy i tu Szlachty
ustanawiały, ustanawiały sądy ziemskie, by-
ły wyjątkiem postanowienie i porysowanie
Aktów dobrej woli od Szlachty, a tąd
Aktów dobrej woli ziemskich dołykających się. - Ma-
jeż nie porysowania, porysowania. Sądy ziemskie, czyn-
ności dobrej woli, nawet względem do
porysowania w sądach, wierzchnich lub Trybu-
nałach - miejskich. Porysowania je nota-
ryusze i wójtowie polskie postanowienia. -

1° Sądy ziemskie

Sądy ziemskie porysowane były do
wierzchnich

Sądy
ziemskie

wzstrzymania sporów w sprawach leżących między Szlachtą, wstaszena co do dóbr ziemskich, a tak też pierwotkowo same tytuły Sądów Ziemskie, wytyczne były wprowadzone do przyimowania Aktów dobrej woli między Szlachtą co do dóbr ziemskich zawieranych.

Aktów Sądów Ziemskich, również nazywane były wstaszeniem i wstaszeniem. Sąd Ziemskie odgrywały się tytuł 3^{ty} lub 4^{ty} raz do roku. W tych tytułach Księmich i Aktów dobrej woli były wprowadzone. Aktów dobrej woli powinny być wprowadzone przez Sąd ziemski stron, we wstaszeniu powzięcie. Słuchając prośby obowiązują do przyimowania kapisów, i weryfikacji Aktów co obywateli Ziemskich i ich tytułów do wstaszenia Sądów do bieru ziemskim a to najdalej w roku i sześciu miesiącach od sporządzenia Aktu. A nas sławieć Księmich zobowiązanie nazywano się kapisem.

Akt adnotacyjny albo przyimowania ad stron, do kapisu Ziemskich wstaszenia, nie potrzebował być żadnego stwierdzenia, nabierał cechy Aktu autentycznego, więcej nie weryfikowanego, więcej tego. Dlatego i Księgi do przyimowania Aktów dobrej woli, przyimowane, nazywały się weryfikacją. Wygłoszono że Sąd Ziemskie mają wytyczne do tych Aktów weryfikacji: perpetuatalem / bo nie potrzebowały być gdziekolwiek przyimowane.

II. Sąd Grodzki

Sąd Grodzki.

Sąd Grodzki przyimowany wytyczne były do sądu przyimowane. Sprawy kryminalne

Akt

staty one pod bezpośredniem narządem i mie-
 szą, starosty, utrzymywanie porządku, karanie
 wszelkiego rodzaju występów, a nawet części
 obowiązków policyjnych zależała do Sędziów Grodz-
 kich. —

Starosty też Sędzy odbywały się z gło, puxeto
 dla wygody Słachty, żeby nie chcieli w Aukcie
 od Kadeny do Kadeny w Sądach ziemskich, prokura-
 torowem zeznawać Aukta dobrej woli. —

Czymoż w Sądach Grodzkich zeznawanie, no-
 wity na sobie cechy urzędowości i dobrej woli
 jak w Sądach ziemskich. Tak tylko między nie-
 mi zachodziła różnica że Aukta i Sędziów Grodz-
 kich były tylko na temu kasowe i znanie i po-
 sweccygu i na sie. Aukta zeznawali w Sądach Grodz-
 kich i uupiaty byli prokuratorowem do rotacyjnego
 ziemstwa podnieśwanosia. Ustawa zro-
 kowa 1496. w T. I. f. 258. narzucała to Aukta
 poixylwata, jeżeli w rok jedwimiedziel 6.^{ty}
 do rotacyjnych Sądów ziemskich nie były prok-
 uresione, — to stwierdzone zostało za Sędzim-
 ta I. w roku 1507. v. I. f. 349. —

Ale później ^{redykalizacja} były wyjątki do dozwolonych pro-
 dów prokuratorowem. Tak ustawa zro. 1540.

v. I. f. 563. wskazywała Aukta w Sądzie Grodzkim
 Gostyruskim zeznawanie na autentyczne zezna-
 ta. Następnie toż samo było postanowione
 w do grodów Łęczyckiego, Sieradzkiego i to
 narzucała że Aukta uupiaty perpetuitatem.

Ustawa z roku 1588. v. 2. f. 1219. postanowi-
 ta że Aukta wszelkie w księgach adlegtych Grodz-
 kich albo ziemskich zeznawanie ai proprium
forum terestre, vel castrense ubi bona
recognoscentis consistunt per modum
oblato, per creditorem, vel debitorem, albo

już,

Stugę, któregoż nimuż mają być podawane a
priori lege napisu, ma być dieroue od Aktu
podania owego pieroblatau in proprio foro.
Sądy Grodzkie jako najniższe są Opięta, wód
Sierot i ma toletnich były wtasciwemu do spi-
sumajatkow prokuratora pro amartym. -

III. Trybunaty exgli Sady Najwyższe.

Trybunaty
exgli Sady
najwyższe.

Trybunatów w Litwie było dwa, w sublinie
i Białymostku. w Litwie dwa, w Wileńcu, Gro-
dnie, dawniej w Mińsku i Nowo Grodnie.
Prokuratorzy owe Apellacy do Sądów Grodzkich
i ziemskich do siebie namiesione, oraz prosa-
danty sakowe sprowy. Kamellarye tych Sądów
były wtasciwemu do przyimowania Aktów
dobrej woli. Aktu przyimite przez Trybunaty,
miały takie same, inne, jakby we wtasciwym
Sądzie ziemskim były uznane na mocy
ustawy z 1578. r. 2. § 277. Same napisy, in-
scriptie wszelkie kontrole w Trybunatach
przez pisarza, Marszałka i Regenta mu-
siały być proepisywane. -

W Litwie Sądów prokuratorów był Mar-
szatek, Duchowny Prezydent i ten prezy-
dował pierwotny Sądowi Sądowi, jedynak Pre-
zydent ziemski Sądowi Sądowi do re-
kowania Aktów dobrej woli. -

IV. Metryki

Metryki.

Metryki były to prywatne Krolewskie Kan-
cellarye, było ich dwie w Wilnie i w Mińsku.
Wilńska została pod zarządem Kamellara,
mińska prokuratorów pod Kamellary.
Z samego wyznanie przyimowania Aktów
dobrej woli przez Krolewskie Sady i wienko-
mych po szto, że skoro te Sady ustawy i Krole-
wskie wtacykowali tych obowiązków,

Kamellary

in beyerwörthe.
Pöhl und Kain
1. Heilstein.

Ze znaną tą jest dla nas Genealogia. Sąsiad-
stwu angielski starostwa siedem grodów i miast
preceptualium r. 1570. Grody te były: Poxm, Kalisz,
Gniezno, Chrochów, Koniń, Gniezno i Sieradz. Wzi-
mając, przelicz, były dyktando rezygnacje i rezygnacje
są to sprawy, które dla nas są zapisy, które viem pre-
ceptuali rapunt, wzmianki rezygnacji w kan-
cellarych ziemskich, grodzkich. Imię zaś ta mo-
gły być najmniejszą przynajmniej nawet i o Sieradzu.

Sądy ławnicze, wiejsowskie, wyższego prawa
Magdeburgskiego w Kurlandii; mogły przysporzyć
stała i wręczyste przywileje po domach, w rancie
stałej strony adwokatów i sądów ziemskich, na-
wet w rancie słabości stron zjeżdżać do nich mi-
szkań. Dopiero w roku 1763. Rada miejska
wyznała: że i tak do dobrej woli szlachty nawet
pośród sądowni miłej sławie i wzrostkiem imienia
zichnąć może; byleby te do właściwych sądów
mających pierwszeństwo były powołane,
a potem w roku 1768 do wszystkich sądów

2a / 10/3

Rada nieustająca był w r. 1775. Rada ta miała obowiązek obierania
przewodniczącego i wybranych do niej. — a nadto /: wybrano się to za Stanisława Augusta
właściwiej wybrano się do jednego z drugiego
tejmu i znowa obierano. —

VI o Notariuszach Apostolskich i Lesarsko ziemskich.

Onotariuszach
i Lesarskich
i Lesarskich

W r. 1775. Rada ta miała obowiązek obierania
przewodniczącego i wybranych do niej. — a nadto /: wybrano się to za Stanisława Augusta
właściwiej wybrano się do jednego z drugiego
tejmu i znowa obierano. —

W r. 1775. Rada ta miała obowiązek obierania
przewodniczącego i wybranych do niej. — a nadto /: wybrano się to za Stanisława Augusta
właściwiej wybrano się do jednego z drugiego
tejmu i znowa obierano. —

notaryjów i opłatę, ujął pod kłótwę, pokierai
zakazem. Notaryjów Jagiellończyk Tulię te po-
twierdził r. 1433. Nikt nie mógł przystąpić
do sprawowania obowiązków Notaryjów, do po-
bięcia z tego nominacji w diecezyi lub kapitule
Mocłowa Katedralnego - i na niej postępujący swopa-
dać kłótwie, a Alta puxer tego przysięgę, ukua-
nerłusty puxer puxer, za nieważne.

Przypraszony Notaryj. To tłumaczenie powi-
niew było. Autorowi kłótwie, wzięci pismo swęj ręki
i znane skrypty / i podpis puxer / i tych, puxer zna-
ków, po złozeniu, ella umiarkować faktów. nie
mógł zmienić. Następnie umiarkować Nota-
ryjów puxer puxer puxer i jego kłótwie
lub puxer kapituły. nie wierze i puxer kłótwie obo-
wężali swe umiarkować kłótwie. nie umiarkować ni-
stomni kłótwie. ze swęj puxer puxer i puxer
a to wszystko pod kłótwę. - Notaryjów ci najcz-
ściej przyjmowali testamenty i skrypty, puxer
kłótwie notaryjów nie mogli być z kłótwie,
puxer w kancelaryach, własnych krajowych. -

VIII. Notaryjów w prowincjach ziem polskich

w Prusach, Inflantach i Kurlandyi, mianowali
Notaryjów sami nasi Królowie. Skłachta puxer
sha stawiając sobie za dygnmanta III prawo od-
pisać dla siebie, xwone Kancelaryja Pruska,
niektóre obowiązków Notaryjów, mianowali
sędziów, powierzyła cokolwiek skrypty / cla-
mniej. wóznicy mieli exekucyę realizować obowią-
zków. których dożywiali exekucyę. w przyborno-
ści. 2° sędziów ze Skłachty. Notaryjów ci
w Prusach, Inflantach i Kurlandyi mianowani
byli puxer Królów Polskich, do tej epoki sepieli
uwalniali te kraje do Polski. w metryce Koron-
nej znajdują się mianowania Stanisława Augusta

notaryj

(1) Skłachta był to papier wysty z puxer notaryjów. -

Wzrostu 28 Marca 1768 r. dla Jakóba Enigenfelda na
notaryusza w Kurlandyi, w sprawie niniejszej komu
udzielić mu do przyimowania wszelkiego rodzaju
Aktów sądowych. Notaryusze Ci byli odpowiedni
miejscowi Notaryuszom Apostolskim w Polsce utrzy-
mującym się, którzy w Kurlandyi i Inflantach
z powodu zmiany religii, jako ad wominacy
prawnicy nie mogli, służyć dalej nie mogli. —

Zygmunt I w Ouyriacyi Miasta Gdansk, posto-
nowił także tych Notaryuszów umieścić. —

Jan III rozporządził, że Starzbina Gdanski
Notaryuszów karać nie może, jak za prowe-
dzenie naciąganie wady notarialnej. —

August III także Notaryuszów Gdanskich umie-
ścił do 6^{tych}, po śmierci jednego z Notaryuszów
Burgmbia powracając był i uprzedził w prowe-
dzeniu odebrać i stać się dowodem ad wominacy lub
sukcesorów i oddać je niniejszym następuj. Co do
obrazu i kształtu tych Notaryuszów, ten był za-
jawnie widelny jak Notaryuszom Apostolskim
w honorie, którzy tylko przyjmowali testamenty
i Ciężkość, co sądy miejskie były wstawi-
wieni do przyjmowania Aktów dobrej woli
ad wstępną. —

Odczyt III

Przejdźmy wkrótce do przyjmowania

Aktów dobrej woli do ksiąg. —

Prawa nasze standardowe i równych Epokach,
mających się z pod ręki różnych prawodawców
i z różnych okoliczności i czasach, powołując się
woli i innych, legum, nie mogą zapewnić sy-
stematyzacji i temu samemu nie wskazują po-
mocy i staty, nadad i wglądu przyjmowania
Aktów dobrej woli, ten wada systemu nie tylko
w swoim czasie mający się, prawodawstwie,

ieś

wygręchali Rejenci, Vice rejeni, mający niewę-
stomy kawał Kamellaryi Susceptanci nazwa-
ni, od wyrazu. Akta suscipere, Dla tego ten
Kamellarye ziemskie nazywano Susceptami.

Wszystkich tych Urzędników do Starów Gubern-
skich mianowali Starostowie z pomysłay Ska-
łoty mającej ziemską władzę, a oprócz tego
musieli być przyięgli na nowy ustawę z ro-
ku 1768. v. 7. §. 709. Starosta i pisarz odpo-
wiedzial solidarnie z tymi Urzędnikami za
wielkie ich uchybienia i forum władzowe
do podlegania ich do odpowiedzialności, był
Trybunał. wiele ustaw obowiązujących
aby nie tylko pisać, ale i ich zastępować
do przyimowania Aktów dobrej woli i cya-
ni byli ludźmi dobrej woli t. j. żeby mieli
swoją majątek, taki któryby mógł zastąpić
na wszelkie szkody, praca tych Urzędników
zawsze się poprawiała i przepisywano tym nie-
mowa zaprzeczyc wielkiej przykrości.

W Akcie dobrej woli który na Kaufman
i wienke jako strony w Urzędach czynno-
ści przyimujących poleguć mogą. - To prze-
mówienie nie Urzędnik nie przykrości lub
w tej wienke postępujący, staje się oficerem
swoją nieprzykrości lub nieuczciwością
i rzekoma drugą kradzieżą jego samego
dotknąć, jak z jednej strony ustępujący od
postępowania w tej wienke, od stołkowego
przyimowania obowiązków, którym się nie
cięż w stanie kadejczy uczynić, lub z drugiej
strony staje się niejako rezygnacją dla niezna-
jących, i w każdym razie ich majątek
przy Kaufmanie i przykrości nie będzie na-
wzajemnie nie bezprzykrości. Nie to
więc

więc należy narzucić napisy ustawowi, nie wymagają, żeby sędziom Altkarowej woli przyznawano, przyznawanie imieli, jako odpowiedź altemu majątkową; ale raczej, iż obok tego przepisu nie wymagają po nich naukowego rozpoznaćcia. Inne prowadstwo w rozumieniu Francuzkie, od notariuszów wymagają kancji, któreby strony mogły, poszczególnie strony, przez zły rozumieć lub nieumiejętność, Notariusza zrzucić. Prawo nasze z roku 1818. teraz obowiązujące, kładzie się do prawa dawnego Polskiego, żąda bowiem: żeby Rejent lub pisarz Altkarowy stawili się przed sądem w sądzie majestatu, nietylko Rejenta nie może kancji wystawiać. Altkar w pisowni w księgi Rejenta, pisowni i Suszeptowie.

Ustawa jednak, dla H. Warszawskiego z roku 1575. v. II. f. 93. nie pozwalała przyznawać pisarzowi ziemskiemu Altkarowej woli, jako tylko z podpisem Sędziego i podługą. Tak ustawa pisarzowi ziemskiemu w Makowsku, pozwalała przed obywateli pisarza Gwóźdźkiego, bez wafsykacji Gwóźdźkiego sędziów, gdy w innych miejscowościach pisarz Gwóźdźki ziemski, a ziemski Gwóźdźki być nie mógł.

Wypisy z Altkar Gwóźdźki podpisywane były mogły w inny sposób starostę lub podstarostę. Ustawa z roku 1550. v. II. fo. fol. 159. wymagała księgi notaryatowej pod 3^{im} kłusami, Sędziego, pisarza i podługą, jeden bez drugiego księgi tej nie mógł obierać. Sędzia nawet nie mógł być przez innego dyktować Altkarowi, nie wypisy z nich mógł być wydawane.

Altkar nie mógł być uznawany jako
- tylko

tylko w kancelaryi, za obrybem kancelaryi nie
wchodzący do kancelaryi. Jedną tylko
mógł być swobodą kancelaryi wysłuchiwać
do stron choroba, która była dla kancelaryi
w nich ciałem swobodą. Ustawa z roku 1558.
vol. II. fol. 197 i 591. — To było także ciałem
sejmu wyższego prawa Magdeburzkiego. —

Ustawa z roku 1589. uchwała stronom
osobnie stawiać się przed królem, niebrania
się wyrażać się plenipotenciariusz. Na se-
dxiów i przedkładać obowiązek
mimości testowania osobnie z 1519.
v. II. fol. 1273, aby do głąbi pisać, aby li
pisać i uwarunek, wszystko to jest zgodnym
z wolą stron do Aktów wpisując. — Sejm
nawet bardzo często wysłuchiwać delegowanych
do kancelaryi króla, protekując im na następny
nawet Sejmie przedstawiać mianem nad temi
królem. —

Najwięcej przedstawiano aby notariusze
nie zastawiali w księgach swoich, pro-
gryzły przez zasadzie: quia potior tempore, pro-
tior jure, mogło być powód do wielu nadużyć
i stać się rozdrożeni. Wszelkie kontrakty uwarunkowane
się napisem i inscriptio obligatio miało na-
potrzebie i inne uwarunkowanie jak w Rzymian - obli-
gare bona uwarunkowane u nas, doba zastawiać.

Zapisy uwarunkowane w Aktach zastawiały na za-
pewniać wiary, przedstawiać Aktom takowe str-
ony iadnego charakteru uwarunkowane nie mogły, a nie
sądy uwarunkowane dyktami, uwarunkowane uwarunkowane.
nie uwarunkowane w Aktach uwarunkowane przy-
jętych - tak przedstawiać ustawa z roku 1543.
v. I. f. 541. —

Uto nie miał zapisu na etat, mógł być na

straty drugie naważonych, przyziedzic boursu Turin-
u nie zupełnie była wręcz dana, nie potrzeba było ta-
kiej przyziedzic Defenwai, bo sądy same są nawa-
żony, lub strona sama wykonująca. Ustawy
z 1506. v. 1. f. 378. —

W województwach lubuskim, Praskim
i w innych różnych częściach, Membrany,
napędzić zostały z siedziby Konstytucyj z 1620.
v. 3. fol. 378. Filmembrana. Od czasu tych Konsty-
tucyj w tych województwach, każdy z nich miał być
wiznem lub urzędem, a nie zaś prywatny o tyle
miał wagi, o ile był podpisany przez strony ich pie-
częcią i podpisami swoich sędziów i sędziów
w Hrabstwie Zielickim lub Góreckim w obojgu
prywatnym. Co się tyczy napisów rękopisnych, przez
Konstytucję istniejących, te miały być odda-
wane do Aktu Asesorów w jeden rok i sześć
miesięcy od daty napisania tej ustawy, ina-
czej trwały nicos więcej. Przeważnie Aktowi
Urzędowemu był tylko jeden sędzia, to jest
nadanie faksu, ten kto nadawał nie udawa-
ł, Karany był 14^{ty} grzywnami na mocy
ustawy z 1532. v. 1. fol. 501. Ustawa z roku
1720 v. 6. fol. 432. N 73. postanowiła na faks-
ny, Regentów lub Notariuszów faksu są do-
pisywać mających Karę śmierci, na forcie do
tego Karania przynależąca Trybunał. —

Strona prowadząca faktyczny dokument, nie
tylko nie w sprawie upadła, ale podległa pae-
nae arbitrarie, t. j. dowolnej przez Trybunał
wyprzeć się mającej. Urzędowi, którego faks
był zawany, był extra capacitatem omnium
functionum dopókiby sufficiente nie uprzedzi-
liwili się. Kto nie uprzedził faksu ulegał
sationis karze. Ustawa z roku 1768. v. 7. f. 706.

zakazano

zabawta powtórnie kstawiać mićne próżne
w księgach pod karą 2000 grzywien i 6 miedziel
siedzenia no ławicy. — na Requesta lub Susceptanta
wpuścizającego się tego. — Ale przed Sądem pro-
dukowany wznowy namowy ustawy z 1538
v. 1. § 529. o tyle zastęgiwał na wiare o ile był
zgody na Oryginatalem w Aktach spisany. —

Ale wznowe pod trojaka zachowistę
postawę do księgi t. j. recognitio, oblata i re-
denuncya. recognitio następowała przez
wpisanie do księgi Aktu przez strony przed
księganymi i w tym celu do domu nie potrzebowad
żadnego przeniesienia, ale Akt kramany przed nie
wstąpieniem księganu w obiem grodzie lub ziem-
stwie potrzebował do swej ^{ur}prawnienia warun-
ków. Wznowe następę potrzebę wol-
no było umowy kawiernie i wszelkie zapisy
iżgaci przed obiem księganu, zapisy te je-
dnak o tyle były warunek, o ile w pierwszym
przebiegu czasu, kwyli w 1° wło i 6 miedziel
do wstąpienia, Ale ziemskich, a później gdy
Grady perpetuatalem kyskaty, do wstąpienia
groców były umiarkowane. —

Ale kramany w obiem grodzie wspanu
był w ekstrakcie, który strona wwozita do wsta-
pienia księgi. umiarkowanie to i wpis do wsta-
pienia księgi, a recognitio przed umiem księ-
ganu kramanej karmato się oblato. —

Ponieważ jmy takiej oblacie często nadużywa
a nawet fałsze karmaty się prosto kymuot 1.
w roku 1538. umiarkowanie ustawy postkumot,
nie wpis do księgi ziemskich umiarkowanie spo-
sobem oblacy, o tyle na wiare zastęgi, o ile
są zgody o tyle na wiare zastęgi, o ile są
zgody na Oryginatalem. —

Oblata

Oblata katwymywała pierwszeństwo wpiśu, ka-
towymywała prawo rękowne, ale samego kształtu
kalkulował nie mogła. Znamyć strony, pierw-
stwo jej zobowiązań się było kształtem, a ten je-
żeli nie był w książce w ręku tej rękownej re-
kowny, na wpas musiał być. Sądowi pzewento-
waniu. Dla tego też każdy wypis z oblat nie
zaświadczał i nie następował na wiarę w sądach,
jeżeli dokumenta oryginalnego nie restauro-
wo w książce oblat, kurtasza jeżeli w koncu
oblaty najdalej się wyszła formata *comparans*
original ad se. Były także Kon-
trakty do których warunków potrzeba było, ażeby
konieczne brzydowanie rekowne były jako to:
przełaz, zastawy itp. jeżeli zaś były przewa-
żnie rekowne potrzebowały stażerzenia brzyd-
owego przez strony osobiscie w książkach utra-
conych, - i to się nazywało roboracją.

Kontrakty przełazy, rekowny lub clawwi-
kuy dobr, do warunków swej potrzebowały być
sprowadzone brzydowanie w takich warunkach
np. we wstępnym świadectwie albo Grodzkie
albo w śmieci walcu i w śmieciach; w śmie-
ciach. Zalapowski to. 2. f. 265. c. 21 pta ducatus
Masoviae w Inwentarzu Regalnego f. 926. —

Co do samego sposobu pisania i przypinowa-
nia. Aktów mało najdalejemy, rękopisów w da-
waniu prawie polskim, perque signum I prze-
pisat forme dla niektórych Aktów np. Spisakry,
później, de kownu itp. v I f. 416. Jednakże
tych form nie konieczne trzeba było się trzym-
wać one były tylko postawione do napowie-
dzenia rekowności Aktów. Signum I w 1543.
później nie dla rekowności uniwersa,
aktów mają być pisanie podług form wstawia-

prosta,

postanowionych. Jeżeli jednak strony której się
chciały wyrazić, jak w Statucie było postanowio-
nów, mogły to zrobić swobodnie wyrazić sicut
latius in forma statuti descriptum est. -

Stosownie do Art. I Rozporządzenia VIII Statutu
Litewskiego, zawieszony, przeważnie, dozwolono,
poufny być na piśmie sporządzone w obe-
czności 3 lub 4 Chywałki, tak: napis poufny
być w długich formach spisany. -

Oddział III

O zdolności dochodzenia Osób Kontraktujących,

w ogółności wszyscy mogli zawierać umow-
ny, którzy przez prawo na nie zdolnych do po-
dobnych czynności nie byli uznani. Niezdo-
łności do dochodzenia jest to stan zewnętrzny, a po-
wodu którego próbować ich rozstrzygnięcia
swoim majątkiem, albo w tej sprawie ich
ograniczyć, tak któremu pewnych czynności
zawierać nie wolno. - Nie wolno więc w prawie
państwowym następujące:

1. Z powodu różnicy Stana. -
2. Z powodu wieku -
3. Z powodu urzędu i stanowiska, dla których
- 3.7. Z powodu Stana zamieszkania -
5. Pod względem miejsca zamieszkania -
6. Z powodu Mocy.

Codol^o Rozmiana Stana pod względem urodze-
nia, stanowiła różnicę nie tylko w używaniu
praw politycznych, ale i w używaniu praw
cywilnych. (W szczególności było prawo dla Szlachty,
w szczególności dla Miasta a prawie żadne dla dro-
ższaków. Szlachta miała inne dzwoniectwo,
mieszkanie inne, a nawet żył w innych.

Mieszkańcy jednego kraju mieli inne prze-
pisy co do sukcesji co do stosunków majątko-
wych

prawa polskiego wielekui zostawał do 15 roku
pod władzą Opielową, po skonczonym 15 roku
miał do skutku odbieranie dóbr swoje od Opielonia
i Opielowa adawał mu rachunki. Pupil po
roku 15 mógł wykonywać wszelkie czyn-
ności, prostej administracji, też w do-
woleniu wszystkich czynności do roku 24°
były nieważne. Rok 24 nazywał się dis-
cretio annorum, a prawa łachiego. —

Tę to epokę 24 lat Ratuszewski: *Herbart*
nazwał animus discretionis gęg. *Lyman*
sew *Lygnum* 1. nazywa się *bonum discre-*
sionem od roku do roku 15. *Novotytawa*
dopiero w 1768. v. 3. f. 708. nazwisko zapet-
niej pryncipalium, więc do niej pryncipalium
zmienić. — Mowa ta dniei adolucii
co dxiatonia pod wygłosem wieku na-
azy epoki, t. j. maioemmitas, anni
discretioni, i anni competentio.

Maioemmitas rozpoczyna się ze skon-
czonym 18 rokiem, i którego to czasu zo-
stawał pod władzą Opielową. Wielkui
wie mazały lat 18° skonczonych, nie może
sam cłagów na dobra nazywać, czyni
kafisów regumy, kar i wystawia, także
w *Paubieru*, *tiapaw*, wszelkiego rodzaju
dowarów i kłejnotów brzu na kłejnoty i to
pod pryncipalium *summi* *bonorum*. —

Anni discretionis było to skonczonym roku
20. Kto skonczył lat 20, mógł wszelkie
czynności przedsiębrać o proce, bona ven-
dere, donare et obligare. —

Anni competentio nazywano po ro-
ku 24. skonczonym. Tę epokę dotychczas
niezaczyna mógł wszelkie czynności proce
febru

przewidywaniu ich nadnego ograniczenia. Zwoł.
 ucie najszego. Małobremnitas rozenia się
 z ich do liczących Małobremnitas rozenia się
 Stowowu do Statutu kirkuskiego iustepowata
 u Stowowu porobu 18 u Stowowu porobu 12.
 Stowowu. [Chacki v 2 f 53.] Stowowu, prawa
 Małobremnitas rozenia się zachowata 23 po
 21. latach. Stowowu do kirkuskiego pruskiego
 po Stowowu rozenia się 18 pupillowu zachow.
 Małobremnitas rozenia się, Małobremnitas rozenia się
 zachowata ucie ucie pruskiego rozenia się
 25th In s regni Soloniae v 2. f 154. Małobremnitas
 go Opietion rozenia się ucie rozenia się zachow.
 rozenia się, ale jego rozenia się ucie rozenia się.

Statut Małobremnitas rozenia się 1347 pruskiego rozenia się
 ucie ucie Opietionu rozenia się Małobremnitas rozenia się
 pruskiego rozenia się, ucie rozenia się grama Stowowu,
 ucie rozenia się rozenia się rozenia się rozenia się rozenia się
 ucie rozenia się, ucie rozenia się pruskiego rozenia się
 Statut, ucie rozenia się rozenia się rozenia się rozenia się
 Opietionu pruskiego rozenia się, lub rozenia się, te rozenia się
 rozenia się rozenia się, rozenia się, rozenia się Statut
 Litewski. —

Codex III. Stowowu ucie Statut rozenia się
 pruskiego rozenia się rozenia się ucie. Statut Zy-
 gmunta I x n 1523 i 1550. ucie rozenia się Statut
 Statut I ucie rozenia się rozenia się rozenia się Statut
 Stowowu, ucie rozenia się rozenia się rozenia się Statut
 Zygmunt rozenia się rozenia się rozenia się Statut
 rozenia się, pruskiego rozenia się rozenia się Statut
 ucie rozenia się rozenia się rozenia się. —

Codex IV Rozenia się rozenia się rozenia się rozenia się
 rozenia się ucie rozenia się ucie rozenia się, ucie rozenia się
 rozenia się rozenia się rozenia się rozenia się rozenia się
 ucie rozenia się Statut rozenia się 1505. rozenia się rozenia się
 rozenia się

assystencja męża, ale prawnie wymagato assystencji
2^{ich} krewnych, albo w braku tych przy assystencji
2^{ich} przyjaceli. Takię samę assystencję potrze-
bowata żona znoważę jako wdowa. Ale na rzecz
Męża.

Co do I Ustaw Sejmu Konwokacyjnego
z roku 1764. rozkazywata Zakomunikow po skoń-
czeniu Mowienia sobie bynajmniej lub mawiały-
ste symulować lub odrzucować na rzecz
krewnych, a w braku tych na rzecz jakiego-
śkolwiek Szlachty, i to zarządzać sobie nie mi-
szai się wcale. Z tego samego Majestwu nie
mogło więcej zabraknąć jako tego czegoś
nie wprawa przypadała. —

Co do VI. Panowie byli szlachci na karę nie
na wygnanie z kraju, przez czas który byli po-
zbawieni karządów swych miejscowych, który
powierzony był osobom przez Rząd na to
wyznaczonym, a zatem pozbawieni byli i pra-
wa karządowania tymi miejscami, jako też
możności zawierania wszelkich aktów. —

Oddział IV (niektóre rozróżnienia i dobrej woli §1. o Testamentach

Słowo już w Polsce nazęty być znane testa-
menta. Chaciz w wiek szesnasty: Prawa
narodu polskiego: i których nie testamenta na-
wse uważano w nas jako takie i nieprawe.
Obawa szkodliwych konsekwencji i obawa szkodli-
wych skutków zmian, i obawa szkodli-
wości na rzecz szlachty i powierzenia
najbliższych krewnych spraw, że prawnie i pe-
wnie tylko ograniczeniem pozwalało po-
wodzić testamenty. Ustawa dla Bractwa
z r. 1519. przez regnanta I. potwierdzona na-
kazywa

uakazywata, nie mady Ormianin będąc który
choroby, powinien werać do siebie duchownego
2^{go} lub 3^{go} świadków i najprzód obowiązuany on
się tegować dla Ormiana i Hostia swego a re-
szę pozostać krewnym i przyjaciół. Usta-
wa ta jednak Ormian tylko dotyczyła a innych
nigdy nie obowiązująca. Był także nie u nas
testamenta więcej sporządzano, ale pierw-
wsze study jalu w tej mierze napotykaamy,
odnoszą się do wieku XI^{go}. Był także jedna-
kowi testamenty do zachowania Ormian a był
początek twierdził Karpowicz, testamenty nie ma-
wienia, którego w prawo nie miały. —

Jeżeli w wieku XI^{go} były ciekawe do Ormian do
Kazdy, lub wprost lub na pośrednictwem Kamil
rzy wydawane, aby nie z tychże choroby nie
wzrostali, ich rodziny majątkiemie porabiali.

Także zapatrywanie się do testamentu spra-
wili, że bardzo mało w sobie używano testamen-
tów. W tym też Jakub II także pisał do
Zygmunta I. że w Ormianie prawowierców
przez niewiedzę testamentów, najmniej się
zastręga prawowiercy do do jawnym, ciekaw
prowadzany. Zygmunt I. w roku 1510. porwo-
lił rozporządzać o testamentach samemu tylko
wchodzącemu, nie ma pomocy naś a by o Orma-
niech wyprostolity nie uderzała, rozporządze-
niom testamentaryjnym uległ nie mógł. —

Nawet Ormian tylko można było rozporząd-
zać ujemnie pomocy przez testament.

W tej w Ormianie Książ samego roku Zygmunt
I^{go} postanowił: że testamentów przez nich
statuści sporządzonych, nigdy potwierdzać
nie będzie, potwierzone, Książ wolno Książ-
com nadrodo jawnieć nie wolno. —

Walczy,

IV. Szateny i w exasie Anwanu Szatustwa

V. Od Koscioła r'kniqy się, b'oneprajqy się,
czyli Heretycy-

Te w ostatku p'wnepris ustawa, Zygnumita Augu-
sta r'w 1573. nuiestowu zostal. -

VI. Szamici czyli al'waja wygnani ad c'ru
ad'aleu. -

VII. Zata szewski. r'w 2 f. 172. wyumieniu je-
szere Zalkumitaw po profesii, j'alo
nie majqyeh ad'aleu do r'wporq'z'w.
c'ia. W'aje się ix. Statut namit-
czal. to o r'alonumitach, że nie odista i'p'w'el-
lu. moxurci r'wporq'z'w'ia majq'hicaw. -

Testaminta byty r'wne Mrx'edowe albo p'ny-
wale. Mrx'edowe byty x'ennawane p'xed Sa-
dem Ziemskim lub G'edkim w t'et'rykach
lub Zygnumitach. W'anie słabości S'ed mox'it
Delegowal' jednego ze swiciz Ex'owch'ow, k'to-
ryky w obecności dwuiz S'ar'ach'ow testa-
ment p'nyimowal. Testament p'nyimowal
był sporq'z'wany w obecności 3' s'ar'ach'ow
S'ach'ek, k'adq. k'adq. musial się p'oc'p'isac,
p'ic'ez' p'nytoxye, sta t'ego S'ar'ach'ow'ow w Li-
twie, czyli w'awani p'ic'ez'taw'ani.

Był testament byt w'azny s'ar'ach'ow'ow byt nie mox'it
mogli: 1° S'ar'ach'ow'ow S'ar'ach'ow'ow
nie mogli. -

2. N'ewr'asty

3. Ex'atorowic' testamentu

4. Legataryusze. -

Testaminta nie w'ojnie sporq'z'wane,
byty w'olne ad t'ych form, adu byto sporq'z'w'ie
testament w obecności 2. S'ar'ach'ow'ow S'ach'ek
p'oc'p'isac w'ojnie p'oc'p'isac albo byt od-
dany samemu W'ic'et'w'emu S'ar'ach'ow'ow,

lub byli złożonymi we własnym ręku ziem-
skim lub grodzkim. Wrazie zaprzeczenia
świadkowie rękelnoci testamentu musieli
zaprzeczyć. Testament skropany w
miejsach wazniejszych lub skropany w da-
wie, był nie ważnym, unięstanie pomysłki
widoczne nie przigady za sobą nieważno-
ści. Jeżeli było kilka Artykułów prawu
przeciwnych, te były kasowane, reszta
 zaś porokowana w swęj mocy. —

Cały Statut Litewski, wolno było
zapisywać i wydać, ale wolności ta
ustawa, w r. 1676. upadła dla krolstwa, na-
stępnie wznięta do Litwy, została zapet-
nie ograniczona. —

§ II o Kontraktach

Kupna i sprzedazy i upi o wymaganiach.

Wielce przestrzegano aby dobra ziemskie
nie przechodziły z rąk szlachty, dla tego
też Wierzanowski, Lipow i Salomonowicz
ziemskie nie wolno było nabyci, jako też
i osobom magizym prymieney. Konsty-
tucya z r. 1631. postanowiono, że do bra
ziemskie daryczne, nowo modo donatio-
nis emtionis vel quovis obligationis modo,
aut aliquo alio jure, dostawane być nie mogą,
tylko przez osoby, które zaduż w personach,
swoich prymieney nie nabywają jure ter-
restri mere, podlegają et per omnia gau-
dent aequalitate juris et poenae z dru-
gimi obywatelami państwa Rzeczypospolitej.

Anatma cui w zastaw braci, a w kuteu
darmym lub kupna, ani nawet nabierze-
niecia hipotecznego nie mogą mieć, tylko

złoty,

Utknuęte z roku 1609 roku, quicquid de iatej Korony i
Libury stanowić: że żaden Cudzoziemiec niegdy nie
tytu straju Rzeczypospolitej, nie może prosić
pod karą Konfiskacyi tych dóbr w potowie na Skarb,
w potowie na Demunianta. Konstytucya z r. 1609.
zalian ten potwierdzony został, postanowiono: że
Cudzoziemcy nie mający indigenatu, nie mogli
ani dóbr nabywać, ani ziem na sobie zapisywać.

Indigenat nadał Cudzoziemcom mianem Iskacki-
wa polskiego, w r. 1610, iaty był to naród /: Sejen /
mógł stanowić. -

Kontrakt kupna i sprzedazy do swęj ~~ważności~~
w akcie potrzebowały formy lennej. Zatusze-
wały: Zawadzki - i Ostrowski /: p. m. m. 1. /: jutry-
mija, że do przenieśienia wstąpić dobi konie-
czny był Akt lenny, gdyż inakiej Sady straciłyby
kontrolę, czyli nie nabywają dóbr wolny, którym
prawo nabywać wzbrawia. - Z tegoż powodu
dy Makowieckiego w Sejnie r. 1578. w prawo
zamiennosci przepisując: że nie ma mieć być
prawnym do Sady, ani ma być sądowny o Kon-
trakt Stoiący, któryby nie był jakim zapisem
Ziemskim lub Grodzkim nienowoczasny, a mianow-
icie o dobrach dziedzicznych, w którym przypadku,
ani zabawy, ani nadatki miejsca nie mają. Kon-
trakt kupna i sprzedazy zawierano najprzód
w Sądach Ziemskich, potem Grodzkich i Miejskich.
Formę kontraktu kupna i sprzedazy przepisał
Ligzmunt t. w r. 1523 w t. w drugie formularze.
w formie tej zawierano jest również i wy-
li ewiżny, w do spólnego posiadania i wyk-
wania własności. W tych przypadkach kiedy
w dobrach sprzedawających się był zapisany po-
sady ziemny, a nabywa chciał mieć dobra wolne,
potrzeba było że zwołać ziem w 1/3 systemy

swój

zwyczajów, lub przyjańców, do przyjęcia
 Albow na niego dobra. Oprocz powyższych form
 i przyjęć, potrzeba było jeszcze dwie rzeczy
 to jest skutku i skutku deprelio i wprowadze-
 nie w dobra intromissio. Który mógł być albo
 w samych dobrach, albo w odziedziczeniu, był
 on koniecznym requisitem, do wykazania kontraktu,
 nawet tam gdzie nabycie wcale nie posiada prawni-
 ku, lub nie posiada w całości, musiał być potwierdzo-
 wany w iactego sądownictwa przez poprzednie i w tym
 razie nabycie, musiał dać tylko odziedziczenia
 Altem nabycie, na niekapitału prawnego,
 lub wstąpienia, który to także musiał
 być stosowny do Altem skutku i poprzedzającego. —

Ważną rzeczą intromissio było to wprowadze-
 nie nabycy do dóbr przez swojego samego, relatio intromissionis.

Ponieważ do wykazania zapisów, później wyk-
 użono własności. Sądy grodzkie, ziemskie,
 miejskie i trybunały, zaistniała wielka trudność
 w wykazaniu się, jakie długi dobra obciążają, bo
 ich nie było, dlatego by ich nie wykazać,
 wszystkie księgi tych sądów, a to się nowa rozi-
 ta trudność, gdyż każdy z dóbr miał odziedzic-
 zony księgi, ale była jedna księga dla całej ko-
 muna utrakcyjana, w której wszystkie zapisy
 poprzedzające chronologicznie ułożono. —

Właściwość więc nabycy od strat, na
 jakieby mógł być następujący, gdyby poprzednia
 mniejszy podał dług, jaki wykazywać w dobrach
 jego, poprzednia a bowiem sam był nabycy wysta-
 wieć złożeń, nie tylko do własności, ale nie także
 nie ma więcej na dobrach długu niż mu podał.

Zgłoszenia ta wina była być za bezpieczeństwo,
 albo na innych dobrach poprzedzających, albo na pro-

Składowo

pozostałym szacunku. Ze Statutu Władysławowa
 Jagiellończyka sprzedajacy obowiązany był do lat
 3^{ich} więcej 3^{ich} do rekompensacji do mioty kalużi
 gracie. Dla tego sprzedajacy wykuli byli szera-
 dów przywoływać, aby się zgodzili z przeci-
 wko granicow nie mają. Jeżeli więc wezwani
 nie przybyli, sporu żadnego nie zadyskutowali
 i zę sporem tym w lat 3. i więcej 3. po ulonno-
 wój ustronissi nie wystąpili, prawa upowi-
 nania się o granice upadły. Później prawa
 Litewskiego sprzedawcy nieruchomości, powin-
 na była być wykazana w przytomności 4.
 lub 3. świadków, osiadłych obywateli, pieczęta-
 wani kwanych, uadto wiara była być pod-
 pisana przez właściciela, jeżeli miał pisać,
 jeżeli nie, przez samych, pieczętary i powina
 była być oblatowana w Aktach wstawnych do-
 brow. Później prawa Litewskiego sprzedawcy przy-
 cież Salusji nieobawnej była uważa.

§. III. O Widerkaufsch. czyli Widłach.

Od najawniejszych czasów uważano gotowe
 pieniądze, jako przyrodozane ryki iż tożsaci
 sielów. W starym Ratorie nie wolno było
 żyć brać między sobą procentów. Traton zpie-
 między przytęł narzucał zbrodnia. A jak kol-
 wiek prawo Justyniana nie wzbraniało pro-
 centów, wzbraniały ich rozmaite bullie papieżeń-
 my przychodzący na procent narzucało lichwia-
 rkami. Lichwiarstwo aterywamy był pogardą, a
 nawet po śmierci karbowano mu więcej na
 smutku. To jednak wyobrażenie o procentach
 i lichwiarstwach, lichwy nie umniejszało, ale ją
 uważano poważniejszą, gdyż potrzeba przycho-
 dzą pieniądzy nie ustawała, a lichwiarstwo
 widząc się w gardzonem, odepchniętem

ad finem

do swiata, wyklysto to chcieli sobie wynagrodzić
 lichwą, która, im więcej było przekładowanie
 lichwiarski im więcej niepowoli w odbramie
 przychodzących, przyszedł, tem więcej się powiększała.

Władysław Jagiełło w przywileju dla Aka-
 demii Krakowskiej z r. 1401. obiecał ustanowić
 jednego Baubiera i jego, gdzie jał, swoich Chacni,
 którzy pozwalać dyktować w Polsce braci procenta
 do Chmieszczy, na tej zasadzie, że prawni ich
 wzbudziły im lichwy, między sobą, których
 dla wygody i chęć się uładować, wyprosić
 im w razie potrzeby grosz od marki na tydzień,
 j. 48 groszy; a tak, przenieść na wyprosić im
 między dla wygody i chęć się uładować, przenie-
 sioną, wyprosić przekłado do sta. Taki
 sta rzezy i trzymał przychodzą i sta nowił
 bieżą kapitałów, procent bowiem i goły ka-
 pitał ulegał powrotowi w razie kaszmarne-
 nia i gołego o lichwę. Dla obecnego przekłado
 Chmieszczy i dla zapewnienia kasy i kapita-
 łów, starano się obciążyć sta i wnie-
 sioną, dla tego uogólniono mutua palia
 j. przychodzą uładować pod powrotem kontraktów
 których, widać się Widerkauf. Te zjawiały
 się najprzód w Niemczech, potem i w Czechach
 w kościele biskupstwa Mariburga i w Kalibsta
 prapierów. Wyprosić i kupowali so-
 bie, i kupili i kupili na 100 złotych kapitału,
 mieli prawo do powrotu i kupców
 10 lat po czasie. Widerkauf było więc prawo
 kupców do kupców i kupców z tymi choma-
 ści. Te co dawali pieniądze na Widerkauf
 byli powożeni i w miastach, przekłado
 i w nich, a w istocie wstawiali do
 kościoła i ich powożeni. Kontraktowa

z r. 1635.

x roku 1635. v 3. § 183b. do widerkaufów wydała, kęsząc się mianowicie pryncyplem, że wólcę, klaszory, Szpitale, Akademie i inne korporacje duchowne nie mogą wchodzić w obrot, postawiając: że nie wolno brać więcej kapitału, niż 7%, na strzeżenie oraz, aby wolać się wiele dobr widerkaufami obciążyć, zostawiając w posiadaniu tych dobr. Cierpiących nie miało mianowicie wyprzedzenia kapitału, co było wielce w tym względzie kawierai precyzyjnym, jako to okazały się w końcu do wykupienia, okazały się pewne warunki i t.p. i to narzucało się widerkaufami wielce polskiemu. /: Szaryński v 10 fol. 42./

Kwidencja jednakże dłużnikowi skutkuje prawem spracenia widerkaufu i do tego celu kontrakt narzucał się widerkaufowi, a tym warunkiem i to powołując się przed wykupem kwarantanną o tym doświadczenia w 2-tygodnie.

W tym czasie gdyby wierzytel niechciał przyjąć kapitału na widerkauf i innego, dłużnik może złożyć kapitał do depozytu o zgodnego, i do tego był wolny od prawa od spracenia wykupów i od samego obrotu. Wzrosty kęsa x roku 1635. postawiając: że nie wolno wydawać na widerkaufy, większej summy niż ilosci wyrównująca, powołując się na doświadczenia dobr.

To postawienie miało służyć związaniu z kwarantanną i aby wolać dobr pryncyplem, dla honoru.

§. IV o Zastawach.

Zastaw w ogólności narzucał się w nas Obligatio dwa były rodzaje zastawów: inscriptio obligatoria de facto, i inscriptio certi debiti ad certum tempus obligatum. - W pierwszym przypadku zastawu wchodził w posiadanie dobr; w zastawie

wie

w zastawie drugiego rodzaju przy spisaniu kontraktów, nabierato się prawa do zastawu na wypadek, gdyby dłużnik w tym terminie w którym się zobowiązał kapitał oddał, nie wścił się z długu. —

Formy ostatnich zastawów przepisali Zygmunth. w Voluminie Regum tom I. §. 420. Na mocy ustawy z r. 1726, zastawnik pobierał dochody z nieruchomości, które posiadał, nie zaś z nieruchomości, które posiadał. —

Słowem do formy zastawu brzo do roku, później nie został ułożony, potem a to było w związku z tym, że zastawa z dóbr brzo do lat 3^{ich}. Kto miał napis na zastawę, mógł wejść w posiadanie, a nie potrzebował pośrednictwa urzędnika sądowego i notariusza, gwarantował przy wejściu do posiadania i zły nie był Karney. Ustawa z r. 1768. wyrażała stanowisko, że takie gwarantowanie napisu, nie może się zdarzyć za nieprawne, które następnie skutkiem napisu Aktu Konstytucyjnego. To samo przepisali ustawa z r. 1775. Karney opór prawnego exekucji sądowej i wszelkie gwaranty były do zbrodni, a ich dochodzenie, jako że Karney sądów Sejmowych powołania, a w końcu wyrażała ubóstwo ze przepisami, nie może być stosowaniem do tych, którzy na mocy kontraktu zastawu dobra zajęli. — Znać u nas były zastawy z subclausula lapsa to jest jeżeli dłużej do pewnego czasu dóbr zastawionych nie wykupił dobra stawały się własnością zastawnika. —

§. V. O Interdyktach.

Żona miała swój posag, którego ani alienować ani obciążać nie wolno było mężowi. Posag ten w dwojonej części był zupełnie podobny. Rządowi posagowemu francuzkiemu, a zatem było to se inalienabili. przychody zaś z posagu należały mężowi. W razie śmierci żony majątek jej wracał do krewnych, tak samo wracał się

Dziśto się w majątku mego, oddały się wgo nie
mógłby małżonkami być kupcy oddały
i wytażki majątku. Interesem pokazywała był
to ile żona w wsi ze swiej strony i ile mąż jej
z swego posagu wykryje. Pościąg ten żony
wraz z sumą przez nią wykrytą, za-
bernieżony był na dobrotę mego, to się nazy-
wało opawa, albo reformą posagu. —

Rozdział III.

O przyjmowaniu Aktów dobrej woli podług prawa pruskiego.

Jeżeli małżonkami Aktów jakim kraj następo-
wał, kmiensiano i prawa, kmiensiano postępo-
wano. Sądowe, a kmiensio i postępowanie przy-
mować wykroczeń dobrej woli. Do czego kraj
pod Aktem pruskiem dochodzącego, zaprowadzono
bezpośrednie prawa pruskie i powołano Ordę-
naryj Sądową, która w części drugiej obejmuje
oddzielne przepisy dotyczące się ~~jurysdykcji~~
jurysdykcji dobrowolnej. Interesem nie sporne,
albo w sądzie albo pod Komisaryami sprawie-
dliwosci pełnieniem obowiązku Notariuszów.

Od przedmiotu wykroczeń lub umowy nale-
żała właściwość Magistratury Akt przyjmującej.

Oddział I.

O Aktach zawieranych przed Sądem własnym, w którego jurysdykcji dobra były położone

Przed Sądem i własnej jurysdykcji zawre-
naco wykroczeń typuje się sprzedaż, zastaw,
obciążenia długami, ustanowienie służebności,
wieloletniej dzierżawy nieruchomości. Jeżeli
takowe wykroczeń były zawarte przed imieniem
Sądu, lub przed Komisaryami sprawiedli-
wości, do własnego Sądu musiały być

przebieg,

przewieszanie, jeżeli miały osiągnąć skutek prawa
należnego; jeżeli zaś miały obciążać nieruchomości
i, bez względu na to, w jakich okolicznościach
się znajdowały. —

Oddział II.

O Akta które powinny być zawierane
przed wyznajaniem Sędzią osobistym
to jest Sędzią samosądzącym stron.

Przedmiot zawierania:

1. Umowy między małżonkami; co do wspólności,
gdzie prawem nie była postanowiona.
2. Umowy względem wyłączenia wspólności,
w tym wypadku; gdzie takie same prawo
w tym przy zawarciu zarządów małżeńskich,
zawigrywano się.
3. Uskutowienie fideiommissov i stałych fa-
miliowych kapitałów.
4. Uskutkowienie tytułu przez ojca. —
5. Umowy względem Alimencatów.
6. Deklaracja niehandlowych względem
prowadzenia się pod prawo węgierskie. —

Oddział III.

~~O Akta, które powinny być zawiera-
ne przed wyznajaniem Sędzią
osobistym to jest~~

Akta zawierane przed Sędzią
głównym prowincjonalnym.

W potwierdzeniu kontraktu ^{przed} ślubnego, gdy
małżeństwo na rekwestu prawnego, na
leżącą rolę miało być zawarte. Podług prawa Sa-
bickiego §. 10. legem mordandicam / zakonem o za-
chodzie wina. Stawiać należy morderca było
zawierać małżeństwo tak, zwane, na lewą
rękę, w którymś dniu nie przytwarzano na widoku
męża, Stawiać jego gośćwiec ani żadnych innych
praw.

prawa, a prawo nie się uarywata żona.

II. potwierdzenie Aktu poręczenia dziecka. —

Oddział IV

O Aktach zawieranych przed którymś

Kolwiek Sądowi bez różnicy. —

1. Umowy niewiedomych i zbludzonych,
2. Kupno spadków
3. Sprzedaż rzeczy przyrządzonych, Mowa Summa
prawnikowa przekroczy 100 talarów.
4. Darowizny —
5. Testamenta.
6. Rezygnacje małżeństwa, lub zaręczenia panny
kobiety dawane. —
7. Umowy o służbę.
8. Rezygnacje żon na męża w czasie istnie-
jącego małżeństwa; tudzież odstąpienia
prawa małżeństwa posagu. —
9. Ustanowienie posagu. —
10. Akt zaprzeczenia dziecka. — Jest to Akt panny
którą osoba zawierająca związek małżeński
z osobą męża, dzieci i poprzedniego mał-
żeństwa, dzieci takowe na swoje przyznaje
i do równych praw z dziećmi rodzonymi
swoimi przyznaje. Akt taki może być
zawarty albo w Akcie przedślubnym, lub
bez niego po ślubie. Aby Akt takiowy
miał swój skutek, potrzeba było, ażeby dzieci
osoby przyjmującej do praw dzieci rodzonych,
(dzieci wspólne małżonków z poprzedniego mał-
żeństwa) daly swoje pozwolenie, jeżeli są
pełnoletnimi, jeżeli zaś są małoletnimi,
wówczas rada opiekuńcza po przejrze-
niu i ocenie ich była także jednomyślnie
nie przyznała i zezwoliła dzieciom —
uznać swe pozwolenie. —

Artykuł V

Oddział V

O. Aktach które mogą być zawieszone
przed Komisarzem Sprawiedliwości,
lub bez przed Sądem bez wstąpienia

1. Obligacya którąkolwiek proces eksekucyjny ma
mieć miejsce. Proces eksekucyjny ma miejsce w sądzie
deu walekności pieniężnych, likwidacyjnych, lub
innych, jeżeli ich potrzebować się dać. —
Procesach nie drugie na odwołanie zawar-
tym przed. W sądzie pierwszej potrzeby za-
wieszenia. Skargę do sądu właściwego o zawiesze-
nie eksekucyi. Sąd dozwiera do siebie przywo-
łaje dłużnika i odbiera od niego tłumaczenie,
które jeżeli uważa za bezwartościowe, u stawia
mu eksekucyę, jeżeli zaś za usprawiedliwioną,
dokłada mu zwolnienie. Od wyroku sądu, sta-
ny się przez stronnictwo Apellacya do rewersyjum.
Ale zawieszenie Apellacyi nie zawiesza wyko-
nawczej części eksekucyi —

2. Kontakty z niewolnemi o dobra ziemskie,
short roczne z niewolnemi 200 talarów przenosi.

3. Długozymy jeżeli skutkowai mają obowiązkiem
zawarować majątek swoim.

4. Interakcyi względem niewolnemi majątku
słony; jego zawieszanie, zasygnowanie przychodów
przed zezwoleniem lub bez zezwolenia w sądzie
sędziowskim, jednego małżonka przed drugiem. —

5. Mowimy tedy, które pozwai nie umiemy lub
nie mogą. —

6. Wzrostki i skamieniałe, które bez pośredni-
recognitii, na kapitał wiarę zastęgi-
wać nie mogą. —

Oddział VI

Akta które przysięgają służyć
Komisarzemu Sprawiedliwości.

1. Wyżelkre egzaminacji istotnemu kontraktowi nie będącym np. wyżelkre kwity, now. summy kandydatis, itp. itp.
2. recognicie czyli przyznawanie procyne w dokumencie przyznawanych. —
3. Sporządzenie protestów. Protest jest to akt sporządzenia przez Notariusza, co muie odnowienie wypłaty, lub w razie niezaakceptowania wexlu.
4. Inwentarza i opiewętownie spawów, ten te ostatni tylio w ten czas mają wbić Notariusze, tacy. do tego przed sąd właściwy są upoważnieni.

Odczyt VII.

O sposobie przyjmowania Aktów i uwzględniania ich wypłat.

Sedług prawa pruskiego, wyznaczony w sądach, przyjmowanie uwagby czyli tylio, przed sądem, należy nie obsadowany t. j. najmniej w przytomności 2^{ch} ekstrów: jedynakie i jeden ekstr, uwaga akta przyjmować, jeśli do tego skreślił przez sąd jest upoważniony. W sądach, nas' niżej, gdzie są mniejsze komplety, choć gdzie jest jeden tylio ekstr, mający glos. stawowy, tam przyjmować akt sędzia, w obecności aktuarjusza lub protokolisty. Skoro strony zgłaszają się przed sądem, ten powinien ^{je} najprzód wyexaminować, pod względem ich zdolności do działania. Skoro są, wówczas sędzia spisuje protokół, który obejmować powinien:

1. Wiek i sporządzenie akta i datę.
2. Imię, nazwisko stanu i zamieszkanie stron.
3. Prawną rację powodową.
4. Procyne stron, lub jeżeli jest delatany, że pisze nie umiejąc, a promimo tego że akt akceptują i podpis kluzdunków lub akt przyjmujących. —

Talei

Taki protokół przez Sędziego sporządzony, nie
nabiera jeszcze mocy prawnej. Sędzia przy-
mując powzięcie zdania go drugiemu przy-
mującemu Sędziemu do redakcji jego nie na-
leży, który to Sędzia Refereut przedsta-
wił, dopiero protokół w sprawie, i w tym
miejscu być przysięgą lub nie, Sędziemu w temple
nie zgromadzonemu. Sędzia przysięgający się
nie może być Sędzią w sprawie, w której
i w sprawie, wydanie ekspedycji w sprawie
i w sprawie, wydanie ekspedycji w sprawie.

Notariusz ant. przyjmujący, również jak Sędzia,
sporządza protokół i protokół, następnie
przygotowuje instrument la grosse, który za-
pisuje odpowiadającą i pociąg, przez Sędzię
i Sędzię, i to tylko w sprawie, nie ekspedycja nie
potrzebowata być przez Sędzię podpisana a
ten protokół i instrument powinien być
podpisany. Notariusze przyjmujący, albo
albo nie, Sędziemu, albo bez Sędziów.

Jeżeli ant. i przedmiotem swego, potrzebo-
wał reszty na Sędzię, w ten
i tak taki ant. może być przyjęty bez
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,

Jeżeli Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,
i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię, i Sędzię,

W Kolegium ten przebiegał Sędzię Kolegium,
który

którego nominował Minister Sprawiedliwości,
na postanowienie Sądu głównego, w obrębie
którego, Notaryusze urzędowali. Notaryusze
Notaryusze po przyjęciu inwentur, protokół,
koncept, a także korespondencje ze strony
nie prowadzone, powinny być złożone
do zachowania w Archiwum Collegium
zawieszonych rejestratur. Wszelkie kopie z
Aktów Notaryalnych z tego tytułu Archiwum wyda-
wać być mogą. —

To się tyczy prawa Austriackiego, a nas w
niektórych prowincjach obowiązującego, to tylko
wymieniam wypada: że rząd Austriacki w przy-
mierzaniu Aktów dobrej woli, ściślejszemu
nie uchylił, od dawnego prawa Sol-
skiego i w prowincjach rządowi temu uległych
aż do potrzebienia się, w roku 1809. w Księ-
stwie wawerskim, w Kojuncie, oblaty
i robocze, podług dawnego prawa Sol-
skiego przyjmowano. Do małego tylko
kawałka kraju t.j. do powiatu Łanowej
którego w prowadzeniu
Austriacki, w którą i nowe porządki
hipotek i nowe przepisy do
Aktów, mających wyszukiwać wpisy
do tabelli, które to wpisy niepotrzebo-
wały Aktów urzędowego, ale Akt przy-
watny był już dostateczny. —

Rozdział IV

O przyjmowaniu Aktów dobrej woli
podług ustawy Komisji Królewskiej

Nim Rząd K. Wawerskiego ustawy
został. Komisja Królewska sprawująca
wtedy, najwyższą władzą w Cierm 1807
wydała ustawę dla Sądów i Organizacji.

był padoług, jak w brydżach, praw. Ustawa
ta obowiązująca przestata się wprowadzeniem
Kodeksu Francuskiego.

Rozdział V.

O przyimowaniu. Aktów dobrej woli
przed wprowadzeniem porządku
teraz istniejącego.

We Francji do probury VIII wieku, nie się
się spotrzegać Notaryusze jako Urzędnicy
publiczni. Dopóki sami Panscy i Hrabowie
wglądowali w ich księgi, spisy i do braku
akta dobrej woli zawierano przed nim
tę kauterancie i innych czynnościach ich na-
stępstwem. Następnie Sędzi najnoważy się
przyimowawcem aktów dobrej woli pryncy-
pińskich, pisarzy i Notaryuszy.

przyimowali je także dependentni na-
wenni cleres, najprzód pod kontrolą i
nadzorem Sędziów, a potem sami w ich
imieniu. Bez taki stan rzeczy doprowa-
dził do nadużyć. Urzędnicy obciążeni
prawnymi Sądowcami, mniej zważali na
redakcję aktów dobrej woli, powierzali
je, bez żadnego wyboru niewiarygodnym
kopiistom, którzy odrazu samą na-
formę, ograniczając się na wiadomościach
nabitych w praktyce, spisywali. Akta
zawierające tytuły, nie mając głównych
zasad prawa, narazili strach na mu-
stae skutki swej niewiedzy. Ludwik
IX Król Francuski, próbując w powrót
świętych, potrzebę potrzebę umiarkowania
tego stanu rzeczy, nakazał przyimo-
wać Sądowi Aktów dobrej woli, ustano-
wił 60. Notaryuszy w Paryżu do po-

francji

pozwiażdzenia jurysdykcji do browu luź.

Autom prync Notaryuszów przymiowauym
nadał ichę urawy publiczne, jedynakie
inslytupita, ze lexibus sedque tytko
cio Parvixia kaprowickowu, byta, albowiem
moxim Paicowie i Wafsatowie, karidromi
swoj urady, sitowytal arbitralnie ruzdali,
stawia tropow maginym ustawom. Ludwik
IX nie będać do ite ruzniguzi insti kuz,
Dontego paicstwa, dat pryncipat swoim
następcie. Roku 1602. Frisip piżkemy
nowo wpryktich swaich potestowuich, usta-
nowit Notaryuszów na rónor Thyrskich,
i teni saicowa i naicowniku i powaga. —

Następní królwinie powoli, gnie si datu usku-
lechnie, kaprowadnili Notaryuszów publicanym
w imiepie pryncipatich. Notaryusze ci pod-
wypiedem przymiowauia Alitów, adnichogo nie
byli znowit i pod rādug nie rostawali w bādug.

A poekatk obowięzauo it, w bāvxiu, aby tyt-
no is imiepie zwanym Chatelet przymiowali
Alita, gdnie pryncipat t.j. pryncipat krāka Parvixia,
mynowat i bōwumictwa. Pryncipat rādnej nad-
uicem iuc iuc iuc iuc, tytko pene pene pene pene.

Wypitlic Alita uychoditly nie pod insti tucig
nóvli, tek pryncipat. Pryncipat uicawad No-
taryuszów; i jenui potestowuie byta mōmōu
w ruzie potestowuie pōmōu iuc iuc iuc. Zapady
mynowat Notaryuszów w bāvxiu, obowięz-
uaty w bāvxiu iuc iuc, na pryncipat i ma-
teu iuc iuc iuc iuc. Ostakowuie wskelki
kwiāzeli mōmōu jurysdykcji spōm, a do-
browalicy ustā, w skutec spmaw organ iuc iuc
i duc i. pōmōu iuc iuc iuc iuc 16 Māvā 1803.

Pryncipat ustā, z ro 1791 kucdy pryncipat i

Pryncipat,

Część I

Urządzeniach Organizacyjnych
NotaryatuO formułosciach w systemie Aktom
współnych i innych obowiązkach
Notaryatów
Rozdział I^oO urzędowości Notaryusza
Rozdział I^oO obowiązkach i czynnościach właściwych
idei Urzędu Notaryatów praxujących.

Do każdego pisma, praxie siebie samego, nie może być praxująca osoba względem tego, prax tego było sprzeczne, kiedy gdzie, prax względem tego, co w umierze zawarte, nie może być w każdym z nich innego rodzaju pismem, a czynności w umierze zawarte, któreby nas oświadczają o tej sprawie. Jeżeli pisma tego nie są odlatujących wypadków, mało nas obchodzących, mały odpowiadaniu, coż można praxować o faktach które interesują nasze osoby, rodziny i majatki, które witać nas nas różne obowiązki, jakie sobie i swoje powody witać nas do uwierzenia tych pismem, jeżeli nie są, w części innych dowodami; czyli taka, która kreśliła to pismo nie była w tej sprawie, czy nie była prowadzona o osobistym interesie, naukowo. Siłami lub innymi okolicznościami, jak zapewnić się że pismo to pochodzi z rąk tych, którzy nosi na sobie imię. Jedną z drugiej strony, musimy najwłaściwiej tych stronach dotykać, praxując na uwierze pisma, aby praxie ich uwierzyć i zachować.

Żaliby brudzić w dowodach, we wszystkich istniejących stronach praxować listy, gdyż praxie potrzeba było dowodu innego lub środka do stwierdzenia pisma. Dla ułatwienia była konieczna, mogła

niezdręć prowadzący, do pisma sporządzonego w pewnych
określonych formach, i z pewnymi uwzględnieniami, przy
względnieniu czasu, powszechna. Pismo takie sporządzone z
zachowaniem wszelkich warunków, takim zamknięciem
całości treści tego wszystkiego co w nim zawarto. —

Atak pisania tego pisma, następuje na następny etap, i aby w nim
była zapewniona, trzeba mu nadać i pewien fakt.

Atak pisania od strony prowadzącej, wykonawczej,
lub administracyjnej, następuje na zamknięcie całości
i pisanie, jako atak nadania prawem, lub nadecho-
waniu prawa, którego mają być w istocie. Umowy
między stronami prywatnymi. Stanowi on nie tylko praw-
no, tak aby im nadać wytyczanie, które z praw-
nami powszechnie obowiązującymi potrzeba je opatrzyć
również autentycznością, jak prawo pochodzące od strony
mającej. Czynności przedstawione do nadawania
umowom, czyli autentyczności i wytyczania są na-
zwani notaryuszami. Umowa przez nich za-
warta następuje w przewidziany sposób, i stanowi
prawo między stronami, do tej umowy wstępu-
jącymi, lub między osobami reprezentującymi te
strony. Ponieważ każde prawo nie może być
wykonywane bez woli wstępujących, mających,
przeto i umowy, które są prawem prywatnym,
nie są tylko wytyczaniem umowy, znając
imieć też same cechy, nieważne jak prawo,
za, że w jej opatrzeniu instytucja państwowa
i wytyczanie w imieniu. Jego przez atak pisan-
nia, którego wytyczaniem do wszelkich woli, aby
umowę te w wykonaniu do skutku przywo-
dzą, z wytyczaniem nawet i tej strony, jeżeli
potrzeba tego wymagała. —

Ar. 2. A.

Artykuł 2^{ty} Organizacji, art. 16. Marca 1803. ten
(daje definicję do pisania, co to jest pisanie publiczne i stażowanie)

Atak

Aktów i Kontraktów; którym strony powierzyły, lub
chcą nadać znaczenie, autentyczności przysługującą,
do Aktów powagi publicznej, do zapewnienia
(daty, zachowania treści, wydawania wyroków
sędziowskich, i ekspedycji p. de prison. f. "

Powinny tej definicji Notaryusze są straszczeni
publicznemu, a jakkolwiek postanawiają woli pry-
watnej, przenieść ten swój powód publiczności. Prawo mo-
wi, że Notaryusze są upoważnieni do przyjmowania
wszelkich Aktów i Kontraktów, należy więc służyć
odróżnieniu Aktu i Kontraktu. —

Akt jest umową obejmującą wszelką ogólną czyn-
ność, gdy tymczasem Kontrakt obejmuje tylko umó-
wę, up. sporządzenie i uwolnienie, testamentu,
nie jest Kontraktem, ale Aktem. —

Jedną z Aktów i Kontraktów konieczną do swego wa-
żności i siły potrzebują Akty dowodowe, spo-
rządzonego przed Notaryusem jako to: Inter-
dykt, Łapisy, darowizny i. t. d. Te Akty powie-
rzyły strony sporządzać przed Notaryusem. Ime-
nas jako to: Kontrakt, wpróżki, dziękuję, spoko-
(dany, kamizany i. t. d. nie potrzebują do swego powagi
Notaryusza, i dla tego udziela tylko przed użyciem
kennaja się, między strony z nich nie mająć także
autentyczności. —

Akt przed Notaryusem zawarte, nie tylko
ze zastępuje swą wartość, wartość, wzięciem tego co
w sobie obejmuje, ale i wzięciem daty. Zapewnie-
nie daty nie jest oddzielny, czynności Notaryu-
sza, jest tylko wypróżnem Aktem słownym, ura-
dunkowym. Data stanowi przekonanie,
że Akt jest prawdziwy, ani późniejszy sporządzonej daty,
niechcąc na tem zaskryć aby Akt prywatny miał
datę, pewną. —

We Freim.

pa kapię teſtamentu, zamieszkałym w Rejntów i upo-
wierzającemu ich do wyprzedawania w Akcie hipoteczne
Aktów. Jest to prawo niezgłoszone i nie jest wykazane.
Czynności te dopełniają się w Rejntów i w Akcie hipoteczne. Oprócz
tych obowiązków w Akcie hipoteczne jest i nie jest prawo to
zawieszenie na Rejntów jako prawodawcy obowiązków,
na której stronie podaję, stronę bieżącą oświadczenia,
zastawiając od zamachu, podstępem drugiej strony. —

Oddział II.

O Aktach które konieczne są do wykonania
zawieszenia być powinny. —

Te Akty są następujące:

1. Wykazanie dziedziny naturalnego, następujące przez
Akt Urzędowy, jeżeli nie nastąpiło w Akcie jego
zawieszenia. —
2. Ustanowienie przez Dyktę dozwolony lub dozwolony,
dla smatki, nadzoru i nadzoru Dyktę sprawowawcy
mających. Ustanowienie takie jest nie nastę-
pujące do testamentu, w imię być ustanowione
w formie Akta Urzędowego w obec swoich
świadków przez Akt Urzędowy przed Sądem polskim,
lub Notariuszem. —
3. Ustanowienie Dyktę przez rodzinę, na mo-
ci Art. 365 K.P. w formie przepisanej Art. 357 K.P.
—
4. Wykazanie Akta Darowizny między zięciem,
prawym być sporządzone w formie Urzędowej.
aprecji darowizny w zgodzących. —
5. Według Art. 932 K.P. Akceptacja Darowizny
jeżeli nie nastąpiła w formie samych Akcie,
w których Darowizna między zięciem została, mo-
że być zezwana w Akcie Urzędowym. —
6. Podmowa do Akceptacji Darowizny
Art. 932 K.P. w sprawie te Akty i j. Darowizny.

wzięcieli się we Francji w trybunał Notaryjów, kuratorem
kiedy strony dla umiarkowania opłaty sąduwej, wymyślają
sobie spory nieistniejące, zataczają je przez Komplan-
tę, byżby przekupili ich Aktami dobrej woli, zeznawali
się mającemu przed Notaryuszami. Z resztą Akt zezna-
ny w sądzie pokoju, nie ma cechy autentyczności, nie
skutkuje prawem prawnym, nie ma efektu. F

K. Sasaki K. Warshawski Dekretem z 8. Października 1812r
Dokładnie Aktom w sądzie pokoju sporządzonym, do-
dawaj klauzule autentyczną i wyrok, a więc eze-
kuowaj, jeśli strony w skutek powatyszą efektu. —
Ponieważ w sądzie pokoju nie zostaje się oryginal-
nie, aby było stroną w tej wierze tworzyć —
z resztą Akt mógłby ulec zaginięciu. —

II. Prawa Trybunału przysięgi.

- a, przesłuchania, przesłuchania się Sukcesji;
- b, oswiadczenia względem przesłuchania się Sukcesji,
lub przyięcia tejże z dobrocią i szczerem umiarkowaniem,
- c, oswiadczenie przesłuchania się wspólności mają-
tkowej przez Główną.
- d, Oswiadczenie przez nabywców nieruchomości
na przedach publicznych na licznicy po Trybunałach
umyślonych, że był w ich mieniu przez pa-
trona potężnie przysięgi.

III. Meliterowi i Apokryfowi redagowaniu mogą Kon- trakt i czyli protokół Apokryficznie lub nabek- picznie upr. od Ognia, poiaru. Oswiadczenie ich nadaje Aktom autentyczności. —

Oddział IV

O obrybie Urzędowania Notaryjów,
o wyłączeniu o nieważności pra-
wania Urzędów Notaryjskich, czyli
Rejenta z innymi Urzędami. —

Obryb Urzędowania Notaryjskiego jest to w ogólności
rozciągłość jego jurysdykcji, pod względem obier-
ności tego terytorjum, w którym Akt przyjmowany
ma być. —

z lat

zamieszkania, i w tym uskuteczniwszy sobie zamieszkanie,
 prawnie mieć. Skład Aktów Notaryalnych, jemu powie-
 rzonych, lub przez niego sporządzonych. Podług Orga-
 nizacji Notaryuszy musi mieć jedną Kancelaryę, u nas
 zaś może ich mieć dwie, jedną w swym zamieszkanu,
 Drugą przy Archiwum hipotecalnym, dla przyjmowania
 wszelkich czynności hipotecalnych. Nie konieczne potra-
 ba aby Akt Notaryalny był przyjmowanym w rezy-
 dencyi Rejenta, i aby był przyjęty w obrębie jego
 Dystryktu. Rejent prawnoski musi mieć a miej-
 sca przez Akt mu wyznaczony podług Art. 4. Or-
 ganizacji Notaryatu, swą siedzibę na porzbawionego
 Urzędu Sądowego prawnia. Notaryusz także chęć
 Adelacji się z miejsca swego Urzędowania, prawi-
 nisze w Kancelaryi może udać się o pozwolenie do
 Zastępcy. Adelacja się chwilewe na
 czynności, musi pochylić się na oddanie samo-
 wolne, powołując na sobą strasę Urzędu. Jeśli
 Notaryusz bez zezwolenia Zastępcy, odda-
 du się w exas Durszy, podpada Destytucyi, cha-
 su jednakże tego Organizmu nie oznaczają, i ro-
 stawia go uznaniu Sądu. —

Urząd Notaryusza podług Art. 3. Orga-
 nie może być sprawowany z Urzędem Sędziego,
 Prokuratora, Obroniar Sądowych, Komornika, Sz-
 kiego Pokro, a wszelkim Urzędem Pisana, Koni-
 sarskim Obszy i Komisarzem Jądremy. probory.

Notaryusz przyjmujący inne Urzędowanie, ze
 swego nie rezygnuje, uważa się za trzeciego Urzędu
 Notaryusza. Prawodawca stanowił te dwie
 rzeczy, miał na względzie.

1° że Notaryusz potrzebuje poszerzenia się swoim ob-
 łożeniem. —

2° że strony nie mogą być hamowane w zezna-
 nie Aktów o brzy xosł. —

Wierzył V

O nominacji i warunkach do sprawowania
Urzędu Notaryjskiego.

We Francji mianuje Notarysów Sam Król, na
przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, który zasię-
ga Opinię od Izby Notarysów. Izba Notarysów
wydaje Opinię o prowadzeniu się Kandydata i udę-
kuje prawa tego Aplikacji, i przedstawia je na posiedze-
niu Izby Notarysów, który
ze swej strony przedstawia knowa Izbie prawni-
czej, i dalej prawo wchodzi przed siebie Kandydata
(do egzaminu, dla przekonania się o jego usposobie-
niu i do ostatecznego przedstawienia Ministrowi Spra-
wiedliwości.

Art. 35 Br. No. Aby we Francji zostać Notarysem przedtę Art. 35.
Or. No. potrzeba:

1. Uczyć się praw Obywatelskich -

2. Zadekować naukę prawną o do wyboru do Księstwa.

3. Miec lat 25. i honorowych -

4. Pracować trzy Notarysów, albo Aplikant przez
pięć lat. Kandydat zastawia
iż do tego, czy Kandydat udziela się o posadę
Notarysa klasy I. II. lub III. Aplikant
nazywa się a Aplikant

Zanim zatrudnienie nie wymaga więcej danych
na udzielenie, aby godnie mu odpowiadając,
nie powołanie Notarysa. Oba gębszej teorii,
potrzebne on, nie rozumowanie i bliżej praktyki,
aby przetrwać formę, naukę iż trochę, to się nie
i doskonałe wyrażać, a do tego potrzeba naturalnej
przekonywania, i tegoż doświadczenia, aby się nie
dai uwikłać w siła tej woli. Z tego Aplikant
w Notarysów we Francji, jedyną i najważniejszą
ich warunków do przyjęcia Urzędu Notarysa.

Nauka Notarysa składa się z Teorii i z Teo-
rii i z praktyki, to jest z samego prawa i zastawia-
nia

i zastosoowania go do innych. Teorya sama daje tyl-
ko wiadomości odcierane, bo zastosowanie ich do
skrajnych wypadków. Urządzić więc bez doświadc-
zenia w zastosowaniu prawie wątpliwem.

Patrzećby te wszystkie są, rozumieć, stosować,
i interesy tak rozumieć, umiować, że stanowią
na nie poprzedzające pomyślenia jest nie podobnem
i prowadząca podaje tylko ogólne zasady, nie
wskazując w skrajności, które prawa rozstrzy-
kują stosować do zdarzających się okoliczności.

Praktyka ma jak pomyślenia stanowić, jako
obok wypadków skrajnych. Zastanawiać się
na ogólnie pomyślenia. Praktyka jednak bez
teoryi nie wykształca do umiarkowania obowią-
zków Notariusza, gdyż sama praktyka daje
mu tylko stopień rutyny, nie widząc, gdzie
nie świadomości, bo ich nie pojmując, nie-
kiedy, która nie może postać przed sobą,
prosząc strony w ostatecznej sprawie prośbom,
w których kiedy one ułożą go chętnie
na drodze do brzołwa.

W Kleru jest ta uwaga, który zwykle
i ugle prawnie w kancelaryi Notariusza,
jeżeli używany do redakcji Aktów. — Kler
we Francji uważany jest za premonitiona,
zastrzeżenie Notariusza, który odpowiada za
wskazanie Kleru prawniczym. To zastrzeżenie
jednak nie rozciąga się tak daleko, aby Kler
mógł pomyślować Aktów w oświadczeniu No-
tariusza. Każdy Kler prawniczy musi być wpisany
w rejestr praw, Sekretaria Język francuskiej
utrzymywane. Zapis ten prawniczy musi odno-
wić kiedy Kler do innego prawniczy. No-
tariusza, lub w stopniu awansuje. Wpis

provision

prawie nie być skutecznym, zapłacić w 3. miesiące ad obligum obowiązków.

Apłithicą pny Motaryusza kowa lat 6. jeden
rok w diocęj askatuz powinnem być puxepsoxonym
w stożnie pierwotnego Wierka, który następuje
insejse Motaryusza i maxymazie Maubre Clere.

z Notaryusza taliej Własy, wyjechał się Kierm.
uńega, i kas Aplikacyi moxę być powiększony
lub pomniejszony, co należy do Swiadczenia sa-
mego Notaryusza. — Prąd jednakże moxę
uwolnić od Aplikacyi Urzędniców Sądowych
i Administracyjnych; moxę wprost mianować,
przekazując się only adwokata. — A nas pod-
bici Kiermowie zapewne są nie znani, No-
minacya zaś Regenta należy do Króla. Pisa-
nny Autoryt, nominacyi Radcy Administracyjnych,
Regentów zaś Gubernialnych i Powiatowych, Nomi-
nacya Przewodniczącego.

Rejent musi obejmuć także sprawy porocznic:
1- wystawić Księgę hipotek, albo ją którejś
wdepokryć. Zauważyć w gotowiznie, lub listach
kaskawych. Ocenienie hipotecznego Kwa-
rytęj uderzyć się Trybunałowi, w obrębie którego
Rejent ma działać. Przy ocenianiu hip-
otecznego, Trybunały przyjmują się zasady
nie Księgę prawna się znaleźć w pierwotnej
podobieństwo skądinąd. Wieruchomości na który
się nakłada...

Za zadatku do označenia sklonu do
 Ziemskij, hienke sa podávajú afony, mnohý
 sa, prax 5. i to stavu. Vrchol x do, dochoď
 takový pramienky sa prax 20. i to, praximay
 sa, praximayvisky sklonu do. —

Савухе Абдуллы Регену Камеллару
Хиповехуе, вимми стухи Камуауи

Signore

Art. 29 P. H.

kap 10,000. w gotowaniu lub opartej Hypotece na majątku wotafnyu. Art. 24. P. H. z 1818 - postanowienie A. Kaniestnik na 15 maja 1822 do swatki J. D. E. Requei powiatowi Skutawcy Lytko Kamyż w iloci Re: kap 3,000. Co do nich uszkie nie ma przepisów aby Kamyż na wotafnym majątku skadał. Kamyż to są przedmiotem pro- szukowania swa występu, za wszelkie straty, na jakieby Requei strony naraził. W wypadkach wolitowych podług prawa za swopie wykrycia przy wykazaniu Aktu do Odnawienia i powołaniu powołan albo może być powołany.

2. Wykonanie przy sądzie Requei powiatowy i Guber- nialny pod Frybunatun, a pisarz Aktowy w Sydzie Apellacyi.

3. Powołanie strażki w Frybunatun, w obywatel- stwie, wykreślić przepis lub paraf. Co tym wyk- staniu Requei, może być ustanowionym przez Prezesa. Posada Requei składowie do Art. 24. D. O. N. jest dozwolone.

Rozdział II.

O wykreśleniach i formach wykre- słań Autow wspólnych.

Formy dla Autow wspólnych, przepisany Kodeks Cywilny, Proceura, Kodeks handlowy. Organizacja Notaryata zawieszona przepisem w sprawie form ogólnych i te są przepisane podług wykreślenia.

Oddział I.

O osobach Autow wspólnych przyjmujących i Asystentach.

Stwierdzenie do Art. 9. Art. 20. Każdy Akt musi być podpisany przez 2° Requei, lub przez jednego z dwoma świadkami. Art. 1317. K. C. stanowi: że ten który Akt za autokrytą być nie uważany który jest przez, wykreślenie wotafnego przygody.

skreślony

xdivoerystowianci przepisaniu. Lichorzi pytanie,
i czy podpis 2^{ty} Notariuszów lub Świadków jest wa-
żny, jeżeli Ci nie byli obecni przy przyjęciu Akta.

Toullier nie tylko taki jest za nieważny albo świad-
ków lub Receptę, takiego, na doświadczenia jego si-
łach uważa. Duraumontu i tożymże nie obecności
jednego Notariusza a podpis tylko drugiego lub dwóch
Świadków jest jak doświadczenia do ważności Akta,
przyjęty testament, gdzie Art. 971 K. C. wyre-
kując wymaga obecności drugiego Notariusza,
2^{ty} lub 4^{ty} Świadków, przy sporządzeniu testamentu
publicznego, zatem przy innych, Akta, podobne
obecności, nie jest wymagana, zwłaszcza że prze-
cis ten, dawno już wyprzedził i uszyty i dziś nie
nie byłby doświadczenia do ważności Akta
podobnym Aktem. —

Tego samego zdania Robaud de Villargue w
dziele Dictionnaire de législation du Notariat.

Art. 9. W. No. w wyrażeniu swej opinii przytacza że przy
świadczaniu Organizmu Notariatu zchianow Art. 9.
tej ustawy zrobił wzmiankę i dodał że Notaria-
sze dwa powołani Akta przyjmowali Tężnie, lub
jedem z 2^{ty} Świadkami, że, na te ta zmiana
w Trybunacie kara, upadła, że nawet w Radzie
Stawu nie była przedstawiona; toż samo po-
świadczania nia Baron Locré Sekretarz Rady
Stawu, podał za ulśnadzenia projektu do Kodeksu
Cywilnego i Organizmu Notariatu, mówiąc
że niech Akta, na tego przepisu wymaga-
jącego, prawie byłoby nie podobne przyjąć
nie Akta, przy 2^{ty} Notariuszów, lub też jednego
z 2^{ty} Świadkami, przy względzie na przy-
mość, jeżeli od Świadków są wymagane.
Za doświadczenia reorganizacji Akta stron jest podpis
drugiego Notariusza, który opatrzeniem Akta

swój podpisem, iuxta samcem iaty na siebie,
 iingga adpowiedzialności. Toullicz na popar-
 nie swego iadania powołuje się na wyrok Sądu
 Nassaujnego z 7. Listopada 1812, przytoczony
 w Syreji T. 18. Cz. 1. Str. 19. który w nieobecności
 swego Szwadronu pomyślnie musuwariniał.

(De Villargue zaś przytocza wyrok Sądu
 Nassaujnego z 14. Listopada 1835, w sprawie
 o nieważności aktu darowizny zapadłej z po-
 wodn nieobecności Szwadronu, o nieważności
 kashanony, w której mu się utrzymał adwoka-
 nie się od wyroku Sądu Apellacyjnego w Państwie
 adwokatów powodu nie nieobecności 2° Notu-
 ryjów nie też powodem do uadzenia Chłopi
 faksu. Prawo nadaje, którego Notaryjatu
 faksu, moc jaką mają pozbawienia, wstępu naj-
 wyższej instancji w sprawie przed sądem
 nadwójców i faksu. —

Człowiek z natury jest słaby i słomny, gdy jest
 sam. Tatuje mu się usterki powstają, jakich wiele
 jest natury niechcących, dla sprawadzenia
 ludzkości i druzi sprawadzi. Druzim też po-
 kazywać i świadkowie wstępują do Aktu, aby
 być powodem, świadkowie. Akt pomyślny, czemu,
 aby go wstępując, raz i inną, ażeby ichności
 jego w samym, nadwójców Kontrolować i po-
 swadzać. Wobecności Kolegi, Szwadronu nie
 poważę się myśleć tego, wby sam myśleć
 nieważała się. — Wstępując do Aktu wstępując pod-
 pisaniem ofiarowania, wstępując wstępując przywzględnym.
 Dla tego też Człowiek bacznie nadwójców gwałtów,
 i wstępując mu innego poświadczenia nie powinien,
 tylko to do się listu z prawdą, z gwałtów, nie
 może przywzględnym. Aktu bacznie obecności
 Szwadronu, i wstępując z gwałtów faksu też dopuszcza,

albow

albowiem wykonaniu prawy każdego Aktu i sędziów,
jako obywateli, to jednakże ich wierzeleluem. Zgodnie
z temi zasadami, ustalona się u nas praktyka sądowa,
że Sądy dochodzących oskarżeń takich Aktów o fałsz, przy
których sporządzeniu było więcej pryncypów, świadko-
wość nie była obowiązkowa, tylko w niektórych Aktach podpisali: —

Art. 2.
Pryncypów
Notariusza
Akt pryncypów

Notariusze pryncypów Aktów, powinni być w sta-
nowieniu pod względem obywateli swego państwa, i na-
chodzący Akt pryncypów pryncypów. Zgodnie z
tem samym sta-
nowieniem, przy podaniu Art. 6. 68 Or. No. odnawiającego
w Kodeks Cywilny w 1318. odnawiającego
Aktów aktów pryncypów, a pryncypów pryncypów.

Art. 68. Or. No.
Art. 1318 K. C.

Pryncypów, uważają się tylko za Akt, pryncypów
i to o tyle o ile były pryncypów. Pryncypów pryncypów.

Art. 8. Or. No.

2° Stosownie do Art. 8. Or. No. Notariusze nie
są obywatelami, w którychby stanożyli byli obywatelami lub pryncypów
pryncypów pryncypów pryncypów. w każdym
stopniu, a to pryncypów a to do stopnia. Stopnia,
pryncypów, pryncypów i pryncypów, albo Akt któryby
pryncypów jakie pryncypów pryncypów pryncypów.

Art. 68. Or. No.

2° pryncypów tego Aktu, Art. 68. pryncypów
pryncypów tego Aktu. —

Art. 8 Or. No.

W pryncypów Art. 8. Or. No. pryncypów pryncypów.
pryncypów pryncypów pryncypów.
1° Notariusze uważają się, pryncypów pryncypów
pryncypów pryncypów?

Z zasady prawa Rzymskiego affinis affini
non generat tj. nie z samego powinowactwa
nie może wyrywać powinowactwo, a to pod-
stawą jego musi być powinowactwo, wyrywa-
nie upr. między siostrami i siostrami, nie są wyry-
delem siebie powinowactwa, że jedna siostra jest
powinowatą drugiej siostry, że ojciec
pryncypów nie jest powinowatym i ojcem
i t. d. Zatem powinowactwa i Notariusza,
nie są powinowatymi jego, i ad iudicium mo-
wać Akt pryncypów. —

2. Czy może notariusz przyjąć Akta od Krowiego lub powinowatego, gdy ten przychodzi jako pełnomocnik?

Wprawdzie pełnomocnik nie jest stroną, i nie może więcej czynić nad to co mu pełnomocnictwem czynić pozwolono, wskłako wiele następnego się obłożeni taluż, że Akt ma nie być obowiązujący, iina au pewien interes w zastrzeżeniu jednego mu pełnomocnictwa. Zdażę się więc że jako Notariusz Organizacja tego nie postuluje, Regent wskłako powołanie w stryżmie się z podobieństwem do przyjęcia Akta. Nadesz nie wybronił notariuszowi przyznawania Akta od Krowiego albo powinowatego, bo tu Nades i formalizacja wponowca, lecz kiedy chorobemu uważa, że notariusz podwładny Akt, że jest Surad: iien wiarogodny i zarysować nad wszystkie warunki, że jest pośrednikiem jurysdykcji dobrowoli, Szekia, który strony dobrowolnie, zarysogoda, skazuje iin doproszenie obowiązku, w Akcie pmygły, a podług zasad Kodeksu postępowania Krowy au Szekia, au Surad: ien bgi nie uwie, wskłakawiać bgi zasad i podług Kodeksu, Akt pmygły pmyg Krowiego, uwzględy ianieważniony.

3. Czy notariusz może być ujęty sobą Krowiemu au powinowatemu w stosunku kabronio-nych w Akt. 8. Or. No: iin też Krowiemu, au powinowatemu świadkowi, w tychże stosunkach?

Wniefsu tego Kodeksu nie obejmuje, ale czyby był wiarogodny Akt pmygły i powiadczony pmygo aroby iin gic się z Krowiemu kontrolowai, a tyi iasem potażow z sobą wżetm powołeniawa i w Krowiemu uchronia.

4. Notariusz powinien mieć zdolność do dokonywania

tych

tak pmiuwa, jako notaryat, dla tego Akt przyjęty
moxe Notaryat, przed wykonaniem przyjęcia i przed
instalacją, nie udziałem mu symyji, albo pouta-
nie charakteru Notaryatu, powołany jego czołw iś

Art 52-68. By nie wariu, ^{owim} Notaryat Art. 52-68. Ov. Tety. —

5° Kiedy się talie, że gdyby Notaryat ^{mał} miał po-
magać kumstowe przy przyjmowaniu Aktu,
Akt taki będzie nieważny, bo Notaryat nie
będzie miał naturalnej adwokacji do działania.

Art 1318 K. C. Kodeks w Art. 1318 wymaga talie od Notaryatu
adwokacji do działania.

Art. 3 ofmxy Świadkiem stosownie do organizacyi notaryatu
miał być, jako powołanie by

Kół do Akton 1° Okręgowy Kraj.

uxytyy 2° Murec'aj podpisac.

3° Być kumstowatym w tej Gminie, lub Okręgu
i Notaryatu i być spowiadac.

Art. 10 Org No: Stosownie do Art. 10. Org No: nieważny by Świad-
kami kumstowatym i powołanym Notaryatu lub
Stow i Stofinac, zabronionych w Art. 8. Ov. No:
przy Akcie kumstowatym swaj Świadkowie zastę-
pują innych Stofinac Notaryatu, powołani i wic-
mici te same przyjęty do i Notaryatu. W tw-
stawieniu N. P. z 19 Listopada 1815 wyznaczeni
są ci którzy są uważani za Okręgowy Kraj a
mianowicie:

1° Ci którzy te prawa przyjęty w czasie N. P. wstaw-
wskiego.

2° Okręgowy jest każdy Notaryat, powołany N. P. Polskiego
który udzieli.

1° że wykonat przyjęty w nieważności

2° że od roku kumstowatym w powiecie albo Okręgu.

3° że ma być 21. Stofinac

4° że się nie znajduje w powiecie, powołany

z 19 Listopada 1815 wyznaczeni

z 19 Listopada 1815 wyznaczeni

Art. 9. K. K. C.

to do N. 5.

Łódź N° 5. Art. 9. K. K. P. należy dobrać, że Art. 6. Tra-
ktatu Wiedeńskiego z 3. Maja 1815. po-
zwolił mieszkancom przenieść się
do lat 6^{tych} z jednej, do tej, lub awiej do-
wój Polski.

J. I. D. P.

Przestawienie Piótwickie z 3. Grudnia 1815 r.
najdziej się w J. I. D. P. pag. 295 stanowi między
się ustrona Obywatelstwo, a między wykazanie praw
Obywatelskich ięp zawięzanie. Według Art. 11.

regim. przestawienia, ustrona się prawo Obywatelstwa. —

1° praxe naturalizacyi w obcyu kraju, bez zo-
zwolenia Króla katolickiego. —

2° praxe przyjeźdźcy bez zezwolenia Króla katolickiego,
szego, Habsburg, Sycylii, Ochrów, pruski, lub ordo-
now ad Rządów Zagranicznych. —

3. praxe skazanie sądowe na karę śmierci,
lub kaźni. —

Wykazanie praw Obywatelskich ięp zawięzanie:

1. praxe stać Obywatelstwem. —

2. praxe zostawanie w Turcji prywatnej bez
ko kłopotu stoczyć się do Turczyń, i z szego rzy-
Cie i demokracji. —

3. praxe zostawanie pod ułanowskimi prawami
urzędem Wyższemu, lub pod Kondemnaty. —

4. praxe zostawanie pod Kuratellą i w Stanie
interdykcyi sądowej. —

5. praxe oddanie pod sąd ięp przetrwanie
w ułanowskim. —

Drugim warunkiem aby być Swiadkiem potome-
ba zię nacię podpisac, prawo bawickie wymaga-
za ad Swiadków rzyższego ułanowskiego magistratu,
zby mógł zrozumić interesy, a nacię podpis
Swiadka ięp potwierdzeniem spontannego
Młota i w rax zprawić Krępa nacię Młota
autentykności. W tej regule, iędwo kłopotu wy-
nagteż ięp w Art. 974. K. C. który zezwala iędwo do-
stanieknie swara, iędwo testament, publiczny,

nie ułan

N. 974 K. C.

noweli sporządzonej przepisany będzie przez siebie
go z 2° Sądów, jeśli testament jest przyjmowany
przez 2° Notariuszów, a dostateczny przepis jednego
Sądu, gdy testament jedyn Notariusz, przyjmując. —

Treść warunków jest, aby Sądów było
zadowolony z Osoby lub imienia w której się miał przy-
jąć, bez wień zastawanie tego przepisu, nie po-
ciągając na sobą nieważności Aktu. —

Drugie prawo wymaga aby Sądów nie byli
krewnymi, powinowatymi Notariusza, albo stron-
do stopnia brata, siostry, synów, sióstrzeń, albo
albo jeśli nie byli słusznymi Notariusza, lub stron,
gdy Sądów mający przeciwstawić prawdę
i wolę cywilną, mający kontrolować interesy
ducha i cywilną, będący pośrednikami między
Notariuszem i stronami w interesach i sprawach,
nie powinni mieć w Akcie żadnego ubożne-
go interesu, aby obie strony nie straciły z
doprawiedliwości nieprawdy. —

Zakazano natomiast prawo używania Sądów,
w Akcie, Notariusza, Klerka i innych Notariuszów,
zwłaszcza w tożsamość Klerka we Francji względ-
nie swego Notariusza, wiedząc że zachodzi między
tymi niekiedy wielki związek, że od Notariusza na-
leży przyjęcie powołania Klerka. — Słusznie więc
prawo obawiało się, żeby Klerk, powołany
wielu cywilną, nie używał swego radcy, bez
porównania z danymi swego pryncypala, nie
przewidywał nieprawdy. Lecz w nas gdzie
Klerkowi Francuzi nie są, gdzie apli-
kacja w Notariuszów, chorak i następstwa nie na-
daje żadnych praw i przywilejów, nie zachodzi
taki związek, między Osobami a ich depen-
dentami jak we Francji; — i dla tego mogą być
Sądów i przez to Akt nie na swym miejscu
nie traci. — Jedynie byłoby do Testamentów

przekięty strony na zasadę: że te nie mogą
być przewidzianej przez dependentów Notar-
iusza testament przekreślonego, bez nara-
żenia testamentu na nieważność, a to na-
mów. Art. 745 K.C.

Zebrawszy to wszystko co się wyżej powiedzia-
ło, okazuje się: że jeżeli można być w nas
świadkiem myślowym, albo umysłowego
procedu:

1. być potajemnym przewidzianym przez polskiego -
 2. Być męskim -
 3. mieć 21 lat skończonych
 4. mieć się podzielić -
 5. Zamieszkiwać w powiecie lub gminie w której
akt jest sporządzany, przynajmniej od roku. -
- nie mogą zaś być świadkami:

- 1° kto stan potajemny stracił
- 2° kto jest pęchawym, albo nieważnym w rzeczy-
wistym prawie Cywilnym. -
3. Szaleńcy na dłużej niż 6 miesięcy i więcej -
4. Bankrut nie rehabilitowany -
5. Ktoś w służbie publicznej służący -
6. Pęchawym wstąpić woli.
7. Ktoś inny wstąpić pod sąd, na wyłączenie i słu-
żyć
8. Wzrost lub przewidziany Notariuszem lub
stroną, do stopnia, brzo, stry, Szymon, i
Siostrzeń, również służby Notariusza
i stron.

Przekreślony dopiero podaje, tymczasem zdołaniem
świadków, rozprawy, z organami Notariusza,
zobowiązany jest do tego co jest konieczne przyjąć.

Jak konsekwencje innych świadczeń, do których
dotyczy, z ich strony, tylko przekreślony Notariusz
Cywilnego myślowością się daje w innych mat-
riach postawionych, tak też przekreślony świadczeń
do których służby Albo innych się mających, nadaje
temperament K.C. i K.D. nie są oznaczone,

bez

prawa, swoboda i wolność naturalne, i zabi-
 rać to nie może i zrywać i wstrząsnąć się z
 edukacją, lub i w którymś nowym stronie, nie
 może być swobodą, chociażby miał wol-
 ność prawną, lecz tej wolności karadła mo-
 żna mieć swobodę. -

Nie mogą być więc na swobodę wstrzą-
 szyć, którymś brakuje takiego umysłu, że
 albo też samemu sobie niechają, albo wo-
 li stron wstawiać objawionej, potwierdzać i
 przekazać nie są wolni np. Stępi, głucho-
 ciemni, głuchoty i tacy, a i sami sobie prawo
 kłóty w przywołaniu do siebie swobodę,
 byliby kapłani i chybici. Tak sama wol-
 ność naturalna, wyraża się swobodą
 osoby i wprawy pomieszczenia umysłu, na-
 wet przed użyciem ich na bezwzględ-
 ność, osoby mają do niej swobodę.

Organizacja w krajach samych tylko
 Młodzieńców, prowadzi pod odpowiednią,
 nieokreślenie form i wprawy
 wstąpi, na swobodę zaś każdej odpowied-
 (Dziękuję nie wstąpi). Nadex wstąpi

A1382-1383 K: w Art. 1382-1383. wstąpi, że między ich
 Czworob, który przekaza drugiemu plodę,
 obowiązują do wyrażenia plodę wprawy
 wnie jego, lub nieobalstwo przekazu.

Jeśli by więc swobodnie mieli wprawy
 o prawnym Regulu, o fakcie, jakiego by
 się dopuścił, takowemu nie oparli się i
 uwolnić mieliby swobodę potężności,
 stępią się wprawy i wstąpi, wstąpi i wprawy
 w wprawy, wstąpi, wstąpi, wstąpi, wstąpi
 wstąpi do odpowiedności, nie tylko w wprawy
 dxe lipowit, ale i wprawy, jeśli

czy

zawierają w nich przepisy i są; nie odpowiadają ^{oni} jednak, w ichy bieżnia w formie Aktu. -

Oddział II

Oformach przy sporządzeniu Aktów

zachowai się mających. -

Art. 1. Oformach formy te przy x. Organizacya notaryjów przepisów.

Art. 2. Oformach ulega, dnożalno, jedne uchwały co Akt p...
Art. 3. Oformach dem formy zawiera p... miew, drugie tj. x. z...

Art. 4. Oformach z... w... Aktu postau...

Art. 5. Oformach 1° Miejsce gdzie Akt został zam... d... m...
Art. 6. Oformach 2° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 7. Oformach 3° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 8. Oformach 4° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 9. Oformach 5° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 10. Oformach 6° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 11. Oformach 7° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 12. Oformach 8° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 13. Oformach 9° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 14. Oformach 10° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 15. Oformach 11° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 16. Oformach 12° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 17. Oformach 13° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 18. Oformach 14° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 19. Oformach 15° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

Art. 20. Oformach 16° Miejsce, gdzie Akt został zam... d... m...

jaśńiłowich. Ale adozohy w wierzeniu kłócej.

Takie wyzniesienie miejmo, w które powinno
być z 2^{go} przykazu, raz dla oznaczenia że
Nobajusz, jest wstąpił pod wchłodek swego
dłatacia, i drugi raz dla napoleśnienia, fatalności.

Ale tenżowy składowi nie tylko wiara, wchłodek
tenżowy to to sobie kawiera, ale i wchłodek
dany, dla tego więc data akuratnie powinna być
rozważona, i naleyć datę ustawić, jednę z naj-
wazniejszych rzeczy swych. Wskazywać nowego
zobrazu potrzebę wyzniesienia nie tylko
dla i miłości, ale generalny świat, miłoś-
noscie w Testamentach, przyznawających do
dłób i zły choroba straszących. Dławić
dłuba było kachowai to i wii terycach.

Co do II. Ale powrócić przedkładać dowód,
że pochwili adozohy kłócej, miu nadai
też Aukatykowi, przyznawanie
wyzniesienia do Alcie i miłości i kachowai
składowa Nobajusza, jeśli tylko przyznawanie
ale zoltał pochwili, nie składowi i kachowai
dla Alcie.

Co do III. Wyzniesienie dłób kontraktujących,
oznaczenie zły i miłości, kachowai, kachowai
i stajnie jest kachowai potrzebne,
przyznawanie pod miłości i miłości jest przyznawanie.

Co do IV. Składowi wyzniesienia być po-
winno, do Alcie pod miłości i miłości, bo po-
woli i nie obemnie składowi przyznawanie Alcie,
kachowai przyznawanie przyznawanie kachowai
aby składowi kachowai być przyznawanie do-
pieto po kachowai Alcie. W nas z tego
przyznawanie kachowai nie miłości być przyznawanie
kachowai.

Co do V. Ale kachowai powrócić być do
nom adozohy i kachowai otem to miu

przyznawanie

strony kontraktują o stosunkach majdroższych
 dla siebie, a skut nie przedstawia żadnego No-
 taryalnego. Stawiać się, xerwolenia, samo wzy-
 wanie wzmianki, pomek Notaryjśkich, które
 skut przyjmował, że strony powiatu nie mogły,
 xastuqye na urzędzie i swadeczo xerwolenia
 strow. Skut taki jest wyrazu nad wskazuje na
 urzedy i byłto udowodniony fakt, o balu
 go mowe. —

Kachowki pytań, czy Skut będzie wazny,
 kiedy strona umieszcza pisar wymanwa
 się od podpisu, a powoda nie pisar nie umie.
 W tym przypadku adwokat trzecha ksta-
 mentu od urzędu Skutów. Jeżeli testator
 nie podpisuje testamentu a był w umowieniu
 podpisania, jest domniemaniem że w xerw-
 ożiu Skutów, albo w cało umieszcza xerw-
 poważki. Inaczej się ma w Skutach, xuy-
 xastuqye, jeżeli kowiem strona umieszcza
 i mogaca pisar, a xerwota faktury, elektra-
 ry, i ten i ciada i druga strona w Skutach pro-
 xowuie, to braliew podpisu, tego nie mo-
 że się wymanwa, a Skut taki powiniem
 być wymanwa, bo ukt xerwój Skutów
 ry, kowuie i adnotic nie powiniem;
 Skut podpisano być umiesz na Skutach
 podpis strony stwierdza umowę. Skut,
 ukt podpis ten powiniem nastąpi
 xerwotumowu. Reputu, gdy i inaczaj
 Takie Skut mogą być być xastuqye o fakt.

Jeżeli strona jest gładkowieną, i nie umie
 ani czytać ani pisać, nie ma żadnej hwa-
 sty, że nie jest xerwota, bo nie ma żadnej
 go stroda o pomekadowieniu się o swot
 ukt, jeżeli i nie umie czytać i pisać, wtrza-
 ha i jej da Skut o odrytania i o kowuie

[illegible]

Wzajemnego wymaga, podpisu, stron, świad-
ków i Notariusza pod nieważnością, bez powie-
szenia nieważności ta, chociażby podpisanie nie jest
postanowieniem, dla tego opuszczenie formalności
wskazywanych, nie czyni ich nieporadzą.

Tępkę ~~stata~~ x zachowajcie się ciwryskcie, przysięte,
sz, Altkami au leczyxeni, Altkami xuprezeni,
i inne sz nic do kienatemi i nic do kienatemi impan

St. 841 k. P. Scute ojaluz moier Art. 841. k. V.

Mitav'sa, uiedolestnie.

1° Jeśli: Nie ma wyjątków struny pojedynczej, albo
jeśli kilka uśrednionych. Wzrostach o nich, co nie adne
mni, w tym wzroście nie było wyjątków.

2^e Je t'embrasse de tout mon cœur. Adieu. Bessie

3° Jest to słownikowy iść przez Anglika nie
chwilnego do dźwiania iść przez Mitynia
podymiszy i pociągach zawięzania i t. p. lub je-
śli słownikowy iść i opisać i t. p. form
podmiewa i t. p. i t. p. —

1.2. Działanie: Celem inwestycji, form Programu, a także realizacji
inwestycji, form, przebiegu, a także powrotu do:

Asta. 1ª Jelligum; hunc sanieque coagulum, exyphalae,
ben skroica, curere pñiaqz, sopasnerui pisa-
ms. 1306 v. rum Ar. 13. —

Lot 150 or No. 74. among early picture books. - H. 13.

Wedyganie i zapiszki tegoż piśmna na margine
nie - tu i tego, podpisane i oznaczone tak, przez
Momonępa jak przez wszystkie, które podpisują.

Art. 15. Or. No. A to wszystko pod nieważnością odstawa-
czy i dopisków. - Jeśli odstawaek i dopisek jest bar-
dzo obszerny, musi się na tem w Aktu i
równie jako same Akt urzeczony być powpisany.

4. Nie będzie w sądzie Aktu żadnych wyrazów, ani
przekreśleń między liniami, ani dołatków, a
Towar i wiatki między liniami a pisane będzie nie-
ważne. -

5. Jeżeli wyrazy potrzebne będzie wykreślić
w Aktu, to wykreślenie w ten sposób nastąpić musi
no, aby wyrazy przekreślone mogły być odstawa-
ne, linia ich oznaczona i na marginesie napis-
ana z porządkiem przez Notariusza, Surda-
ków i strony. -

Co do 17 Aktu mogą być pisane jedynym i tym
samym językiem, nie rozumie się przez to, aby
przy ich redagowaniu nie można było użyć jakiegokolwiek
języka i w ten sposób nie można być tylko w języku
przekreślać można: tj. przy napisaniu testamentu
mistycznego, zatem wyraz ten stosować się bę-
dzie do nowego lub innej formy tj. czyli nie ma
przekreślonych, między innymi, między innymi
tym są, dowolne, lecz kreskami powinnym
być nakreślone.

W Aktach nie można mieć żadnych skrótów,
wszystko bowiem do czego są strony obowiązane, po-
winno być wyrażone oznaczono, aby nie
przekreślać do porozumienia się lub do po-
wzięcia.

W Aktach żadne miejsce prócz nie można
być przekreślone i to zapobiega wydaniu
błędów i fałszowi. - Niezależnie nie mo-
że być przekreślone ani w Anglii, ani
w Belgii. - Akt powinnym być pisane
czyli nie, że jeżeli istnieje napisanie, jak

zuletzt,

wystraganiem. Sądzieli w dniu Aktu mi-
wazniejsz Akt, jako nie umiemy - ale daty pe-
wnej wiek nie będzie. —

Co do V. Co do stów wykreślonych, zachodzi pytanie
jak, uważać należy wykreślenie nie podważa-
nie? Sądzieli wkrótce wykreślenia nie istnia-
ły przed przepisaniem Aktu, ale są zrobione
po napisaniu Aktu, wskutek tego wypływa
Drugie domniemanie że takie przekreślenia
nie mogły nastąpić przez tego samego, jak
przez osobę, utrzymującą u siebie Akt w za-
chowaniu a nie przez stronę. Gdyby na-
wet Notariusz sam przekreślał, albo z je-
dną lub z dwoma stronami bez furadków, wy-
kreślenie jest nie ważne. —

Bez względu więc kto wykreślił, jeśli wy-
kreślenie nie jest formalnie przewidziane,
nie może ono przódzić prawom stron do
Aktu wpływających i Akta uważamy, że
dla tego co było przekreślenie nie ważne. —

Art. 16. or. 10. Odeysanie i dopisali nie przewidziane są
w ogóle nie ważne. Jeżeli wykreślenie tak
nastąpiło, nie wyraży przekreślenie są nie
oryginalne, wolno iść stronie przekreśleni
stronami, prowadzić dowód, że wykreśle-
nie nie przez nich nastąpiło, i że tak a
taką obejmują treści wyraży przekreślenie. —

Art. 1348. K. C. Art. 1348. K. C. dopuszcza dowód reprobationis
na jąk dohorek Summe, tam gdzie brzożenie
towi nie podobna było postawić się, odwoł-
tali; strona przeciwna sposobem ryzyka nie
może na to, że wykreślenie nastąpiło bez
jej woli. —

Rozdział III

O obowiązku Notariusza przy
przynajmniej Akcie.

Artykuł 1.

25. Notarjusz powzięciu odmowy przyjęcia tych
wskazywań, których są, nie wolno do Neutralizowania,
albo nie są, wiać kwić objaśnienia swej woli,
jako: mało letni, niezatki bez miar, mający pro-
mieszanie zmysłów, bezwładności, itp. to
jeź nie bawdy powzięciu być przy zdrowych zmy-
słach, powzięciu odmowy ekstraktowi przyjmowania

Przypadek ten wysokiego stopnia polumizte, ię
prawie równem Szakathum, stała i stworzyła w
niemkowi obywatela swęj woli, bo nietylko
adeptny. Towarzystwo odmówiło i tem
leżem, który liczą i stotule przyniesiony, ze
kwa i tak, równie, sta i zachowawcą i z od tego
mu zagrożonego. —

3° niepowinno notaryusz przysięgać
aktom stron ma nie suacych, o których
tak sądzić nie był przekonany, wprost
Art. 11. Ord. S. prezydenckiego tj. gdy nie są, pro-
stodusznie przez 2° partią. —

4°. Повинні виставляти доповідні Акти змислу
визначеного згідно з вимогами об'єктивності, повноти
проблематики.

[illegible]

Adxa sadq, xé zúé wólew sýz umawtaí
o to co w prawie nie jest dozwolene, zachó-
dzi angiótę, jurisdýkcyi do tyx z tej pónasza
publénego. Konia sýz jednal umówie
a powołanie sýz formie Trybunału púnoc
a nie wiaściwego, a to dla tego xé za sa-
mymimowania púnoc wiaści Trybunału,
jest tylko li na konyśt strowy, lew nie
mowia umówie sýz o oddanie sýz od raku
rozrąkcia sýz u pellaagryge, góy
to púnexhaadato sýz púnexhaadato publénemu,

Leo Ford

sprzeżeniom się do braku obywateli i porządkowi publicznemu. Główny zaś cel ustawy sprzeżenia ta się do braku obywateli i porządkowi publicznemu. Notaryusz, w tak Aktu przyimowaniu się powołaniu.

5. Nie wolno przyimować Aktu, w którymby jedna strona, była drugą stroną, lub też tego samego.

6. Nie powołuje Notaryusz przyjąć Aktu, jeżeli widzi oszustwa ^{zawiesz} ^{zawiesz} strakę tożsamość, jeżeli jedna strona jest tą drugą, w Aktu w pro-
wadzie.

7. Nie wolno Notaryuszowi przyimować Aktu w którymby się strona przyimowała osobistemu powołaniu, o prócz w wypadkach prawem do-

Art. 2063. K.C. zwolnionych. Art. 2063. K.C.

zawa byłby się przyimować goście do zwolnień się powołaniu przyimowaniu osobistemu.

1. Zarządca stałby się właścicielem w skutek, wyroku sądownego, i zarządca z obywateli-
kami za osobami pod przyimaniem osobistym

2. Zarządca z obywateli, mogą się przyimować pod przyimaniem osobistym, wchodząc w regularnego płaconego. Art. 2063. K.C.

Notaryusz, mogący być stałym na stałe, dy-
stynkcyjnie na wyznaczonej stronie istnie-
jących notaryatów, i tak wyznaczone mogą być.

Wreszcie Notaryusz może się przyjąć
Aktu, albo wstrzymać się od jego podpisania,
jeżeli mu nie wystąpiła istota sum-
ma na zapłatę stempła. --

Oddział II.

Obowiązki Notaryusza
przekonania się o tożsamości Osób
się przyimujących do Aktu.

Przy nabieraniu się do przyimowania Aktu
Notaryusz, powinien mieć jąka powołanie

Notaryusz

był użyty na recognoscenów, w ujęciu pryncypów
 Equivocali. Jedną Komunię Pierwszą Sprawiedli-
 wości reskryptem zamykano roku 1841. wydanym, wbro-
 nionym regentom na recognoscenów używają. Je-
 pendenców ich, bo niektórzy Notaryusze brzy-
 miali jurysdykcję etatowych obywateli, którzy
 w następstwie świadectw, i z tego powstały nadużycia.

Podobnie dzieło to do Łożsawości, każdego
 innego miasta do wodom nie może być zastąpione,
 w szczególności Hercegowiny. Wskazuje się, iż nie
 ma pewności, że niekiedy nie są wstawić,
 czyli doraźnie reprezentację i że się do niej odwołują.

Recognoscen ostateczna w obecności stron jest jedy-
 nym środkiem do przywrócenia się i upewnienia
 się o Łożsawości osoby. Recognoscenii winni
 być Notaryusze i kłami, nie tylko z imion, Ma-
 zowie i kaimierkami, ale także powołaniu
 się zapisać, czy posiadają prawniczo, jeżeli
 prawo do świadectwa wymaga, niżej mogły
 przyjąć na recognoscenów taką osobę, do któ-
 rej powołanie prawo żadnej nie przywile-
 kuje wady. — Nadto powinni być znani Nota-
 riuszowi i prowadzić się moralnego, — kłami
 powołani, a także reputacji, na recognoscen-
 tów przyznawanie nie powinieli. Tęli ma-
 cień tylko powołania o nie Łożsawości osoby,
 lub o przyznawanie powołania, nie powinieli
 ich przyjąć. Notaryusze odpowiadają na to
 Łożsawości osoby między jej nie kłami, przyznawanie
 do niej kłami, albo między przyznawanie recognoscenów
 do świadectwa niekiedy być, lub z tego powołanie
 kłami. Tęli zaś recognoscenii są, kłami, jest
 posiadają, w szczególności przyznawanie prawem wyzna-
 ganie, a przyznawanie kłami, nie tylko są obywateli,
 kłami do wyznaczenia kłami i straconych kłami,

ale

ale nawet do odpowiedziału się tryguminaluś po-
 użycia by urmi, a Notaryus, co chęć się ad-
 ucelluś odpowiedziału. Jeżeli strong naukar-
 jeu xapenuraz Notaryuska, o ten samuś ośi-
 sioch, aduje się że Notaryus nie powurue-
 mureu nie prxeu w sakiem uł ciuradexenia, bez
 uwaxaję że Akt który te strong maza, xernawai
 xnuurue, uwe prxeuie skłode, oxtom forxuie,
 nie powurue Notaryuska poprxettai uauł o to-
 listę xhojui. - Akt prxeuie od stron Notaryu-
 skowu nie xnuuue, bez xhojui, ale od tył samy,
 które Akt obejmue jest uauu, bo xnuuueu
 potrzeba tyłko ten samuś ośi a nie uł xna-
 jomue. -

Do prxeuowania się o forxuueu ośi, powurue
 się Notaryuska prxeuue, xnuuue xobuue prawu
 uymagauu do dxiatania. Skuwaję dxiatę albo
 xwtanueu iurueu, albo w inuuy prxeuueu
 lub inuogo upowaxueu, albo xoreuie x samuogo
 prxeuueu prawu w iurueu iudueu, jako Cyrie-
 ka Syria, Cyrieu xafupilla. Ue xobuue prxeu-
 ueu xnuuueu uogłedeu uwaxaua xpr xnuuueu
 prawu, xnuuue w 1124. xnuuue uogłedeu
 xobuue do dxiatania xobuueu w xnuuue.

Tu powurue tyłko o xobuue i dxiatania na
 inuuy prxeuueu. Xobuue do dxiatania
 prxeuueu, xnuuue i obreduu prxeuueu,
 który na inuuy Akt 13. Cy. No. powurueu xnuuue
 i Cyrieu do Aktu prxeuueu xnuuueu.
 Tu xnuuueu xnuuue tyłko, prxeuue Notaryuska
 uogłedeu xnuuue, xnuuue. Prxeuueu na xnuuue
 uogłedeu xnuuue, uogłedeu Notaryuska i xnuuue
 aduueu xnuuue uogłedeu. To xnuuue dxiatę się
 x dxiatę prxeuueu. -

1. Aby istniał xnuuueu, do xnuuue prxeuueu

był upoważniony i czy nie przekroczył granic pleu-
potemny i na kreślonych.

2. Aby przy Alcie został nieomyślny dowód, samego
preznomowictwa, bo jeżeli Alkt nie wieby się nie
kłada. Jeżeli pleuipotemny jest specjalna t.j. spec-
jalnego typu Alkt, która nie zachodzi trudem,
w stosunku jest do oryginalnego do Alktu, - na mocy
tej pleuipotemny przed Rejentem odratowanego; lecz
jeżeli jest pleuipotemny Generalna, do wykrycia
interesu w ogóle, lub też do kilku specjalnych,
gdzie jest stosunek preznomowania do Alktu, przedstawia
się możliwość do odratowania w innych interesach.
Jeżeli pleuipotemny jest powierzone. W tym razie
preznomowania powierzone stosunki tego rodzaju pleu-
ipotemny, powierzone, przed tego samego Nota-
ryusza, który pleuipotemny sporządza, a wyraża,
główny lub sam oryginalny pleuipotemny w swoim
pokazac dla, nieprzypadkiem Rejentowi, że jest
dla pleuipotemny, w tym samym ma moc do
odratowania i nie jest odratowania, i takowe jest
okazanie głównego wyraża, albo oryginalnie
Notariusz powierzone powierzone. - Należy na
samej pleuipotemny w swoim Notariusz nowego.
weil: że taki a taki interes, na mocy takiej
pleuipotemny, preznomowania już odratowania,
a to dla uniknięcia ryzyka kto może nie tej
wzajem preznomowania nie składować, gdyby tej
samej pleuipotemny wyraża w tym samym nie po-
kry 10000. gdy nie ma odratowania pleuipotemny,
mogłby drugi raz na tę samą pleuipotemny
pokryć. Jeżeli pleuipotemny była sporządzo-
na przed tym samym Notariuszem, który na-
skazuje na mocy tej pleuipotemny Alkt od
Notariusza powierzone i oryginalny pleu-
ipotemny, w tym preznomowania, w tym, wyraża go-
wego, do Alktu składować nie potrzeba, ale
leży

drugi Rejentowi okazać sta przeobrażenia że jest
nie odwołaluyw. Toż samo jestli Kopia pleuipo-
teny, przed samym Rejentem rozstrąsanej, była
jako dłużniej przez innym Akcie Rejentowi obcinie
nowy Akt przyimującemu z tej samej pleuipo-
teny z tego na, na oświada nie trzeba jej sła-
dać drugich i drugi tyłko wyjęć okazać.

Jedni pleuipotenya zostali stronie na Brygynie
wypaść, eu blere, w owym czasie z niej Kopia
została do tegoż do Akta być nie może, bo pra-
we pomałazę przez szeregowej wyjęty, wpa-
strowie sam Brygynie, bez zostawiania go w As-
serwacji. Notaryusza, wystawia go na staż waz
stron, w przyprawach wgo spóźnienia Kopia,
nie byłoby jej z cieniem porównać, bo Brygynie
znajduje się w regu przywlekay, a nie u drug-
miej małego wiarę publiczną, który tyłko
te pleuipotenya umiemy w raporcie. —

Jedni, pernomu uia oświada, że tyłko ustai-
nie upoważniony do zeznania Akta, a drugo
stronie do czynności wchozący takie oświade-
nie akceptuje, i wykazuje niebezpieczeństwa,
w toż uwytku mogą być przyimye, - w oświada
Notaryusza, może przykładać do przykłada-
nia, bez ugnazania Holownej pleuipotenya,
i staje się wolnym od wszelkiej odpowiedzial-
ności. Co się powierzało u pleuipotenya, to
samo stawa się i to wykazuje, upoważnienie,
które do Akta nowego upoważnienia skato-
wego, powinny być składowe. I tak do Akta
przez Mykathę, na upoważnienie Myka,
bez jego asystenya zeznawaniego, powinno być
potwierdzenie toż samo upoważnienie Myka.

Upoważnienie przez Władze Administracji,
do niego, i innych dawanie, powinny być takie

Władze

doty, które se stają innych niż na mocy tych upowa-
żnień, spowodowanych —

[illegible]

October,

At iuteryy o tyle waznyu bezpie, o ile w sthuc
 tywityu Mui ientura bezpie o uicm wzmianka
 uczytniaa x wqumicimiuu, daly i uwxedu
 pnd litoru iuterya kptu gnowadna. Kom
 sya Rdaa Symarilicocki vcluyptu sroim
 x $\frac{16}{28}$ lutego 1839. w txyta u Notaryjnu obowia
 x, aby otem pncypie strouy otrzegli, iaby u
 much, wxytjem obymwicia ukadw pndlu
 kuych, wamyh, iatnyach, domielxali: —

Oddział IV

O Obowiazkach Notaryjken przy interuach wrot handlowych.

Karney kontrakt pndslubny uigedy mubowkamu
 x litoru, jedw pnt handlowy, powinnu byc
 x litoru co tresu. Si sarkowi Trybunatu Cywilnego
 i Handlowego xamjeszkunia, a we Francji pncyp
 tego sarku Jabra adwokatu i Jabra Notaryjnu
 jexeli sa wumiejem, qdxi At powinnu byc na
 warty. Takie komumikowanie odbywa si
 wiele, wywstanciu laktu pntu rot, jedw na
 wrotu publiczny na tablicach, na pnd
 kus obwstanciu pntu xamiejem. Jexeli
 koma iet handlowy, wywstanciu powinnu
 nastapi i wumiejem xamjeszkunia. Jexeli

Jexeli w xamjeszkunia strou uicmna Try
 bunatu au Cywilnego au Handlowego, u
 a xeszenie nastapi uumio w Jbr Gmiej
 koptu w Kataru. Art. 68. K. St. 872 K. P.

Art. 68 K. St.
 Art. 872 K. P.

Notaryjnu At przyimujacy obowiazany
 iet xawoty uczytni. Jexeli formaluoci i
 najdalej w uicmna od xamiejem Alaku
 gwa hara lot formalu, w uicmna pod hara
 i estytny i odpowiedzialuoci w xawoty
 koma, jexeli by xawoty xawoty xawoty, x
 opumienie nastapi w skutu umowy
 lub niewalutu. —

Art. 68 K. St.

Oddział I.O obowiązku Notariusza w redakcji

aktów, pod względem formy i stylu.

Redakcja aktów zależy od wykształcenia i formy, kształtują się w innych i w samej materji, i w formie i wykształceniu, zachowując być winny wskazywać na wyjątek. Zachowanie rzeczy jest niezbyt, a forma bez nich akt nie jest autentycznym, wielokrotnie może tylko akt prywatnego, a wielokrotnie jest zaprzeczeniem w sądzie. Zachowanie nie jednak samych form nie jest dostateczne, bo istotę aktów stanowi jego materia, można zachować formę a pod względem materji zredukować do pierwotnego prawa. Tak w szelsteri uchwały w redakcji, tworzą się formy Notariusza jest obowiązany, na uchwały w redakcji do materji, odzwierciedlać nie może bo to należy do samej strony. Obszerzenie zakresu redakcji wskazywać w części 2°. Styl aktów być jasny, dobitny i zwięzły, dla przejrzystości jednak i zwięzłości stylu, nie należy poświęcać jasności w wyrażeniu rzeczy.

Oddział VIO Repertoryach.

Notaryj jest obowiązany utrzymywać repertoryum repertoryum jest Rejestr, w którym Rejestr chronologicznie wpisuje treści aktów prokuratorów, wzywań, aktów jakichkolwiek, nie zaś Hypotekowych. Notaryj jest obowiązany co najmniej raz w roku do repertoryum używać. Aktów przez siebie przyjętych, wyrażając: numer bieżący aktu, treści, datę, rodzaj i datę aktu, imionami i nazwiskami stron. Instytucja prokuratorów. Pierwsza Sprawiedliwość z 1819. dla Komisji. Hypotekowej i sądownie urządzonej, wydawała przepisuje

Ładny przepisów we Francji istniejących, kazi-
go neką repertoryum, wpięciwanych, swych twierdzącach,
powinno być składowe w idyguu exemplarów Trybuna-
łatowi, na ręce pisarza, celem nadawisowania ich.
Mnasia formalina ta nie może być zatrudniany,
niechcący tylko Trybunał wyznacza delegowanego
Dyrektora Aktywów Notaryalnych i nadawisowania. —

Komisja Rewolucyjna Sprawiedliwości Receptem Sądow-
ną z 1. Lipca 1819. prokuratora Rejentowi aproxi Reperto-
ryum, utrzymującą Skarbowe Aktywów Notaryal-
nych, w których to Skarbowe, wpisuje się tylko na-
wzajemna i różna stron do Aktywów Notaryalnych,
z 176. 187. K. H. Składowe do Art. 176. 187. K. H. Notaryum obowią-
zani do protestów wstawiających, utrzymującą ci-
dzielnie winni Rejestru w sprawie repertoryum. —

Oddział VII

O obowiązkach Notaryusza, co do opłat

Składa i innych. —

Rejent obowiązuje co do kwartat. nadawisowania
Kontrolle Skarbowej tej Gubernii, w której straszący
biurowych, testamentach i aktach inwestycyjnych
przez nich sporządzonych, w tym celu, a by kontrola
mogła ustalić i śledzić opłat, Składa Skar-
bowi przypisując, prócz tego, opłat wycenione
leżące opłaty ci lubi. nadawisujących, za wyko-
żenie przysięgi z kraju do Gubernii należącej,
jus Gelliae et remigrationis. Kontrola Skarbo-
wa jest straszą pręży trybunałowej ustanowionej, ce-
lem rozciągnięcia poborów składowych i Kontra-
wencji Składowej, którzy utrzymują i zycia Składa.
Składowe pobierany od darowizn, testamentów,
ciżb, nowotaw, narzuca się Składowe Kollato-
ryum, które może być przysiężone, że go nie przysię-
żając, Kollator pobiera pręży Kollatoru do Gubernii.
Kollator opłaca Składowe Kollatoru w ten sposób,

(praecipuum)

uwaga

ustawa Stemplowa
wzrostła
1811 uchwała
1812 uchwała
25 listopada
7 października
1813 uchwała
uchwała
a w sprawie
krajowej
ustawa z
1813 uchwała
7 października
jest obowiązująca.

gdy przychodzi do subskrypcji nie należy pisać, ale
wprawdzie skreślonego przyrzeczenia, ukrytego
przyrzeczenia. Stempel ten opłaca się
subskrypcji i matrycy. Regent Kurdy stat
przyimował powołaniem w Stemplu. Stempel
jest ukrytym i skreślonym, ukrytym i ukrytym
prosty jest ten w którym Kurdy. Arkusz Aktu
ma być pisanym. Do elixirów, tunów, i wra-
kuch, w ogóle ukrytych, w których Regent elixir
jako delegowany od Izby, na mocy ukrytych, do-
syci jest do pierwotnego Aktu Arkusza ukryt St-
plu, Stempel skreślony i skreślony jest sto-
wicie do wartości przedmiotu ukryty, i tak
do ukrytych, ukrytych i ukrytych, i ukryty
jest Stempel skreślony po gr. 15. od 1000, do
ukrytych. Ukrytych, po gr. 1000. Do 1. jest
ukryty jest Stempel w takim samym skreślonym
jako do ukrytych. Do ukrytych i ukrytych, po gr. 1.
Do 1000, do ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych
up od ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych, po 3000 do
ukrytych i ukrytych jest Stempel od 1000. Do ukrytych i ukrytych
ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych, po
ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, po 1000 od ukrytych i ukrytych.
ustawy Stemplowej. z 1818. Ukrytych i ukrytych. Ukrytych i ukrytych.
ta w roku 1821. Ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych.
ta do ukrytych. - Do ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych.
jest Stempel po gr. 15. od 1000 od ukrytych i ukrytych.
do ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych.
ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, po 1000 do - ukrytych i ukrytych
tam 24. -

Odebranie VIII.

Odebranie zachowania tajemnicy Aktu.

Jeżeli ktoś nie obowiązany swego, powinien
pamiętać, że tajemnicę swego zachować.
Ukrytych i ukrytych i ukrytych i ukrytych, ukrytych i ukrytych.
ukrytych, gdyby tajemnicę swego i ukrytych i ukrytych.

prawny

pracy i konieczności moralnego i materialnego
zysku, wyda swe owoce, które czas utrwalili
i zgromadzi. Refleksi przyimując sobie strach,
i zniechęcając się do wprawienia do strachu i więzienia,
nie są prostymi redaktorami tylko swej woli;
ciężko im mogąc być zle skierowanemu, przez
nieświadomość lub powściągnięcie woli. Nie
mają one obywateli strach, wstąpić w przysięgę,
praca, wprowadzając na swoje, praca i
umowa i umowa do groźnego niebezpieczeństwa.
Kwas —

Boxed rice IV.

Ocyriginatae. Мелко ногойальных

o ich zachowaniu, o wyzniesiach, wyliczeniach
i ich obrotach, o ich wyliczeniach i o ich obrotach.

October 1.

Originalny i zachowania i komunikacji

cruciatum

a auwiej prisa do Huby powne srobenia. Mo-
 zyusz lub tabellionowore z Huby tyz sporozda-
 li aczysy piz bez srobeni wzylizym i czylituzem
 charakterem, talowoe strumem uduwali; bez piz-
 nie srobeni piz i sem opatrywali; mozuwai
 auw exparyzi strumy nie pizizywaty. Unygi-
 matoru Huby tabellionu wcale w siebie nie
 zachowywali, bez czysto wygoda i zia se fat-
 sze i zagubienia, kuzadenty pizrzebe zach-
 owywauia Huby, pizowizaw to pizwastaj,
 Haba publiczne. —

№ 30 орг. №: и т. д. в том же №. Орг. №: и т. д. в том же №.
№ 68 орг. №: оригиналы сгруппированы по годам, а не по органам.

• Fot. 68. Bry. Voj. Cragginate, pinnate; s. to
pinnate pinnate strong, Lorication: Rejcula pinnate
sane, na dvou nactapionej exynoxie. Cragginate

Равно

[illegible]

Albow proste, pinyje wje matery ze pinyje ten odno
 si sie tytko do 4te i wyzej wyznienionych przyprawdow.
 we Francji jednak wszelkie obywatel, murarz
 je sie na Albo pinyje i wydawajq sie eie brevet.

Albo en brevet wydawane byi powinnym proz
 xwytku pinyje i wydawajq sie eie brevet.
 stawienione i wydawajq sie eie brevet.
 siew Rejenta i wydawajq sie eie brevet.

Art. 3. O 1400000000
 Komunikowania
 Oryginałów
 Art. 22 Or. No.

Oryginały i Notaryjów w Art. 22. Stawia
 ze Notaryjów Oryginały nie mogą ze swego po
 siadania wydawać, jak w wypadkach prawem sta
 nowiącym zastrzeżonym. Trybunał Skoro wyroko
 zapadnie, nie może. Regent rozbiemu jego pra
 wolei, ani nieprawolei, ale się musi do niego
 stawać. Nisi Notaryjów wyda Oryginał,
 musi sporządzić kopię figurowaną, kopię ta
 kową powinieli Notaryjów dać do przedłożenia
 Prokuratorowi i Prezjowi Trybunału w obzbie
 którego unyduje. Taka kopia zostaje u Notaryj
 ska, aż do powroćcia mu Oryginału.

Stowownie do Art. 202. K. S. wolno Notaryjowi
 z takiej kopii figurowanej wydawać nie tylko
 kopie ale i wyiągi główne byleby w przedło
 żeniu wyiągu głównego nieyduł z wyjątkiem
 się, że Oryginał. Albo xnajdujący się w jego
 kancelaryi, wydany został na czezyz Sąd.

Trybunały i Sady mogą nakazać Komuni
 kacya Oryginałów, kiedy Art. 202. K. S. o
 fałsz gówny lub incydentalny lub kiedy Art.
 202. K. S. do przedłożenia pisma zaprzeczo
 nego sprawdzić się mającego. Przy służbie
 takich Sądów delegowany może nakazać
 Regentowi aby się osobiście w pewnym miej
 scu i czasie stawia Oryginał. —

Art. 4. Oryg.

Uzas Notaryjów i publicyym, nazy
 Albo

sig imawiać o oddaniu Aktów, że Prezes Trybunału
sław byłby mądrze wybrał Prezesa, któremu
Ata prawił, że uważał by się na usposobie-
nie naukowe, doświadczenie, sprawowanie mo-
ralne bezinteresowno.

Art. XI

Wypracowania z Aktów Notaryalnych
wypisów z Aktów Skradów i wypracowań
z Księgi Księgi

Wyprawy z Księgi z Aktów Notaryalnych są
trójkrotne: 1° Wyprawy główne

2° Wyprawy pomocnicze

3° Księgi wypracowań

Wszelkie umowy stanowią prawo między
stronami, a umowy prywatne są tylko mową
wskazującą na chęć strony, która nie ma mocy
wprost są wykonawcze. Akt oryginalny, który jest
staje w Rejestrze, a wyprawy główne (sa, grosse) stu-
żij do edukacji. Wyprawy główne są Księga z Aktów
Notaryalnych dostawia wypracowania do edukacji
wprost bez wypracowania Księgi Skradów. Wła-
dza wypracowania sturij tylko prawniczym i sta-
tego bez żadnego prawa bez sankcji, promulgacji
nie może być wykonane. Aby umowa wyprawy
fija, a woli prywatnej strony, sturijwita, prawo stur-
tych, którym są zawieszają aby na wypracowań, wmo-
wie oznaczony, do wypracowania wypracowań
być mogła, byleby aby miała być same cechy,
jakie ma prawo prawnicze, obowiązujące,
Celem tego bez, tedy wyprawy główne prawnicze
opatrzonej subitakcją prawniczą i rozkusem
wypracowania Aktów wyprawy Skradów edukacji.

Wyprawy główne prawnicze być opatrzonej pod-
pisem i pieczęcią Rejestr, a w wyprawy prawn-
na być umotywowanie, domniemy wyprawy wy-
prawy główne, by samej stronie nie było wypr-

wydać więcej, niż jeden wydział gówny, w nas się
jeżeli kapitały na całym świecie zostają.

1. b. 1. 20.

Art. 26. Wzrostu. Stanowi: że każda strona i intereso-
wca wydziału do siebie będzie miała wydział gówny.

Pod strony i kierownictwem rozumiemy się stroną mającą
cały i pełny interes. Jeżeli ciuwa obejmują
w sobie obustronne i dowiedzieli, że w gównym
kierunku, w zażyciu strony i ciuwa się mogą - w ten
trybie i kierownictwem obustronne mają prawo i prawo
wydziału wydział gówny.

Jeżeli się wydać dwa wydziały gówny, w każdym
z nich i kierownictwem, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa, nie można wydać wydziału gównego z
tęże, z którego ciuwa nie może być z ciuwa prawa.

Testamenty prywatne i kierownictwem i ciuwa i ciuwa
niezły z kierownictwem ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

Kapitały i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
wydziału i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

Wzrost, które im ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa
ciuwa i ciuwa, ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa i ciuwa.

waronek nie spełnił. Aktu Nr. 221. prawa o Ma-
żenstwie obowiązujące po śmierci małżonka, au-
ga być tylko w ekspedycji wydawane. Stenizacja
nie może być wydawane z klauzulą.

zobowiązuje się z prezydentem w ten sposób
do niego wysłać, kiedy mawia, na mały
ucieczce mu pozwolę, a w owym
zobowiązuje się nie z prezydentem, ale z
młodym mawia, a strona, strona, i z tego to
dopiero młody mawia, a strona, strona.

A. 1335.

gą wykonują wyprawy. Stwierdzenie do b. 1335.
wyraża główne przedmiotowe wiary i ma ona ty
le to oryginalne. Jeżeli oryginalne aktów istnieją
to wyraża o tyle ma ona wiary, o ile są zgodne
z oryginalnym. Po zgubieniu aktów wyraża
główny ma wartość wiary. Wyraża główny
ma wartość powagę, bo z oryginalną, która
wykonują nie stary, tylko i wyraża bo ma
klauzulę. Stwierdzenie wyraża i klauzulę stwierdza
kowi jest domniemaniem że stary zapisany,
jako tylko domniemaniem! Stwierdzenie pisane
funkcyjnego jest praesumptio juris et de jure.

At 2.

x 20 Proj No:

[illegible]

1° gđy. terpaing gđionu pđionu ky - nagima -

2-й год работы на производстве.

3: Průběh a provedení práce

Ku x obligacyi wyzyskującemu miłości wrota
 (Stachurskowi, lub innemu Stachurskiemu)

ending.

первоукупивши, купивши, Велет ми неке
купити. Другого купивши нех нехотима, прехо
дывати. —

[illegible][illegible]

Ms. A. 839 Ks.

Ms. A. 9. 2. 839. K. 1. —

Куче, 2021

1° A corymbate w skutek wzrostu Trj buncat

446

lub na bezwzględnie stron. Może osoba wcho-
dząca do Aktu, mieć potrzebę od Sądu wyizcia
Kopii na bezwzględnie, strony powinny być wolne
do bezwzględnie.

2ª Kopie wydane z Ordyginalu, który się nie znaj-
duje w posiadaniu Notariusza. —

3ª Kopie wydane bez bezwzględnie stron i Sądu. —

4ª Kopie za Kopie. —

5ª Kopie figurowane. —

6ª Wobec naginienia Aktów pierwotne kopie
mają tylko wartość, kopie drugiego rzędu mają
także wartość, jeśli są mniej lat 30. wydane, jednak
aby skomowić ich wartość, powinny być w sprawie pos-
posyga, inacej byłoby mniej wartości. Takiej Kopii
warto także może być potrzebna subwinygu i
przepiszą. Kopie wyjęte z Ordyginalu nie znaj-
(dującego się w posiadaniu Notariusza, są tylko
pozwoleniem dozwodu. Wskazując przepisy, mo-
gą być wydane także kopie: —

1ª Kiedy strony mają sobie wydany Akt en
brevet, okazując go Notariuszowi; i każda
z niego kopie. At nas Reskryptem Komisarzy
Krówej Sprawy i Sędziów, dat 13 lipca 1837. do No:
mera 8863. wydających, w sprawie. Regentowi
wydawai Kopie z Ordyginalu, lub kopie, które
się u nich w Aktach, nie znajdują, lub im
wskazując wydane. —

2ª Kiedy przez pierwsze zdarzenie Ordyginalu
wypłył z posiadania Notariusza, a strona która
w innego Notariusza Kopie z tego Ordyginalu.

Kopie z Kopii znają tylko jedno obciążenie w sku-
tek Reskryptu o niewydawaniu Kopii tylko z Aktu
w posiadaniu Regenta będących, i nie wolno tylko
przewidzieć wypisy z Księg Kapielnych, jeżeli są po-
rządnie notyfikowane, choć nie są w posiadaniu

Regenta

Recepta Kopia figurowana, która się zgadza
z oryginalną, nie tylko w wymiarach i wartości,
ale i do zewnętrznej formy, miejsca składowania,
wykreślenia, parafy, adreśatu, powinny być ozna-
czone i kopie to powinny być punkt w punkt
takie jak oryginal. Kopia taka powinna być
przewidywana przez Prezesa Trybunału. —

Art. 5 Statutu 10. Art. 10 Ust. Recepta składowa się Art. 10 Ust.

Statutu i ich 1. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Kopie 2. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Także i przewidywać, jak i z drugich, mogą być iuy-

Recepta Kopie, która to się albo:

A. Wyłącznie z tegoż Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

B. Kopie Wyłącznie z tegoż Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

C. Kopie Wyłącznie z tegoż Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

D. Pisma prywatne, oryginalne.

E. Kopie Wyłącznie z tegoż Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

F. Kopie Wyłącznie z tegoż Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Recepta wydająca kopie, jeśli jako Annex

były i tożsame, powinny mieć w sobie go Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Jeśli zaś to pismo na skład jest przewidywane,
i na tej Recepta przewidywać nie może, jak na
sprowadzeniu Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Kopie z pism na skład oddanych, powinny
być oddawane razem z kopią Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Recepta przy użytkowaniu takiej kopii, powin-
nie być przewidywać, jeśli jest w niej Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

Co przyjętego. —

Cel Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

1. Asjencja Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

2. Wydawanie kopii. —

3. Zapewnienie daty pism prywatnych. —

Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust. 10. Art. 10 Ust.

prywatny

prywatny, nie ma ani wariacji ani ekstrawy. Gdy
jednak, dwie strony strzely dół prywatny, ekstrawa mo-
że być stała; bo nie cechy strzeliska i wznika z woli.

Kiedy dół, który jest spowrotem bez zachowania
wzrostu i przewidy, jest nie doskonały - dół jest
nie doskonały.

1. Kiedy jedna strona nie podpiera, lub nie uchy-
ta w kierunku strzelać i nie staje się. -
2. Kiedy notariusz dół nie podpiera lub umarł. -
3. Kiedy strona nie podpiera. -
4. Kiedy dół został przysięty przez niezadowolonego, dy-
misjonarza, w sprawie jego sokołobrogo strza-
lania notariusza. -
5. Kiedy dół został strzelać na formalnościach pod
nieuważaniem przepisanych. -

Żadna z tych stron nie może być nie uchy-
ta i strona nie doskonała, bo strona
nie doskonała nie może być ekstrawa. Woli jest jed-
nakże żądać kopii z strona, gdyż strona może

nr. 840.

być ekstrawa z dół prywatny, ale tylko pod nr. 840.

Komisarz i sekretarz Prezesa Trybunału. Regent
zajmując go podwójnie niegdyś notariusza o wada-
nie strona i strona, strona dół niedoludny. -

Co do strona zaskajaca, strona, strona wyda-

nia i kopii albo strona, strona, strona, strona

ta, powołana na strona i strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

z tego strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

nr. 23. strona

Kiedy strona, strona, strona, strona, strona, strona

z strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona, strona, strona, strona, strona, strona

strona

ponownie tak, jakiego prępsu w nasprawy ustali-
Ta się prępsu strony. Nr. 23 O. N. się trzymają. —

Stowornie do zasad procedury, strong zyskajca
wyrok o wydanie kopii powołania dożycie No-
tariuszowi i stronie. Notariusz spinye pro-
tokoł, choć się strona niestawi, kopia zaocznie
wydana być powinna. Jeżeli wydana kopia nie
zgodza się z oryginałem, może żądać powo-
łania do żądania. Prezes prępsu niexwanie
Regenta i protokol spise. W protokole
stronami oznaczycie powołaniem oryginalu
z dobitnością, miejsca powołane, i losi parafuje
i. t. p. —

Oddział III

O legalizacji prępsu Regenta.

Akt prępsu Regenta prępsu zastępuje na za-
petną urzę, bo podpis jego znany wżędzie.

Jeśli jednaty strony nie znaję notariusza mo-
ga, podług Nr. 28. Or. N. Akta notarialne prępsu-
nowanie w obrębie dyok za obrębem legalizo-
waniem prępsu Prezesu Trybunału w Obrębie
Sądu Appell. — a za obrębem Sądu App. prępsu
Sądu Appellat. żądać legalizowania prępsu
Notariusza. W nas Akt pisany prępsu pi-
sarza Aktowego Krolewskiego, dykuo w to-
czas gdy idzie do Reszty prępsu, pieczę,
a za granicę goxiindziej legalizuje Dyrektor
Kom. Adv. Sprawiedliwosci a konsul legalizuje
podpis Dyrektora lub Naczelnik, biem dy-
plomatycznego R. Mawiestnika. —

Nr. 841 k. p.

Nr. 841 k. p. prępsu się tak ma być Akt lega-
lizowany. Aktu xaymizue a listy bykro
waxine, a ile za granicę, waxine. prępsu
winny być legalizowane. Akt z Petersburga,
federacji ^{Atle Stam prępsu, prępsu prępsu} Ministera. Federacja Stam
w nas ię dwatexnem. —

Chyba V

Сопровождающий Котляревска и Нараш
на въезде в Симбирск - с повинным
Котляревска вознаграждения скарт и трауных
Котляревска и Нараш.

Deuxième.

[illegible]

1° Właściciel, który bierze prawniej pożytek z co-
znanego pożytku z tutej, który w wykonaniu
tegoż tego doprawdy się nie balił, musi wy-
naczyć sobie i stać się korzyści.

2ª Należę do cię i przysięgam ci na nieśmiertelności. Jeśli
jeden z nas będzie żył, ten drugi odpowie-
dział będzie na powołanie i wyzwanie i tych
w jego obecności, i gdy powołania, nie będzie
żadnego.

схвату рвѣху мнѣ съ свѣту. —

3° Сверхсвѣдѣніи съ Толкунова на счетъ Мте,
привезъ мнѣ прѣдъ того, какъ я уѣхалъ въ Страсбургъ. —

4° Za nieuważenie Błku z jego winy, jeżeli
rozumieć należy pomysłki w kaptach, nie po-
mysłki w formach, prawda. Wskazując zaś po-
mysłki w kaptach, nie odpowiadają, bo te od
stron kaptów. Za formy wewnętrzne odpo-
wiedzi nie, nie nie uprzedzić nie
była. Accipitana. Za formalności Błku w
co dowodu jest odpowiedziałym. Formy za-
kładać jest odpowiedziałym się w Br. Wskazując
swoją i inną testamentary, wyrażone. For-
malności na nie zachowaniu historii. Wska-
zując odpowiadają tylko, nie.

1. *Resistência à evolução da distribuição da água. —*

2e révolution: L'assommoir par H. —

3. *Книжки казаховъ и болгарскыя*

42 *Aspidoxenus* Key: *Samuelis* - *Key*

5. Form w kcie szkieletu szkieletu. —

6. *religiosi* spre kontrolujućih,

Lo de 1º Suprimida a noutăţile:

I jesti pengisi Alkan xwobogba $\frac{1}{2}$ itamir.

II gdy z powrotem nie uchroniemy przysięgi i
nie atakujemy Kanury, nie bóg, który stał u bram
i stał przysięg. —

III Sexu et dignitate aut jure.

II. Jorceli proximo ancoi. Urza, uie xgodny
a. Urzeia Rejenta - a. Uta pyrimpe. —

list 2^{ty}. Jęzieli do stakrów nie przysięgaj swaw-
nowi. Jęzieli do swawnowi i stakrów przysięgaj
a nie bęli mi przytomni, lub jęzieli bęli
nie xwa bęli. —

kor 3^e Tereti prijigati sled v katerijem sam

Leys

iej albo 100 fr albo 50. - Notariusz płaci 100 fr.

1. Jeśli w Akcie nie zamieszkał swego mieszkania, Należ-
szek i mieszkanie przez Brat wskazać. -
2. Jeśli Akt nie zawiera, nie w jakimś-
gwa pisał, zostawić wiek więcej prokury, pro-
stanow. -
3. Jeśli opuszczał na kurio i zamieszkał stron. -
4. Jeśli nie zamieszkał mieszkania Należszek i stan
reagnowano.
5. Jeśli nie dołączył płaci prokurę strony o strony
która z jego Akcie na płaci prokurę odwrotną
6. Jeśli nie wkuriował w Akcie o jego odizyta-
nie. -
7. Jeśli Summy i daty są pisane Notariusz. -
8. Jeśli Notariusz stronni nie interesowanymi ka-
jemnie, wydał w Akcie, lub kopię, takowego wydał.
9. Jeśli nie pisał Juredygij przez kurio, stenc
gdzie ja pisał materio. -

Notariusz płaci 50 franków

1. Jeśli w Akcie są nadpisy naderżani -
2. Poprawni i sepiści -
3. Poprawni nie potworzeni
4. Wywieszani nie potworzeni

Art. 2. Liczniki. Stronni etc. On No. more Notariusz w Sprawy
płacić, być zawieszony.

1. Jeśli Notariusz pisał, Akt za obrem i ciada.
nie, jeśli to pierwotny akt, zrobił. -
2. Jeśli pisał, Akt wydał, lub ekspedycję wy-
dał stronni nieintencjonalnie. -
3. Jeśli, kasyer Notariusz, obciążenie i wstąpił,
obciążeniemi - prosi nowej kasyer nie kłóty. -

Art. 3. Dymisja. Kasyer i kasyer dymisja i. j. wazni się na dymis-
jonowanego.

1. Jeśli nie inspektor wnieśli umowienia -
2. Jeśli pisał, Akt, nie zgodny z umowieniem Notariusz.
3. Jeśli kasyer obciążenie obciążeniemi, a w 6^{tych}
miesiący nowej nie kłóty.

Art. 4. Dymisja

Art. 4. Deszczynka. Moxi byi notaryusz Deszczynowany.

1. Jeli po raz drugi Moxi w Breben przyimuje

2. Jeli jest aty namiętność w przyimowaniu, skrobaniu
i nadpisywaniu,

3. Jeli wypade i drugi raz tejże samej stronie bez
wzroku Breben, pociąg prądu w ciągu 4 tygodni

4. Jeli trzeci raz tejże stronie i notaryusz przyimuje
i muow nie postać i interesy owo namiętność,

5. Jeli nie ma i siarę kotu protestu i wpisuje
w księgę o to jego utrzymywanie.

Regulacja, jakże wixie pociąg

nie ma powinię być dymu pociąg, gdy

jeź, notaryusz lub karym wixie karencyj,

subgej tytułu dla braku pociąg, a po nary

jeź, notaryusz. Jakże kary karym karym ma

tytułu karym karym, nie karym karym, lub

notaryusz ma karym karym karym karym.

wyprze te są odwołanie do Apelacji, wyprze

notaryusz karym karym karym karym.

Rozdział VI

Extract Karności we Francji.

Kary pociąg, karym karym i Deszczynka

nie karym karym karym karym karym karym

karym karym karym karym karym karym

w notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

notaryusz karym karym karym karym karym

Przeł.

Prezes uwoluje obz albo sam, albo na zyc
Dawce interelcowi nalezy do niego utrzymywanie
nie porzadzku wixbie, w razie niechcowno-
sci Prezes ma glos wzstrzymujacy. —

Sedyb iep oskanywisciu Notaryusza, mo-
ze uwolnywai. Jbz. —

Referent zbiera wiadomosci o szkodliwym
Notaryuszu, i relacye izbie przedstawia. —

Ka fajer utrzymuje Kasę co 3. miesiace ada-
je Rachónes. —

Sekretarz redaguje pismowixby i jest naczynym
Archiwiste. —

Strobywye izby sa, Sadowe, pojednawcze
i Administracyjne. Jako do urzadowego Lutu,
dalekij utrzymywanie karnosci miedzy Nota-
ryusami, powsciaguienie utrybieci, pism
magamy, odjescie glosu starcowwego w
Izbie, zabronienie znajdowaciu ziz na
ogoluy, zabroniaich, puzek zizanie za-
wieszenia dla Notaryusza, na opuszczenie
obowiazkow prawnych, lub umownych
zarachybiecia i zapiskow do utrzymywania
i daj opuszczenia powsciaguienia Notaryusza
do odprawienia. — Jako pojednawcze
godzi spory miedzy Notaryusami, za-
pobiega Maryoni puzek Notaryusom,
godzi Notaryusow ze stronami o awina-
grozenie lub honorarium. Jako ad-
ministracyjna uplaje lub nie uplaje
suradectwa zidowici Kawydata na nota-
ryusza, ma do zachowania spis awygi-
naltow, do asserwacyi awygi, repre-
zentuje wixystkich Notaryusow, puz awygi-
tem iz praw i wzprawy, interesow. —

Referent

пріеми і відділу публічних повчаннях, без поруху
випіде спрощення, харацта усеїа, і не ма-
ючи харацтеристичних рис, а в суцїїм зїдані
і утворенні фактх. Мале ж публічне:

1. Akta prewencji powołujące do wetaski wykonawczej: postawio: Krot: Rudy Stamm. —
2. Akta Sądowe karyzki, pomyły, protokoly, i akta postępowania Sądowego w Sądach. —
3. Akta Sądowe i strazyne w Sądach i Sądach Kandydackich. —
4. Akta Stamm Cywilnego i Kandydackich. —
5. Akta notaryalne t.j. przed notaryatami i nas przed Sądami w Sądach i Sądach. —

October 17th

Outros do Ativo naturalmente extinguíveis

Акт мотуоваленъ мнѣхъ естествохъ хъстегуеъ нѣмъ, самъ
мнѣхъ естествохъ мнѣхъ естествохъ нѣмъ, самъ
мнѣхъ естествохъ мнѣхъ естествохъ нѣмъ, самъ
мнѣхъ естествохъ мнѣхъ естествохъ нѣмъ, самъ
мнѣхъ естествохъ мнѣхъ естествохъ нѣмъ, самъ

Kto zaś jako świad istniejącej umowy rozkazał, nie
 może nawet pomyśleć nieytkować na istnienie umowy.
 Kto zaś, jest niezaprzeczonyw dowodem, próżni fałsz
 uo być mu zadaniem. Tęże notariusz posiada
 cza że waluta przy nim była wyprawiona, albo że
 odebrał od stron powyższe na wszelkie podania ni-
 weniwa, żaden tu nie może być przeciwny do-
 wód przeciwny, tylko żądanie fałszu. Samo żado-
 nie fałszu nie jest dostateczne do odebrania wiary
 i dla tego rok: 1319. K: C. Stenowi, że w rzecie skarke-
 wa Anko fałsz główny, exekucya będzie wstrzy-
 gana za mise accusation. —

La mise accusation, anana jest tylko w prokuraturze
Kryminalnej Transybańskiej, i odbywa się tutaj przy każdym
Trybunale Cywilnym. myślniejuć ied myxiat poliepi
pymawiej i tam nasawa Siozia instrukcyj, który
po my pmoawezaniu pmyx siebie skreśwa w relacji
pmycedowania Trybunatuwy cywilnej jako wykryt. Try-
bunatuwy cywilnej nie pmyxiar oburzonemu sa pmyxaki
nie zbite, moze go nazwać uwiezic, w tym pmyxpażku
pmyx Prokuratora Kriminalnego, pmyxstawia się sub

Sylvius

Sądowni Appellacyjny, który Akta przesłał prokuratorowi
wskazując na wyłączenie i wnosząc o prokuraturę kwalifikowaną,
albo umiarkowaną, albo wyłączenia ta mise accusa-
tione i edykta go przez Sąd przysięgłych. —

U nas drugą kwalifikacją do wzięcia, odpowia-
da tej ta mise accusation. Leżąc w przedmiocie Pru-
skiej, austryackiej nie ma tego, aby Akt został zawie-
szony w wyłączeniu, kiedy oskarżony o fałsz już został
umieszczony. Prosto po wyłączeniu, czy kwalifikacji, czy
nie, tak leżało się do właściwego Sądu, aby ten prze-
stąpił zawieszanie, czyli do umiarkowania sprawy. —

Kiedy Akt nastawiony jest o fałsz — my debatujemy, na-
dane Cywilnej, wstąpił się. — Trybunał Cywilny sto-
sownie do zastrzeżeń okoliczności, może nakazać za-
wieszanie, czyli Aktu o fałsz nastawionego, zawiesz-
jąc, Sąd musi mieć siłę prokuratury. Aktowi
katei o skazanie oskarżonego, prosto nie ujmie wiary,
wstrzymuje jedynie jego wyrażanie, w razie doświade-
nia na drodze kryminalnej. Samemu prokuratorowi
należy Cywilnej wyroków, że dowieść. —

Względnie kryminalnej, jakie Notariusz w granicach
Urzędowania swego przyjmował i może, Akt Notaryat-
nej stawiać zupełną wiarę — jakie nas są to krym-
inali, czyli Ar. I. O. N. Regent więc któryby przysięgł
Akt, względnie wypadków prostych, historycznych,
przysięgę fałsz nie nadatoby im autentyczności, gdyż
Akt byłby przysięgł na granicach Urzędowania Regenta,
podobnie aby kryminalny prokurator Notariusza,
zawarłby był w granicach jego Urzędowania. — Akt

Notaryatnej ma zupełną wiarę, a do kryminali umów
wobec Notariusza następujących i w tej mierze może
powstrzymać, a nawet i zawartej umowie, gdyż
był fałsz, umowy i kryminalny, jest prokurator, czy ta-
nie stronni Aktu przysięgł i prokuratury Aktu prokurato-
rskiego jako że prokuraturę powstrzymuje Regenta. Akt fałsz
następuje na zupełną wiarę nie tylko między stronami,
ale i względnie kryminali — redakcja paragrafu Art. 1319. Staw-
iając, że Akt autentyczny stawiać zupełną słowem
między stronami, a kryminali prokuratury i mający
iż prawo, jest cel, oświadczenie do wyjaśnienia
iż wstęp. — Artykuł 1319. rozumieci należy, że prawo

myśl

acte "acte" nie bierze tu w znaczeniu Aktu, jako
stanu umowy, gdyż umowy czy umiarkowanie, czy przywileje
zwarte funkcję nie obowiązują, ale są Akt, o ile obej-
muje czynny prawn. Regenta przedwzrostu, prawnem
nie ulega, data jego jako też istnienia umowy do-
wodzi, że jest pewna, i że jest pewna i zaprze-
dzić nie może, nie zapisawszy się, nie fałsz i nie
dowiadamy go. - To Akt umiarkowany, stanowi dowód
prawnem bieżącym, dowodem tego, że ogólnie prawni-
cy prawni, przywileje co do zastawu otrzymują się
o tyle o ile był jego zastawem Aktu umiarkowany.

X Jeżeli Kontrakt wierzniawcy wierzniawcy ma
dane, pewna, w razie zajęcia dobru na przywilejo-
nie wierzniawcy, może być niegwarantowany, i na-
czej zaś się może ma, jeżeli Kontrakt był prawni-
tym, zaś więc umiarkowany i prawnem bieżącym
stanowi dowód mianem nie zbity, na następnej
umowie, jednak Akt Aktu bieżącego i Aktu stanowi
dowód tego, w Regent powiadamy, że w obecności
jego się stało. Powiadanie Regenta nie bierze się
czynów i powieści w Aktu prawnem strony przywilejo-
nych, ani też w bieżącym umowie, może być i po
Kontrakt Kupna i sprzedawcy starożytności pro-
szekiracii assimulować - nie potrzeba w tym
przewidywać Aktu starożytności o fałsz, gdyż Regent
ani wiedzieć ani powiadamy, co jest prawdą
wem, tylko powiadamy, że przed nim zrobiliśmy
zestaw. - Powiadamy Notariusza, że cedent przekazy-
wając ustąpił umowę, celem prawnym, ale nie
może powiadamy, że cedent miał prawo usta-
pić ją. W ogóle Akt Aktu bieżącego dowodzi prawnem
ciem wszystkim, że ustąpił, że zestaw sprawozda-
ny, że umowa w nim zawarta, i czynny nie-
obligte były przywilejowe, nie uderzając się
czynny są, prawdziwe, chybały wobec Notariusza
nastąpiły, - nie dowodzi że umowa są prawdziwe,
i statue a nie assimulowane.

Powiadamy więc, że pewnie, jest niezaprzeczne

Kański

кастичу, яку на увагу і особливості, бо та мова
дуже важка і незрозуміла. — А тепер у нас є дуже важка і незрозуміла,
кастичу, яку на увагу і особливості і ставити її до
уваги, бо в нас є дуже важка і незрозуміла, і є те, що
немає, каменів, які не можуть бути в нас, і є те, що
немає — перш ніж ми не зможемо зрозуміти
і не зможемо зрозуміти і не зможемо зрозуміти.

[illegible][illegible]

Odolxica III.

Секретный Акт Австрейского.

Kola 1134. K. C. Skowron: że Akt jest obowiązujący
 strony, tak jak prawo. Żeby jednak temu przeciw
 zwolnić wyjątków wyjątkiem, nie dać tego mo-
 żności, nie prawo, tylko było względem bytu umow-
 ny. Takiego prawa, jeżeli ma być względem prawa
 powołanie obowiązującego. — Przypadek umowy
 w skutek autentycznego sprzeciwu, przez tegoż
 innego; do którego prawa przynależy, po-
 równaniu umowy z prawem ma wpływować
 dla tego i innych w skutek autentycznego stanu
 wykonania, jak i samego prawa. — Takie prawo mu-
 si być wyjątkiem przez akt, który wyjątkiem, dla
 tego też wyjątkiem. Jeżeli się tak samo, co prawo,
 może być, więc być wyjątkiem i dla wykonania przez
 prawo, to samo i umowy. Tak samo, to jest, notary-
 on, który jest klauzulą wykonania umowy. W sa-
 mach jest klauzula i umowy, więc jest klauzulą na
 wykonanie umowy, jeżeli jest, to jest klauzulą

no krajem jest dla niego prawo em. Mowa także jest
na jego stronę a zatem jest dla niego obowiązujący. —

Jest jednakże wyrok prawomocny może być
wstrzymaną przez radę sądy, tak i Art. 1244 K.C.
Przed Art. 1244 K.C. oceniono zgony, przepisuje
nie uwarę publiczną zapewnia, dla tego nie może
przeszkadzać w wykonaniu. Jeśli nie może wstrzą-
sai uwarę Art. 1244, która nie może być zapisuje na faktę
chocby miał silne podstawy do wstrzymania uwarę, nie
może przez skazanie wykonania eksekucji, może nadai
korygującą, bo opiera się na uwarę prawem powołanej.

Towarzystwo bez miow i zobowiązań ich nie mo-
gło, zachowałaby się powiadomienie towarystwa, gdyby Sąd
mogł wstrzymać eksekucję.

Art. 1244 K.C. przepisuje, że nie może Sąd uwarę
nie uwarę i do wykonania eksekucji w eksekucji,
mogą jednak Sąd uwarę przez wielkie wstrzymanie i
uwarę, wstrzymać na prawie eksekucji powo-
łania, ale tylko w pewnych przypadkach Sąd uwarę
ka od niego jest zadowolony. —

Nie może jednak w Art. 1244 wstrzymać eksekucji
ka nie może się wstrzymać w uwarę i wstrzymać
dla siebie. —

Art. 122 K.C. mówi, że Sąd uwarę może wstrzy-
mac wykonanie eksekucji wstrzymać powo-
dy kwoty, pokazuje się więc że w uwarę jurisdik-
cyi tylko może wstrzymać eksekucję. Carée, Gordie
sa także samej opinii. U nas jednak nie sądzimy.

Art. 1244 K.C. Zgodnie z 1244 K.C. wychoząco ustanowiono tak
kwestie morkowa. Dz. Pr. i Warz. Art. 12 pa. 20/
które tenże dla wykazania eksekucji hipotecznej
do 24. Gr. 1820 i prawników, potem nie powołano do
sok wypowiadai i Art. 1244 i Sąd uwarę się do eksekucji
przed 1815 i zamieszkiwają. Czas kwoty zachowawczy
dla ma od dnia zamieszkiwania Sąd uwarę i. od dnia
terminu do Obligacji wyznaczonego. Zastrzeżenie
jurisdikcyi dla przedsięwzięcia eksekucji sporów i
podług zasad, tego prawa, że do banku i eksekucji
który, nie może być do wykonania do polski nie
faktorek.

A. Loma

Ar. 193. K. 1. wprost niego odziedziczyć, że posiada swoje spadkowe
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Ar. 2. Rozwiązanie dla rozwiązań i w szczególności, formy i formy
wzrostu nie znać - podług Art. 193. K. 1.

Art. 68 Gr. No. wykazanie stron. Art. 68 O. N. nauwa stanowi: że ka-
 ndy Art. spowiadający, powołany, przepisem Art. 6. 8. 9.

Art. 6. 8. 9. 10. 14. 20. 52. 64. 65. 66. 67. 10. 14. 20. 52. 64. 65. 66. 67. jest nie wykazy, jeśli nie ma
 na niego przepisów wykazujących stron, a choćby na-
 wet i były, wykazy będzie tylko jako pismo z pod-
 pisem powołanego. Przepis ten nie oznacza
 braku opłaty, ale braku odwołania pisma i umowy, do
 których w sprawie potrzebna konieczność w sprawie
 Aktu Autentycznego, od którego strony dla tego są
 zawarte w Aktie Autentycznym, albo żeby mo-
 gły wpłynąć być bezwarunkowo nie wykazy, al-
 bożem formu w tych Aktach nie będzie są wy-
 znaczone do dowodu do uwzględnienia Aktu, ale to
 do samej istoty Aktu, ubi forma dat esse rei. —

Tam gdzie Akt taki jest nie wykazy, żaden do-
 wód inny na istnienie umowy przewidzianym
 być nie może, tam gdzie zaś do istoty istoty
 forma nie jest wymagana, Akt nie wykazy, jako
 Autentyczny, jeśli strony do jego zawierania
 szcze podpisali go, będzie miał znaczenie takie
 jak Akt prywatny, choćby w nim formy Aktu pry-
 watnego nie były zastosowane np. oblige napri-
 sune własna ręka. — Co do niewłasności i nędza
 dwa wyprawkę nędza nie należy.

I kiedy niewłasność Repet. nędza Art. 1. kiedy
 Art. przypisuje na obywateli tego nędza. —

II kiedy inny nędza nędza, do przypisowa-
 nia Aktów do niej woli nie przewidzianym, Art. spow-
 iad. — Art. 1318 K. C. taki jak cały S. do którego
 ten Art. ma należeć, przez Art. Autentyczny roku-
 mie będzie Akt notaryalny, kiedy mówi o niewłas-
 ności nędza, nie kogo innego ma na celu jak
 notariusza. Art. 1318 K. C. nędza nędza
 adnotację będzie wykazy jako prywatny, chociażby
 w nim formy Art. 1320 i 1326. K. C. przypisane nędza
 wene nie były. W Aktie bowiem słownym nędza
 nędza form nędza do notariusza, on następnie wie-
 czy jest własnością i kłopot, uchybienia w tej
 nędza nie, również typy strony wykazy, a by i

Akt samowolny nieważny, a chociażby był
jego stroną byłoby Karawa, ze pomyślenia Kło-
wego nie popełnia. —

W Aktach drugiego rozprawy rzekł iż ma inużę;
gdy rozprawy wszędzie, nawet redaktorskiej
gdy do pomyślenia Aktów dobrej woli nie jest
upoważnionym, nie uważa się ich autentycz-
nością. — Cóż samowolny nie może być uważany
jak że dobre i uprzednie prywatny, za prostego piana,
tu sama strona powinna sobie więc przypisać,
powinno wiedzieć że do pomyślenia Aktów
Autentycznych, nikt nie jest upoważniony jak
Wolański i same składy nieważne, ponieważ
powinno, gdyż okazuje bez uprzedzenia Wolańskiego,
powinno być zachować wszelkie formy Aktów
prywatnego. —

Rozdział VIII.

Prinnych obowiązków ze nas na
Rejentów, wskutek prawa lub
zwyczajów wstawianych, z Aktami
nie mających związku. —

Rejent samowolny

- A. 442. K. P. 1. wskutek A. 442 K. P. 1. do zastąpienia stron inbe-
nawianych przy nieważności. —
2. do zastąpienia zaginionego w karzącym ma-
jątkiem, lub przy spisanii inwentarza, przy
rachunkach, lub działach w stosunku zagi-
nionym był interesowany. A. 37 K. P.
- A. 37 K. P.
A. 346. 3. do zastąpienia niewłaściwej osoby nad matole-
tami Episkopi. A. 346.
4. Karatorami spawców i walcujących.
5. Karatorami spawców beneficjalnych, czyli Karatorami
do broni i stras nieważności. —

Oddział I.

Opisnomościach do zastąpienia stron
przy spisanii Inwentarza. —

Stofcy

Ar. 942 Kd. Skowronie do Art. 942. Kd. do spisania inwentarza
porozumie być przywołani.

1. marnochępnym i nieporządkiem. —

2. Eksekutor testamentu, jeśli testament jest już świadomy.

3. Sukcesorowie zobowiązani. —

4. Dowolny z wyjątkiem legatariusza w temczas, gdy
zrobił to wyrażenie wierszowej w ośrodku 3^{im}
między od miejsca w którym się spisuje Inwentarz.
Jeśli się dalej znajduje, Prezes Trybunału tego
miejscu w którym się inwentarz spisuje, wy-
znacza dla wszystkich niezbędnych pełnomocni-
ka sądowego t.j. notariusza — Skowronie do proce-
dury procedury.

Obowiązek takiego pełnomocnika jest być przyto-
mym przy spisaniu inwentarza, pisać aby
był formalka swobodny, aby była porządek i rze-
kliwość spisu była, aby przysięga manifestacyj-
na od niego się należała odebrać była, aby po
zmięczeniu rachunku przysięga z listami do se-
paratu publicznego t.j. do Biura Okręgowego sto-
nie były, a także ma obowiązkiem pełnomocnika
zyskować przy samej listach z mocy Ar. 950. Kd.

Oddział II

O pełnomocnikach do zastępowania zaginionych

zwyczajnie jest zwyczaj pełnomocnika do reprezentowa-
nia zaginionych.

Ar. 36 Kd. 1. Ci którzy nie są wyznaczeni sąd w skutek ogólne-
go rozporządzenia.

Ar. 37 Kd. 2. W skutek Ar. 37. Kd. K. B. Sąd na wniosek strony
przebiegłej, wyznaczy Sędziów Okręgowych do za-
stępowania zaginionego przy spisaniu Inwentarza,
przy Rekonstrukcji i obliczeniach, i którzyby zaginiony
był nieporównywalny. Pełnomocnik przychodzi do Sąd.
Owo zastępowanie za tymczasowe, grama się
może do okrestowania, mianem tego mającego się
zająć przy tym sąd, każe pełnomocnikowi
może być ktokolwiek. Względnie Sądowi Arty-
kuł 37 Kd. do zastępowania zaginionych, przewiduje, sta-
nowi, że niech przy Inwentarzu, Rekonstrukcji, Obliczeniach,

— miejscy

mał nim w jego kraju, nim jednak ta opierał się
 wojskowa, sążnosc wyznaczyć pełnomocnika Opie-
 koma do zastępcy. Art. 346. Wskazuje się
 do Art. 37. tegoż prawa w którym powierza się
 nad majątkiem zagranicznego sądu; tak tam więc
 tak i tu granicę działania pełnomocnika może
 ograniczyć się wolią sądu. Wogóle pełno-
 mocnik taki to wszystko powierza swemu
 braci walczyć do nabycienia mapy. —

Czwarty IV

O Kuratorach Spadków Małomiastkowych.

Pełnomocnicy o letnich, rozróżnieniu mała była
 w myśl Art. 942. K. S. i Art. 37. K. S. D. musi być wybrani
 przez sąd powiatowy Altkowicz nie wskazywać
 przepis prawa, ale wskazywać Trybu-
 nał Kuratorów Spadków bezinteresownych, bez
 różnicy, choć różnica zachodzi w zakresie
 sukcesji bowiem walcząca /zawieszona/ jest
 w sukcesji między po zmarłym, 3° i 4°.
 więc się nie zgadza do przyjęcia spadku.

Sukcesja bezinteresowna jest ta, która się
 należy zmarłemu i temuś gdy jest wcho-
 piona ze zmarłym nie zostawia krewnych
 do 12° stopnia włącznie i nie ma spadku lub ma-
 kowa. Aby mógł być sukcesor bezinteresowny
 i kawał, potrzeba tego przekonania, że nie ma in-
 nego krewnego spadku, przekreślenia, lub nieprzekre-
 ślenia. Nici Trybunał przekreśla spadku,
 jako należący zmarłemu powierza sądu, wój mi-
 nistrów są sądu, rozprowadzi 3° obywateli - jednak
 same obywateli nie walczą, krew od mowa-
 stwa, że nie ma sukcesora - więc Trybunał
 wprost nazwie zmarli oddać, albo skazać na-
 kazać, celowo wprowadzenia, że po zmarłym nie zo-
 stawa, letnich, więc może być spadku, wna-
 nie mapy nie walczą na krew tego, aby jej
 był kurator nadany, aby miał to nie, sięgającego,
 a żeby było przekreślenie kawał walczą, żeby

urządzać

skazuje na Depozyta, a przedstawienie sobie kwitów
depozytowych, kwit formalny nigdzie! —

2. Nie jest prawem prokuratorskim wy-
bór i do sprzeczki lub zastrzeżenia niekompetencji w na-
stępnym. Sukcesor beneficjalny jest samowolnym wła-
ścicielem całej masy a zatem i niekompetencji. Jeśli
masa, zrynuca, przelicza masę, bierze, sukces-
or ma erga masę, sprawstwa, odebiera w całość
masy, ad hoc, by nie było mas, ponieważ
jakośby sprzeciwiając niekompetencji, skoro się
nie da skąd jego ad hoc, Prokurator Karab-
owski nie może być nie z masy ualekii, prosto
spraw, ualekii, nie ma sukcesor, nie może
niekompetencji zastrzeżenia, dla tego Karabowski
prosto publiczne, bierze, bezwarunkowo i nie-
kwalifikuje sprzeciwiać masie. Sukcesor prosto
na masę bezwarunkowo i nie kwalifikuje, żeby
nie było, nie kwalifikuje masę, żeby zbierać
gotowizna, masę, masę, prosto, masę.

3. Cóż sformułujemy, jeżeli jest wprawdzie
Narator Spadku walującego podwójny z
Indicessorem Beneficyalnym, a zatem te exymo-
si i inne wykonywać, i w tych granicach się za-
chowować, których Sędziowski Beneficyal-
nie przekroczyć nie wolno pod skutkiem dobrań-
stwa umiarkowanego, ale skutki z przekroczenia
granic przez Naratora a przez Sędziowskiego Bene-
ficyalnego zupełnie odmienne. Zaczęty, egzemplarz
przez Sędziowskiego Beneficyalnego, przez nie umi-
arkowany, choćby to przekroczyły granice prawem
nawet intencje jego oznaczone - co to zprzecznia bi-
800 K. C. 458, 454 K. P. →

Kuwater nas korowidawo mian tej kuzyncei gra-
nie, do kuzyncei beneficyalnej nadrepcowej
be niazej przedzielnosci kuzyncei, ktorzyz mu-
rowo niedowalac do ktorzyz scie tej reolay, wy-
kazywajacy kupa kuzyncei, i kuzyncei, kiedy

go prawo sądzić o potrzebie zmiany i poprawki,
i czynności jego także będą nie wykonywane. Sukcesor
beisprawy użył także swoje powołanie, bo ma prawo
mówić o zmianie i poprawce tej beisprawy, sukcesor
który nie byłby administratorem, ale raczej za masę,
jakiej się nie bezwarunkowo ulega. —

Nto zaważać należy, majątkiem które się musi
stać wadliwym i niedostatecznym, które
może mu być nadane przez wolę testamentową lub
przez samo prawo, i tym samym jest prawem
Człowieka nie wykonywać, bez względu na jego potęgę
i wolę i ten sam z samego prawa wynika.

Byłaby nie wykonywać i sprzedawanie nieruchomości bez
formy przepisanych na to prawo, gdyby kupujący
takowe nieruchomości wzięli, że im sprzedawca
zostaje przez to spadek należny, bez gdyby kupu-
jący byli w dobrej wierze, sprzedawca takowy, zważy-
wszy być nie może. Art. 2279. K.C. —

Art. 2279. K.C.

4. Od kuratora nie należy zaważać stać się Kura-
torem, grono bowiem administracji kuratora są węg-
ry. Ściśle więc jak sukcesor beisprawy, zaj-
muje on się tylko administracją, przez tego
nad kuratorem, jest władza wykonawcza, kontrola
jaka wykonuje jego, t.j. Kurator. Wadliwie po-
niważ wszelkie sprawy wykonywane, mogą się
stać bezdziejowymi, więc, skutecznego
kontrolę skutków wykonania nad wykonaniem ku-
ratora. Właściwie powołanie należy się ku-
ratorowi w każdym to działu jest widoczne, co jest
cessor może w granicach, prawem wykonawczym,
potęgi, tak iżby nie stało dobrodziejstwa
nie był narazim. Kurator może rachować
w sposób podobny jak beisprawy sukcesor,
w każdym razie na podstawie. Prekurator lub
kontrola skutków. —

Obezwładni Kuratora w tym:

1. Skoro się kto do sukcesji zgłosi i wykłóczył.
2. Gdy nikt się nie zgłosi, a Skarb udowodni
że nie ma sukcesora, że jest wyprawę, wtedy

ma prawo

masse uxoriae bipuore non benedictarum - ipe si
 scypha dny rth, rannayay mapę za benedictarum. -
 3° Kiedy iże mia adnych fundusów w masie,
 Tak w rzygu jak i pa ustania obwigzku. Kurator
 z tynxdu adca powołuen rathum. -

Oddział V

Kurator Spacji Beneficjalnego.

Wskutek obrodzajstwa prawa Sukcesor tż ma
 Korysi, że nigdy nie pobrzebye mięszai swego
 majętku z maję i nieodpowiednia ultra vires
 spacji; ma iessze i to dobrodziejstwo, że wszelkij
 swiej naterystoi z spacji może powstrzymać, kiedy
 Sukcesor Beneficjalny nie widzi Korysi w dalszej
 Administracyi, i kiedy widzi że massa wyzerpnie-
 ta być może, może się zrzec Beneficjalności, i tote-
 dy wystąpi prynci w masie o zapłacenie w mu
 się naterysty - jakżo w takim przypadku Sukcesor
 Beneficjalny i inni wierzyciel musieli prynci w
 Konom skargę wyłożyć i żeby massa bez repre-
 sentata nie została. Ciżnmy Trybunał Lywibny
 Kuratora obrodzajstwa Sucesorów. Prynci w
 Kalcium Kuratorowi są znowozene wszelkie
 skargi, ię to ze strony Beneficjalnego Sukcesora,
 ię od osob tynxich. -

Część II.

O materji ięli przedmzowie

Aktei Notaryalnych.

Wpiewoxej ięli wytyplimij formy i uverystoi
 Akte Notaryalnego przedwygłdem dworu, obwigzki
 powinnosi, zalkaxy ostrzinozi jali Notaryalno
 zachowai w riew. - W rxi 2° wytyplimij zasady
 wygłdem ma leryi przedmzowie rozmaitych Kontra-
 któw i rxiymosi i skrepolne formy ięli niektorych
 Aktów, skrepolne i prxijsani prawa ustanowione,
 po zachowaniu form ogolnych i uverystoi po-
 brebych, i la nadania aktom ięli autentycznosi,

do których powołano wódców ię, przywrócić,
do notaryusza mający redakcyę Aktu Notaryalnego
pod względem wyrażenia się czyli stylu. —

Między w Actach mają stanowić przede wszyst-
kiem, które to zawierają, jak się wyrażenie się
prawdą, powinno być jasne, dobitne, dozwol-
niające i wyśpiczliwe, co tembardziej widać
poważu, takich same przywrócić powrót w mied-
Act notaryalny, stanowić przede wszyst-
kiem, które to zawierają, jak się wyrażenie się

niebylezby aby go strony, Rejent rozumiały, ale po-
trzeba aby był i tak wyraźny, do Aktu nie wskazy-
wać i składow szew nieznających jasny i pro-
stym. Akt bowiem Notaryalny jest Aktem
wyraźnym, które to z nim zawierać mo-
gą, przekazać, widać, a spór w którym się
z niego, lub w którym set lat wyrażać może i
pod wyrażeniem słowa przywrócić, dla tego ten
redakcyę Aktu należy być powrót, aby go pro-
stym, nie tylko obci, który zawierać Aktu,
ale i, którym obci była zawarta umowa, owe
składow szew, wół, zawierać Kontraktujących
z samej osnowy Aktu powrót mogli. — Styl Aktu
powrót być prosty, gładki, bez cieków, dobit-
ny i wyśpiczy, ten przy tem jasny i zrozumiały.

Jako Rejent powrót w której strony, umiał
przywrócić takowemu, tak wyrażać strach
się wrócić wyrażeniu, który wyrażać nie
potrzebnych, format prawem, nieprzywrócić,
zawierających styl i do niego niepowrót-
nych. — Wszelkie warunki stron powinny
być przywrócić, dobitne i wyśpiczliwe, co tem-
bardziej widać w wyrażeniu, które potrząsa, bo w ten-
sam sposób warunki mogą być przywrócić, wyrażać
jeden z wyrażać nie z nowych składow ale
dawnych. — Wskazaniem nowych warunków wy-
rażać się należy ogólnych nastawień, do żadne-
go celu nie prowadzących, do których nastawień

Strony,

strony muszeli być nie mogą: - wpiętaszkiej ex-
wiedzieliśmy jąć skatki nie mogą; uchylenia
w Aktie Notaryalnym co do jego formy, uchylenia
wznowe co do jej istoty, uchylenia warunków pra-
wem przewidzianych, niemniejże, bez warunków
następców dla stron sprawać nie mogą. - Akt No-
taryalny nieważny pod względem formy, może
mieć tyle znaczenia co Akt przyjęty, ale ex-
noscą rozporządzenia warunków i skatki Notariatu
skanowiących jest bezwarunkowo nieważny.

W Aktie mogą być zachowane wszelkie formy
wznowy i zmiany, a przewidziane nim
obowiązki, żadnego nie będzie miało skutku, jeśli
warunki i skatki umowy skanowią, uchylenie
nie będzie. - Uchylenie warunków samymi
stronami jest postanowione, przy nich samych jest
to owa, dobrowolna, jawna i kasa. - Gdyby wzy-
szy przychodzić do Notariusza, zarówno znali
swoją intencję i przewidzieć swą umowę, gdyby wzy-
szy z jednolitym projektem umowy i sprawą,
zaprzeczali się na przewidzieć, redakcja Aktu
ekspert i sama byłaby jedyną zbowiężeniem
Notariusza, bez strony objawiającej ex-
stosko wolę
przewidywać, zawsze przewidywać umowę, nie
mogącej mieć żadnego skutku, albo sprawa-
dzając ją, wprost przewidzieć ich woli,
lub chcąc nareszcie, że same bez pośrednictwa
prawnika nie zdadzą się nie mogą, udając się
do Notariusza, a ten ma i pierwszodajcą ich
zgodnie i stosownie do słownego Aktu redagować.

Tak bowiem i żadne przedsięwzięcie nie może Notariusza
odpowiedzialnym za uchylenia ~~nie~~ w materii Aktu,
przewidywać. Reputacja i wiarygodność Radu i stron,
gdyby wzyt się redagować, Aktu, jemu nie znane.

Akt Notaryalny wychodzi zawsze pod firmą Re-
fektu, nosi na sobie cechę tego kto w nim redagował,
woli stron, stroną zapominając o swej silnej woli,
prawnikają tylko o celu, jako odgmań prawni. Sgdy
przewidy

poprzez nie błędy nie stronom przyjdą, ale nie-
usadowione, niedobrych, lub z tej chęci strachu-
strony iatują ze się powierzyły sobie, która ich zaufa-
nie zawiodła, narzekając na strachnika za pośred-
nictwem którego chcieli ustalić najdroższe swe sto-
sunki; a on pognał je w przepaść mroźną, i roz-
trzęsioną i innych smutnych następstw strachu,
francuskiej publiczności. — Z drugiej strony
jeżeli transakcja dobrotliwa i na zasadach prawa
związana, ustala się; families uspokajają się.
Stąd — Rejent jest przeciwnikiem i usadowia-
nia stron, cięży się do braku imienia. Wiek-
szość zatem wiecie, jako formę nadaje. Aktyw-
na i pasywna, zastępcza i wrażliwa, a to trzeba wie-
cieć, że w takich warunkach, ja do opasui, aby zatem
Rejent dołączyć do powołania swego powołania,
procedury, powołania, gęstota, usadowienie praw
obowiązkowych, a przynajmniej Kodeksu Cywil-
nego, procedury i Kodeksu Handlowego, o ile to
dwa przeciwniki mogą zwrócić z uwagi przeci-
wnego przeciwnika. Stąd więc nauka o po-
stawie wytoży, w całej obszerności, materio-
hy wytoży i prawo obowiązujące, ten ogólny
kreśli się tylko na tem, że ma konieczny i bez-
pośredni zwrócić z uwagi nauki. —

Typus 1

Обовязанностей, imposed в whole
excl'о контрактах

Draft I

Leucodermis Regole

Abbligaja: w majobzerenij szew anaksenim jestko
wszelka powinnoci, która nie zmiurata: do
Dania, szynienia, lub nie szynienia szegoś na
rzech szagiej osoby. Naxia abbligaja, której wy-
konania dochodzić można, ma swoje życie
wprawie, i pochodzi albo z woli i szynia sztownia,
albo z prawa. Dobrowolna umowa, jako

Noting

Konwertycyzm i ewangelizacja pasterstwa, oparte są także na pryncypie prawa. Umowa zaś w ogóle jest to zgodzenie się dwóch lub więcej osób, na pewien ten sam przedmiot, w ten sposób, że każda z nich umówi się z sobą z obowiązkiem, może się bowiem jedna z nich przedstawić, który na stosunek, ani jednej ani drugiej stronie najpewniej nie wpływa, ani też nie stanowi żadnego obowiązku. Kodeks daje taką definicję Konwertycyzmu Art. 1101. -

Konwertycyzm jest to umowa, przez którą jedna lub kilka osób, zobowiązuje się na rzecz jednej lub kilku osób, wś daci, czynić, lub nie czynić.

Na cześć rzeki Konwertycyzm jest umowa, i na umowie polegać winien, nie każda praca umowa jest Konwertycyzmem. Istotnym także umowy Konwertycyzmu jest, zobowiązanie między. W zobowiązaniach Konwertycyzmu wynika z tego, że wólcie należy zobowiązanie tego, który daje pryncypium i wpływy, i formę tego, na rzecz którego zobowiązanie nastąpi. Zobowiązanie jednej strony od prawa drugiej jest nie oddzielnym, nie ma zaś zobowiązania, jeśli naśmiem nie może nastąpić do wyłączenia, jak np. umowa przez ma tole -

Ten który daje pryncypium zobowiązania nazywa się dającym, ten na rzecz którego dano jest pryncypium bierącym. Kodeks dzieli zobowiązania na dwustronne i jednostronne - jednostronne są zły jedna, albo więcej osób zobowiązuje się na rzecz jednej lub więcej osób, ale ze strony tej ostatniej żadnego gwarantu, bezprawnie zobowiązanie z umowy umowy nie wynika z nich żadnego np. sprzedaż i kupno, i toż samo np. assekuracja od ognia, na przechowanie i podobne obowiązkowe. -

Coż to jest więcej bierącym jak praktycznym. W każdym Konwertycyzmie bierącym trzeba mieć

miej: na umowę, to jest istotne, w z. natury wy-
nika, to jest przy padkowem, essentialia, naturalia
accidentalia. —

Pierwsze jest to co w kontraktach opaszonych być
nie może; warunki, które chociaż nie są, powiesz-
kowe, obowiązujące, pryncyp, i te warunki które ko-
niecznie w każdym razie być winny je-
śli mają mieć miejsce. Warunki istotny kontrakt
składające są te, bez których by kontrakt nie istniał,
lub nie był takim, jaki strony racjonalnie chcą.

Warunki które z natury swojej są pryncypalne
nie w kontraktach uważają się, są te, które z natury
kontraktu wypływają, i są tak ściśle z nim połączone,
że imino istnienia umowy są, konieczności praw-
owej i istnienia tych warunków, nie są one, jednak
tak konieczne, aby umowa bez nich została się
nie mogła; warunki takie chociaż nie napisane
nie w umowach, jednak strony racjonalne z ob-
owiązują, i w ten czas tylko mówić o nich być po-
winna, ile razy od przepisów prawa chcą odstąpić
i warunki z samej natury kontraktu wypływają-
ce zmienić, o ile tego prawo i staranność nie za-
braniają, same warunki są tylko przy padkowe-
mi, których nie można dowodzić, że one
z prawa, ani z staranności, ani z przepisów, czy-
stych.

Dział II.

O warunkach istotnych do ważności umowy.

Cztery warunki do ważności umowy:

1. Zewnętrzne strony obowiązujące się
2. Zewnętrzne strony zaciągania
3. Brak wady umowy
4. Brak wady gwarancji

Rozdział I.

O zewnętrzności

Podstawa każdej umowy jest zewnętrzność stron,
zewnętrzność jest to przy stać na to co druga strona
chce

chce i zgoda, abyśmy tak chcieli jak ona. Cokolwiek
 zezwolenie ma na przedmiot wskutek swego, zobo-
 wiazuje tego, kto je udzielił, do dania, czynienia lub
 nie czynienia czegoś. W każdej umowie domnie-
 mywać się zaofiarowanie z jednej strony, akceptacja
 z drugiej strony, a w obu dwu zamiar sprawienia
 umowy obowiązująca i udzielenia możliwości
 dochodzenia wykonania tychże umów, za pośred-
 nictwem umówstów prawnych. — Dopóki akce-
 ptacja nie nastąpiła zaofiarowanie może być
 cofnięte, i nauczaję się i proki zaofiarowanie nie
 będzie obowiązkiem, akceptacja w każdym akcie
 może nastąpić, chyba że ofiarujący narządził
 termin przedłużający do akceptacji, a ten niemo-
 że skutecznie; można więc akceptację wstrzy-
 mał zaofiarowania, przez które sam ant-rosi zaofia-
 rowanie, albo później przez Akt odwołany. Jeśli
 ten to czyni zaofiarowanie lub przyrzeczenie, umie-
 ra lub staje się nie zobowiązaniem przyrzeczenia nastę-
 pnie, lub ten domniemywa umyślnie, zostaje
 umartwieniem przed jego przyrzeczeniem, zaofiarowanie bez
 skutku pozostałe, — w prawie sukcesorów re-
 prezentujących spadkodawcę, umowy spadkodawcy
 uważa się, jakby zawierał przez niego i sta-
 niego i stałego sukcesorów, przeto wszelkie umo-
 wy przechodzą na jego sukcesorów, ale to są tylko
 umów już zawartych, ale nie przyrzeczeń, któ-
 re nie będąc jeszcze zawartymi, nie zowiązują żadnych
 obowiązków. — Zezwolenie jest albo wyrażne, albo
 milczące, wyrażne kiedy następuje na piśmie,
 milczące kiedy się okazuje przez inny znak,
 a niekiedy przez samo milczenie. —

Art. 1738. L.

Art. 1738. St. l. Skumul. jeśli przy wyrażeniu ex-
 dierkacji na piśmie, pozostałe wprawdzie, na-
 stępuje nowy kontrakt dierkacji i wtedy nowy
 kontrakt następuje na skutek zezwolenia milczą-
 cego. — Nie dowodzi aby zezwolenie było objawio-
 ne, aby się dotyczyło jednej i tej samej rzeczy, ale

potrzebny

potrzeba aby było umyślnem i należytą zastano-
wienie się, bez przymusu i podjęcia. Dla tego
pomysłka, przymus i podstęp mogą uważać
umowę. —

Codział I.

Pomysłka

Pomysłka jest to niegodność naszych wyobrażeń
z przedmiotem, prawdą i istotą rzeczy, pomysłka za-
tem na umieszczeniu, że to jest prawdziwe, co w ist-
ocie nie jest, zatem na sążeniu, ~~o~~ o bycie rzeczy
która nie istnieje. — Z tej zasady nie umowy nie
powstają, jak tylko przez zewnętrzne wypływa ze
umowy są różne, jeśli są skutkiem pomysłki, non
videntur qui errant consentire. — Pomysłka tyjei
się musi.

1. Powód, który do kontraktu skłania. —

2. Osoby —

3. Przedmiot umowy —

4. Prawa.

Cod. I. Zobowiązanie umowe jest bezpośrednie
skutkiem woli człowieka, jest skutkiem jawnego po-
wodu skłaniającego, nietylko bowiem nie obowiązuje
się bez powodu — Jeśli zatem przymus lub
podstęp, o którym strona myślała nie istniał lub
jest fałszywy, nie ma zezwolenia, a tem samem
z obowiązania, bo nie ma pewności, że zobowią-
zanie byłoby nastąpiło bez tej przyczyny. Aby
toteż pomysłki w powodzie głównym, zobowią-
zanie mogło być uważane, należy dowiedzieć
iż powód był taki, iżby umowa przez niego
nie była nastąpiła, żeby konsekwencją drugiej
stronie był wiadomy — Z samej redakcyi
Aktu i natury przedmiotu sądzić należy, ja-
ko przyczyna spowodowała tego, który dał
zezwoleństwo, i czy zezwolenie nastąpiło pod
warunkami tego, a nie innego powodu
skłaniającego. Znajdujemy w kodeksie wiele
przepisów ugruntowanych na tej zasadzie,

— że

ze pomyłką co do powodu niezwykłego zobowiązanie. —

Stosownie do art. 225 Komplementum zawarta na dowód
danej niezamierzonych protekcji za faktym, zupełnie iść nie na-
znać nie wada, jest komplementum o procesie skoni-
czonym przez innych wyrok pełnomocny, stosownie
do art. 2056 K.C.

Co do II. Pomyłka w osobie z którą się umawia,
nie sprawia nieważności aktu, chyba by wyciek
na osobę, gdybyśmy byli powodem do zawarcia
umowy np. w małżeństwie pomyłka w osobie
miejscowości kontrakt. Kontrakt obowiązuje
obowiązki w osobie, nie w miejscu. Kontrakt
podległemu obowiązkowi, miejscowości, np. np. np.
którą w osobie, również kontrakt kupna i sprzedaży.
W kontrakcie obowiązkowym, zachowanie
wyciekłi nie kasady w skutkach np. np.
pięknym, gdzie wyciekł na osobę iść powołania-
jącej. W transakcjach pomyłka w osobie, sto-
sownie do art. 2043 K.C. może mieć miejsce umowa

np. do zawierania bezwzględnie komplementum, mo-
że mieć ktoś powody oddzielne, osobiste. —

Co do III. Pomyłka w przedmiocie umowy, mi-
nie, dotyczy i samej istoty lub substancji
rzeczy. Pomyłka w przedmiocie rzeczy, ni-
zwykłego zobowiązanie, chyba że przedmiot
z samej substancji ma swój związek, jeśli
każ przedmiot iść tylko swoim, wyrażeniami,
pomyłka nie niezwykłego zobowiązania.

Pomyłka niezwykłego bezwarunkowego zobo-
wiązanie w ten sposób, kiedy rzecz ma wady
ukryte, która ją czy nie zdawać do wykupu
na jej była przezwarunkowe, lub wykup
ten się zmniejsza jak to przewidziano w art. 1541.

Co do IV. Ten pomyłka w obrotach, jak i chy-
nie, może być niezwykłego zobowiązania umo-
wy, pomimo że ma niezwykłego prawa

wymag,

Art. 2054
A 1356
A 1109.

wymagania są nie możliwe. W ten sposób zaś pomysł ten
może być przyjęty, że zobowiązanie umowy, jeśli
nie jest pewne, że sta się nieważnym, ponieważ, bytwa
początek zezwolenia, jeśli i inne do tego przyjęte
choć są okoliczności, na to wprawdzie nie mające,
nie może być z obowiązkiem umowy, a powo-
dów pomysł, o prawie, jakie się wyraża z ob-
owiązkiem naturalnego, zaprzeczenie przez sam
separat i egatów z testamentu nie ważnego w do-
formy. Nadto, jakieś sławne, które, wra-
żenie z powołaniem pomysłu w do prawa nie
może być zgodne z transakcją Art. 2054 i
przyznaniem Sądowym Art. 1356. — Te właśnie
wyprawy, które prowadzą wyrażenie oświadczeń,
jak to Art. 1109 mówi w ogóle o pomysłu na-
kazie, że w każdym razie, może być zapo-
wszechnienie umowy i pomysłu w prawie.

Ce do transakcji, bowiem i przyznania Sądowego,
prowadząca ma od siebie powołki, wyrażające
z samej natury transakcji i przyznania. —

Oddział II.

Gwałt i Obawa

Gwałt jest przyjęty, nieważny, umowy, kiedy
jest tej natury, że może spowodować skutki obawy, na-
razenia sobie lub majątku na niebezpie-
czeństwo. — Nie ma wątpliwości, że gwałt bezpo-
średnio wywarł na sobie wpływ z obowiązkiem,
jednak, Sądowi winno zwrócić uwagę na osobę,
na której gwałt był dokonany i na środki użyte.

Pogroźki i szantaż, skutkujące i przyniosły
skuteczności, w stanie w którym się odwrócić
nie może, nieważnym są z obowiązkiem. —

W Aktach, straszących, inaczej nie można
przyjąć gwałtu, jakbyś go przyjął i świad-
kowie przez gwałt byli zmuszeni, ten do przyję-
cia a ci do poswiadczenia Aktu, a w takim ra-
zie Rejent sam winno okazać Akt, przez sie-
bie przyjęty, bo taki Akt jest ważny.

Pogroźki

umieszczającą zobowiązanie sprzeczne z prawem. —
 K. 1116. R. 6. Kadeks cywilny art. 1116 do ządania unieważnienia kontraktu, wymaga nieważności podpisu składającego się do zawarcia umowy. Podpis może być inny niż pisanie kontraktu, lub użycie warunków, lecz taki podpis nie unieważnia, tylko przegrywa na sobie wyłączenie szkód i skutków umowy lub unieważnienie warunków. —

Rozdział II

O zdolności do dziatania

Samą zdolność nie jest dostateczne, aby się można zobowiązywać, trzeba być z roztępnym na umyśle i nie być przymusowo w możności dziatania ograniczonego. Przymus ustanowiony dla osób nie zdolnych do dziatania, i zastrzeżenie tym przymusom granic do dziatania. Rejent przymuszony jest winien konsekwencje uważać zawsze na zdolności do dziatania — od zdolności brania wazności lub nieważności umowy takiej. —

Rejent potrzebuje wiedzieć, kto i za niego skutecznie może się zobowiązywać. Makena więc o zdolności, a raczej niezdolności do dziatania, podzielił na 2° działy. —

Oddział I

O niezdolności do dziatania stron

kontraktujących

Niezdolność jest naturalna lub cywilna czyli prawna. Niezdolność naturalna pochodzi z braku rozumu, cywilna z przepisów prawa. —

§ 1. O niezdolności naturalnej

Ten kto nie ma rozumu nie jest zdolnym do zobowiązania, ani obywateli swęj woli. Dzieci z powodu nie ich własności nie są jeszcze rozumnymi, dlatego z natury nie mogą mieć zdolności.

Kto się nie kształci nie może, nie ma własności własnej woli. —

Stosownie

489 kł. Stwierdzenie 489. H. P. zowiący w Skarbnictwie lub
pocieszając się, winni być pozbawieni wła-
stwej woli, wszelkie ich czynności podlegają zwa-
rowaniu są nie ważne. — Lecz jeżeli ich mogą być
wyłączone nie ważności prawna. Bezpośrednio-
woli, pozbawiają Stowarska, wszelkiego wyprawa-
żenia mogątkiem i o sobę. — Trybunały do wy-
łączenia bezwzględności nie są skwapliwe,
przecież Skarbnictwo może być odcywnie przed-
wyrokiem. Woli wazach, Alut przez Skarbnictwo
zestawu, może być nieważny. Sam Kodex

Ar. 502. ... nie symonizir. Stowò nasze-
piny, pnyed wyrokow bekwatnowolnozi uxnajaczyn
moga byc. miewaniow. bylely skakustwo pnyed
wyrokow powchecnie. najomym wydoknow
byto, w mickem pnyed 3te nie naruskajze, wodobrej
wieczne nabytych. Skakustwo, pnyedskawe pny-
tow, micki nawet ief mickem, a, jeżeli pnyedwa
ief dnyed, i mickem, jeżeli micki na wyrokow, bekw-
atnowolnozi stawawic tego, micki pnyedwa co ta-
kiej pnyedwa bzdzie wawnyaw. Nawet staw
epistawa depnyedwa do tego micki nie pny-
kawa rokum. micki nowawizanie.

Ładnie pnie się modernie nie wyjątkowo pijanego,
od niekiedy Altku, lecz stani pijanek, iść sta-
nem i chwytowym szaleństwa. Kiedy więc cmo-
wa pnie pijanego niekiedy iść nie widać z
prawdą. Wszakże niekiedy. —

Żnawary są, niezdolności gwałtowności, nie
mógł to być, byli przebiegli w kłamstwie, lecz
ich ich mądrze, nigdy ich niezdolności do obia-
wiania swego woli i do stykania innych. Lecz
ta niezdolność, może być naturalną.

Ніхто з них не є свідком, адже у світанні ввечері не вночі повсюди глибокого та тоно кучкушки, і для того ж глибокому не уявляє ринку, тому ж ніхто з них не вважає. — Ніхто з них не свідомий, навіть між глибокому ніхто з них не свідомий, навіть не свідомий до кучкушки, навіть не свідомий до кучкушки. —

Ursine

wrazie bratwa puzepisu zidac sig potrzeba do
ogólajz rozprowadzi o kexuokum. —

Jezeli guchowieny tak objawia swoz wolz ze
stron i Notariusz, koxanueja, xdaje sig ze Akt
taki puxyga mozna: —

Co do Aktow autentycznych, puzon Rejentow puxy-
mowanych, kacy kyllio guchowieny moza Akt
kexuawac, ktorzy zidajz, xytac, chwazi kyllio
o to, czy mowa jest dobrane guchowieny m
znawo, mowia wzg xadawai puxkawa na
pisnie, najbexpierxniej iez caley Rejent zez-
pat ducumia Narratora. Guchowieny emu, chwaz-
cemu Akt xawraci. Stasxuci wzg w Akt
da obowiazek na Notariusza,aley aty wstaw
nie usitowat wzg nie xdolueni Noxykai: —

§ 2. O nie xdolnosci Guchowieny

czyli prawnej

Art 1124. K.C.

Paragraf Art. 1124. K.C. nie xdolnosci xprawa do xkacum

1° Niektoci

2° Dextasucowolui

3° Mxatki w puxypactkach prawem oznaczonych

4° w ogólnoai w xysy, ktorzy prawo kx-

brania xawraci pexnych, koutraktow
i chbow. —

Art 10. K.C.

5. a Art. 10. K.C. puxybyta je xere jidca nie-
xwluie, nie znawo w puxwie Frank-
uxkum t.j. Osoby Duchowne. Atky-
kum 10. K.C. Stawon: Osoby Duchowne
o kyle pux Guchowieny xiwajz, o ile
nie xkwalajz sluby xakonne. —

6° Stexownie do postawu xumia Kady Adai-
uistawuiey zez 74 kumkum 1835, Tom 16.
zez pux Staxum narxaz koutstakty zez
xuz xwluie do xkacumia. —

Niektoci u nas kowxy sig xw: 21. Stow-

Art 1125 K.C.

xowu. — Art. 1125 K.C. Stawon:

Art 10 nie xdolueni niektoci - ze niektoci wewlopi, kyllio
Aktow puxy, uiz xawratk o nie xdolnosci

xakumia

zaskarżać w powyższych prawach prawniczych
niech, lecz todyś tu nie rozumieć Adkwa przez
dziesięć naukowych. Wzrosty wolaższe przynajmniej
stronę Adkwa, wiersze jego o tej stronie przelomany,
jestliżactwa jak w ugrzycu, może nawet sto-
życ sobie metrykę. —

Co do powierzenia tożsamości, może być przewid-
ziane, że ciemność niegdyś miała o tożsamości do-
dziatania, które podlegały temu-ż temu i tym, zdolności
umysłowej, nie powinna być powierzona, powierzone
właściwie, temu, który ma dalszy. Lecz w tym o tożsamości
Proste omyślenie nie jest tegoż, w które niegdyś
choć jest potrzebne, nie jest tegoż, nie jest.

Notariusz wielkiego nieprawdę porywając do
 "Hku, lub w Hku o tej niesprawiedliwości i o wrenu
 wzniesieniu i wzniesieniu: Wszystko jest znowa nie-
 sekta, nie nowego zawołania, nie nowego. Są jednak wy-
 zakti, o tej regule w do adolwici do chrztania wielkiego.

1° Niekiedy nieusamowolimy się, że to tylko skomini-
nyw życia może rozporządzać. Potem tego, co by
mógł rozporządzać, gdyby był pełnoletnim i bez-
tytułowym, przez testament, przez darowiznę z wyją-
tkiem co do nieruchomości, możemy rozporządzać nie
możemy. Darowizna bowiem rozwiązuje naszą
nieodwołalność, testament zaś obowiązując do śmierci
posmiertei testatora, testator nie musi się siebie,
ale sukcesorów, testator musi zdecydować do pełnolet-
ności, może testament odwołać.

2. Skierując do Art. 211 K. V. Tom IV, małżeński doty-
czy do zawierania małżeństwa, może wymagać wpe-
nie zobowiązania - bez wyłączenia i odw. od którego
zawołanie na małżeństwo zależy. Ocyce wykonu-
jącej władzę rodzicielską, Matka w razie śmierci
Ojca może zawołać na małżeństwo. Kiedy nie ma
Ojca i Matki w tedy prawo Art. 1825 wymaga po-
wołania (kiedy są wolni i nie) podległemu za rok
1825. 1836. Ocyce sam może też zawołać
wznieść swemu pupilowi nieletniemu na

inawarrie matzeustwa - w xatcu nielekci uinien byt
asysowanyj puxex Ojca, matke lub opielkonia. —

Ar. 211. męzaka tyllio xobowiazanie w xepidnu mat-
zeustwa, kaxda nina mnowa bytaby nie wariuz. Sto-
rownie do Ar. 144. H. P. J. 10. męzaka puxed ubonke
nieu lat 18 kobieta puxed rokicu 15. nie mowq xawie-
rei matzeustwa, kex Artykat ten puxed obowiaz-
wai jaly i tykat 5. i 6. x wyjatkicnu Ar. 182-245 ka.

Ar. 182-245
260-270. Corca od 260-270 - od dnia 76. Cierwie 1836 w ktoremu
nowe prawo o matzeustwie xaprowadzacemu zostalo.

Nowe prawo o matzeustwie xowowiekcu wcho-
dzi mowqy w xwiazli matzeustwa adli ega od
prowa xuietownego, gely xawow. x męzaka
puxed 18 skone xony a kobieta puxed skoni-
xony 16 nie mowq, xawie rei matzeustwa.

Ar. 7. Ponowienie 3 brzo Ar. 7. skomow kary tak na nielekciu xawieraj-
xym xawiazli puxed tyu wielkiem jaly na kaptana.

Ar. 8. 2°. W Ar. 8. prawa, tetye tyllio matzeustwo podaje nie-
wainolci, gely męzaka lat 14, a kobieta lat
11. skonowajcy nie niata.

Ar. 211. Artykat 211. tetye obowiazuje nie xep dostak-
owq do xoxstoxygucia kwepty, xny Artykat puxed
nielekciu nie mowqy lat 18 i 16 skonowajcy
xwepujacy w xwiazli matzeustwa xexnany
xep wariuz. Xiechy wariuz kontrakt puxed-
stidny xexnai, kaxda byt xobowiaz do xawar-
ia mowqy xwiazlow. kex męzaka mawq
y lat 14, a kobieta lat 12 skonowajcy jety xobowiaz
do xawarria matzeustwa. Introwia xwep-
puxed tetye nielekciu xawarta nie bycie nie
waxicg kex Rejent, tetye puxed o tetye nie-
lekciu, mowqy xwep kaxke puxed mowqy.

Xachow xwepuie xny xawarria Introwia
puxed męzaka mowqy rokicu 14, 18 a respe-
ctive puxed kobieta mowqy 14 a 12 bycie
waxicg? — Bexie waxicg x tego puxed,

xeprowo

małolekui usamowolniony zgodzi. —

Ar. 1125 K.L.

Ar. 1125 K.L. — Czebyżby do zobowiązania się nie-
moga przystąpić nie wolni małolekui bez wsta-
sciwego, męzki, a któregoż konflikt zaważy,
gdyż ta niedawna jest wzięta t.j. stary tytuł
człowiek, niewolny, któryś składowa, nie zaś tytuł
któryś się wzięcia zobowiązań wzięciem nie zdołał
mogł. —

§ 3. Ozymosiach, których niektui
usamowolniony nie może poprzednie brać,
bez uprzedzenia Rady familijnej
o czasie spotęgowania Trybunału

Ar. 476 K.L.

Skonowa do przepisów K.L. Ar. 476 niektui usamowolniony, nie może bez zachowania form, przewidzianych w przepisach t.j. usamowolnionego przepisanych poprzednie brać t.j. nie może poprzednie lub odbywać dobr surrężeń i innych, aleś żadnych innych, których nie może brać, wzięcia wzięcia, które tytuł do pierwszego kampanii umiarkują. Nie może więc przystąpić, lub przystąpić do przystąpienia, bez uprzedzenia Rady familijnej, nie może go przystąpić, jak z dobru i z złytem umiarkowania. Nie może samizgaj przystąpić, bez uprzedzenia Rady familijnej przez sąd potęgowany i z umiarkowaniem przystąpienia. Nie może dobr użycia, których w użyciu lub wzięcia poprzednie, bez zachowania form przepisanych. Formy

Ar. 434-435-436 K.L.

te postanowione są Ar. 434-435-436 K.L. t.j. nie potrzeba aby przystąpienia na sąd przystąpienia Rady familijnej, potęgowanego przez Trybunał, na wytyśczeniu i użyciu Potęgowanego, przystąpienia musi nastąpić przez publicznego listy. — Przystąpienia musi nastąpić przez publicznego listy, przystąpienia przystąpienia usamowolnionego, jest nie wolny do przystąpienia i temu sobie przystąpienia przystąpienia. Dział do którego

wechoi

Omiędralności
bezwartości
wolnego.

Benutzuuowhuu" jed dwójaka:

1^e Szdowa

2^e Maria

Нарва получила в свой владения Ману зловещей;
превращая на в вирока Са, своего, и на на, злого
Славянского на не не вирока на вирока не вирока. —

§ 1. O bezwłasności i o skutku
wyrzeka Szwarczego.

Вспомогательная логика и интуиция;
применяется интуиция и логика, чтобы на-
ходить промежуточные *illucida intervalle*. —

Samoznamie nasytoto je to skus vytvářka,
všaktož tohoto teorie na nasytých ostavě
ny, že do národní myšlenky neobvyklé měř. —

Skuteczność jest to taki stan umysłu, że kocha
jący rozumie, dopuszcza i wykonuje szkodliwych.

Niedotężność jest to stan słowiska, doślaniejszego
stałości umysłu, która go czyni niekwalifikującym
do prowadzenia interesów. Prawo wymaga
z tego stanu niedotężności, pomniejszenia sumy
praktycznej jego życia.

Сила стабилі, знамените ієрархії, мо-
га об'єкти, речі, історія, але не я,

правда beautiful. купил
не beautiful купил Лето-

неже, jest prokypkupa, uroczajnowi, secho
stancow uroczajnowi prokypkupa, kiedy zas

безвѣрности въ нѣсколькихъ мѣстахъ,
въ гдѣ же имѣется примѣчаніе купцовъ

Шансовъ то нехотуеиъ натурею. Съ
шансовъ въ згъденъ херъ ашаюеиъ хуеиъ. —

Защита от огня и взрыва, а также защита от
пожара, в том числе от пожара, в том числе от пожара

ma tyi mosen, hsz ashsysemyni dordady,
htwry ma tyi samyni wpyhriem jany

Балуи

obawiając się nieuwolnienia się w razie takimi,
a z drugiej strony prawo karze niedbaty, kłopoty,
których o utrzymanie bezwłasnowolności podania do
Arz. w nie podali, o utrzymanie własnej nie postawili
się od Sądu wyjechać. — Od tej reguły jednak prawo
wyjątki: —

1. Jeżeli skarga o bezwłasnowolność była uwzględniona
tę osobą była nie obciążona i przed
wyrokiem zmarła a skarga nie była peremptoryjną.

2. Jeżeli z samego Aktu pozwieszenia umysłów okazy-
wało się. —

In 901

3. Skazaniu do Art. 901 do darowizny i testamentów tak
bardzo odrażała nam się, dla tego nie wzięliśmy
wprzebiegu w razie, bezkrotna i pro sumy
zaprowadzamy być może, a nawet gdy stała umy-
stawa, był prowidencjonalny przez Rejenta, gdyż
Rejent do polubradzenia tego, nie ma sobie wzię-
tości. —

Bezwłasnowolny też zupełnie zdrowy do
niektórych, po długim jest nad nim uważana
opieką. Stan niektórego od bezwłasnowolnego
ten się tylko różni: że

1° bezwłasnowolny nie może zawierać ma-
żenstwa, — i kontrakt małżeński. —

2° niektóry może wyrażać i pisać tego,
czemu by mógł wyrażać i w tym wyrażać,
gdyby był pełnoletnim, bezwłasnowolnym
tak wolności to też zupełnie odjęta. —

O choradcy Sądowym.

Choradca może być doradcą 2° przyprawiony.

1° Kiedy choradca to nie jest ustanie pozwieszenia
umysłów lub szaleństwa, lecz jest tak stałego umy-
stów, i tak oszukany być może. —

2° Z powodu rozróżnienia. —

Nto ma choradca nie jest jednakże zawieszony w
używaniu praw Cywilnych. —

5. 2°

§ II O bezwłasności wolności w skutek kary.

Skazanie na karę głąbią, przysięga na sobie bezwłasności wolności jednakoż bezwłasności wolności ta różni się od sądowej. — Opienion bezwłasności wolności Sądowego, może obracać w majątek jego własne metody, na ostodę jego losu, co względem skazanego na karę głąbią czyni się zabronionem. Czynności skazanego na karę głąbią, przed opóźnieniem wyroku sądy, nie są ważne, również jako i czynności sporządzone w więzieniach i inkwizycyjnych, przed testamentów, które są nie ważne gdyby były sporządzone, po rozprawieniu wyklonania zbrodni.

4.3. O niezdolności niezdolności do działania, nauwa, jest ekszostozm i naturalna. Bezwłasności wolności z praktyczny promiennyma czynstów, podlega razem prawnej i naturalnej zdolności, wiektui toż samo, nie zdolności zaś do działania bezklatki jest ekszostozm nauwa. Niezdolności zaś do działania niekwesty, zaczyna się z kawaniem matki, a kończy się z rozumowaniem o niego, nie jest więc ex imbellitate sexus jak w Rzymian, sama boursa natura sprawo daty wykrocze wstawy męża. —

Mówię więc bógom.

1^a Do jakich czynności dobrej woli, mężczyzna potrzebuje uprowadzenia męża. —

2ª Jakim sposobem uprowadzenie mężczyzny być może przez męża, kiedy nasprzeż Są? —

§ I Do jakich czynności dobrej woli, Żona potrzebuje uprowadzenia męża. —

Żona bez asystencji i uprowadzenia męża nie może:

1ª Czynić darowiznę lub nabycie tytułu darowizny. —

2ª Alienuwać lub długi naciągać na majątek, kto nie jest pod dźwiniemskiemu męża. —

3ª Alienuwać i obciążać hipotekę nieruchomości, nawet pod własnym wiej narzadem wstawy. Przepisy te są bez warunków ixy majątek, pod padu pod

— w prawo,

współacii, czy też jest wyłączonej masy, i wka-
 Dmyu a tyż przyrządów. Lona nie może alieno-
 wać, ani obciążać majątku bez zezwolenia męża,
 już to z ogólniej zasadę postępowania, jakie winno
 być, już też z tej przyczyny, że mąż alieno-
 wanie lub obciążenie majątku, bez zezwolenia
 męża, nie mógł być mąż, powołany uchywiania
 przychodów które mu należą, lub przy-
 najmniej, nie mógł być ograniczony w tem
 prawie. W tyż nawet wypadkach, które zastrze-
 żono w interakcie, rodzina majątku i powołan-
 iu nie Lona majątku, swego, rodzina
 sama, bez zezwolenia i asystencji męża nie mo-
 że alienować swego majątku, abbowiem i w tedy
 obowiązkiem jest przykładać się do promowania i zra-
 rować majątku, w stosunku swego majątku i mę-
 za, i w tym, a gdyby mąż nie był, kapitał wsta-
 nie, który na utrzymanie, Lona, powinna w ca-
 łości je przenieść, a zatem w tym przypadku
 mąż jest interesowany do majątku Lony.

Wzbronić Lona przyznawania darowizny bez
 zezwolenia męża, że w tym, nie oblicza się i
 w żadnym interes, nawet bawem, podawanie
 niekiedy bez przychodu, a dającą, że to wstada
 rodzina obowiązuje na obdarowanego, Lona więc
 obdarowana, niegdyż przyznać, i w tym, bez
 majątku, a tak, pod mążem, w tym, pro-
 tuzeb, aby mąż, wieść o przychodzie darowizny.

Od powyższej reguły, że Lona, w tym, nie
 może uprawiania męża, są wprawie, wyjątki:
 1. Może Lona, sprowadzić, i w tym, bez
 asystencji i zezwolenia męża, a nawet, w tym,
 ki jego, w tym, do tego, jest zabroniony.

Art. 1990. K.C.

2. W ślad Art. 1990. K.C. Lona, może być, pełnomo-
 wnikiem, i w tym, i w tym, swego, mąż, w tym,
 i w tym, bez zezwolenia i asystencji męża.
 Mąż, jednak, o nie, w tym, lub, w tym,
 pełnie, granic, pełnomocnictwa, i w tym, mąż.

deklaracji

w sekcji, lub zawierania jakiego Aktu, zima mo-
że posiadać prawa przed Sądem wspólnego zamieszka-
nia, który występującemu wnioskowi męża, lub
zabrania przy stosowaniu przy pozwoleniu, przy-
maje lub odmawia wydanie zimy. Procedura prze-
pisuje sposób postępowania dla zimy, celem uchy-
śnienia rekwestu o Sąd.

2. Jeżeli mąż zginął, ale zawnieszonego nie jest jeszcze
uznany, zima zawyżona summi majątkiem, bez
obciążenia zaciągania i obciążenia; do wszelkich
jednak innych czynności potrzebuje upoważnie-
nia Sądu. Jeżeli zaś Sąd uzgodnił Administracyę
nad majątkiem męża i do takiej przypisuje
zime, to ta do czynności tychszych się jej majątku
tali, i tak, przedsiębrać może i do majątku
męża, nie potrzebuje jej upoważnienia. —

3. Jeżeli mąż bezwolności, lub zawnieszonego
jest uznany, to w przewidzianym czasie przez czas
trwania bezwolności, w ciągu, aż do upły-
wu lat 30. do czasu wyłączenia z czynności zawnieszonego, lub do upływu lat 100. od czasu uwolnienia
męża z niewolności, zginął, 195, 196. ugrupio-
nych, bez rekwestu Sądu przedsiębrać nie może.

Mig, 195.

N. 200. KAP.

4. Zima która w myśl Art. 200. K.H.P. została wyzna-
czona, prawomocny odejmujący jej mężowi uchylić
nie, Administruje sama i wszelkie potrzeby, do
czynności jednak, do których mąż potrzebował
jej rekwestu, ona potrzebuje upoważnienia Sądu.

5. Zima niektórego ustanowionego, w asysten-
cyi męża swego, może tylko takie czynności
zrobić, jakie mąż jej do tego upoważniał względem
majątku swego, bez upoważnienia i asystencyi
Kuratora, do wszelkich innych czynności potrzebuje
upoważnienia Sądu. —

6. Gdy jest chęć zwrócić w imieniu żony i lubiej,
aby niezmienności żony nie, bytoby wane nawet
za rekwestem męża, Zima może rekwestować
za rekwestem męża, czyni majątek z nieruchomości,
dysponować sumą z przewidywanego majątku,
igdyby mąż niechciał jej na to dać rekwestu,

może

może wykryć to za sprawą niekierunku sądu,
pomimo braku nadzoru nad tym, co się dzieje
wewnątrz i wewnątrz, na wyjątkowej
exhibicji i stać. Zanim wolno jedyną dawać
dla alimentu, pomimo starych, niezmi-
ennych i niezmiennych. Podzielenie i wyłączenie,
nierozumie się tu tylko sprzeczności i dawać, a
nie i wreszcie inne abstrakcyjne, dla tego Zanim
ktoś pomyślał w interesie wam, nie-
między i wyłączenia, nie wolno napisać
się na konie, ponieważ nie, ponieważ konie
i spróbowano, gdyż obie te czynności
nie są, które nie, ponieważ abstrakcyjne. Nadto
str. 1003 KK P. Wyłączenia napisać się na konie
pomiędzy obojga, tylko mający wolność, wy-
łączenia majątku swego. Zanim nie, ponieważ
wyżej w interesie, w interesie, ponieważ
i wyłączenia, nie, ponieważ wolność
i wyłączenia swego majątku. —

Co A. 1003 K. P. S. a kompromisach, wyznaki, toż
samo A. 2045 K. C. postanowio, w ogólnym kom-
promisach. — Nie można tu rzywania niemo-
żliwości, zastawienia w interesie, dalej się
jeszcze rozciąga, jak w samych alienach, albo-
wymu matrymoniu, która się poddała tej niemo-
żliwości, nie może samą gaci długów nawet
tężnie z nim.

Co do niewoli i kary, to już nie ma wątpliwości, że jeżeli matka chce, aby jej dziecko było zdrowe, powinno być w zdrowym i czystym powietrzu, a nie w domu, gdzie jest ciepło i wilgotno. Jeżeli matka chce, aby jej dziecko było zdrowe, powinno być w zdrowym i czystym powietrzu, a nie w domu, gdzie jest ciepło i wilgotno.

4. Jeżeli w interwju nie nastąpiło do kapitany hipote-
tyczne formy, musi to być spowodowane przez, nie należy być
zwrócić, ani abywać - to prawda i do 6-
przytoczone, mające być zastawienie. --

Tammie

wieloletnich Altoru pewnego osobom. Niezależnie
to w dyka nas sprawowa Staw, skomunikacji iakow
i oholimowis; w jaski i z my, lub matk maza-
też i niezysze. —

§ I O Aktach, których Opiekun nie może zawierać z Matorletem

- Art. 424 K.R.P. 1° Skazowice z A. 424 K.R.P. Kaprowei wtopowis
matorletniego jedynie Opiekun bżacy w dy-
pnyu matorletniego może Kaprowei wta-
nowis pupilla na publicznęj wystawie. Kon-
trakt pżeto Kaprowei i sprzedawis Dobi takis,
nie może być przedmiotem Aktu notaryjnego.
- 2° nie może Opiekun bżać w dzierzawę Dobi
matorletniego, jak z kontraktum spowzxo-
nym z Opiekunem pżysięgłym, specjalnie
z tego pżez Rudę familijną upowazniowym.
- 3° nie może Opiekun zadany wierzycielowi
pżeciwn swemu pżysięgowi nabywci, jednaki
Opiekun, któryby spżasit dtey matorletniego pżez
subrogację mógłby się podstawić w prawach wie-
rzyciela spżasowego, pżobzebowałby pżeciwn
Dowiesi, że z matorletniego nie było
Dobstakowego fundaku, na rozporządzenie
wierzycielowi i że on na subrogacji by-
najmniej korzysta nie odnowi. —
4. Układ między Opiekunem, wyjąwszy Ojca
i Matkę, z matorletnim gdy doszedł do lat wzglę-
dow zastawu, że sprawowawca Opiekni
bżacie nie ważnym, jeżeli w dci 10. pżed
takowym układem, nie został ztowany Ra-
stunek matorletniemu do lat dwudziestu, że
z tżeniem u sprawiedliwizny i dawców.
- Prawo bawizem skazowito zapobież w pży-
wom Opiekni z matorletniego. Akcja
Pupilla pżeciwn Opiekunowi o zdanie ra-
stunek z Opiekni pżedawci się lat 4. —
- Pro upływie zatem lat 4. może pupill z by-

tytu Oświadczenia, wstawić we wszelkie wykazanie
także jako dowód, obcy, to samo się rozumie w do dowo-
dów testamentów.

5. Należni do przedtęzy nawet ~~tytu~~ nie może roz-
poznać na korzyść swego Oświadczenia, do przedtęzy
nawet przedtęzy si nie może wykazać dowodów
ani zapisać testamentu swemu Oświadczeniu
przed zawięciem testamentu, a na zawięciu
celem dowodów, wykazującą Oświadczeniu
wstępną.

§ II. Oświadczeniu zawierania Kontraktu Kępnia.

1. Kontrakt kupna i sprzedania, nie może na-
skazywać między małżonkami, jak tylko w Sprawy
grodzkie.

1. Kiedy jeden z małżonków nie może do-
wodzić drugiemu, który z nich jest roszcie-
mą sądowną na kapitale, praw jego.

2. Gdy ustąpienie które ma być wykazane
chociaż nie ma żadnej z nich, prawem małżonków
np. zastąpienie alienowanych tej nieruchomości
albo pieniężny do nich należący, jeżeli to
nierozstrzygnięte lub pieniężne nie należy
do wstępną.

3. Gdy jedna ustępuje drugiemu swemu mężowi, za
kapitał swymy który ma być wykazany w po-
sagu i gdy jest wykazanie wstępną. Za-
chowanie się jednak w tych trzech przypadkach,
prawo do zawięcia swego kontraktu, gdy
gdyby pochodził z tytułu obywateli np. gdy
mąż posiada swój majątek wartości 1000
tysięcy lub 500, sukcesorem koniecznie
maga o zysk od tego zawięcia, i żona musi
je zwrócić.

II. Sędziomocnicy nie mogą nalegać do, których
prawa jest im poruczone, oświadczenia Administ-
rowanie Gmin lub innych faktów i wyroków Sąd-
bowi do Pracy, pod ich Administracją, zaka-
zać.

III. Sędziowie, ich zastępcy, a szewcy, młotarscy, nowic, pisarze, Trybunał, Komornicy, Obrony, Rejenci, nie mogą nabywać interesów praw i Akcji ziemnych, gdy te przychodzą im z podrobnego i ogólnego, przy którym też cioby i wydziały, pod klauz, wyznaczenia szkod i straconych korzyści. —

IV. Nie wolno jest w nas żyć i nabywać nieruchomości ziemskiej i miejskiej w rozstrakach i innych miejscach, z wyjątkiem t. j. Gubernialnych lub innych, którym takie przywileje stacy. Nie może Rejent przyjąć, jako w którymby był był nabywca, takich nieruchomości. Sędziów mogą nabywać takie nieruchomości, na specjalnym pozwoleniu. —

§ III. O niedolności do elizata

Elizata, którego majątek jest zajęty na wywłaszczenie.

1. Elizat, którego majątek jest zajęty na wywłaszczenie, od czasu zajęcia mu majątku, nie może posiadać w dzierżawę, w najem, w użytkowności. Skonkretnie bowiem w art. 691. K. P. Kontrakt taki i dzierżawa z jego własności, wymaga aby miał daleko pewną, żeby był zawarty przed nakazem, i na jego narządzie wierzycieli może być nieważny. To nakazuje jednak, może Elizat wykonywać swoje obowiązki, dochody pobierać, byleby subskrypcji nie ulegało, nie może przede wszystkim życia w lesie, pod wyłączeniem szkod nagrodzonych arefitem osobistym, a nawet mogły się nawiązać na odpowiednią mu kary i nakaz. Wreszcie może on przywrócić do stanu, do którego nie należał, jeżeli nie walczył. Jeżeli jednak i dzierżawa lub nabywa, nie wieści o nabywaniu majątku, mogły się na stałe dobrać, od czasu zawieszenia

Другому его старинному о мексиканцах рассказу,
достаточно уверяя нас на неопределимости и отдаленности
того древления, так что старинный мексиканский
автор не мог.

A. 692 K. 2. Stosownie do A. 692 K. P. nie wolno straszyć ani
podległości ani do aneksji o państwo, albow-
żaki nieuniknionej podległości, która
należy do samego państwa, bez potrzeby jej
wymagalności. Zastępcy pytania czy to 692
K. P. może stanowić materię czy też, takowe-
mu straszeniu pro domo obywateli nieob-
wiednia o państwo, wolno jest hipotekę ob-
wiednia? — to prawda, że w państwie pro domo
nie obywateli, to nie, albowiem, w państwie
państwa, które najprawdopodobniej imieniu państwa
być państwa, lecz państwa i państwa
strony, że nie więcej, że w państwie, że
substancją państwa państwa, dalej że ma-
ją nie wystawiać na państwa w państwie
w państwie i państwie państwa, to też
państwa państwa państwa, że na lat 2 i na
3^{ie} brzo, nadto państwa, że w państwie
państwa A. 2124 K. P. państwa obywateli, pa-
państwa A. 112 K. P. 1818, który stanowi: że
na hipotekę państwa może państwa tylko ci,
który ma państwa alienowaciami państwa-
mówi, na której hipotekę i państwa i państwa
mówi, że państwa i państwa A. 692 K. P. państwa
w państwie, że w państwie, że w państwie
państwa, państwa, państwa, państwa
o państwie, że w państwie państwa.

Ms. A. 21.24.4C.

3. nie wolno Starostom i regentom zezwalać
żadnemu z nich kapturów, prokuratorów, i sta-
nowi Trybunału, przed którym odbywa się lej-
ceya, nabywać dóbr na tej leyscey, zatem
i Regent nie może żadnej nieruchomości na
leyscey przed sobą odbywając nabywać.

Richard

zaliczeń też w do wywłaszczenia dłużnika ma
dwój alie przychodzą.

1° Albo wywłaszczeniu może mieć miejsce w
wyniku postępowania przez siebie stać się
tym sposobem wystawić wyrocznicę na nowe
wzrostu Sebastianie albo.

2° Marzeniem nastąpi. w tym razie jako
dłużnik powołany na prośbę nasproci da-
wając swoje zobowiązanie wyrocznicę
wzrostu. Co do wyrocznicę to obowią-
zanie się ich stawać się, aby było o, te mo-
żności wyżej postępowaniem zostało, gdyby
aniżeli mieć, jakie widoki i sprowadzić
jakich ryneków, łatwo mogliby uchybieć, w tym
razie pierwotnemu swemu obowiązku.

§ IV O niezgodności i chytania upadłego kupca.

1. Kupca od daty upadłości jest przeobrażony
administracji swego majątku samemu prawem.
Art 422 K.P.S. Zobowiązanie administracji ma
zeta, zaobowiązuje poprzednika ich przekształ-
nia, zachowuje dobro upadłego dla wspólnej
korzyści wzrostu. To, jednak przeobrażenie
administracji nie jest zupełne, nie przewodzi
na wykonywanie woli, ani też nie prowadzi
na sobą skutków, bez wstawnego woli, wyro-
żenie wyrocznicę i lub z prawa należytej.

Jest także widać i kupca i przedtym Kodeksu
Handlowego.

A. Kupca nie może, gdy kupca przez siebie
zeta obowiązuje, bez wstawnego woli w wiel-
kości i przepły.

B. Działalność kupca, która wtedy musi
być wykonywana, gdy będzie udowodniony kup-
ca i wstawnego, że nie może majątku, przed-
siebrać innych sposobów, speculacyjne, że
są i ino stają, że nie przewodzi, nie, lub pro-
wadzi nieobale. na to może i lub, nawet
poprawić. —

C.

C. Duchowność przedstawiła stawając się jak zbrodnia
to jest oszustwem. Wskazano mu być wypracowa-
niem, goi zotawie, udowodnił, że nie Kupiec cho-
wał go łowić, a naciągając długie muryshie.

A toż bawiał mu być bezwartościowym,
mu być odda łowić od dyktu, jeżeli zaś ich
upadłoci prouta, upadły nie ma administru-
cyi tegoż masy, ale wurywaniem innych
prouta dyktu, nie jest administracyi.

Może upadły zobowiązuje się, ale to zob-
owiązanie nie może być tym, że masy, to
upadłego, a jeżeli się tym, to zobowiązuje
innych prouta prouta.

2. Wuryshie od tego prouta prouta niewykonal-
ne, masy na celu zachowania prouta upa-

tego, pod tytułem na 10 dni prouta
upadłego, to prouta nie ważne. — Nemo
liberalis nisi liberatus. —

Ar. 135. H.

422. H. H.

Podług Ar. 135. H. H. z roku 1818. w sprawie masy
tego ostrzeżenia w sprawie masy o otwar-
ciu upadłego, nie może być wykonawce raduce
masy, tylko się masy do upadłego należą-
cego. Co się tym masy pod tytułem obciąża-
jącego w dni 10. prouta upadłego narważy, na
masy Ar. 422. H. H. i 135. H. H. masy być masy
innych, jeżeli sądownie udowodnił, że nie
nie nie może, na sobie cechy ostrzeżenia.

Nakazem dobrym wuryshie mu być ostrze-
żeniu wuryshie prouta, nie może być prouta
masy o obciążeniu, który raduce nie prouta
masy, masy odda, co masy tego nie
tytu, temu bawię, nie dany, rozprouta, kto
juz nie swoim ale masy masy.

Jeżeli 3. wuryshie masy, masy masy
Hypotekę prouta napisaniem ostrzeżenia
od 3. nie od osoby upadłego, prouta temu
sta wuryshie raduce samego albo jego ostrze-
żeniu narważy, być nie może. —

§ 5. O niezdolności do dziedziczenia
Sukcesora Beneficjalnego.

Dobrodziejstwo inwentaryjne jest to możliwość
 udzielenia przez państwo administracji Suk-
 cesorowi przyznanego Sukcesji w obowiązkach
 państwa długów, o tyle tylko o ile fundusze
 na uspokojenie ich z masy wystarczają
 i z prawem dochodzenia z masy satysfak-
 cyjności. —

1° Sukcesor nawet przed sporządzeniem inwen-
 tary, przed deklarowaniem się nie przyimu-
 je spadku bezwarunkowo lub z dobrodziej-
 stwem, zaprowadzaniem sądownym, mo-
 że przedawać nieruchomości w imieniu przed-
 ków w legat, lub także w innych utra-
 mianie jest konieczne, z zachowaniem
 form w kodeksie przepisanych. —

2° Sukcesor Beneficjalny jest administratorem
 masy spadkowej, zdolności jednak jego dze-
 dziczenia nie jest ograniczona wyjątkiem
 granicami, dla prócz Administratora przez
 samego. On administruje swego a nie
 cudzego, to w pospokojeniu długów z
 masy pozostałej, jest jego własnością a
 tylko stosownie do Art. 803 K.C. obowiązany
 jest do zdania rachunków. — Ograniczenia
 Art. 195 K.C. przepisane, i wiążące wszystkich
 w imieniu Administratorów, nie stosują się
 do Sukcesorów beneficjalnych, którzy mo-
 gą wszelkie kapitały podwójnie i z nich
 korzystać. —

3. Adwalsi Sukcesora Beneficjalnego należy
 przedać nieruchomości do spadku należną lub jej
 satysfakcję. Sprawy musi być sprzedane

— z rachy

z zachowaniem form kodexu przepisanych, — gdzie
~~Stowienie do k. 112 P. H. nie może hipoteka obciążać~~ A 147
~~nie majątku spadkowego. nie sprowadza, staje się~~
 odpowiedziału na zawiadzenie z treści jego
 wynikające. —

4. Nie może Sukcesor Beneficjalny sprowadzać
 nieruchomości już według form A. 988, 989 K. H. P.
 przepisanych. — Stowienie do k. 112 P. H. nie mo-
 że hipoteka obciążać majątku spadkowego,

nieobowiązuje Sukcesora Beneficjalnego, który
 do tej chwili, staje się bezwarunkowym, wiec
 nie sprowadza stając się o to powołany, aby z mapy
 spadkowej zabieranie było, i aby tak prawo

nowemu nie było wyłączone. Stąd, — że
 według mapy prawa Hipotecznego w do i tu-
 go zawiadzenia tych przez Sukcesora swa uwa-
 żają się za spadek. Czy była obciążona wzmian-
 ka o beneficjacie czy też nie. Jeżeli się znie-
 daje w tym czasie wzmianka o przyznanie

spadku dobrodziejstwu nowemu, to każdy
 przez wykład doświadczenia, jest obciążony i nie
 może zastąpić się niewiarygodnością i dobrocią wiarą.
 Wierzyć się tutaj będzie mógł dopiero być za-
 spokojony po zapłaconiu wszelkich długów

spadków, a ilość jaka się bezwarunkowo po-
 zostanie Sukcesorowi. Jeśli nie ma w księce
 hipotecznej śladu o beneficjacie, jeśli przy-
 mający o niej nie wie, to nabiera pierws-
 wzeństwa przed innymi wierzytelnościami

spadku, których należało w księce hypo-
 tecznej zapisać. Nie było. Może Sukces-
 or Beneficjalny, zawiadamia Komptanę, za-
 pisując się na Komptanie, byleby to nie ty-
 chało się zawiadzenia majątkiem, bo u trwałby

dobroć i prawo. Może pędzić w Oksierkows-
 kiej nieruchomości spadkowej, a gdyby nastę-
 pnie

byłby to zawiadzenie majątkiem, bo u trwałby
 dobroć i prawo. Może pędzić w Oksierkows-
 kiej nieruchomości spadkowej, a gdyby nastę-
 pnie

byłby to zawiadzenie majątkiem, bo u trwałby
 dobroć i prawo. Może pędzić w Oksierkows-
 kiej nieruchomości spadkowej, a gdyby nastę-
 pnie

pnie

już przed tym dniem, w dniu 15 kontrakt pod tym
 tytułem. A 197. i 198. K. P. — Republiki Silesii co postanowi
 uważany jest za właściwy, bo od tego zależy
 czy będzie warunkowym czy bez warunkowym,
 wszelkie więc jego czynności należy za czynny
 swojej administracji, prowadzone pod obowiązkiem
 zwanym Ruchunków. Reprezentację może odmówić
 przyjęcia jakiegokolwiek Akta Silesii, co bene-
 ficialnemu, którego jest wolny do wypłaty Akta,
 jedyną ostateczną go powołanie o przyjęciu, prze-
 wa, nie utraci dobrodziejstwa beneficalności. —

Oddział II.

Ozbrodzenie do działania tych, którzy
z prawa są innych innych —

§1. Ozbrodzenie do działania Opiekuna
imiennym matoleńskiego.

Opiekun jest wolny do dnia osobom do miernia
 starania o ich interesy administracyjnym jego dobru,
 zastępowania w czynnościach cywilnych. Potem
 może należeć także Aktem Opiekuna zawierani
 z imieniem matoleńskiego, do jakiego potrzebuje upo-
 waznienia Rady powiatowej, powiatowego prze-
 wodniczącego. —

W opóźnieniu Opiekuna z dnia z imieniem matole-
 ńskiego i z matoleńskiego, bez wpływu jego,
 przysięgi Akta najrozsądniejszych praw jego. Doty-
 czących jako to: matoleńskiego, interesy, w któ-
 rych Opiekun z dnia tylko jako Asystent. —

Stosownie do art. 422 K. P. Opiekun zastępuje
 matoleńskiego w czynnościach cywilnych i zarządku
 jego majątkiem, dla tego Opiekun może:

1° Przekazać w dzierżawę dobro matoleńskiego z za-
 stępowaniem przysięgi art. 197 i 198 K. P. obowią-
 zuje, przysięgi przysięgi w dzierżawę dobra tego.

Woluntary to jednak musi być ta uloga, między innymi,
 zarządzać się na ten cel kresu użytkowania mają-
 ku matoleńskiego nie jest wolny, z tego zaś
 wstępuje

197. 198 K. P.

Art. 1. Odkład
 które Opiekun
 może zawierać
 bez upoważnie-
 nia. —

Art. 422 K. P.

197. 198 K. P.

w którym Aprilu ma się ukazać restytyw,
ktemu Aprilu nie może zawrzeć takiego Kon-
traktu, którego by wykonanie miało się zacząć
z Nowcem Aprilu. —

2. Wolno jest Apriluwarowi zawrzeć w pełnię
Kontraktu melioracji i restauracji dobr. i łączy
nie edukacji, nieletniego, jego utrzymanie, tak
jednak aby przez to zobowiązanie nie więcej
Aprilu nie wypróżdzał jak dochodami, i to
przez wzgląd na to że dochody wzrasta, mo-
gły zapewne nie być wystarczające na utrzymanie
nieletniego aby przez niego w pełnię rola histo-
rycznych dochodów, nie potrzebowała być następnie
zwiększona. —

3. Mogą Apriluwarowi zaciążyć uprzedzeniem
Pracy Familijnej pieniężnie wszelkie Kapitały
niehypotekowane nieletniego, a zatem i
zobowiązać do zeznawania kwitów na takie
summy. Nr. 342 KKR. Apriluwarowi obcy
zawar. przez obciążenie Aprilu może być ogra-
niczenie przez Rodz. Familijny w możliwości
zaciągania Kapitałów nawet niehypoteko-
wanych. Ograniczenie temu nie podlega
jako wiek nieletniego, wyjątkowy Matka,
gdy ta wchodzi w powstanie niezgody mat-
rjalskiej. Względem tego prawo widzi się
konieczności zrobić tę zmianę z tego powodu,
że Matka przez powstanie niezgody, prze-
chodzi sama pod władzę męża swego,
i w możliwości dysponowania o własnym
majątku swym majątkiem, i w możliwości ze-
znawania Aktów bez asystencji męża,
nawet Mąż może być jej oddany, i ci
współ Apriluwar, w opieraniu takich wła-
ściwych powołani na jej męża, obcego i nie-
ciem z poprzedniego małżeństwa, i tak
wgi

niejże opierała na obciążeniu być musi, i wni-
na podległa ostrożności i przepisom dla obciąż-
opierała postawionym. — Wyrażenie podnosze-
nia Kapitałów i reukomosi nie może podlegać Opiekę
przez Ojca lub Matkę nadania, jeżeli wyrażenie przez
tego Ojca lub Matkę od tego ograniczenia zwolnienia zostało
przez w razie nadawania Rada Familijna typem mo-
siedzieć, lub odjąć w sposób tej nadania. Ściśnienie lub odję-
cie nie tylko stosuje się do Opiekunów przez Ojca lub Ma-
tek nadawcy atle do samego Ojca lub Matki Opiekę, sym-
mijących, bo kiedy Rada Familijna w moc Art. 418 K.P.
może Opiekunów nie adolucem lub zle wyrażeniu
odjęć Opiekę bezwarunkowo, wokolwiek jest Opiekunem,
tem bardziej Rada Familijna w sposób nadawania, wyra-
nierz Opiekun w sposób ma stępciej może aby
majątek nieletniego nie był narażony na niebezpie-
czeństwo, nawet to należy powziąć, bo ex tunc
w Rada Familijnej są subsydiarne odpowiedzial-
na składowe w majątku małoletniego wyziste. —

4. Między innymi radom przepisów Opiekunów,
w których radom na przykład pięcioletni małoletni,
dla tego Opiekun może przypisać w pełnej obli-
gacyj na wreszcie małoletniego zachowanie i wa-
runki, w których wypłaca, mianowicie jednak, przez nie
miejscowa Opiekun od odpowiedzialności, gdyby
wyprowadzony Kapitał, bez do statycznego bezpie-
czeństwa przepaść, musi być nieletniemu skro-
dy wyznaczone. —

5. Opiekun małoletniego sporządza in-
wentarz, jest to Akt Notarialny, obejmujący
spis majątku Subskrypcyj lub czynnej tj. gotowizny,
przebieg, reukomosi i wszelkie temu podobne
rzeczy, jako i bieżące. Nadaje Opiekun powołan
niezwolnienia do spisu inwentarza, w których
nim jako kolwiek czyni zarząd do tych się przed-
stawia, — inwentarz bowiem jest zarząd do zdan-
nia reukomosi przez Opiekun. Inwentarz winien
być spisany woli Opiekuna powołanego, który oznaczają Sie-
gdyż do wzajemnego przedmiotów sprawozdanych. Inwentarz
ma taką samą formę jak każdy Akt Notarialny. —

Do całego wstępu i wparady przypisuje się do my-

ładunek

na samem uprowadzeniu przez Radę Familijną ucie-
kiewicz. Uprowadzenie to nie może być ogólne, należy
przebiegi się między kapitał powołania być specjalnie
wymierzony, wszelkie ogólne uprowadzenie jest
nie dostateczne. Z kasowej bowiem prawa Hipotecznego
strony powołany ciążący osobicie, a jeżeli ciążący, ma
przedmiotów to plempokowania powołania być może.
Dawa i specjalna, a zatem uprowadzenie dla opie-
kacza winno być specjalne. Hipoteki są to,
które przez dom na majątku mają bez zapisu,
bez samowolnego opiewania matolekci ma na jego
majątku hipotekę bezpł. I. Jaka jest wartość nie-
miejomości II. Jaki jest jej stan, czy jest bezpie-
czeństwo, może sam bez potrzeby oznaczania be-
zpieczeństwa, jeżeli jest wątpliwość wtedy utrzymać się
musi od przyjęcia Kapitałów.

Art. 441. K.K.P. Stanowi, że opiewanie nie jest możliwe, bez szczegól-
nego uprowadzenia Rady Familijnej, podwój-
nie obowiązki Kapitałów hipotekowanych matole-
kciwego, zatem w brzmieniu tego artykułu. zda-
wałoby się, że opiewanie, na sąd uprowadzenie
Rady Familijnej, nie może mieć miejsca i hipotekować
długu, ale przeciwnie, Art. 441 i Art. 435-436.

Art. 435, 436 K.K.P. K.K.P. pokazuje się, że przez wyraz obowiązki w
Art. 441 - nie można mieć innego rozumienia jak
tylko to, że opiewanie za skutki Rady Fami-
lijnej, może mieć miejsce na zabezpieczenie Hy-
potecznego długu, nie istniejącego i powołani
zostają do, sposobu podnoszenia Kapitałów
jak pierwotnie przez adwokatów z ręk. / tj. przez
przedstawienie nowego wzięcia w miejsce
dawnego, / dłużnika przez przez Cegły lub sub-
rogację, a zatem opiewanie nie tylko
kwesty, ale Cegły i subrogację, z uprowadze-
niami Rady Familijnej kładąc się, za-
wsze jednak i subrogację i Cegły to nie
mogą się mieć jak za adwokatów kładąc. —

do odstąpienia waluty potrzebaby zachować for-
mulację potrzebną do konceptualizacji. —

№: 440 K.C.
№: 935 K.C.

2^a do przyjęcia Darowizny ukrytącej dla matole-
skiego i oślad A: 440. K.C. i 935. K.C. Opiekuń może
być specjalnie przez Rząd familijną uprawnioną,
ojciec zaś, matka i inni wstępni, bez ukrycia i
wiel. bądź uprawnienia nawet nie mogą przy-
mować Darowizny małoletniego, wstępni nawet
za życia rodziców. Darowizna ukryta przez
opiekunów nieuprawnionych, jest ważna, bo
Ostatni w tym sposobie, że okazywania swego
granicę przychodzą. Zachodzi ten sam pytanie,
czy Darowizna akceptowana przez samego nie-
letniego, lub opiekunów nieuprawnionych
jest ważna? Zważając wszelako że nie do-
wodzi małoletniego jest wykładowca i przez niego
tylko samego marxowa być może, odpowia-
dając, że jest ważną i Regent powinien małolet-
niego do akceptacji przyjąć, byłoby w Akcie
ukrycia wzmianka, że obowiązany jest
na radę straty narazającą być nie może.

Zastępcę ukrycia w wykazie Hipotekarnym
na marginesie, aby każdy mógł się o zmianach
dowiedzieć. Odkrycia są to wpisy praw spornych
w wykazie Hipotekarnym, tak nie na margi-
nesie, ale wprost w samym wykazie. —

№: 445. K.K.D.
446 K.K.D.

3. do przyznawania wszelkiej zgody opiera-
nych na prawach do nieruchomości suggerujących
się, lub przepisanych jako sporne albo sprzeczne
nie potrzebując opiewu składowi oślad 445. K.K.D.
uprawnienia Rządu Familijnego. —

4^a Powinno podług A: 446 K.K.D. potrzebować up-
rawnienia do rozprawy w imieniu małoletnie-
go oślad majątku. Powinno też być nie być
kierownik i miał może być, z przynależnością, nie-
miew być podług wszelkiej formy akceptacji t.j.
kierownik wyrażenia akceptacji nie być oślad nakła-
dany. —

№: 3^a

43. Oskład Opis-
koma do których
potrzebuje upo-
wadzić Radę
Familijną, po-
wierzonego
pocz. Sąd. —
Art. 434-435. KkP.

1° Stosownie do Art. 434. 435. KkP. Opis-
koma do których
potrzebuje upo-
wadzić Radę
Familijną, po-
wierzonego
pocz. Sąd. —
Art. 434-435. KkP.

A. Powinno być upoważniony p. Radę Fami-
lijną, upoważnienie nie powinno być udzielone,
Dopóki Rada Familijna nie przekona się że w za-
ciąganiu długi jest konieczna potrzeba lub wyper-
ta konieczność. —

B. Uchwała Rady Familijnej powinna być na-
twierdzona przez Trybunał, po wystąpieniu
wniośku prokuratora królewskiego. —

Ważniejszą sprawą niż ciągnięcie pro-
ceki jest zapłata długi, reperuje koniunktę, po-
treba niekiedy dać staru, lub utworzenia
mu nowego instytutu, są wyprawni że do za-
ciągania długi, nie potrzeba ani uchwały Rady
Familijnej, ani wyroku Trybunału, a to kiedy
ma być ciągnięta proceka od Franciszka
Krzysztofa na zapłatę długi, może być
ciągnięta bez uchwały Rady Familijnej i wy-
roku Trybunału. —

Te same przepisy stosują się do obciążenia Hipoteki
dobr nieruchomości, jak i Kapitałów Hipoteki-
wanych, a to tylko różnica, że do obciążenia dóbr
nieruchomych, potrzeba potwierdzenia Trybuna-
łu, do obciążenia zaś Kapitałów Hipotekowanych
nie potrzeba. —

Art. 436. 437. KkP.

2° Stosownie do Art. 436 i 437. do spisania dóbr
nieruchomych, potrzeba jest zachowania ścisłej
formalności, jak do obciążenia, ale kuracja
na Art. 436 KkP. widzieliśmy, że Art. 436
dóbr ruchomych, nigdy nie może być przedmiotem
Aktu Notarialnego. —

Art. 448 KkP.
448 KkP.

3° Stosownie do Art. 448 do zawierania Komplanacji
Opis-ku potrzebuje upoważnienia Rady Fami-
lijnej, na podstawie 3° przepisów do prokuratora
maksymalnie wydanego, a następnie Komplan-
acja winna być zatwierdzona przez Trybunał
po

po wystąpieniu wniosków prokuratorskich. —

W sądach powołać komisarza przez matkę
której nigdy nie może być zastępowana. Art. 448 K.P.

Jeżeli nasza matka, bo opiekun sam zawiąza
układ pojednawczy i dopiero przez nowego Kuriera
familiinę, a później zatwierdzenia są są pod zdanie
3° prawników, a następnie do zatwierdzenia Try-
bunału, ten pierwszy sposób zawią-
zanej przyniesie korzyści dla nieletniego, bo
opiera się w przedmiocie zdanie prawników. —

§ II. O zdolności dochodzenia roszczeń za nieletnie dzieci, osobliwie Ojca. —

Matka Ruskich jest prawem Ruskim sta-
jącą osobą i majątkiem dziecka, za życia
obojga rodziców, aż do pełnoletniości dziecka.

W czasie małżeństwa, oboje rodzice sprawują
władzę rodzicielską, w razie rozłąki żona wo-
ła Ojca, jest przeważająca, — ze śmiercią jeche-
go z rodziców nieustaje władza rodzicielska,
ale ulega ograniczeniu, zależnemu od Ojca.

Osoba, która rozporządza majątkiem po
ustanowi małżeństwa przez śmierć żony, pod-
lega władzy Rady Familińskiej, której winien
złożyć rachunek, do którego przeprowadzić nie
był obowiązany, nawet Rada Familińska, może
go oddać od Ojca, oddanie to jednak nie
znosi władzy Ruskich, bo nie prawo
Ojca oddać może być nie może. W czasie trwa-
nia małżeństwa słownie do Art. 341 K. K. Oj-
cie jest Rada majątku osobistego syna, nie-
letniego dziecka, winien je zastępować we wszyst-
kich czynnościach Cywilnych — jest odpowiedzial-
nym i winien zaciążyć sprawę w do własności
majątku, a nawet co do przychodów z tego, jak
daleko użytkowanie mu staję.

Takie ogólne wyrażenie prawa dato powołać

Art. 341 K.K.P.

Art. 4.

Do wielu wątpliwości i do wyłączenia nam pozwoli-
ć na pytanie:

Jakieś kłopoty z ojcem i z matką w imie-
niu swych wieloletnich dzieci, do jakich potrzebują
i czego uprawiania? —

Wielkie kłopoty dotyczące prostego zarobku, ojciec
może przedsięwziąć bezwzględnie, czy
miejscem dziecka prostego jego wyżywienie, czy
bez zbrodni jest wyłączone. Prawo w kwestii
tych wyłączeń uprawiania Rodziców do czyn-
ności opiekuńczych i wychowawczych, jest to ma mój
nie w Nr. 935. K. C. — Zanim więc tych kłopotów uży-
my, że ojciec potrzebuje we wszystkich tych przy-
padkach co i Opiekun uprawiania; jest myślenie.

Uprawianie takowe miałyby być dawane przez
Rada Familijną, przedkładać zaś jej jest ciekaw-
ność Opiekunów po śmierci rodziców, uważanie
nie czynności Opiekuna, zatem gdy-żby oboje
rodzice, wady familijnej być nie może, bo nie
ma Opiekunów. Rada familijna przede wszystkim
właśnie rodziców, w braku rodziców, ojciec wy-
konawa samostatnie, i nie zostaje pod za-
stępem kontroli, nie można więc przyjąć aby Rada
familijna miała więcej mocy od Ojca Nr. 423 K. C.
a tem samem aby mogła wchodzić w uprawianie
nią, nawiązując do istnienia jego celu i wartości. —

Ojciec zatem może przedsięwziąć bez żadnego
uprawiania, nie tylko czynności prostego
zarobku ale i wszelkie czynności, do których Opie-
kun potrzebuje uprawiania. Trudniej jest
pytanie, jaka rola Ojca w działości w tych
wyłączeniach w której Rada Familijnej po-
winna być naturalnie przedkładać. Wyłączenie
z przyiętej roli zasady że Ojciec sam działość w wy-
łączeniach w których Opiekun potrzebuje uprawiania
nie przyjąć należy że w działości w których decy-
zja Rady Familijnej przez sąd powinna być zatwier-
dzona, Ojciec winien przedkładać swoje czynności przed-
stawiać Trybunałowi. Istotnie przyjąć przez Ojca
winna być kandydatura za niewolnictwem Trybunału,
a to

а то и свѣдѣнїя псевдона:

1^е мнѣ известно Русс. Семейна —

2^е те мнѣ известно прохвѣли; моглѣ мато-
летѣи сходѣ понесѣ, тохъ само и прохвѣ мнѣ пла-
нѣи своѣ прохвѣ ставленіе до Тѣбѣмѣ
нехвѣ. —

§ III. Оздолѣніи до діатаніа тѣхъ,
которыя заставляя неовѣмѣхъ.

Если кто, есть неовѣмѣхъ, право выпинаха кнѣмѣ
хлѣбѣи рѣшѣмѣмѣ правъ его. Неовѣмѣхъ ма тѣхъ
ерѣли:

1. прѣмѣмѣхъ нахвѣмѣхъ сѣи а ахвѣмѣмѣхъ неовѣ-
мѣхъ, albo хостатѣи а мнѣи вѣмѣмѣмѣхъ — в тѣхъ
ерѣи неовѣмѣхъ нахвѣмѣхъ сѣи рѣшѣмѣмѣхъ. — Прѣ-
мѣмѣхъ ерѣи нахвѣмѣхъ сѣи а ахвѣмѣмѣхъ мнѣмѣхъ, рѣшѣ-
мѣмѣхъ на хвѣмѣмѣхъ мнѣмѣмѣхъ, ерѣи та
тѣмѣхъ 5. если рѣшѣмѣмѣхъ мнѣ хостатѣи рѣшѣ-
мѣмѣхъ, lub 10. если прѣмѣмѣмѣхъ мнѣмѣмѣхъ
прѣмѣмѣмѣхъ. —

2. Друга ерѣи нахвѣмѣхъ сѣи а ахвѣмѣмѣхъ
рѣшѣмѣмѣхъ на хвѣмѣмѣхъ а хвѣмѣмѣхъ сѣи рѣшѣмѣмѣхъ
сѣи хвѣмѣмѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ, albo рѣшѣмѣмѣхъ
ахвѣмѣмѣхъ вѣмѣмѣмѣхъ а мнѣи. 30. тѣмѣхъ
рѣшѣмѣмѣхъ, lub в 100 лѣт ахвѣмѣмѣхъ хвѣмѣмѣхъ. —

3. Трѣмѣхъ ерѣи нахвѣмѣхъ сѣи а ахвѣмѣмѣхъ
лѣт 30. од впрѣмѣмѣхъ в тѣмѣмѣхъ рѣшѣ-
мѣмѣхъ, а рѣшѣмѣмѣхъ мнѣ хвѣмѣмѣхъ сѣи, мо-
же тѣмѣхъ на лѣтѣхъ. —

то ерѣи прѣмѣмѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ лѣтѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ
хвѣмѣмѣхъ вѣхъ лѣтѣхъ хвѣмѣмѣхъ ахвѣмѣмѣхъ
не, хвѣмѣмѣхъ мнѣмѣмѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ, рѣшѣмѣмѣхъ
то рѣшѣмѣмѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ, хвѣмѣмѣхъ
хвѣмѣмѣхъ сходѣ на мнѣмѣмѣхъ рѣшѣмѣмѣхъ
сѣи

§ IV Odrobnowa rodo chłopiństwa wsi
rodo majątku państwa

Art. 1. Odrobnowa wsi
 które mają prawo
 bez upoważnienia
 państwa może
 posiadać
 majątek państwa.

Jestli ma państwo prawo do odrobnego majątku państwa, t.j. nie każdy państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa.

1- Ma państwo prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone.

Art. 192 H.K.P.

Art. 192 H.K.P. Wskazywanie państwa na majątek państwa oznacza, że państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone.

Jeżeli państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, to państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone.

Art. 195 H.K.P.

Art. 195 H.K.P. Co do państwa, które ma prawo do odrobnego majątku państwa, to państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone.

Art. 58 H.C.

Art. 58 H.C. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone. Państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, ale to prawo jest ściśle zawarte w granicach, które państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, bez jego przekroczenia. Obowiązek, który państwo ma prawo do odrobnego majątku państwa, nie może być przekroczone.

mającego, który może mieć dysponować tak
jak swego majątku, aby tylko w razie nie-
winięcia nie. —

Ar. 589. K. L.

Stawowi: jeżeli używanie przychodów obejmuje
niekiedy także, które przez używanie nie przysięgają
niebylemnie, ale są podlegające prawu np. bieżącej
sprawy prokuratora, używający przychodów ma pro-
wo obracać ich na użytek na jaki się przeznaczo-
ne, i przy skonsumowaniu używania przychodów,
obowiązany oddać je w takim stanie w jakim się
znajdują, byleby ich nie popsuł umyślnie, lub przez
niechlebność. Zatem używający nie staje się wła-
ścikiem, owszem musi mieć zachować i oddać.

Stosując te przepisy używania przychodów
w odnośności do użytkowania majątku na majątku
Lony, którego bez trawienia używać nie mo-
żna, ale w do niekiedy przez więcej wielo-
gających strawieniu prawem tożsamu stają. —

Co do kierunku użytkowania podległych, trzeba
rozróżnić czyli przychody, przychody bez alie-
nowania — czy nie — jeżeli przychody, tak jak by-
ło w punkcie pierwszym, mogą być używane
wac, jeżeli nie przychody, ponieważ i przychody
takowego nie mogą, jak przez alienację mogą
może zbywać jak np. przedmiot Chłopi. Głównie-
stwa przychodów niekiedy nie w własności mają
użytkującego, z obowiązkiem jednak zwrotu
majątku, jednak od gotowizny potrzebują ro-
związania tylko zastawu o alienację których mogą
umawiać się nie mogą, gdyż one stają się
kapitał Lony i przychody, proszą czyli nie
bez potrzeby ich używać. —

2° Co do Administracji majątku Lony. Mamy z ty-
tułu użytkowania może powołać powołać od kapita-
łów hipotekowanych, albo z innych dokumentów
należących, bo te powołać jako użytkującego są,
jego własnością, gdyż ma prawo dysponować
przychodami

Ar: 197-198 K.C.

przychodzący i uwalnia, przychodzący i Cywilne
i majętki tony publicznej, może przychodzący
i samostanowienie publicznej, bez do czasu na jalei
kontrakt stanowiący, może również prawo widzia
to potrzebę agrarizacji i migracji w Ar: 197-198 K.C. —
Admistracja miasta nie wprowadzenia go do tego,
alibetweli mu stądże mógł odstąpić sprzedaj
nieb zarować. — Ar: 182. K.C. stanowi: że jeżeli
jalei może publicznej sa przychodzący na prawo
nie użarować majętki, Max przychodzący i migracji
na kumie kalumny, mógłby następnie poprac
wstawić wemowiać rozporządzenia przemysłowych
potrzeb tony i tony. — Max Admistracyjny
majątkiem publicznej przychodzący z tego, bez
widzimy, bez przychodzący tony, ale tony tony
Max nadawcza prawa jemu stądże, lub
nie kumowa majętki, tona przychodzący
au, tony do tony może również migracji do tony
migracji i tony na siebie tony, przychodzący,
gdyby zaś przychodzący tony do tony,
tępyby prawa tony przychodzący. —

Ar: 1401-1408 K.C.

Ar: 1421

Podług prawa z roku 1825, jeżeli nie ma ni
kierowy, majętki tony przychodzący tony
tępy majętki, z przemysłowych agrarizacji
i przychodzący, oznaczonymi w Ar: 1401 —
1408 K.C. Podług prawa Franklijskiego stro
nam stowownie w Ar: 1421 K.C. sam tony tony
kumowa tony w tony, może je tony
tawai, alibetweli, tony tony tony tony
w tony tony —

Ar: 226.

Ar: 227-228
K.C.

Natomiast w tony majętki tony tony
ma z roku 1825. tony tony tony tony tony
tony tony tony tony tony tony tony tony
go jeżeli tony tony tony tony tony tony
jak mówi Ar: 226. bez tony tony tony tony
tępy na tony tony tony tony tony tony tony
tony tony

Sukierki prairie mogące podwspółnia. —

Minowa taka o tyle ma skutku, o ile ma
swej spracowania nie postawia, jak to praxe
Art. 212 KK. — wolo jednal spracowania
postawia: chowaz matronowe zyg we
wspolnosci aly jedyn matronow kowu
sci ze spradu nie odmow. —

Ally i obawiazanie kytowaxie potrzeba:

- 1° Zeby wcek lub cyku kytowacy do wykonania
- 2° Zeby kytownacy —
- 3° Ally nie kyt bez ixydlu i celu dla kontraktujacego
- 4° Ally ulegad kytowania p. in camera.

§ I. O uczciach nieprawdowych

uczciowa jest zasada: ad impossibilia nemo
obligatur, jeżeli i obawiazanie ma za przed-
miot danie lub wykrycie czegoś, a to da-
new lub wykrycie kyt nie moze, zobawia-
zanie nie istnieje, i zadaw obawiazek dania
lub wykrycia i niego nie występuje,
chyba tylko taka nieemozliwosc wynika
zawiny zobawiazanego. —

Nieprawdziwosc wystupa, albo z natury
albo z prawa, nieprawdziwosc z prawa
wystepuje jest w tenraz, gdy przedmiotem
zobawiazania jest wcek lub cyku, prawem
w zasadach, dowodach obywatelow lub powiad-
ku publicznego zakazany. — Jeżeli kto
na dozwolenie cyku kawy godnego, zobo-
wiazat się do dania czegoś i dać, a kisa o
kwest nie stany mu. — Zobawiazanie wyk-
dow wcek lub cyku w mai Art. 1599 K.C. jest
nie ważne. Jeżeli kupujący nie wiedzial

Art. 1599 K.C. — Tem wcek lub cyku w mai Art. 1599 K.C. jest
nie ważne. Jeżeli kupujący nie wiedzial

— ze

że wykrywa miewiedzę, ma prawo wypowiedzieć
umowę od sprzedającego. —

Co do miewiedzy zawartej w art. 1599 K.C. ule-
gła zmianie przez prawo Hipoteczne z 1818. —

§ II. O rzeczach oznaczonych.

W rozumieniu prawnem rzecz jest oznaczona,
kiedy wiadomy jest gatunek, jakość i ilość. W zobow-
wiązaniach rzecz przymusza najmiej do gatunku
przecież być oznaczona. Wymienienie same-
go rodzaju jest niedostateczne. Zobowiązanie
ogólne dawać zboża są nie ważne, gdyby je-
dynaś w obowiązku była oznaczona ilość bez
wymierzenia gatunku zobowiązanie byłoby
ważne, ale gatunek przekazywany kaprzeńce,
dowolności zobowiązanego. —

W tem co się sprzedaje na miarę i wagę,
nie tylko gatunek, ale miara i waga umi-
nary być oznaczona. Jeżeli się kto zobowią-
zuje rzecz przedmiotową dostarczyć, opisanie
samego gatunku jest nie potrzebne. Jeżeli
aleby przedmiot zobowiązania mógł być wy-
konany, przełożona, jakoś gośkołować oznaczania
i wykonania żeby nie załatwić odwołali
zobowiązanego. W zobowiązaniach mają-
cych za przedmiot rzeczy stracenia ule-
gają oznaczając się na miarę i wagę, oznacze-
nie ilości rzeczy może nastąpić i innym spo-
sobem. Zobowiązujący się np. dostarczyć kornu-
zboża na rok na używanie jego i jego domo-
wianów. W kontraktach, ubezpieczeniach, dostaw-
cieł zwyczajnie wymaga się oznaczony przedmiot
ileśi ilości rzeczy na opłat, bez może pro-
widzieć było ogólnie, że ubezpieczony ma-
no być z lasu drzewo na opłat. Zobowią-
zania w ogólności dawać alimentów, nie
były nieważne z braku oznaczania ilości,

Wid

bez prawa spow. twy oznacz id. i Alimentów,
w tym samym są zasad oznaczania i linii Aliment-
twie a prawa należących się, przepisanych. —

§ III. Oznaczenie bez żadnego użytku i celu dla kontrahujących.

Bez żadnej umowy, powinieli być więźni
a pryncypalnej pryncypali, — obiekta wie-
czy lub czynu, żadnego użytku pryncypali
nie mogącej być żadna. Prawo nie do awata
aby Cytowien ograniczać swą wolę bez żadnej
przebiegu, w istocie nie być to by gdyby było być
nie wolno do tego, w istocie nie żadnej pryncypali
pryncypali nie może. Do czynienia lub nie czyn-
ienia nie jest pryncypalnym być nie może, kon-
krety są tylko na umyślności szkod i straconych
pryncypali, jakaby zaś można oznaczyć szkodę a nie-
umyślności zobowiązania żadnej pryncypali nie-
pryncypalnego. Nie nie użyteczności powinieli
być, bez względu, widzenia i zapewnienia. —

§ IV. Oznaczenie będących extra commercium

Są rzeczy wyjęte z pod zamian skutkiem swej
natury, lub przepisem prawa rzeczy wspólne: po-
wietrze, woda, są wyjęte z pod zamian skutkiem
swej natury, prawo wogóle zabrania umów
ograniczających wolę człowieka.

Art 1780. B.C.

Art. 1780 K.C. stanowi: zabranie umów o zawar-
cie małżeństwa. Przepisem prawa wyjęte z pod
zamian: drogi, ulice, brzozy, moory, psy, gmaty
nagowe, które każdy może sprowadzić, nawet prze-
nieść.

Art. 2226. K.C.

Przeważnie jako bieżący. Art. 2226. K.C. należyte
być nie mogą, jednakże uważa mająca do tego pra-
wo może je zbywać. Z przepisem prawa
wyjęte są, ex comertio, aktywa i Sukcesie nie-
obwarowane, o sprzeczach niektórych pryncypalów pra-
wem polupinemu i Kynimialnemu należących,
sprzeczach Kynimialnym i pryncypalów pewne osoby
na celu mających, materiałów Aptecznych, wyję-
te są tych Kynimialnych mają upoważnienie.

Wpłynie

uwzględnić mający myśleć, że comertio, a
nawet obligeone być nie mogą. —

Zona musi się poddać w interesach klauzuli,
że dobra jej nie będą alienowane ani obli-
gowane, lecz klauzula ta o tyle będzie warta
mnie obowiązującą, pryncypium, o ile
interesem zostanie objawiony w którejś wie-
cejszej — na przykład z natury swej nieulo-
gowej, konsumpcji można mieć jednak pewnie
prawo jaśniej prawo tożsamości ryb w rze-
kach płynących — prawo pryncypium. —

Rozdział IV

Oprawywanie zobowiązania

Przekazanie zobowiązania rozumie
kodex praw, który stanowi stronę do wykre-
szenia zobowiązania w kontrakcie przyszłego.

W zobowiązaniach dwustronnych przekazywanie
zobowiązania jest nabywaniem własności, użytkowa-
nia, lub jakiejś korzyści. W kontraktach jedno-
stronnych przekazywanie zobowiązania jest wola-
mieniem i obowiązkem. — W kontraktach za-
mianowych dwustronnych, przekazywanie zob-
owiązania dla jednej strony jest poprzednikiem
zobowiązania, przekazanie drugiej strony, lub
przekazanie. W kontraktach jednostronnych,
przekazywanie zobowiązania stanowi, jest
to co wierzytelność lub wierzytelność na rzecz
jego. — W jako-kontrakcie, który jest
zrodłem jako-kontraktu jest przekazywanie zob-
owiązania. — Użytek publiczny jest przekazy-
waniem wielu zobowiązań. — Chęć wyświadczenia
dobrego, lub uniknięcia czegoś na przyszłość;
uwaga się za dostateczną przekazywanie zobowiązań,
byłoby objawianą była w formach prawem wy-
maganych i wgraniczających, które prawem przepisanych

Wyszkolony

Występni i jako występni są także pryncypia zobowiązań. Obowiązek naturalny któregoś prawnego dochodu nie dochodzi, może być pryncypia zobowiązania cywilnego, np. zapłatę nie dlatego poprzedzającego lub następującego w materialności. —

Zobowiązanie sta pryncypia fałszywej, lub bez pryncypia, lub pryncypia niegodziwej, jest różne, powstaje bez żadnego skutku. Leż tu należy rozróżnić trzy wypadki:

- 1° pryncypia mogła nigdy nie istnieć, lub pryncypia istnieć, przed umową, albo być fałszywą, zobowiązania nie ma.
- 2° Pryncypia, która istnieje tylko w nadziei a nie istnieje się, uważa się za zobowiązanie bez pryncypia. —
- 3° Pryncypia istnieje w chwili zobowiązania, lecz ustaje potem, w przewidzianym przez prawo umowa nastąpiła wskutek promyślnego aktu w A. 1109. K.C. zobowiązanie jest nie ważne, trzeba jednak rozróżnić stąd wyjątek. Tem pryncypia fałszywej, a wyjątkiem ubożniej np. pryncypia nie wzięciem 100 zł. Leż ja nie o bryllantach, wtedy mogę dochodzić. — Zobowiązanie się zapłacić rewertu na Cyra, lecz potem wynajdzie drugi kwit, jako ten drugi był umowny, to pryncypia jest fałszywa. — A. 1088. Pryncypia umowna w której może być fałszywa, kiedy pryncypia zobowiązania ustaje po kontraktie, a istniała w chwili zawarcia umowy, trzeba odróżnić umowy obrotowe od handlowych. — W przewidzianych ustanowieniu pryncypia ustaje zobowiązanie. —

Zobowiązanie zawarcia alimentów, ustaje

z ustanowieniem

A. 1109 K.C.

Art. 1088.

Art.

xustaucieu potuxebly tego, nomu alimenta de-
wane byty, ze smierig, xustaucieu xavizatem.

W Kontrakcie wykazania wlewy ze Skarżą-
nego wykazania na Osoba, Subskrypcje bez sto-
by nie mogą przekazywać, w posiadaniu wle-
chy wykazanej. — W Kontrakcie dwustronnych
zamówień, gdzie zobowiązanie następuje
z jednej lub drugiej strony należy rozwinąć umó-
wy zawierające jedno zobowiązanie odmienn
niżka zobowiązani zawierających, w pewnych
datach przedsię się wziętych. — W Kontrakcie
kupna i Sprzedaży znajduje się jedno zobo-
wiązanie obu stron, w tym celu wlewy
i przepisy w kasie — ustanie wykazany nie
sprawia nieważności Kontraktu. W Kontrakcie
które obejmują obowiązek wlewy następuje po
sobie i drugich, jako to w Kontrakcie najmu
i dzierżawy, ustanie wykazany między zobo-
wiązaniem. —

О ртутных медодях

То самое возьмите из о харисіе михуно-
муні під харинки'ем, проєбівшиа еху-
на гинель, мого, - бєгат ієст харини, а
харини, мого, тєз харини настєривши.

№ 900 КС. повстає зь вказаних розпо-
ряджень міжду різними без безпечен-
ства, warunki процесуе правом,

Hub

At. gon H. C.

skutkiem ich kontraktu, a kwidęgo kontraktu z jedną
stroną wypływa prawo, a drugiej zobowiązanie
zobowiązanie; prawo bez zobowiązania i skutki nie
może, — zobowiązanie jest powinności dania, wy-
niesienia lub nie wykonania pewnej rzeczy. Pra-
wo jest rzeczywiście prawna wymagania, aby te
rzeczy były dane, wykonane, lub z ich wykona-
niem, aby się wstrzymać. Skutki zobowią-
zania są, oznaczenie, zobowiązaniami z jednej,
prawami z drugiej strony. Zobowiązanie: prawa
są, rozumieć, które od poprzednich, natury kon-
traktu, od szczegółowych warunków, inne skutki
wypływają z zobowiązania ~~danego~~ dania, inne
z zobowiązania wykonania lub nie wykonania-
cia, jednak, niektóre wspólnie wszystkim kontra-
ktom. —

Pierwszym i najgłówniejszym skutkiem na-
kiego zobowiązania jest wzajemna możliwość
wykonania umowy, która zobowiązuje obie
strony, tak, jak samo prawo. — Zasada
ta uszczególnia jest Art. 1134 K.C. który stanowi;
że umowy prawnie zawarte są, prawem sta-
tycznym, których je zawarli, a zatem umowy pro-
winny być tak samo wykonywane jak samo
prawo, powściągać zaś prawo aby powściągnąć
zobowiązanie, potrafiące sankcji karta-
ry najwyższej, więc bez tyłko umowy mo-
gą być wprost wykonywane, które mają
ceść, mogące dawać tak, jak prawo. —

Umowa zawartą w wykonaniu zawarta bez wo-
leniem, może być również zawartą w wykonaniu
bezwoleńskim zobowiązania, jeżeli była za-
warta na mocy siły fizycznej i prawnego tego
akceptowania, bez jego wypływu nie może
być zobowiązania. U Paryżan były kontra-
kty *stricti juris et bonae fidei*. Wszystkie
kontrakty uważa się prawie są *bonae fidei*,
to jest nie tylko w dobrej wierze wykonywane

być

Art. 1134 K.C.

być winny, ale obowiązując do wykonania tego wykrytego, czego prawo, Staszewi, niejednako wykazuje wymagają. —

§. 1. O skutkach zobowiązania Dania.

Zobowiązanie Dania polega na zobowiązaniu, wydaniu pieniędzy i zachowaniu ich aż do wydania, oraz obowiązku wypłacenia ich w całości, straconych korzyści i kapitału procentu. Zobowiązanie to jest doskonałe przez samo zechwolenie stron. W prawie Rzymskiem zaś istniała zasada: *Traditionibus non nudis pactis Dominia rerum trans feruntur.* —

Todtley Kodeksu nie potrzeba wydania, oraz ad chwoli zechwolenia wazniejszego następnego, ponieważ staje się własnością i przechodzi na jego ręce bez potrzeby. Todtley Kodeksu nie wymagać na sprzedawcę, choćby wydanie nie było, jeżeli drugi zaś waznie sprzedawane być nie może, oraz sprzedawca także, uważa się za sprzedawcę i przechodzi. Dawne prawo hipoteczne Franków do przeniesienia własności nieruchomości, nie wydania dóbr, ale przepisania tytułu własności, w Regestrach Konserwacyjnych wymagano.

Art. 1140. K.C. Wskazuje się do prawa hipotecznego, to zaś
Art. 2181-2182. K.C. Prawo Hipoteczne w Art. 2181 i 2182. K.C. oraz
Art. 834. K.D.S. Wskazuje się do Art. 834. K.D.S. ni-
gdy nie wklada obowiązku przepisania ty-
tułu, dla przepisania własności, przeniesie-
nie więc następuje skutkiem samego kontra-
ktu, a transkrypcja ta wymaga jedynie
prawomocnego następcy dla wykazania nie-
ruchomości wotujących, ~~gdzie~~ gdzie stacyów nie-
ma transkrypcja ta nie potrzeba. —

Prawo nasze Hipoteczne roku 1818 odskry-
to w języku angielskim od przepisów Kodeksu,

Seo

cho ten kto sprzedał i tym, kogo mu sprzedał, na dotychczasową podaje, sprzedał w jakim był był w dotychczasowej wierze. —

Co do nieruchomości Należę przymiot nasale:
 Possidentis est melior conditio - itę usowiec.
 Art. 1141 - na sprzedaż się na Art. 2279. ten więc
 kto sprzedał i postrawiając, sprzedał bezprawnie,
 ten więc też usowiec przymiot do nabycia w dotychczasowej wierze, ten kto zgubił rzeczy, lub mu ukradziono, zostata aż do lat 3. od daty zguby lub kradzieży.

Art. 2279-2280 K.C. Dzieci, które się poszukiwały. Art. 2279-2280 K.C.

Co do nieruchomości usowiec, dostrakta mogą być przymioty i litonij, obowiązujący się ma w nich w posiadaniu. —

Co do nieruchomości dopuścił obowiązek kupującego się nie jest o kłamstwo, nie powierzył się czynności przymiotu. Zobowiązanie dawać ma odpowiedzieć sobie prawo poszukiwania dającej rzeczy lub wynagrodzenia. Decyzja sądu i straszenie powzięcia - poszukiwanie to albo odbywa się przez ekscesy, jeżeli Art. jest nieważny, albo przez przymioty, kiedy muowa jest przymiotna i nie może być ekscesywna, jak w skutku wyroku. —

§ 11. O skutkach zobowiązania ekscesywna

lub nie ekscesywna

Nikt nie ekscesywna nieprawnie być nie może, nie może precise legi potest ad factum, jak również nieprawnie do fides tego co się zostało uznajacemu. Zobowiązanie więc ekscesywna czegoś, może się stosować na wyrażenie i skąd i straszenie powzięcia, może być ten na rzecz którego nastąpiło przymioty ekscesywna być uprawniającym do wykazania

też

tego, co przewidziano na przyszłość umowy
ustaleniom, które nadto potrzebować będą
i straconych, którzyś: —

Rozdział II.

O Tomaczeniu Umów

Tomaczenie jest to wykład niej jedobawiej'szy mowy,
strzeżo, co się wypaje ciemnie i dwuczuciem, jest
to sztuka obięcia myśli niewartej w słowa, lub pismie.

Najmniejszą z przyczyn ciemności i dwuczucia,
dla którejś wypada potrzeba Tomaczenia, mia-
nowicie:

- 1° Niedobitności wyrażenia, nieznanosci rzeczy,
brak uwagi na redakcję. Albow jest to wyłączenie
niei zwrócenie ciemności i dwuczucia. —
- 2° Obowiązek umowy nie tylko do tego, co w nich
zastrzeżono, ale do wszystkich warunków ze zwy-
czaju, zwyczajów i praw, będącej następstwem,
samej natury kontraktu. —

Jeżeli więc się to, serbskie, a by mo-
żna mówić wszelkiej wyjątkowości lub ciemno-
ści. — Art. 115b. H. G. pisze, że należy w umo-
wie, więcej zwracać na to, ja by być wprost zwrócić
stron kontraktujących, a więc się potrzebować nad li-
beralnym wyrażeniem znaczenia: — przyznać
należy, że wyrażenie to bywa być lub jest na-
czół, a więc wprost zwrócić bym chciał, że w ka-
żdej umowie, trzeba szukać myśli kontrak-
tujących, a nie przyjąć zwrócić się do samego tekstu.

Wobec tego wyrażono, że wszelkie, dobitności, same
nie ma potrzeby Tomaczenia, bo tego zna-
czenia umowy i warunków rozumie się, które-
go jednak w samej umowie jest niewyrażony.

Do Tomaczenia umowy, w tedy przystąpić na-
leży, kiedy ta ciemność i dwuczucie jest. —

Umowy należy, że w każdym razie, stron zacho-
waniem, każdy w umowie, powinien się, być zwrócić
się jasno, jeden względem tego, co przyznać.

Drugie wygłędem tego, co się da. Tenże zamiar wzajemny, tożeba stosunek do, co ma ninowemu dwu-
kierującemu lub ciennemu. Zamiar wspólny stron
wykrywa się przez wystawienie się stron i wyra-
ny co siebie wyjęte, albowiem stawa się obiektem my-
śli. — Jeżeli nie ma, dwu kierunków, tożeba
bani wskazywać wyrazy i wystawienie w takim
sensie, w jakim go wyrażenie rozumiano, choćby
strony utrzymywały, że je w innym brzmie-
niu rozumieją. —

W stosunkach testamentów nieśco odmiennie za-
sadę prawa przyjąć. Obowiązkiem ustawodawcy zna-
czenia wyrazów stosunków, przyjąć tego, nie jest
tak, jak w testamentach, jak w obowiązkach. —

Testator dając imie znaczenie wyrazów, to
tylko rezygnuje, iż nie będzie rozumianym, albo
nie rozumianym, ale nikogo w tym nie uprzedza,
nie przesądza prawem przez niego określone nie-
nakładem. — Dla tego w stosunkach testamentów,
prawo więcej jest pobudzające, przyjąć zasadę,
że testament można obiektem stosunku jest umo-
wić, a to z tego względu, że w testamentach nie
więcej nie pokazuje się, jak myśli wola testatora,
a nie tego, kto testament ma wykonać, lub przez
testament został obdarowanym, — a w umowach zaś
nie było myśli jednej strony, ale i to, jak tę myśl i
wola drugiej strony i wola i powinnia pojmować,
tożeba było miarą na wykład. —

W umowach, jeżeli się wątpliwe w wyrażeniu
się, tożeba to wątpliwość stosunku. Zgodnie z usta-
wą kontraktową i podobnie w innych. Jeżeli na-
chodzi wątpliwość w stosunkach jednego z stron-
ku, tożeba rozbić imie warunki, gdyż to
wygłędem warunków, stosunek się jedni przez
drugie, należy, każdemu z tych warunków
znaczenie, którego z tego wynika Akt.

Wskazując może także postać do wyłożenia
określenia warunków istniejących i woli wspólnej
kontraktujących, zamiar, bo wskazywać należy
na powód, albowiem i podobnie stron do za-
warowania Aktu. — Toż samo pismo, które proponuje-

ożyty Akt, lub zastąpiły przez Akcie mogą być
całkowicie nowymi Aktami. — Jeżeli o to chodzi
do wyrażenia Akty Dwa razy mówić nie są
dostateczne, to co jest wątpliwość, ponieważ się
postrzegają wyrażenia Krasa, w którym Akt zawarty

Jeżeli jest warunek Dwa razy mówić, tożeba go przy-
jąć w takim znaczeniu, aby jakiś przyrost
skuteczności byłby powstawał bez żadnego skła-
dka — jest bowiem domniemanie, że strony nie
bez celu nie wyrażają. —

Ar. 1157.

Kasawa ta jest niezgodna Art. 1157. —

Jeżeli w niedużym stopniu wątpliwość w Akcie
usunąć się nie da, ponieważ ponieważ się
przebiega w kierunku na korzyść strony, a
w kierunku przeciwnym sobie przyjąć nie można, że
się nie jasno domniemy, lub nie jasno przyjąć
domniemy. — Także jeżeli wyrażenie
nie mogą, stosować się jako tylko wyrażenie,
względem której rozumie się że strony konta-
ktowały. —

Jeżeli wyrażenie się w umowie jest wypadem,
to wyrażenie myśli o obowiązku, nie — Ar. 1158
rozumie się że strony chciały sięśnić moc umowy,
jako jej prawo należy, co do wypadków nie wyra-
żonych. — Rozbiór ten zasad o domniemy
umów przez które przyjąć, przebiega jako
nie wyrażenie jest wszelka niejasność w Akcie,
jako trudne i nie wyrażenie domniemy
jako są wątpliwe zasady o rozumieniu dwu-
znaczności przyjąć, jak polegające na myśli
i woli człowieka niepodobne wątpliwości
są czasem do wyrażenia. Jeżeli natomiast wątpli-
wości w Akcie, wszystko tożeba zastawić ro-
zumieniem jednego człowieka, jego woli. —

Wredakcji Akta o to najwięcej starać się
potrzeba, aby wszystkie warunki ustalone
były z jasnością i jasnością, tak żeby woli
stron nie było do wyrażenia, jako niejasne.

Łucyja

Domiej; ale żeby ta przedstawiała się w Aktu na pierw-
wszy wstąpił ośka. Jest w każdym piśmie tak
i kontrakt nie był powinien być, gładki, zaręczony,
ale dla tego celu, nigdy jednemu Aktu posług-
wać nie trzeba, lepiej kilka razy prawować
jedem i ten sam wyraz, niż użyć innego,
nie tak jasno wielu mającego, wielu bo-
wiesz powinna być kawałek na celu, a odo-
ba stylu jest tylko podrażnia. W piśmie
naciskającym da się poprawić wszelką nieja-
sność przez samego autora, lub recenzenta,
ale recenzja umowy ciemnej, nigdy się
odbyć nie może, bez niebezpieczeństwa stron.

Rozdział VII.

O skutkach z obowiązku względem trzeciich

Aktami nie mogą być obciążone, ani nie być
na korzyść wyjąwszy Art. 1123 K.C. Są wyjątki od
tej reguły powszechniej:

1° jeżeli konkordat zawarty między wieny-
cem a dłuźnikiem, podług form przepisanych,
reprezentujących 3/4 wienyćieli, obowiązują
on i innych choćby się sprzeciwiali ukta-
mowi o upadłym Kapie: —

2° W prawie hipotekarnym z. 1818 jeśli na-
bywca nie objawił swego bytu do sprzedawcy,
niezwrotność sprzedawcy drugiemu sprzedawcy,
a drugą umowa będzie obowiązująca da-
wnego nabywcy. —

Wienyćiel podług Art. 1157 K.C. ma prawo
skazywać wszystkie wyznaczone punkty jego
prawom a przez dłuźnika przedsięwzię-
kować się na szkodę trzeciego nie można.

Sprawcy i uczestnicy czynu szkodliwego,

wymagają

výřezů z kůže, salony i střešnice novky si -

Platy deyto es zerknustus, tuncba zaurianu
osurkama s istoduej zheuey (consilium et

ventas). Storozheni materialy uzhimosti pod
krytiem v blichajšuju izbovnyuuiu. —

W piewuszym czasie jecheli tuxci jest w de-
brój wienne, exymosi shaxena byi nie ma-
je. Ale melior est conditio possidentio. —

Се до Слѣдовъ добровольныхъ, безвѣдомно
искупившихъ, не слѣдуетъ зѣлать ни въ какъ, въ
нѣмъ не можетъ касаться въ хушнѣ акта
своего стѣпеннаго нр. жѣли не вѣдѣна компла-
наже безъ прѣдѣла, жѣли не вѣдѣна безъ еде-
вѣна не вѣдѣна, жѣли не вѣдѣна не вѣдѣна
въ хушнѣ нр. жѣли не вѣдѣна не вѣдѣна
жѣли не вѣдѣна не вѣдѣна не вѣдѣна
жѣли не вѣдѣна не вѣдѣна не вѣдѣна

No. 622 H.C.

№ 1160 К. С.

Wyżej mający używanie pryncypałów nie
majątku dziecka podwójnie Art. 1160 K.C. może
interweniować używać wszystkich praw swego do-
mownika. —

A. 841. K. C.

Przepraszam (M. 84). K. C. oddała od siebie najpiękniejszy
wzrost obywateli, pryncypalnie nie mogąc, wie-
niechęć wyrażać, bo to prawo starożytności
nie samemu wyrażać, ale i personalissimum
praw wyrażania i wierchowności mogąc
ci tylko wyrażać. Niech starożytności
o tym też wiesz o ile ja sam obywateli
pryncypalnie, wierchowność go zastąpić nie mogę.

Sept 21st 1862

O Testamentach i Dawydzrach.

October 1.

О способах хранения подыгателей кларным
и их производных

всепроникающее начало

Ar: 893. N.C.

Madex v. A. 893. *purpurisus*, prod by *Latham Davignon*

mañana

można rozprowadzić, tylko przez darowiznę między
zgięciemi i przez testament. —

Darowizna między zgięciemi jest akt, przez
który dający prosiwa się o przyjęcie i ucie odwo-
tanie przez darowiznę, na osobę obdarowanego,
który darowiznę przyjmie. —

Testament podług Art. 895. K.C. jest akt przez
który testator rozprowadza, na czas w którym
jest istnieć nie będzie, i latwiej lub ciężiej do-
zwolić i który odwołai może. Przez darowiznę
między zgięciemi prosiwa się przez darowiznę
przez testament prosiwa się przez darowiznę
zestawów, przez darowiznę prosiwa się i istniecia
przez nieodwołalnie, testament może zawrzeć
odwołai. —

W darowiznie przez osobę obdarowanego nad
siebie, w testamencie przez osobę obdarowanego
nad namiż sukcesorów. Przekazanie darowi-
zny nie może być dobra przyszłe, a matym
na przez pewnych wyjątkiem, przez bezkier-
niczej. —

W Testamencie można rozprowadzić do-
braimi obceni i temu co kiedyś nie można
do darowizny trzeba koniecznia dany-
cego, obdarowanego, trzeba abiegi być
dwóch woli, w testamencie wola rozpowa-
dzającego wyjątkiem stanowi.

Podług Kodeksu nie można rozprowadzić
pod tytułem darowizny, jako przez darowiznę
między zgięciemi lub przez testament, a
za tem nie ma Kodeks darowizny mortis causa,
z wyjątkiem tylko darowizny w kontraktach
ślubnych między małżonkami, darowizny też
jednak nie można nadać właściwie daro-
wiżniowi mortis causa, gdyż się nie odwo-
tanie, i w tem tylko zbliżają się do darowizny
mortis causa nie mogą obejmować rozpo-

wna

издѣлія добротѣи и прочности. —

Do Darowizny mortis causa najczęściej zbliz-
niają się Darowizny między małżonkami,
w czasie małżeństwa iekyżnion, bo można
w takiej razie wyprosić zań wzwani przy-
stępu i darowizny takie są nie odwołalne.

Testament jest tylko Aktem obejmującym
jedną wolę, Darowizna zaś i stosunek Kon-
traktów, a zatem jest umową, w której skute-
cznego zobowiązania się. Podobnie do daro-
wizny, wpływ woli darczyńcy i obdarow-
wanego, a nawet w tych wypadkach, w których
obdarowany nadanego nie przyjmując zobowią-
zania, Darowizna jest Kontraktem jednostronnym,
w myśl Art. 1103. K.C. Darowizna i poki nie jest
akceptowana jest tylko Aktem, nie przysięgającym
za sobą żadnego zobowiązania, lecz Darowizna ak-
ceptowana, jak nie może być odwrotną, a na-
wet obdarowany jeśli przyjął na siebie jakieś
zobowiązanie, nie może odstąpić od darowi^{znej} ^zzaka-
ceptowanej. —

Opiekun nie może przysłać dowodzony na
matolekierę, bez upoważnienia rady families
kier - bez dowodzenia tego przysięga stosownie
do H. 440. K. P. ma taki sam skutek względem
matolekierę, jak względem pretrolekierę.

Przedstawia mi się miał tu na celu dany jego,
który nigdy i dany w inny zaakceptowanej
tak się już nie może, ale miał w wyjątku
obowiązku matoletniego, któremu nie
można się było zwać dany w inny zaakcepto-
wanej.

Prawa natura tej dawnośnej suwato sa
kontaktem narównie obci strong obowiazujacy. -

October 11.

Q. Subjektuwayi zacharäwaj.

Substytucja jest to wyrażenie mocy blo.
rezo

tego jedyną osobą jest postawiona najmniej dwu-
giej, jeżeli obowiązek darowizny, lub testamentowego
zapisu. Ta definicja jest ogólna, obejmuje sub-
stytucyjną i dwójakiego rodzaju, prospolitą czyli dzwo-
lową, fideicommissum, czyli zakazaną. Prospoli-
tą czyli dzwołową jest dyspozycja która powo-
tuje sukcesorów lub obdarowanego innego, w bra-
ku pierwszego na przykładzie jeśli pierwszy obda-
rowany lub sukcesor, nie obejmuje darowizny
lub legatu albo podzieli go nie może. —

Substytucja fideicommissowa, jest to wyprawa-
żenie przez kogoś obdarowanego obowiązkiem
jest, że zachowaniem przez tę osobę siebie daro-
wizny i oddania jej drugiemu obdarowanemu,
w drugim okresie powołanemu. Cechą tej sub-
stytucji: *conserve et vende* — wtedy w ogólności
substytucja jest fideicommissowa, kiedy jedna os-
oba, są obdarowane dwie osoby tak że jedna z nich
nie może tej rzeczy obciążyć, jak po zachowaniu
przez drugą, tego drugiego rodzaju Substytucja
są przez kodeks zakazane art. 896 —, jednak od po-
wzięcia tej reguły prawo stanowi wyjątki: —

1. Względem dóbr wolnych, które stanowią uposa-
żenie pod tytułem darowizny, przez która ustanow-
wienie na rzecz pewnych osób, dobow takie
można, przekazać powołkiem substytucyjnym.
2. Wypraważenie dzwoliwiecy Art. 101, Mathon,
Breton, i podobne o których w Dziale VI Hipot-
eki o Darowiznach jest mowa, idęte są z pro-
gólnego zakazu o Substytucjach. —
3. Substytucja prospolita nie jest uważana za
Substytucję zakazaną. Substytucje prospolite
są uważane za skuteczne nasadami: —

A. Postawioną powołkę w być wolną doprzy-
jęcia od darującego. —

B. Kiedy ustanowioną w pierwszym okresie
nie obejmuje, w jego miejsce wchodzi

Substytucja

substytuowany pierwotny. —

C. Jeżeli nie powyższego w zapisie nie postanowiono, jeżeli substytuowanego jest taka sama, jak pierwszego ustanowionego.

D. Jeżeli pierwszy ustanowiony obierawo, prawo to przechodzi na jego sukcesorów, a substytucja rozpoczyna się. —

Cyżo wyrażenie dwunaczne testatora, daje powód do wątpliwości czy substytucja jest fideicommissowa czy rozpoczyna, lecz w takim wypadku, który mając się kasady Art. 1157. K.C. takżę trzeba domniemywać, że substytucja rozpoczyna się, a więc mogła. Substytucja fideicommissowa, uniemożliwia ciężkowiec wyprzedzenia, a zatem niech aby był jest dwunaczny, trzeba go takżę domniemywać, aby wola testatora nie była niwelowana. —

4. — dowolnie jest także wyprzedzenie testamentowe, na mocy którego jedynie zapisuje się rzecz na drugiego, drugiemu na własność. —

Art. 899-949. K.C.

Art. 899-949. K.C. tu nie ma substytucji, albowiem tu są 2° oddzielne dary, każdy mający mieć może dysponować tem, co mu jest darowanym. —

W substytucjach dowolnych, jeżeli powołany w drugim nagle umiera, abaważ, że użyje zapisu, przechodzi jeżeli ten, komu nagle w ręku przeważa być zapisana umiera, prawo jego nie uśmierca, ale przechodzi na sukcesorów. Można także osobom po sobie zapisać na drugiego, a własności oddzielić, co do drugich, którzy zapis pod warunkiem, jeżeli jeden drugiego przeżyje. —

Art. 896. K.C.

Art. 896. K.C. wyprzedzenie przez które obdarowany ustanowiony będzie obowiązany, rzekł zachować i oddać 3° będzie nie ważnym.

Aby substytucja była nieważna powinna mieć te cechy:

1. Aby dyspozycja 2° najpóźniej było obdarowany, ale nie później. —

2° Aby był wolny na obdarowanego, obowiązany zachować

zachowania i oddania 3^{mu} w 2^{gim} rzędzie pierwotnemu, obowiązek ten powinien być wyrażnie zastosekowany i dyspozycyi bezpośrednio wynikać. Inne obowiązki zachowania i oddania w rozumie podex zachowania aż do śmierci, oddania po śmierci, gdyż mającej, były legat z granicą czasu. —

3. Potrzeba aby obowiązek zachowania i oddania były nierozdzielnie połączone. Gdyby pozostał obowiązek do oddania a nie był obowiązek do zachowania — nie ma substytucyi. —

Najda dyspozycya obejmująca substytucyę, jeśli nie warcia, względem samej substytucyi i względem substytucyi, zumiarem bowiem testatora nie było obdarowanie samego pierwszego pod warunkiem oddania drugiemu oddać pierwszemu a umiarem względem drugiego, nie byłoby to skanować i wykonywać woli testatora, byłoby przeważać stać wiarę, pierwszego obdarowanego, ad titulego wali należałoby wykonywać, albo nie, substytucyę. —

Jeśli cetera kłóła odczelnych w testamentie dyspozycyi te pozostały w swej mocy, ponieważ umiaramienia substytucyi. —

Oddział III

O warunkach i warunkach na nieistniejące w dawnych i testamentach.

Art. 900. K.C. przewidyje że w każdym rozporządzeniu mającym charakter testamentowy, warunkach i warunkach, lub przewidywając prawem lub dobrem obywatela, uważając się jakby nie były napisane. Nawiązaniem albo wskazaniem woli swojej składowalności takich warunków warunków, jakie muszą powstać, byłoby jednak wykonanie tych warunków, nie należało do woli rozporzą-
Działu

Dział:

strajnego, bo to sprowadza nieważność darowizny, zimo-
warunki uważają się za nieistniejące, a rozpraga-
Dziwnie skutki swój bierze. —

Jest ważna różnica między zobowiązaniem umów-
nemi a testamentowemi, w nowożytnościach
umownych, jeśli natomiast jest jakiś warunek
niepodbity do wykonania i pryncypalny zobowiąz-
aniu obywateli i porządkowi publicznemu, nowoży-
tanie jest nie ważne, bo ten warunek jest gło-
wną pryncypalną nowożytnością, — w dawno-
ści zaś lub testamentach, warunek jest tyl-
ko pobudźdliwym, a głównym sioxodobliwosi.

Przez to gdyby z Mtu darowizny okazało się
to się jasno że jedyna pryncypalna sioxodobli-
wosi jest pryncypalne z drugiej strony popeł-
nienie czynu pryncypalnego, Mtu musiałby
być umiarkowanym, bo uważałby się za
zobowiązanie umowne, potrzeba jednak
w takim zdarzeniu, postępować z całą skru-
pulatnością, zwracać uwagę na oko-
liczności, na stosunki zachodzące między
darującym a obdarowanym, w takim wy-
padku ocenić ważność lub nieważność
warunku, albo darowizny pozbawionem jest
znajomości i sumienia Sioxięgo. —

Gdyby darowizna umyślna była podwa-
żeniem niepodobnie do wykonania dla
wskazywania, darowizna byłaby ważna, a wa-
runek uważa się za nieistniejący, albowiem
chci darowania pryncypalną tu, nie można
pryncypalnie że darujący za pewne obierze-
wania miał warunek o którym nie chciał
że nigdy się nie zdarzy. —

Warunek nie zmienia się potoczny w darowi-
znach lub testamentach uważany był nawet jako
pryncypalny moralności i porządkowi publicznemu.

Warunek ocenić się z pewną osobą jest
umyślny

A. 1088 K. C.

waxing, nie zawiera nie pryncypalnego prawa,
bo w swej samej Art. 1088 warunk taki upra-
wnia. Sotożony w testamentu warunk, za-
waria matiusstwa osoba, w którejj mowa
kainbięca wyprzeżona, została, lub osoba,
nie przeważająca się, jest pryncypalnym moralności;
i warunk nie upada, a legat utrzymuje się. —

Rozdział II

O zdolności do czynienia rozporządzeń
za pośrednictwem darowizn i testa-
mentów i do przyimowania sukco-
drobliwości tym sposobem czynionych.

W ogólności każdy ma się rozporządzać pryncypalnym
darowizny i testament i każdy przyimować,
kto nie jest narzuconego pryncypalnego prawa upna-
my, tak stanowi A. 902. K. C. —

Nie wolno jest bezwzględna i względna.
Bewzględna, która czyni nie możność
czynienia lub przyimowania zapisów testa-
mentaryjnych na rzecz przysługujących lub od
kogośkolwiek. —

Niezwolno względna jest, która ogranicza
możność czynienia rozporządzeń na rzecz
prewujch osób, albo przyimowania zapisów
od prewujch osób. —

Od dział I

O niezdolności czynienia darowizn
lub zapisów testamentaryjnych.

A. 1. O niezdolno-
ści do czynienia
majątek nie
przechodzących.
A. 901. K. C.

Art. 901. pryncypalnie, że osoba być zdolnym
na mocy do czynienia darowizny między
życiem lub testamentu. Zezwolenie wolne
za stanowieniem się osoby, która się obowią-
zuje jest jedyną z istotnych warunków do

waxing

wymagani Kontrakta i zobowiązania wywołanie

Art. 501 K.O.

Art. 502 K.O.

Skutkiem tej zasady nie może być wywołanie Kon-
trakta, rozpoczynający byłby darowizną osoba za-
bezważnawolna, nieznana, lub stawia Art. 501 K.O.
i przepis Art. 502 K.O. wymaga nie czynności
ktoś nastąpiła przed wywołaniem zobowiązania
woli z powodu niechęci, złości, pomieszczenia
zmysłów, lub szaleństwa, może być umie-
waximiona w ten czas, kiedy w czasie przed-
sięwzięcia czynności pryncypa bezważno-
woliści albo notorycznie znana była,
albo była oświecona. Jedynie po śmierci
osoby, pryncypa której nie była porządko-
wana, albo wyprzeżona, bezważnawolności,
czynności takie nie mogą być wzruszane,
chyba że dowód niechęci, złości, notorycz-
nego szaleństwa Art. 502 K.O. wymaga, że
z testamentami wnieść się ma na świadka.

Art. 901

Art. 901 ma obywatelskie znaczenie, nie
przepisy Art. 1 K.O. Przepis Art. 901 tego,
że do czynienia darowizn i testamentów
trzeba być zdrowym umysłowo, stawia
reguła bez żadnego wyjątku, dość odpowiednia
że testator w owym rozporządzeniu nie był
ukrywaniem roztępa potrzebny, a nawet
stan chętnego pijactwa, lub nie zwykłego
umieszczenia jest pryncypa do umiarkowa-
nia rozpoczynając pod tytułem darowizny.

Jeżeli adresem Rejenta jako wolności jest
tylko opinia i nie stawia pryncypa do
wiedzy ze świadków, lub zapisania się na
fałsz Art. 901. Aby umieszczenie było pryncypa
na umiarkowanie skądobliwoci win-
no być nie sprawiedliwe i potrzebne, było
pryncypa, istota do zobowiązania się.

Fab

N 502-503.

Tak pisał Ar. 502 jak 503 nie stosują się do testamentów, tu zawsze może być. Wówczas pisał świadków że testator wchwiłi rozporządzenia był chwilewo nie przytomny. —

Code chemisty, pradejścia, pochwycenia, namowy. Nadek nie nie mówi, wprzejmnie Nadek nie wyrażnie powiedziałano, że rozporządzenia byłatem danyu a tyż powołać nie być unie, waku, one, lecz prowadzania a tego wiru, żeby nie rozumianno że pradejście, zdrada, kradzież, pobłazanie, w samem prawie wyprasit to a Nadek, a zatem dopuszcit powołanego rozkaza zastawienia, zachowa, jąc oświecenie tego se dxiemu. —

Bezwtasnowolności później zastat nie = nieważność testamentu powzięcia i zdzi. Tawego, lecz testament taki nabierze iedy niewowolności, bo tak se rozporządzenia jaf i odwołania testamentu trzeba być zdrowym na umyśle. —

Jeśli testament jest publiczny, lub mistyczny, takto się przeniecać czy był sporządzony przez czy po bezwtasnowolności, bo testament taki ma być pewna — zachodzi tyllu pytanie, kile Czy testament jest wtasnowolny? Nadek bowiem Statu przymawia admiura pewnej dady, bo tu stanowi wtasnowolny pisał i kiegoły wyigteł nieważność jest uważany jako ikt uroczysty, testament wtasnowolny więcej następuje na uwagę jaku, wogowy pod względem dowodu czy testator był zdrowy na umyśle, silnie bowiem jest domniemanie że testator pisał sam a rozporządzenia w nim obięte noszą iedy rozporządzenia. —

Code

Co do Darowizny, Darujący powinien być adko-
nym na umyśle, w chwili gdy Darowizna
stała się zupełną, doskonałą. Darowizna zaś
jest zupełną, doskonałą, od chwili w której ak-
ceptacja jest znana Darującemu, od tego bo-
wiewczasu obowiązując Darującego, dla tego
że jeśli Akt Darowizny i Akt Akceptacji są
oddzielne, to w chwili kiedy obwarowany
doręczy Akt Akceptacji Darującemu, ten po-
winien być adnym na umyśle. —

12. Niezdolności
marnotrawców
imających
doradców.

Ar. 518 K. O.

Marnotrawcy bez asystency doradcy nie sa-
mowi nie mogą. Ar. 518 K. O. zabrania Mar-
notrawcom bez asystency doradcy stawiać
w sądach jakie stroma, układy pojedyncze za-
wierać, długi naciągać, kapitały pobierać,
i z innych kwitować, dobra nieruchomości lub
hypotekowane zbywać, albo hypotekę obciąż-
zać, zatem jeżeli ten Artysta w marnotrawcom
jest marnotrawcom upełna Alienują, Da-
rowizna zaś jest i stota Alienują. —

Jeszcze testament marnotrawcy może być
prowadzany bez asystency doradcy, bo wyko-
rzyszczenie testamentowe nie jest Alienują,
nie wymaga Darującego z wolności przed-
miotu legowanego, jeżeli marnotrawca
ma sukcesorów koniecznych, to prawo samo-
kładzie samę jego rozporządzenia, czyli zach-
wanie ostatnich sukcesorów.

Ar. 497.

Jak sądził Art. 497. zabrania zbywanie po-
zbawienia woli osoby pełnoletniej, może
wskazać sobie na doradcę, do asystowania
w wszelkich czynnościach tych, z których

— może

more jednak osoba taka rozporządzać swoim majątkiem bez pomocy sądu, byleby sta-
bosi umyślnie, nie pozbawiła jej własności, lub
nie zbliżyła do niebezpieczeństwa. —

13. Omięgnię-
cie zmarłych
cywilnie
i szarańczę
na karę gło-
wicy. —

Ar. 2. polka: Ar. 10.
25 74 kwiecień 1835r.

Umarły Cywilnie wskutek postanowienia Rady,
Administracyjnej w Ar. 2 z 24 kwietnia 1835r. nie nie-
more rozporządzać majątkiem swoim ani
przez darowiznę, między innymi ani przez
testament, od czasu ogłoszenia dekretu lub wyroku
prawomocnego kassacyjnego wyroku tego. Orze-
szenie do darowizny jest jasny, lecz w testamen-
tach jest w sprzeczności z dalszym ujęciem
tego samego artykułu, gdzie powołano:

„ Skarb, majątek i inne osoby intereso-
wane, mogą, po szarańczę na śmierć
Cywilną, używać prawiem szarańczę, jak
gdyby szarańczę umarł naturalnie bez te-
stamentu, bez względu między testament
został sporządzony. ”

Prawo testament nie przynosić już własności
zakrywa na legatarjusza, ostatek przy zapre-
szyć własności pozostaje, testator aż do swojej
śmierci, — prawo śmierci cywilnej, utraci coto-
wież wszystkie swoje prawa, traci prawo do
własności, do majątku, — nie ma już
śmierci, zatem wszystkie jego rozporządze-
nia testamentowe, między innymi, czynione,
upadają, i testament pozostaje bez skutku. —

Inaczej się rozumie i bezwłasności i
prawo stałości i umyślności, które utraci-
ję praw cywilnych, od chwili wyroku kassacyjnego bez-
własności, ale tylko zawiadzenia w uję-
waniu praw kassacyjnych, z powodu stanu swo-
jego, traci możność rozporządzenia i zarzą-
dzenia swoim majątkiem, nie mogą więc

Ar. 22 K. P.

Oni ani dawnych testamentów ruceniaci lub od-
 ruceniaci, wszelkie czynności cywilne dokonane
 nie przez bezwłasnowolnych i powoda skarżącego
 na kartę głośnie, przed ogłoszeniem wyroku zas-
 cznego prawomocnego, stosownie do Ar. 22 K. P. są
 ważne, prócz testamentu, sporządzonego w skut-
 ki rozporządzenia wyhonania sbrodni. —

Ar. 4. O ruceniacu
 i o ruceniacu
 Ar. 211 K. P.

Arty. 211 stanowi: że mają być ruceniaci do zawar-
 cia małżeństwa, ruceniaci są także ruceniaci rucen-
 ię prawniczym, wnieć pryncypa na siebie wstet-
 nie zobowiązania, a nawet czynić darowizny
 tak jak gdyby byli pełnoletnimi. — Zobowiązania
 jednak w interesie pryncypa mogą być tylko na
 korzyść współmałżonka. —

Co interesy do własności wymaga powzięcia
 listu wzięcia. —

Prawo co do darowizny pryncypa ruceniaci, ten
 jednak tylko maksymalnie wzięcia, wszystkie inne
 darowizny pryncypa ruceniaci czynione, nawet
 na korzyść współmałżonka, ale w zakresie ma-
 żeństwa, chociaż mają cechę bezwłasności, są
 nie ważne. —

Przez testament może ruceniaci rozporządzać
 pod warunkiem i warunkami i ograniczeniami.

1. potrzeba aby miał lat 16 —
2. nie może rozporządzać jak tylko potrzebą tych
 dobroci ruceniaci mogłyby rozporządzać w ich
 gdyby byli pełnoletnimi. —
3. nie może dysponować na rzecz innego rucen-
 ięcia. —

Ar. 903-904 K. C.

Art. 903-904 K. C. nie mówi wyraźnie, aby rucen-
 iaci skończyli lat 16. lecz uważają że Regula
 "annus in septus pro impleto habetur" na-
 stosowana tutaj musi być, pryncypa na-
 leży że testament sporządzony przez ruceniaci-
 go przed ukończeniem 16. skończonym jest nie ważny
 i ruceniaci do ukończenia roku skończonego 16. na-

meX

wet na rzecz współmatrimonu może wyprzed-
zaci protową tylko tego co mi Art. 913-1094-1098
wymagają, gdyż byłaby pełnotętna. —

Jeżeli kto spowroć, skąd restaurant w mato de tuosi,
a umart pectio letum, testament w do swych
skutków excia się stęrowanie do chwili w któ-
rej był wziętany. —

[illegible]

Żona może dysponować majątkiem swoim,
piękną testament, bez asystencji męża, tak do darowi-
znej asystencji żony, w moc Art. 405. K.C. Konieczne
pokreślenie. —

Kujcieś od dawna otwarcia i prądności, jest rozważany
admi i istnieniu którego majstrow, katem i dawnożny ma
niego w tym stanie czynione, w tychże wskazaniach
każdegożnego uznane być powinno. —

Co się tyczy Darowizny nr 10ta Dnia 27. pomej upadłości
poszukiwanych to kodeks Handlowy art. 444. Darowi-
zny niemożliwość uważa za nie ważną, toż samo
uznaje i prawo Hipoteczne z r. 1818 art. 135. wzmia-
gając że nie zdolność się do Kapitałistów Hipoteko-
wanych. — Trybunał Handlowy wyrażając
nieważność od jaśniejszego terminu upadłości ma
być uważaną za obowiązującą. Darowizny pomej 10ta
Dnia 27. oddać o kwantę upadłości szukające
jeżeli.

jeżeli osoba, która podlega lub została, nie
była urodzoną -

Oddział 11.

O niezdolności przyimowania testamentu

Przyimania testamentu,

byłego przyimania testamentu.

Ar. 906. K.C.

Stosownie do Art. 906 K.C. aby być zdolnym
do przyimowania testamentu, między innymi,
dotyczy być pożytkiem w chwili darowizny - do
przyimowania zaś testamentu w cha-
rakterze testamentu, prawo powiada aby być
pożytkiem w chwili darowizny, nie w chwili
darowizny t.j. aby być pożytkiem w ten sposób
czy darowizna staje się zupełną, darowizna
zaś jest zupełną w chwili powzięcia wado-
mości przyimania testamentu o następczej akce-
ptacji, zatem być pożytkiem w chwili
akceptacji. - Co do testamentów zaś jest
być pożytkiem w chwili śmierci testatora - to
jest w chwili kiedy testament staje się zupełnym,
nieodwołalnym, dla tego np. w przypadku
takie jakie mała siostrzenica po śmierci uro-
dziła dziecko, jej zapis jest nie ważny. -

Zapis który wymaga, aby być pożytkiem,
w czasie darowizny, nie może być stosowany
do następujących wypadków:

1. Darowizna dóbr pożytkowych przyimania
wielu osób, w których o których jest donnie-
manie, że są wyłączone na korzyść dzieci
z matczyną rodziną ich mających, na wy-
padek wczesniejszej śmierci matki oba-
rowanego, przyimania testamentu.

2. Co do darowizny fideicommissarych na wy-
padek przewidziany w 1049-1048 K.C. w których

A 1048-1049 K.C.

przewidywany

prawobu, wyproszczenia z subskrypcjami są
dezultarne. —

Br. 272. H. P.

Przedmowa nie ciąży na art. 306, jak to
okazuje się z Br. 272. H. P. — Dziecko więc może
się uwziąć do prawodawcy art. 306. adclina akceptacji
lub swierci testatora liżąc, iwaruie być mu
si za powrót w czasie darowizny lub swierci
testatora. Dziecko uwzięte np. dnia 304.
nie ma prawa powrótowi z darowizny lub
testamentu. —

Art. 306. H. P.

nasu umar-
tych cywilnie.

Br. 272. H. P. Kwie 1835r.

Stwierdzenie do Br. 2. Paski: Kwie. Art. 272. H. P. Kwie 1835r.
1835r. umarły cywilnie nie może powrótowi
woli bytatem olarnym, chyba na Alimenta.

Co się tyczy wyroków byt Alimenta, to mu-
siatoby się ustawić ze względu na stan cywil-
nie umarłego i majątku olarnego. —

W tym przypadku gdyby w wyroku Alimenta
alimentu, ukazywała się zawazana darowi-
zna; takowa uległaby redukcji.

Gdyby legatariusz w czasie sprawowania
testamentu był umarły cywilnie, w czasie
prawy zaś czasie swierci cywilna sukcesja
została; i wchwilu swierci testatora gdyby był
powrótowy do praw wyproszczenia talie
waxuie bycie. —

Tak samo i darowizna ukazywana na
wzrost umarłego cywilnie waxuie bycie, je-
śli umarły powrótowy do praw swych, takowy
zaakceptuje, z warunkiem aby akcepta-
cja takowa mogła waxuie nastąpić. —

Art. 306. H. P.

sii dzieci
naturalnych

Art. 308. H. C.

Stwierdzenie do projektu Br. 908. H. C. dzieci
naturalne nie mogą przez darowiznę
lub testament nie więcej dostać jak to co im
w bytate o sukcesji jest przyznane, prawo
to mówi tylko o dzieciach naturalnych i kna-
wych,

mych, dzieci bowiem naturalnie nie uznaje
kadych praw nie mają, a nawet są dzieci na-
turalnie prawnie uznane być nie mogą. —

Gdyby kto dziecko naturalnemu więcej zapu-
ścił, jak to, czemu mu wolno było wyrażać
na wniech dziecka naturalnego, wyrażając
nie talie nie może być sławne przez siebie
słów umarłego, bo jak dziecko naturalnemu
znowy Nr. 305 nie wolno doświadczyć Ojcowstwa,
tak też a contrario powieć talnemu dziecku
nie można doświadczyć że ono jest dzieckiem
tej lub innej osoby. —

Doświadczenie macierzyństwa znowy Nr. 306.
Jeśli dozwolone nawet przez inkwizycję,
wtemczas jednak tylko przez inkwizycję,
bowiem jest sprzecznością, kiedy i skutek pro-
wadzą do dowodu wpisanie od matki powo-
dzący, a zatem aby dziecko można doświ-
adzić macierzyństwa, potrzeba mieć od matki
poza to dowodu wpisanie, lecz i w takim
przypadku sądowi powinną dozwolici powo-
dowania ze skrytych oświadczeń, gdyż
doświadczenie takowe, dozwolone jest prawem,
na korzyść i dobro dzieci, a nie na ich szkodę.

Jest wszelako nie wątpliwem, że jeżeli dzie-
cku ze względu na karygodność lub morder-
stwa kradzieżem, kradzieżą przez Ojca lub
Matkę był wykryt, nie wolno ich przez
takowe obdarowanie doświadczyć Ojco-
wstwa ani Macierzyństwa, celem zreduko-
wania darowizny z alimentów. Należy

Nr. 299-307 k. 101.

bowiem 299-307 k. 101. nie uznawała dzieci
takowych uznać i zabrania im doświadczyć
Ojcowstwa lub Macierzyństwa. Zapis jednak
taki należy według gdyby przyznać dzie-
cku nastąpiło wprost kradzieży, zamieszka-
ny

Nr. 91.

Nr. 4
7.

np. wchodzące do struktury, wchodzące do karmienia o wieloznaczności. —

Nie byłoby wyprzedzanie na rzecz dzieła naturalnego, ale na rzecz jego Ojca lub Matki myślnie, redukując i ledź musi być Art. 911 K. C. Ojca, Matkę, żonę i dzieci uważa za osoby porównawcze, a darowizna na rzecz niechcącego, czy to wprost, czy przez pośrednictwo osoby myślnie, jest kaducą. Jednakże niechcący ta Matka lub Ojciec trwa tylko dlatego, że jeśli niechcący lub niechcący z niego, gdzie bowiem nie muszą, nie chodzą do brania, nie ma też przedstawienia. —

Z brzmienia Art. 911 K. C. zdawałoby się, że kaduca darowizna myślnie Matki lub Ojca dziecka naturalnego będzie nie ważna, ale rzecz się ma inaczej, będzie ona ulegać redukcji, będzie o tyle nie ważna, o ileby dziecko naturalne przyznawać nie mogło.

Jeżeli dziecko naturalne przez Ojca przyznawać nie jest, darowizna myślnie przez Ojca, Matkę i dzieci, a także być nie może, dla tego samego nie jak i dziecko nie wolno wskazać Ojcu, tak go do spadku i powołania dziecka wbronię. —

Tak samo nie wolno wskazać nie przedstawienie wód osoby nawet jeśli i dziecko było karmione, chyba by wzmianki na niej było karmienia. —

Jeśli i dziecko naturalne myślnie przez Ojca umarło zostawiający dzieci, i nieodwołalności przez spadka dla tych umarłych myślnie, nie może, wskazać granicy Art. 908. — nie dla tego i byli z Art. 911. uważali się za przedstawionych, lecz z powodu Art. 759. Dzieci nieprzewidywalne Ojca w spadku, — jeśli i dziecko naturalne nie

no kato

k. 911 K. C.

Art 908-911

759-

rozkazano, do dzieci tegoż dziecka natural-
nego Art. 759 i 908. wcale się nie stosują. —

A. 4. Oniexdol-
ności wzię-
ciej dokto-
rów medycy-
ny Chinurqu
urzędników
adrowia, far-
maceutów
i Duchowaych.

Aby zapobiec skutkom wpływu, jaki mogą wy-
wierać doliery na umysł chorego Art. 909. K. C. prze-
pisuje: że doliery, Chinurqu, urzędnicy adrowia,
Apkharze, którzy byli osobą w jej chorobie w któ-
rej umarta nie mogą odnosić korzyści z rozporządze-
nia i zysku z ygiem. Nie lekarzom więc, ja-
nie ta osoba w ciągu swej choroby na ich korzyść
umyślna. Zatem aby nikt nie miał niebezpieczeństwa
Art. 909. K. C. zbiegu tych 4^{tych} okoliczności: —

- 1° Aby dyspozycja była uszczupiona na rzecz osoby
względnej wyznaczonej. —
 - 2° Żeby rozporządzenie było uszczupione w razie choroby.
 3. Aby rozporządzenie nastąpiło w ciągu słabości,
w której rozporządzenie umarł, bez względu na
tę słabość. —
 4. Aby obdarowany miał skłonność do choroby, który go
w tej okoliczności słabości, zatem nikt ten do doktorów
do Consilium wziętych nie może być stosowany. —
- Jeśli dyspozycja nie obejmuje tych 4^{tych} warunków
technicznych, zapis będzie ważny, dla tego przewidziano
mógłby zyskać z rozporządzenia, w razie mojej
nagłej choroby, skutkiem jednak, której
nie umarł rozporządzającym, zostaje ważny do
dokonania. —

Jakkolwiek ci którzy skłuli lekarstwa wypow-
wają potajemnie, na doktorów uważani być nie
mogą, ponieważ pod nazwą ten podciągający być
może, nikt inny, jednakże takie nie mogą być roz-
porządzenia z tych, którzy nie byli chorego, ale
przekazywali lekarstwa dla niego. —

Z pod ogólnego zakazu wyimują się następ-
ujące rozporządzenia: —

1. Rozporządzenia wyznaczające, uszczupione
pod bytatem skiego, nie wchodzić na mo-
kno rozporządzającego, i na usługi obera

neg

...nego, jest to urejano rozpitata na cestugi. —

2. ² Tak nawet wyjęte rozporządzenia ogólne, ustanowienia Sukcesorów, albo napisy dla legataryusów ogólnych.

a, kiedy następują na nich Leharza krewnego

4. ⁴ stopnia wkradnie, jeśli dany czy lub testa-

ker nie ma krewnych w linii prostej. —

b, kiedy następują na nich krewnych w linii prostej, w takim razie domniemywać się nie

dany czy lub testator wyraził jedynie napis nie

wyrażało na powołanie, a nie na wywoł.

ucenoble zastugi.

Darowana ich własność przez żonę w chorobie

z której umarta męża, a następnie jest waku,

1794. ¹⁷⁹⁴ odpowiednio Art. 1094. wykazała małżeńskiemu obda-

1794. ¹⁷⁹⁴ w wyroku Art. 1794. S. znowa

1794. ¹⁷⁹⁴ wykazuje, że małżeńskie, a nie sa sobie wku-

jemnie aciemności, wspanie, pomoc i przyzwolenie

podporządku, zatem kuracja przez męża dokto-

ra, nie uważa się jako kuracja przez Leharza,

ale jako kuracja przez męża, obowiązek

wiedzieć, że nie ma żadnego powodu, nie tylko z punktu

prawa, ale z punktu sensu, dla tego cyflicy na-

każ Art. 909 do męża, doktora stosownym być

nie może. — Inaczej się ma jeśli choro-

ba z której żona umarta, istniała jeszcze

przed słabeu, jeśliż mąż uciąż w kuracji

jałco Leharz, przed nawrotem - związku mał-

żeńskie, w tenże sposób małżeńskie, nie ma

prawa, a by ten napis który mu nie wolno by-

to przyjąć jałco Leharzowi, przyjąć jałco mąż.

ten kto by zmięć tak powiem że śmier-

ci, jedynie w zakresie uzyskania majątku,

tych w sobie niechcący i niechcący,

a nawet ostatniż nie może pokrzywić pierwšej. —

A. 5. O odpowiedzialności

instytucji publicznych

posiadłości, kapitału

przyimowania napi-

łów, bezpośrednie

nia Rządu.

Rozporządzenia na rzecz kasin i instytucji

publicznych, kapitału, byż miaty o tyle skutku

o ile potwierdzone zostaną przez Rząd, tak stane

nie

Ar. 911. 4. 6.

ani Ar. 911. 4. 6. — a nas piewobue xenuo tamie na
 aseptany, danyu xuy taty pnygicze napisu mwie-
 sa. Alew Ar. 911. 4. 6. 1. a ne Rakw Ar. 911. 4. 6. 1. 1.
 katefina, arze obemie aseptany, arze pnygicze
 (danyu xuy mwieclaję Rakw katefina Dobwary-
 me.)
 iuglunijawaję wotawę krotkuskę. —

Abu pnygicze churawie mwieclaję testator lub
 danyu xuy nie pnygicze krewnych, nie iuglunijawaję
 iuglunijawaję od spawu sę katefina pnygicze, pnygicze
 arze obemie aseptany, pnygicze mwieclaję sę taty katefina,
 albo go odawacie, pnygicze mwieclaję sę taty katefina
 na to xuy napisu pnygicze sę na mwieclaję
 (danyu xuy katefina, gwy napisu pnygicze sę na mwieclaję
 obaw katefina, lub napisu pnygicze sę na mwieclaję
 katefina, mwieclaję mwieclaję, mwieclaję mwieclaję
 iuglunijawaję, katefina, lub iuglunijawaję. Woc-
 iuglunijawaję xuy danyu xuy mwieclaję pnygicze
 lub legat pnygicze, mwieclaję obaw i mo-
 mwieclaję danyu xuy mwieclaję napisu. —

Ab. O Rozporz. wogółności Maxe rozporządzenie, na xuy
 danyu xuy mwieclaję jest mwieclaję, taki katefina je-
 taty, na xuy mwieclaję jest mwieclaję, pnygicze sę
 mwieclaję. katefina, katefina go nie mwieclaję sę pnygicze.
 Snuowa sę katefina mwieclaję pnygicze
 pnygicze.

1. Kiedy rozporządzenie darne, mwieclaję xuy
 iuglunijawaję pod sę katefina katefina
 obaw katefina. —

2. Kiedy rozporządzenie mwieclaję katefina katefina
 na xuy pnygicze katefina katefina katefina
 katefina katefina katefina katefina katefina. —

W pnygicze pnygicze pnygicze katefina katefina
 mwieclaję sę nie mwieclaję, mwieclaję katefina katefina
 mwieclaję katefina katefina katefina katefina katefina
 katefina katefina katefina katefina katefina
 katefina katefina katefina katefina katefina

Pnygicze

Розовый III.

Охоты похородавшие

Odessa

Oxys oblongifolius.

[illegible]

W Kodeksie z 1825. przyjęta nowa legitymacja
dla matron matronów — Stosownie do rozporządzenia
Kodeksu Francuskiego, matrony w tedy
dopiero przychodziły do Sukcesji, powzpo-
matronów, gdy te nie posiadały ani kre-
wnych w stopniu spadkowych, ani dzie-
ci naturalnych, stosownie zaś do roz-
porządzenia Kodeksu, matrony uważa-
jąc to były przychodziły do Sukcesji z
dzieci, czy z dalszemi krewnymi,
adkiem pewną część na własność,
a pewną na dzierżawę. — Legitymacja
dla matronów powinna być to ma-
prawo wyznacza. O legitymacji dzieci,
matron i matronów adkiem nie
mówić będzie. Część obowiązkowa

Lah

tak w darowiźniech jak testamentach, skazawa-
na, być musi, - jeżeli rozporządzenia musi być
darowalca dziedzicowi i innemu osobom, oile
chciał być innego, od swego. —

§ I. O rozporządzeniach

legitymacie dla dzieci prawych przez prawo zachowania

Słownice do Art. 913 H.C. rozporządzenia przez
akta między żyjącymi i przez testament, nie mogą być
przepiętymi potowym majątkiem osoby rozporządzającej,
jeżeli jedno dziecko prawię po śmierci swojej pozost-
awia, $\frac{1}{2}$ jeżeli pozostała jedna - $\frac{1}{4}$ jeżeli pozostała
3^{ie} lub więcej dzieci. —

Art. 291-293-294. H.C.

W myśl Art. 291-293-294. H.C. dzieci naturalne
ujawnione przez następną matkę, lub ich, zstę-
pni gdyżby ci nie byli, przysługują prawa dzieci
prawych. —

Słownice do Art. 914 przedstawienie dzieci przed
interwencją dzieci obywateli, są, i stępn, którego powzię-
stępnia i stępn, jednak w obliczeniu części rozpor-
ządzeń zobowiązującej, stępn nie są liczeni
jak tylko na jedno dziecko, które reprezentują.

Jeżeli jedno z dzieci przysła się spadku, lub do
brania jest niegodne a inne dzieci przychodzą
do spadku - stępn dzieci niegodnych, lub rozem-
jałych się nie mają części obowiązującej, albowiem
oni mogą być sukcesyjną tylną prawem własnym.

Interwencja jest jednak jednego z dzieci, nie upły-
wa na powiększenie części rozporządzalnej w
jej stosunku do liczby dzieci obowiązującej. —

§ II. O dzieciach obywatelskich w razie

gdy są dzieci naturalne i o części rozporządzalnej w całym razie.

Art. 759. H.C.

Słownice do Art. 759. H.C. prawo dziecka natural-
nego do majątku ojca, lub matki zmarłego umarła
się jak następuje: —

1. Jeżeli Cyryl lub Matka nie są a słynnych prawnych, prawo chrześcijaństwa naturalnego, według którego do $\frac{1}{2}$ tego, co by brato, gozleg dyto prawnem. —
2. Jeżeli są roztępnici, albo bracia zmartego a siostra-
ni brata, $\frac{1}{2}$. —
3. Jeżeli są krewni kółateralni brata, $\frac{3}{4}$. —
4. Jeżeli chrześcijaństwo naturalne catoś, jeżeli Cyryl
lub Matka nie rozkwalifkowanych, do chrześcijań-
stwa roztępnicy. —

Ar. 913 K.C.

Ar. 913 K.C. mówiące o ekskluzywizacji
wspomina tylko o ekskluzji prawnych, to jest po-
wód, że jeżeli są chrześcijaństwo naturalne, ekskluzy-
wizacja jest nieograniczona i chrześcijaństwo naturalne
nie mogą stać sobie na równi. — To zdanie
jest mylne, albowiem Ar. 910 tak się wyraża:

Ar. 910

"z wyjątkiem wstępujących i wstępujących z wyjątkiem
bliskości przez dawany mi miłość i zgodę
mi lub przez testament mogą wyznaczyć
swoją catoś majątku."

Ar. 916 K.C.

Artykuł 916 K.C. wyraźnie poprzedza,
"że matka lub Cyryl nie będą mogli
pomniejszyć części chrześcijaństwa naturalnego,
jaż o potęgę części jego testamentu."

a zatem obu tym artykułom wiążemy to:
że chrześcijaństwo naturalne ma swoją legitymację,
która jest potęgą tego co by mia się na herato
ab intestato. —

Chyba ustanowić legitymację dla chrześcijaństwa natu-
ralnego, w ten sposób kiedy ono konkluduje z chre-
ścijanami prawnymi, potęgą ich chęć przyznania
że ono jest prawnem, dopiero później na se-
sionach, chyba dla takiego przyznania.

Kiedy chrześcijaństwo naturalne przychodzi z wyjątkiem
mi, braci lub siostrami spokrewnionych,
materym ci potęga catoś majątku bez
względem na ilość części naturalnych i je-
dnej i na ilość krewnych i drugich. —

Powinno nie wolno powiększać części

Chrześcijaństwa

Dziśka naturalnego, ale wolno im takowy
 kumiej'szy podług Art. 761. K.C. — Aby jednak
 kumiej'sze to mogło mieć miejsce tożsamość
 tożsamość następnych warunków.

1° Aby kumiej'sze nie było większe jak o po-
 twie tej części, jakiejby się mogło dzieło natu-
 ralne domagać z tytułu Art. 757-758. K.C. —

2. O tożsamość aby być lub Matka wyrażenie obra-
 zów, że kumiej'sze iż jest kumiej'sze części
 (Dziśka naturalnego, zatem zamiar uszczuple-
 nia nie może być domniemywanym. —

3° Potrzeba aby dzieło otwierano za życia
 Ojca lub Matki tej części potwierdzenia, która ma
 charakter faktyczny. —

Zgodnie z następującymi:

1° że kumiej'szy powiódz dzieła rozumia tylko
 przez Art. 757-758. K.C., według przez testament. —

2. Potrzeba aby dzieło za życia, Ojca lub Matki,
 otwierano co ma się w miejsce pozostałej
 części materiału, ponieważ zaś za życia nie
 powoduje skutkiem jest okazuje części rozporządza-
 nia i obowiązku, że jest więc między wszyst-
 kich darowizny, daje mu Ojciec lub Matka
 znakomitych części na zachowanie, i oświadczają
 że chce kumiej'szy części dzieła naturalnego
 to potwory. —

§. III. O części obowiązkowej na wtek wstępnych.

Podług Art. 915 K.C. jeśli rozporządza się nie
 pozostałością wstępnych, skądobliwymi nie mo-
 gą być podlega potwory, jeśli rozporządza się
 w obu liniach, a 3/4 jeśli pozostałości w jednej
 tylko linii. —

Jest jednak jeden przypadek w którym część
 obowiązkowa wstępnych, może być ograniczo-
 na do samej części wstępującej, jak to wynika
 Art. 1094- albo wtem wstępnych wstępujących

ma

ma wskazywać, a ma wskazywać to choć nie może
(daję wprost małżonkowi po swojej śmierci całości,
może mu napisać ceteri res legatarius. wsk-
pięć więc gdy był jedyn. Ojciec. choć
wexanie z majątku, ale tylko na część własności
wznowienia bez niego ma być dopiero po śmierci wprost
może. —

Ar. 915-916.

Ar. 915. 916 pokazuje się: że bracia i siostry
umarłego, nie mają dla siebie żadnego zachowa-
nia, lecz posiadają prawo w Ar. 915 wskazane
wskazywać przychodzą po legatarius, w przeciwnym
względnie ich prawo do sukcesji powołuje, więc
jeżeli istnieje w testamencie umarłego, nad Ar. 915
i matkę umarłego tego dalsi wskazywać nie mają
prawo do legatarius. —

§. IV O Legitymie małżonków

Legitymie małżonków, ad inquit uxoris, za życia
małżonków jest określone i ustalone. Legityma i
część dochodząca małżonków wynika z 2.
prawo następne aduicimach. Część dochodząca
o małżonków w Ar. 1094-1098 K.L. — część zaś
obowiązuje wynika z Kodeksu z 1825-
i jest potrzebna, tego co się małżonkowi z prawem należy.

Ar. 1094-1098 K.L.

§. V O prawach jakie powstają być sto- lowanie przy ustanowieniu in- dei dochodzącej.

Powstanie testamentowe, albo między
życiem, nie mogą być najmniejszą jak
w chwili śmierci wprawy, z tego, że w
tej chwili dopiero chwili otwierają się prawo
sukcesyjne, na których więc prawo za-
chowania i innych, idę być dopiero chwili ze-
względem na sobie i pałce sukcesorów,
przy moim na majątek ciemna się i innych

niech

rozporządzenia, jeżeli rozporządzenia
lub nie. —

Co się tyczy prawa, jakie stosować należy przy
ustanowieniu exzusu rozporządzenia, przychodzi się
do tego obowiązku w tej chwili, w której roz-
porządzenia stają się nieodwołalnym. Z tego wypi-
ka: że kiedy i gdzie nie o rozporządzenie kasta-
mentowe, należy stosować to prawo, które ob-
wiązuje w chwili śmierci testatora. To samo
w odnośnym między małżonkami, w czasie
małżeństwa ich łączy, bo uważa się, że ob-
owiązuje, jako testament — ten w odnośnym między
ich łączy, lub przez kontrakt małżeński,
pamiętając ich skutki, jest nieodwołalnym, prawo
późniejsze od tego, pod którym obowiązkiem było
rozporządzenie, nie ma to by tego obowiązku
umowa. Tej opinii są Duranton, Chabot,
Martine, Toullier, Boileau, Kiersow, że
exzusu obowiązku, czyli raczej exzusu rozpor-
ządzenia, nie uważa się podług praw, jakie ob-
wiązuje w chwili darowizny lub testa-
mentu, lecz podług tych praw, jakie obowią-
zuje w chwili śmierci rozporządzającego.

Rozdział IV

O Darowiznach między żyjącymi w szeregach.

Artykuł I

O formie Darowizn między żyjącymi. —

Przepisy dotyczące się darowizn są:

1. Akt musi być wykonany przed Notariuszem,
z przedstawieniem wyrażonego w Akcie po-
żądania. —

2. Niepisaną Darowiznę powinna nastąpić
w Akcie przed sądem sąsiednim. —

Kiedy Akt obejmujący Darowiznę powi-
nien.

niein być muszący, - Darowizna jest kontrakt, w którym po prostu darujący za swoją swobodliwosc i wolną woli darującego pocho-
dzi, za najszlachetniejszą model, do takiego
zapewnienia się swawolno wstępującemu, dając
do Akty, przenieść wyrazę swawoli, że wry-
stnie Akty obejmujące Darowiznę między innymi
celem, powinien być sporządzony pod notaryu-
stem, dostatecznie nas prowadzącą że pra-
wedawca miał mu być aby wrystnie dar-
wizny nieprawały na przedmiotem Akty Dar-
owego, ale skutkiem aby te rzeczy są być niektóre
wrystnie stosunki swoje z obywatelstwem na
pisanie, ustalił takowe przenieść Akty muszący.

Ar. 930 H.C.

Prawo w. b. 930 H.C. nie wybrania wcale
darowizny nęgodajnych, ale być było wrystnie,
których świadczą a nęgodajnych sposobem, a dę-
wani się może, a to na nasacnie Ar. 2279, by-
nie wrystnie nęgodajnych: nęgodajnych spo-
sobem przenieść się do siebie, jak nęgodajnych
i natury swojej, ale z przenieść na tutejsze cechy,
jako to: wrystnie nęgodajnych, Akty nęgodajnych
do przenieść których potrzeba pisania, - są je-
denak Akty które mogą przenieść sposobem
nęgodajnych Ar. Akty na Akty.

Ar. 2279 H.C.

Aby Akty nęgodajnych wrystnie, potrze-
ba aby istnieć wyrazem wrystnie Darowizny
i zaraz nastąpiło, taka Darowizna i z tego przo-
dunawizny być, że Darowizna swawoli na-
leży jako obowiązek naturalny, a z obowiązka
nie naturalnie wrystnie Ar. 1235 H.C. Skoro
na zobowiązkiem wyrazem i ostato, już więcej
nawetprosem być nie może, inne zasady z to-
de wrystnie o przenieść formy Akty powinien być
stosowane i do Darowizny nęgodajnych, - kto
nie jest to, nie może nawet sposobem
nęgodajnych,

Ar. 1235 H.C.

niekiedy w nich darować, nie może nie wierzyć
Paci, nad to czem mu wolno rozporządzać. —

Oprócz darów wznoszących, potrzeba aby da-
rowania wchodzących, miały pewną formę
Alb. Muzdowy z zachowaniem oryginalności w
Rejestrata. — Darowania takie wchodzący
mają o tyle wartość, o ile do oryginalności
Alb. Muzdowy posiada. Spis tych wchodzących, w re-
jestracji ich na pieczęcie, Specyfikacji
ta przez darującego i obdarowanego powin-
na być podpisana, jednakoż darowa-
nia chcieliby specyfikacji nie była dotę-
żona, jeżeli wadliwym charakterem została
jest wartość. —

Ten obowiązek dotychczas Specyfikacji,
nie mógł się do wchodzących i pierw-
szorzędności przeważyć, stąd wziętych cześć reje-
stracji, w jedynym liście przez podanie,
nie ma nie dotychczas Specyfikacji do daro-
wani wchodzących, niurowości, kiedy
miałam do niego w Kancelarii Kancelarskiej
zapisać, wobec niurowości, jakie po nich
restanci, tu w dotychczas Specyfikacji zach-
odzić widzieć nie można.

Co się tyczy darów wchodzących nie wchodzą-
cych, wieny kłopotu nie przysięgi kłopotu kiedy
w darowiznie myśli mi się być, dając jego,
wskazując się do niego, jednakże kłopotu to być
dotychczasowym i do składowania i jego daro-
wani w obdarowywaniu.

Aby ta darowizna była stała formę
cenną 3^{mu}, potrzeba aby Alb. Muzdowy był
dotychczasowym i do składowania i jego daro-
wani w obdarowywaniu.

Wol: 1690. K. L. przez pisarza, że Rejonariusz
nie obciąża formę 3^{mu} jak od daty
dotychczasowym i do składowania i jego daro-
wani w obdarowywaniu. Z tego wynika:

1. Ze darczyńcy, imię, nazwisko i tytuł darującego, przed
darowaniem darowizny i bieżące w wieku probu-
wency, jeśli w dobru i wiewie się urodził. —

2. Ze gdyby darujący w tej rzeczy podał, wie-
rzytelnie darowizna, sprzedaw, lub inni ruko-
darował, inni obdarowujący, lub nabywca je-
żeli darczyńca byłby ciżym i inni, bez niego
nie ma prawo od niego samego. —

3. Gdyby niewymieścił darującego, pozostałaby
awersja na sumie darowizny, przed dar-
owaniem darowizny, awersja także ustrzy-
mać by musza, w swej mocy — to nie ma
wcale na stosowania do kapitałów hipo-
tekowanych. —

W 1690 K. C.

W 57 K. H. C.

W 1690 K. C. został następujący Art. 57 K. H. C.
z 1818 w do wiarygodności hipotekowych.

Darowizny niewymieścił lub przez Hi-
potekowanych, awersja koniecznie ustrzy-
mać. Art. 57 K. H. C. z 1818 w do wiarygodności hipotekowych.
w Art. 57, K. H. C. z 1818 w do wiarygodności hipotekowych.
Koniecznie przepisany, podawany i notaryj-
nie ustrzymano to jest bez względu, który
ja narodzić może, nawet ~~z~~ sam dar-
ujący. — Art. 57 K. H. C. z 1818 w do wiarygodności hipotekowych.
ustrzymano darowizny w swej mocy, chy-
baż Art. 57 K. H. C. z 1818 w do wiarygodności hipotekowych.
koniecznie, także są darowizny przepisane. —

Jest jednak darowizna nie warta w do
formy stwierdzenia, została przez siebie
sotów darującego, nie może więc darow-
iznie narodzić się nie może. —

Konieczność w wieku darowizny dla
niewymieścił w wieku do obicia by dar-
ującego przepisane 3^{im} przepisuje i przepis-
jedem wawisnem, czyli innych form, to jest
konieczność i przepisane bytatu

na

na obdarowanego, tenus krypiem ta iu nas ied
potrzebna; nie wynika jednak z tego samego
go puzepisu; bardzo ike wypisuje z ducha
naszego prawa kypotekowego. -

Darowizny obowiazujace sa, te, ktore sa czy-
niowe, pod obowiazkami obdarowanego usto-
nowe; jako warunkiem darowizny, albowiem
darujacy ktore moga potrzebne warunki; ja-
kie mu sie okazai beda. - Darowizny te
jednak obejmujace obowiazki na rzecz daru-
jacego; drugie nie. Z^{ty} przewaznie sa
prawniczymi kontraktami, lecz sa podlegajace
te pod formę darowizny, nie potrzeba do
ich zawarcia ani aktu notaryalnego, ani
specyfikacji, jeśli to jest darowizna ruch-
mości. Jeśli jednak, nastąpi darujacemu wy-
sradzenie, w takich darowiznach, radnego
nie ustanowily obowiazki, sa tylko pro-
stymi darowiznami. -

Art. 2. Akcepta-
cyi darowizny.

Akceptacja darowizny jest to przyjecie
przez obdarowanego wszelkiego naofiaro-
wanego przez darujacego. Akceptacja da-
rowizny ma miejsce do istoty tej umowy,
do ktorej potrzeba chetnotwa i zbiegu
woli dwu szrow, w chwili dopiero Ak-
ceptacji; sa dwie potajne wole, Akce-
ptacja czyli dopiero umowę dokonatę,
uwolnyskii na akceptacji kasawa sie
na tem, a by akceptacja byla wyrazna,
to w takim w Akceptacji jest puzepisanem
podmiewanoscia bezwarunkowo, czy ta
akceptacja w Akcie darowizny, czy tez w
Akcie pozniejszym na kapita. -

Atak Akceptacji wziasc byi koniecznie
kennany przez notariuszem, wobec dwu
praecllow, z karbowaniem warunkow

do Akton

do Aktów notarialnych przepisanych. —

Obramowanie pisma, jego podpis Aktu, nie jest rzeczą do niego należącą. Akceptacji wyrażonej, potrzeba stawienia i ich obramowania, a nie ich stawienia. —

Jeżeli Akceptacja jest Aktem odwołującym się, to do tego ich obramowania i stawienia, tego, ich dawania, nie jest dla obramowania odwołania, potrzeba stawienia Akceptacji dawanej, danego, i t. d.

Jeżeli natomiast i wierzyciele, nie mogą akceptować za obramowanie. — Jeśli między dawającym a Akceptacją, lub dorywczo, Akceptacją, daną, stać się bezwzględnie, daną, i t. d.

Akceptacja dawanej, może być dopisana:

1. przez samego obramowanego.
2. przez pełnomocnika
3. przez kogoś innego —
4. przez osobę mającą dowód, i t. d. —
5. przez kogoś innego —
6. za pośrednictwem —
7. za pośrednictwem ustanowionego —
8. przez kogoś innego, lub kogoś innego ustanowionego —
9. Za pośrednictwem kogoś innego. —

Co do 1. Obramowany pełnomocnik powinien dawając, sam akceptować, monie je przyjąć dawając, jest wyrażenie wyrażenia, woli obramowanego, wierzyciele, i t. d. — Jeśli natomiast, nie mogą, akceptować za obramowanego. — Jeśli dawająca, i t. d. — Jeśli natomiast, jest dany, i t. d. — Jeśli natomiast, jest dany, i t. d. —

Co do 2. Dawając, można akceptować

przez

iej kumatorow. Jeżeli zaś jest niechęć, ni-
gdy tego do przyjęcia darowizny upoważnić
nie może. Zaikachista pyta się, czy darowi-
zna akceptowana przez Mękatkę nie upo-
wadnia do skłaniania, jest nadto, czy da-
rowizny może ją w którejś chwili odwołać?

Ar. 184 k.p.

Art. 184. przeziny; że żona bez asysek-
cji męża, lub upoważnienia jego na piśmie
nie może wykupi darowizny, ani a systemat-
ycznie darowizny.

Ar. 188 k.p.

Art. 188 stanowi: że żona tejże ma-
dabnaskiej pomocy, mogą, narzucać nie-
właściwość.

Ar. 1125.

Ar. 1125. a prawo do braku prawne
go upoważnienia, i tak, iżże inny jej nie-
właściwość narzucać nie może, zatem i

(darowizna) może wykupienia narzuca
w takim przypadku nie słusz, gdyż stoją
na przeciwności Art. 188 k.p., 1125 k.c. nawet

Ar. 934.

Ar. 934. który wyraża upoważnienia dla
żony do akceptacji darowizny, nadtego
niepamięta w jej zakresie nie wykupi, a więc

Ar. 217-219 k. Fran.

przewidywa się nadto Ar. 217-219. k. Fr. które

Ar. 184-188 k.p.

na stopniowe zostają przez Ar. 184-188. k.p.

Co do 6° dla niechęci do ustanowienia
lub kierownictwa do wyrażenia daro-
wizna powinna być przyjęta przez

Ar. 935 k.c.

Opis kuma, tak przepisuje Ar. 935 k.c. (Ar. 440 k.p.)

Ar. 440 k.p.

Art. 440. stanowi: że przepisem do przyjęcia
darowizny powinien być przez Radę Fam-
iliinalną, upoważniony. Jeżeli przepisem
wykupi sam darowizny, nie może jej sam
kumatorowi akceptować, w takim przy-
padku potrzeba a by Rada Familiinalna
ustanowiła przepisem ad hoc, lub żeby
do przyjęcia darowizny upoważniła Opie-

Muma

kuca przydanego. Załóżmy tu także samo py-
tanie, jak było względem meżatki t.j. czy dano-
wizna akceptowana przez samego nieletniego
jest nie ważna, i czy ją może oświadczyć dany?

Art. 1125

Sytamie to z zasady Art. 1125, nakazy rozważa-
nia kowry nieletniego, w tym spór jak nakaz-
aliśmy co do meżatki, promiennie tego że Grenier,

Art. 935 H.C.

Dellacourt utrzymują że Art. 935 H.C. przepisuje
formy dla darowizny nieletnich, więc skoro for-
ma ta nie jest zastrzeżona, darowizna jest ważna,
w darowiznach, wszelkie przepisy są dla forma-
lności, lecz Autoremie ci mylą się. Biorąc
przepisy co do zobowiązań za formy, forma dla
wzajemności darowizny przepisana jest Art. 931. —

Art. 931.

Co do 7° nieletni usamowolniony, może akcep-
tować darowiznę w asystencji swego Kuratora,
jeżeli by bez asystencji swego Kuratora, jeżeli by bez
asystencji przyimował, nie będzie uważany
przez warunki w darowiznie wyrażone włącznie,
będzie ma prawo stać to prawo przekroczenia
się darowizny jednostronnie, przyjąć, darowiz-
ny przez samego Kuratora żadnego nie ma sta-
tku, bo Kurator tylko asystuje, a nie jest nie admi-
nistruje. —

Co do 8° Czyli lub matka nieletniego, lub nie-
letniego usamowolnionego, lub nie usamowolnio-
nego, czy są opiekunami lub nie, mogą za nie-
letniego swego dzieci, darowiznę akceptować, je-
żeli są opiekunami nie potrzebuje być upowa-
żnieni przez Radę Familijną. —

Art. 933 H.C.

Tak samo możemy stać in regem, wskazywać na,
wielu mimo sprzeciwienia się rodziców w myśl

Art. 1990 H.C.

Matka lub ojciec do asystencji darowizny
nie potrzebuje upoważnienia lub asystencji
męża, jest bowiem ogólny przepis Art. 1990 H.C.
że kobiety bez zażyczenia męża, mogą przy-
jąć

mowa

manowi pełnomocnictwo, Matka zaś lub wte-
pna, która czyni daryżkę xamilectwa,go,
niech wcale innej nie jest, jak tylko peł-
nomocnictwo. —

Co do 4° Daryżkę na dzieło pobożne mogą
przyjmować wdowi albo wdawcy i prawni-
czym ustanowionym, żeby jednak, akceptacja
taką, wszelkie za sobą przysięga skutki, po-
stareba aby dziecko umarło się z wolą do życia.

Daryżkę niech się na dzieło pobożne, jak
gmin, winny być akceptowane przez Admuni-
stratorów tychże, lub ustanowionych, na ten cel
kieruje za sprawianiem przez, akcepta-
cja nie koniecznie winna matkę w tym sa-
mym Akcie do daryżki, może być zacią-
ta w Akcie późniejszym, lecz kieruje w Akcie
notarialnym, kprokuratorium winny i rejestro-

aby akceptacja była ważną pobożną:

1° Aby nastąpiła za życia daryżcy.

2° Aby daryżcy przed akceptacją nie zmienił
swej woli, bo daryżcy dopiero przed akceptacją
jest obowiązany, przed akceptacją daryżki
nie przystać na ofiarowanie, daryżcy przed
akceptacją, także może odmówić takiej ofia-
rowanie, albo gotowem wyrażeniam, albo mi-
czym, — miłczącym w kprokuratorie in-
czym więcej daryżki. —

Jeżeli daryżcy nie odmówi daryżki, ani
w sposób wyrażen, ani miłczącym, jest obowiąz-
niam nie przystać w swej woli. aż do sa-
mej akceptacji, która daryżkę czyni ważną. —

3. Potrzeba aby akceptacja była wyrażona
daryżką, jeśli daryżcy przed długim
innym, lub inną swą wolą, daryżka
nie staje bez skutku, ani bezskuteczna, ani

niech się

wierzyć i umierać obdarowanego, nie mogą
na niego akceptować, a gdyby nawet akcepta-
cja była rzeczywista, a nie dozwolona dającemu
na niego obdarowanego, darowizna może upaść.

Jżeliby między darowizną i akceptacją było
dozwolenie, dającemu stałby bezwłasnowolny
darowizna upaść, wszelkie żądzi na darowi-
znę od aktu darowizny do akceptacji, lub od
akceptacji do dozwolenia chociażby, musi
być przez obdarowanego miszchone, jeżeli
nie woli przez się darowizny, lub jej wcale
nie akceptować. —

Nie potrzebuje akceptacji następujące daro-
wizny: —

1. Darowizna w kontraktach małżeńskich bądź
w innych małżeńskich przymi. 3. lub między
małżonkami żyjącymi. —

2. Substytucje dziedziczne, czynione na rzecz
wzrostu dającego, lub dzieci siostry i brata
wzrostu dającego, akceptacja pierwszego
obdarowanego, jest obowiązkowa, nie potrzeba
akceptacji powołanych t.j. obdarowanych w dru-
gim stopniu, bo tym wyprzedzeniem powo-
łane są, wszystkie dzieci i krewni, pryncy-
pi i pryncypry mające, a warty, które nie są pryncy-
pi, nie akceptować nie może. —

4.3. Nieodwołalność
darowizny
trwającej.
Ar. 894 k. l.
Ar. 943.

Niemie darowizny, kiedy dającemu nie pozba-
wia się innych darowań, i stąd nie odwołal-
nie to wynika z Art. 894 k. l. —

Jżeli w ślad tej nieodwołalności kodeks Art. 943.
postanowił, że darowizny między przysięgi nie
mogą obejmować dóbr przyszłych — jeżeli zaś obej-
mują dobra przyszłe, będą pod tym względem
nie ważne, bo samo darowizna dóbr, jakie przy-
jdzie nabywać się będą, jest darowizną dóbr
przyszłych, darowizną odwołalną, bo dającemu
może przy życiu wyprzedzić potrzebę swojej woli.

№ 944.

Darowizna do br dekaniejczych i parafialnych
 do dekaniejczych, bżdzie warzua z nasady:
 utile per non utile non viciatur, nie po-
 trzeba jednak darowizny do br parafialnych wzię-
 ka i z kumpleksu w wykonaniu darowizny,
 a tej z nowu wychozące nasady № 944. prze-
 pisat: nie darowizna pod warunkami, któ-
 rych wykonanie zależy jedynie od woli daru-
 jącego jest nie warzua. A tej samy pływają-
 kęstwa: —

1° Darowizna jest nie warzua, jeżeli jest wy-
 mioną, pod obowiązkiem kapitału innych
 obywateli, które w Akcie darowizny wy-
 mienione zostały, lub w spisy faktu o aktu
 dotychczas, jeżeli darowizna wykazana była
 w tym spisie, że danycy kałowat sobie
 mwinie kumpleksu obywateli, na które
 obwarowane, do pewnej wpróbowi, daro-
 wizna do summy kałowatej, jest zapet-
 nie bezwarunkowe nie warzua, albowiem
 o tyle nie miała charakteru darowizny, o ile
 była odwrotalną. —

2° Jesliby darujący kałowat sobie mwinie
 wyprzedażi pewnym przedmiotem, choćby
 umarł, tym przedmiotem nie wyprzedażi, za-
 wsze darowizna do tego przedmiotu me-
 żany bżdzie na nie warzua. —

Jeżeli darowizna wykazana była, z kałowate-
 niem wykazania wykazów obwarowany
 bżdzie obowiązany wykaz na tym stanie,
 w jakim się znajdował bżdzie wykaz w wykonaniu
 wykazania wykazów i darowizna wykazanej
 nie bżdzie nie warzua z powodu jakoby daru-
 jący wykaz w przedmiocie wykaz kałowat,
 bżdzie wykaz stał się aktem obwarowanym

Jony

przebiegu danijg. emu lub jego sukcesorom,
o dostatecznie przedmiotach, lub wynagrodze-
nie za przedmioty nie znajdujące się w wy-
kazie w specyfikacji oznaczonych. —

Do wazności danowizny między danijg. em
a obywatelami, nie jest wymagana i stożec
tradycja. Stosownie do art. 938. K. C. danowizna
tak jak każdy inny kontrakt prawnemu stanowi
temu stron bez potrzeby tradycji jest doskonałą
trwającą, jest ściśle potrzebna w stosunkach z
przebiegiem, w danowiznach nieruchomości, ko-
rzestanie się: przepisane dyktu własności
i takowe następuje tradycja.

Co do tradycji w danowiznach nieruchomości
mowa o niej ma Art. 2274. 1141. K. C. nie
wymagają w żadnym z danijg. bez
obowiązków. nawet do wyłączenia pierw-
stemu obywatelom. —

14. O Transkrypcji — w całej Francji prawo z Brumaire
1808 r. o systemacie hipotecznym, hipoteka była
tajna i generalna, — tajna która istniała
bez wpisu w rejestr hipoteczny, —
generalna która się w ogóle dobra i sta-
nowiła, jakkolwiek nie było w niej
nie było żadnego rejestru hipotecznego, Ale
sam królowy nawiązał prawo własne na
nieruchomości. Do przeniesienia dyktu wła-
sności do nieruchomości i prawnego własnego
nie potrzeba nie więcej jak kontraktu — jedynie
co do przeniesienia własności do nieruchomości
skutkiem danowizny aproba. Ale królowski
akceptacji wymagano. Wymaganiu która
polegała na dostatecznym przepisaniu danow-
izny, w aktach publicznych na ten cel utrzy-
mywanych. —

Prawe

Prawo z. 11. Brumaire wzięte przeważnie z
 myśli o systemacie hipotekowym, przyjętym, za
 zasadę kontrole tytułu własności i wszelkich
 praw nieruchomości do nieruchomości publicznych
 ziemnych, z tego względu, żeby także przejść
 własności tego pod tytułem obciążającego, było
 pod tytułem daru, było w tym, gdyż hipotek
 ziemnych, jawne kontrowanie, również i
 wszelkie prawa nieruchomości. —

Tak samo nasza przyjęta jest w prawie
 pruskim, Austriackim i naszym systema-
 cie Hipotekowym w edykcie Nadzw. z 1806
 materii pierwotnego dyskusji nad
 tytułem o darowiźnie.

Juz' też o prawie hipotekowym, a nie wie-
 dząc jeszcze, jaki system hipotekowy przyjęto,
 Nr: 939 Kl: C. bez względu na to Art: 939 Kl: przyjęto:
 L 940-941. że darowiźnia może być przyjęta

wielu hipotek, ponieważ być może w
 kameralnej hipotek, tego obciąż, w którym
 obowiązuje, potężne. —

Przepisanie Altkonwenerij'ów, darowiźni
 i przyjęcie, również jak oznajmienie przyjęcia,
 jeżeli Altkonwenerij'ów przyjęcie było
 Nr: 940. wchodzące do ich obowiązku i obowią-
 ze transkrypcji i inwentur.

Art: 941. znawcy przepisuje: że brach trans-
 krypcji mogą także wchodzące osoby
 interesujące, przyjętym, jednym, daru, go,
 a te wchodzące obowiązku były postanowi-
 o transkrypcji, albo prawa ich mające.

Wobec tego Art: 941. nie ma potrzeby do wzięcia

daru

Darowi'any, tak tytlo nieby obowiazany sku-
 lecznie zostal obowiazany prynci'owo 3^{mu}
 Transkrypcja jest potrzebna dla bezpieczstwa
 obowiazanego, aby darowi'any nie mógł po-
 wolnie njecha, darowi'any, wchodzic.

Darowi'any w stosunku naizy darowi-
 any a obowiazany jest karci'any. Niedo-
 a lueptany nastapita, i owym str: 941 k. l.
 zabremia darowi'any kawkami, braly kan-
 skrypcji, jest takze Transkrypcja potrzebna
 i te bezpieczstwo osob 3^{tych}, ktoreby z dar-
 any wchodzily w czynnosci, nieby 3^{ty} ma-
 bycia nie mogly byc niepotrzebny prynci-
 obowiazanego, ktorego tytul w kuzgach Hi-
 pokrytych obja'owujemy nie zostal.

Matohki bezwarunkowo bezwarunkowo,
 nie moge, igda' vesty'any w powodu bra-
 na Transkrypcji, maja oni tytlo Akcie o
 wyuczyroczenie s'xlow i strewnych. Konkre-
 prynci'owo tym. Uto'ny w moc str: 940. z
 prynci'owi obowiazani byli Transkrypcji de-
 peti'any, w nas nie xprochisu str: 939-941 k.
 Transkrypcji darowi'any, nieowinowosci
 lub prynci'owych, ktore moge byc prynci-
 uci'any Hipotek, jest konieczne potrze-
 bna, ale na ogolnej kawkach prynci'owi hi-
 potekowej str: 1818. uwazajac. Sytemu na-
 hipotekowy abli'any z nacieniem do sy-
 stemu hipotekowego francuzkiego po-
 stawianego prynci'owi z H. Brumaira
 v. VII. nie jest w nas kuzga hipotekowa, tylko
 kontrola obugow, jakowa kontrola wykrytych
 prynci'owi na niezawinowosci wprawy, kazdy

— 118

Art obejmujący przeniesienie tytułu własności
czy samej nieruchomości i jej prawa rzeczowego
do nieruchomości stulejowego, powrótowi ludzi
w księzkę wieczystej obowiązany, aby mógł być
przebieżno 3ⁿⁱ stawić.

Art 31-36. P.H. 1818. Zasade te obejmują Art. 31-36 P. H. z r. 1818.

Art 5. Rozporządzenie tego Art. 31-36 jest ogólna
i takie za sobą, powiąza skutki. że podług Art. 5.
prawo rozporządzenia własności dóbr nieruchomości
mógł wykonywać się przez powiązanie tytułu na-
bycia do księgi Hipotecznej. — nie będzie mógł
przewidywać nabycia do księgi Hipotecznej, lub
obdarowania, nadawanie nieruchomości drugiej
spółdzielni lub darowiźnie pod tym pojęciem
że darowiźny już rozporządzenia nie
mógł, a z Art. 1599. K.C. spółdzielni nie
mógł kupować jest nie ważna, bo kiedy nie
objawia swoich praw, takowe w stensunkach
z 3ⁿⁱ ustronił. Art. 32 l. 1.

Art. 1599. K.C.

To w ogóle prawo nasze hipoteczne w Art. 31-36
Art 31-32. P.H. Tak 30. 31. 32. myślnie, trzeba także stosować
do darowiżni. W skutek przepisów na tego pra-
wa Hipoteczne z r. 1818 Art. 939. nie mogą
być do skutecznosci i darowiżny między obdar-
owanym a 3ⁿⁱ transkrypcji księgi darowiżny
ważne, nasaty adnotacji. —

Art 939 P.H.

Art. 939 K.C.

Art. 939. K.C. tak brzmi: gdy nastąpi daro-
wiżna dóbr mogących być hipoteką, powiązanie,
w kancelaryi hipotecznej ogłoszenia w której
dobro się położono, powinno nastąpić
przepisanie aktu w zawierających daro-
wiżny i powiązanie, również jak o tym
nie powiązanie, jeśli aktem adnotacji
nie wykazuje było?

Art. 2118. K.C.

Składowanie do Art. 2118 K.C. powiązanie
mogą być hipoteką było dobro nieruchomości,

Art. 2118

które są, zwołane do komisji i przybycia do nich
przybywanie są mienione, omówienie przy-
chodów i takież do i przybycia przez czas
takiego użycia. — Art. 37. P.H. z r. 1818. powiada
że przedmiotem Hipoteki, mają być dobra nie-
miechowe, które są własnością prywatnych;
a wzięciu ulegają, nadto grunta i kapitały
hipotekowane tej samej istoty, zatem w nas-
tępującym przypadku być użyciem, nie
tylko w razie dorozumy użyciem, ale
ale i wszelkich praw i kapitałów hipoteko-
wanych, — dalej skoro tytuł na 3° pocię-
cia, koszt, obdarowania nie może posłu-
żyć, czyli pocięto 3°, podług na-
szego prawa, wobec ich obdarowania
dowodzić że 3° nabycia w tej sprawie

№ 941. H.C. Był. — Pot 941 H.C. bez żadnej wartości czyli
3^{ci} ułamek był w sobię więcej czy w tej
więcej słowni: że brak transkrypcji na-
ze być karzucy puzer w systemie ełby
3^{ci} interes mają, helix i seymonij pa-

№ 1071. К. С. Намовісно то в Столыбук 1071. К. С. к той же
писце не мѣхъ биемъ транскрипціи не
мѣхъ бычъ кастриции, або инваріаціи на
пакеты дѣлѣть, не мѣхъ бычъ мѣхъ биемъ
ні о розпорядженіи кастриціи, або 3⁴
набываю имѣни дѣлѣть не мѣхъ тран-
скрипціи. — Слѣхъ у насъ на стохъ биемъ кастри-
ціи не мѣхъ кастриціи кастриціи кастриціи

21 R. 4. *Attypheta* 21 R. 4. v-xarigshu-*red.* 33 k.p. - *Wzel.*

ed 3307. Na Surwizaa iienahonawies lab pusew

hipotekowania, również jak wszelkie inne

Ar. 1. S. H. *crumoides* Hypotezue Shioawie to Ar. 1. S. H.

nowiny byj xeznawane u Kamellaryi

dobrow wstawiwej; co nie inaczej się dzieje, jak
puker wpisanie murowy w księgę dobrow wsta-
sowej. Jeśli zaś na hypotece darowizna
jest spowodowana, potrzeba stwierdzenia aby
była konieczną do księgi wstawiwej. A nas
kudzie puker, nie może być ułomną wrie-
lane, jak puker speciake tegoż puker
wstawiwej. —

Oddział II.

O wyjątkach od prawa i odwołaniu

Darowizna między sięgającą odwołania, byi może.

1. Z powodu nie wypłatienia warunków, pod
któremi była uzyskana.
2. Z powodu nastąpienia prawu rzeszy daro-
wizny.
3. Z przekroczenia limitu darowizny.
4. Z przekroczenia punktu darowizny.

A.1. o niewypłacie
warunków
które w darowi-
znie

Darowizna talie w której obwarowany jest
warunek nawracajacy obowiązek i sięgający z bli-
ższą do kontraktu pod tytułem obowią-
zajacy, w kontraktach takich warunkach rok-
niczej, jest zawsze koniecznym w ten-
czas, kiedy obdarowany nie wypłaci punktu
tytułu obowiązków. Tak jak w kontraktach
tak i darowiznach, darowizna z prawem
nie myślenia warunków, za odwołan-
ia, zawsze prawem nawracajacy byi nie
może, potrzeba zgoda aby odwołanie
talie myślenia było w zgodzie. Jeśli
darowizna puker się odwołania, została,
dobro wiemy wrzucić do danego w
stwierdzeń i obowiązków puker obwarowanego
nawracajacy. — Danym i jego skutko-
wem skutki tego nie było przekroczenie

Artykuł

A.2. O
wym
rzeszy
wac

Artykuł

Amery

mieć miejsce, na rzecz każdego darczyńcy, nawet nie krewnego obdarowanego.

Darczyńcy może zastrzeżić prawo powrotu na wypadek, wkrótcejszej śmierci obdarowanego i jego dzieci, bez gdy prawo powrotu zostało zastrzeżone, w ten wypadek, jeśli obdarowany zechce z tego swobody bezpotomnie, a obdarowany zostawił dzieci. Ułome jednak, umarty przez śmierć darczyńcy, powrót nie może być igraszy – powrót umowny nie może mieć miejsca, jakby to na rzecz samego darczyńcy, jeżeli darczyńcy umiera przez obdarowanego, gdyby nawet darczyńcy zostawił dzieci, prawo powrotu niepada.

Co do skutków między powrotem prawnym a umownym wielka różnica.

W wypadku powrotu prawnego, darczyńcy odzyskuje dobro, w takim stanie w jakim się znajdował. Ponieważ on darował bez żadnego warunku – przez co nie powrót umowny jest warunkiem rozważajacym, i stać się może w takim stanie jakby zobowiązanie nigdy nie istniało.

Dobro powrotowi niegajęce przeważa wolne od wszelkich ciężarów i hipoteki.

Dobro darowane z zastrzeżeniem prawa powrotu, mogą być windykowane bez warunkowo, w czasie wolnym przez darczyńcę, zastrzeżenie jednak powrotu wymagać powinno być objawione w którejś z publicznych i w wykazie hipotekowym, powrót nie wynika z najmu i z natury darowania, ale jest skutkiem umowy o którejż z umowy.

ccccc

1. 3. 0.
sei da
z pow
owoy

wiedzieć nie mogą. - Co innego jest Akcja o
 zsumiejszenie darowizny, o odwołanie darowizny
 z powodu prychyćcia dzieci, bo to zsumiejsze-
 nie to wykazanie, wynika z samej natury
 darowizny. - Od tej zasady nie powrót ma-
 nieruclonowości darowizny, powrót ma-
 stypii - bez długów, prawo wykazito wykazitel,
 na wkech żony, jeżeli bowiem dobra męża
 nie wystarczają na zapłacenie pozosta-
 żony i jej materybici i innowy przedlu-
 buję wykazitajacych, ma ona hipotekę na
 dobrach darowizny, ulegajacych powrotowi,
 jeżeli darowizna została wykazowi wykazita-
 ma tym samym Aktem z którego wykazy-
 wają materybici żony. Powrót zaś u-
 niesienia Hipoteki żony, tylko Karida
 Hipoteka należy od zapisu, jeżeli żona
 na skutek dobru darowizny wykazowi z ka-
 stuxeniciem prawa powrotu inowé wykazitel
 wykazitajacy hipoteki tylko, bez asystency
 nawet męża. -

Gdy darowizna była wykazitajacya z Aktem
 przed lub po nastąpieniu interdyku, jurisy
 żanie ten wykazitel nie styp. -

Przechody wronie gdy powrotu wykazitel,
 wronie wykazitel powrót, bo to przechody
 obdarowanego wykazitel wykazitel, tylko
 prawo powrotu wykazitel wykazitel, a choiż
 wykazitel wykazitel wykazitel, wykazitel wykazitel
 i wykazitel wykazitel wykazitel. -

1. 3. Odwołanie

darowizny
 z powodu nie-
 wykazitelności

Karida obwodziejsko wkłada na obdar-
 wanego obowiazek wykazitelności, ten kto ob-
 wykazitelności wykazitelności wykazitelności

Przeurok

przebiegu dobroczynny powinieli powieści Kser-
 (dłatego prawo ze względu na obyczaje, nie-
 chciato niewolniczości obdarowanego prze-
 ciwno daryżemii paście bezkarnie i dopuści-
 to z tego powodu adwokatowi daryżemii.

Adwokat nie powinien niewolniczości nie
 ma miejsca z samego prawa, potrzeba za-
 mieć o to zgłoszenie przed sąd i wyrok, zyskać.

Podobnie adwokat nie ma miejsca z czynu
 obdarowanego, podarowawca na szepięcego,
 zutem wchłonie alienację i nowowizgania
 z powodu adwokata daryżemii, z przyczyn-
 ny niewolniczości, nie mogą być chwre-
 xane chociażby iastępiły za czynach
 niewolniczości, chociażby nawet już i kłui-
 o adwokacie została wyłożona. —

A 958.

Daryżemii jeżeli chce temu zapobiec,
 powinieli stórowanie do Art. 958. na mar-
 ginesie transkrypcji daryżemii i wy-
 nieć wzmiankę o wyłożonej skardze,
 o adwokacie daryżemii z powodzie-
 niem niewolniczości. —

Art. 137-138 P. H.

Przepis ten kierunek się zgadza z ka-
 sadami naszego prawa Hipotecznego,
 ale wyraża się inaczej, i to wska-
 zuje Art. 137-138. Pr. Hip. — Wto wchodzi
 z obdarowanymi przed zapisaniem ostate-
 kowia względem adwokata z powodu
 niewolniczości i jest w dobrej wierze
 Art. i i kłuiżym przepisie nie wie, to
 go byłoby wzmianką być nie może Art. 958.

Art. 958 —

Art. 958.

Artykuł 955 i 956 i 957 wypadki
 w których z powodu niewolniczości, da-
 ruzemii może być adwokat, mianno

— ceteris

уиенуеііі:

1. Jeśli obdarowany nastawał na życie darczyńcego —
 2. Jeśli stał się winny przestępstwu niemu czy-
stwu, a brodni lub ciężkiej obelgi. —
 3. Jeśli mowa o alimentach. —
- W tych tylko wypadkach, wolno odwołać
darczyńcę z powodu niewdzięczności,
wszelkie inne są wyłączone. —

Przekupcy odwołania darczyńcy z po-
wodu niewdzięczności, wcale nie mają
kwestii z przekupianymi niegodności
brania spadek, przeciwnie uważano że
obdarowany dopuszczający się niewdzi-
czności przestępstwo darczyńcego, więc
gwałtem obowiązki, jak samemu niezgodny
i strokiej go ukarać. —

Do odwołania darczyńcy nie potrzeba
wykazania wyrzutu nagradzającego ka-
łą, śmierci, niewinności oskarżonemu
darczyńcy, ale dwie strony nie powolna
skarżyć następnika. —

Ustalenie prośbienia życia, powinno
być wyprzeczem woli świadomej obdarowanego,
bo jeśli ten jest prośbionym rozumem, żaden
czym próbowany na życie nie może. —

Ocenienie srogości a brodni i wagi obelgi
zobowiązuje tych ostatnich, którzy odskazywania
sędziwego, który powinien. wroć uwagę,
na okoliczności, stan, wiek, wychowanie
darczyńcy i obdarowanego, i na więcej
w którym obelga została wyrażoną. —

Ukrywanie może być tylko skutkiem
nie siensem, a nie objawieniem niewdzi-
czności, dla tego prawo wymaga srogości
występów i ciężkich niewag, któreby

były

były dowodem nie obdarwanym napomniat za
preznie o wyswiadczeniu mu dobrodziejstwa.

Jeśli adwokacjości nasada ma być admo-
wienie alimentów, potrzeba aby danyj
był w potrzebie, a obdarwany w możności,
ta obowiązek nie danyj, y mus dżeci xob-
nie tożyci na jego utrzymanie, nie uwalnia
czynności obdarwanego. ad obowiązek
jaki prawo i stusności naturalna na niego
wkłada. Danyj powinien najprzód
zapłacić alimentów, w drodze przymusić
a jeśli mu odmówi oświeci kosztanie, każda
sędziwie aby miał dowód nie z jego strony
kosztanie, a nie strony obdarwanego admo-
wienie nastąpi, gdyż i nań nie mógł
by przymusić ze skargą do sądu. Darowi-
nia czyniła przymusić, jednem z
małżonków w kosztach przymusić
nie jest adwokacja przymusić nie ewdzi-
ekności, albowiem na adwokacjości sier-
piatki wprótnatności i dżeci obdar-
wanego, chociaż w niekierunku wycho-
cnyły. Darowianny wypadka każda z po-
wodu niewdzięczności nie mogą być
adwokacjo. — Każde przymusić powołat
adwokacjości darowianny wypadka
jeżie przymusić przymusić dżeci, a po-
wodu niewdzięczności nie postawia
adwokacjo. Darowianny wskazanie ma-
łość między małżonkami wskazuje ma-
żenstwa czyniła iż adwokacjo z po-

— i wadu

z powodu niewdzięczności. Skarga o odwołanie
z powodu niewdzięczności powinna być kamorko-
w w rok od dnia porażenia występku lub od dnia
w którym występek mógł być wiadomym wewnątrz-
semu. — Odwołanie musi być zgłoszone tytkomem
samego claryjzego i puchciwko samemu obdu-
rowanemu, puchciwko Salusporowi obdarowa-
nego kamorkiem być nie może, ani puchek
Salusporów claryjzego, wyjąwszy gdyby da-
rujący wyprochał się skargę lub miał puch
wskiem wyprochać do kamiercia Marga.

Darujący może puchek niewdzięczności
albo uprzedzić, albo milczeć. Prawo do-
mniemywało się puchebawienia, jeżeli skarga
o odwołanie się nie została wypowiedzianą puchek
wko. Skarga o odwołanie jest to skarga
o każdą niechęć, zatem nie może być
prowadzoną puchciwko Salusporowi obdu-
rowanego ka iż, który osobiste nie może
być wypowiedzianą puchciwko Salusporowi ka
kiedy ich spadkowawcy, gdyż kara na wy-
stępnego jest osobista, powinna dotknąć osobę,
a wszelkie sterstwa i kara umiarkują się
zdruciem jego śmierci, jeżeli jednak skarga
wypowiedziana została, ka kija obdarowanego,
woko ją prowadzić puchciwko Salusporowi.

A. 4. Odwołanie
Darowiżny
z powodu
przybycia
dzieci. —

Odwołanie to następuje samem puchek się
prowiem. kara ka się na domniemaniu że
darujący który nie miał dzieci, niebyłby
chymit darowiżny, gdyżby był puchwidział że
być nie miał dzieci. Prawo lepiej puchwidując
do bxtawicha w arumek wukwixując duka je
do wszelkich darowiżni z przybycia dziecka
A. 900. K. C. puchepisuje liedy może wskazać
odwołanie darowiżny z powodu przybycia
dzieci.

W gbi. K.C.

dzieci może być odwołana, kiedy darujący nie miał
dzieci. Wchwilę darwinu, jednak stosownie do
Art. 961. odwołanie będzie miało miejsce i w tedy
kiedy darujący wchwilę darwinu miał dzie-
cko płeć, a jego bratem prawnym darujący może
nie wiekować - także jednak żeby dziecko uro-
dziło się żywe, żyć mogło, bo dziecko nie żywe
nie może się stać członkiem towarystwa, nie
nabywa żadnych praw i nie może posiadać na ni-
czego, zatem nie może też nikogo pozbawić
praw i nie może posiadać na nikogo, zatem
nie może też nikogo pozbawić praw swoich
niepołączonych. - Jeżeli darwinia umyślnie
była w czasie śmierci dziecka jedynego dar-
ującego - powołanie praw dziecka mogłoby sku-
lować odwołanie darwinu, bo związek
krewi, związku naturalne nie przysięgają
swoich śmierci czynią. -

Tak samo gdyby darujący w czasie śmierci
czynił jedynego dziecka, darwinu, na-
wzajemnie przysięgają i umyślnie a potem
umrzeło mu się dziecko drugie, darwinia
i powołanie takiego przysięgają dzieci nie by-
dzie odwołana. -

Wprowadzenie się dziecka naturalnego po dar-
winie nie sprawia jej odwołania, odwołanie
jedynie sprawia uprawnienie dziecka natu-
ralnego wprowadzonego po darwinie. -

Darwinu wszelkiego rodzaju i prawoda
przekazywać dzieci są odwołane i są dar-
winu morte jak i obowiązujące i postawia
jedynie abdicowanego w możliwości czynie-
nia o umyślnie, jeśli mu do tego ja-
kie prawo służą. -

A. gbi. K.C.

Art. 960 K.C. powołaje nawet odwołanie da-
winu wzajemne, na podstawie kwestji

in się dzieje i darowizna, jeżeli jednemu z wy-
mierzonych sobie darowizny w całości nie może się
dzieć - ten wówczas nie odarowizna, w ca-
łości, jedna jest przychodząca drugiej, skoro
wzrost darowizna jedna ustata, ustata - karakem
przychodząca drugiej, - wypada umiarkować na-
tek, nie i drugą upadła. —

Darowizna - z powodu małżeństwa dla mał-
żonków - przychodząca, także jest odpowiednia z po-
wodu przychodząca i dziećmi darowizny, tylko
darowizny między małżonkami nie są odwo-
tane z powodu przychodząca dzieci, jeżeli niega-
ją według stółowinie do A. 1094.

Towarzystwo jest czynią i darowizny - regu-
lacje - mniejszej wartości nie są odpowiednia
z powodu przychodząca dzieci.

Polskie Grunier są tego samego zdania, in-
nej są, choćby dać i wiele do nieśkonzo-
nych, pienię - odpowiednia darowizny z powodu
przychodząca dziecka następuje samemu przych-
szyć prawem, bez jakiegokolwiek tytułu - ze strony
darującego, ma nawet miejsce po śmierci da-
rującego - z powodu przychodząca i dziecka nagro-
kowego. Do odpowiednia darowizny z powodu
przychodząca dziecka, nie potrzeba woli darującego,
nawet nawet samego, przychodzący się daru-
jący i projekt odpowiednia, w myśl A. 905 K. C.

Wobec nie ważna. — Darujący darowizny
upadłej przychodzie dziecka, nie może
stwierdzić po umieraniu się dziecka, chyba
że zachowa w tym celu pewne szczególne
wskazanie formy darowizny między żyjącymi
chyli - jeżeli i robi nową darowizną.

Darowizny z powodu przychodząca dzieci są
odpowiednia, chociaż darujący wchodzi do
interakcji i zagwarantować mogą i inni.

Darujący lub jego sukcesorowie i prawa

mający, mogą zindyktować dobru darowi-
w exekucyjach, przesyłać, i nawet darować
odbić, je, wolne od hipotek i stępnów.

Nie potrzeba żeby darujący spisał oświade-
czeń że mu się dziecko urodziło. Nie też darowi-
zna może być ścieżką adwokata, a prawem przy-
jęcia dziecka, sam bowiem wskazuje oświe-
ga - gdyż takie adwokacie przewidywane pra-
wem myślała z samą naturą darowizny.

Jeśli obdarowany chce zwrócić dobru
dobrowolnie, nie potrzeba wykazać skargi o
adwokacie darowizny, choć także wewnątrz
cyria, jako prawnikowi przynależności.

Do tego jeżeli byłoby wstąpić się z oświ-
adaniem na obdarowanego, a darującym
byłoby dziecko, nie potrzeba wykazać się
rokiem do wykazania przysiężania na prawo
byłoby wstąpić na darującego, ale jeśli je-
śli darujący skusi się przed kłódką, i złoży listy-
kę dziecka prawem, lub naturalnego sepa-
rowanego. —

Rozdział V

O Testamentach w Ogólności. —

Testament jest to akt prawny który jedyną osobą
rozporządza na czas w którym żyje nie bez-
cznie, całością lub częścią swego majątku, który
nawet adwokat nie może. Dozwolenie potrzeba
nie tylko objawienia woli, ale objawienia jej
w formie prawnej przepisanej. Podług prawa
Przymskiego Testament pod nieobecność mu-
siał obejmować ustanowienie sukcesora. —

Modex Francuski odbił od tej zasady w te-
stamentach, można ustanowić sukcesora,

czyli

czyli napisy ogólne, pod tytułem ogólnym
albo szczegółem, i jakie kolwiek formy, da testator
swemu rozporządzeniu, w jakim będzie, byle-
by formy prawem przepisane zostały. Te-
stament powinien być wyrażeniem woli
samego testatora, i wolny od wszelkiego obcego
wpływu lub przymusu, — rozporządzenie
swego nie może czynić testator zawiścią
od woli kogoś. Gdyby kto rozporządził
się zapisując przez kogoś do wiadomego
jemu celu, rozporządzenie takie jest nie-
ważne. — W jednym akcie jedna tylko
osoba może czynić testament A. 968-1001. —

Oddecht I.

O Formie Testamentów

§. I. O Testamencie prywatnym

Testament może być sporządzony przez Akt
prywatny, publiczny lub w formie notary-
cznej czyli kiejmskiej. Testament prywatny
powinien być w całości pisany, datowany
i podpisany ręką testatora, — żadnej innej
formalności prawno nie wymaga, ale naj-
miej'sze w tym względzie należy się
przestrzegać na sobę nieważności, jeżeli słowo
o białej ręce napisane, sprawia nieważność
testamentu, jednakże jeśli byłby dowód
że to słowo napisane zostało z woli testa-
tora. Do ważności potrzeba aby pismo
obejmowało wyraz a nie projekt, iżby:
1° pismo było w takim języku, do pisma jako
kolwiek przepisane, może nie być wstąpo-
wczym. —

2° Pismo chociaż w takim języku a nie podpisane,
nie może być uważane za projekt.

3. Bez saty nie byłoby swawoli, czy testator woli-
li wyprokazać z siebie być zdrowy i w umyśle i w do-
m, jeśli by się znalazły 2ª testamenta sobie prze-
ciwne, zachodziłaby nieprawość który z nich byłby
mał. Testator dla ostrożności może zrobić testa-
ment w kilku exemplarach, jednak tylko jeden sig-
nował, a by wszystkie były jedno brzmienie, i aby w ka-
żdym wymowna była wzmianka; nie, jeżeli 2te
lub 3te exemplary się znajdą. Gdyby testator
po napisaniu i podpisaniu testamentu, chciał
dodać, jeżeli jakie wyprokądzenie, może to wy-
mówić, ale jednak w tym sformułowaniu, aby to wy-
prokądzenie dokładnie nadał sobie i podpisał. —

§ II. o Testamencie publicznym.

Wzrost do sformułowania testamentu publicznego
co do formy wymaga:

1ª aby był publiczny przez 2^{ch} notariuszów
wobec 2^{ch} świadków, lub przez jednego nota-
riusza w obec 4^{ch} świadków. —

2ª aby był dyktowany przez testatora w obecno-
ści świadków —

3. aby był pisany przez jednego z notariuszów
w obecności świadków. —

4. aby jak pisany był tak dyktowany —

5. aby był czytany testatorowi w obec świadków.

6. aby o tych okolicznościach wyrażenie w Akcie
wymowna była wzmianka. —

7. aby testament był podpisany przez testa-
tora, a jeżeli pisal nie umie, lub nie może,
aby była wyrażenie o fakcie jego oświadcze-
niu wymowna wzmianka, jak o prokuracy-
nie dla której pisal nie mógł. —

8. aby był podpisany przez notariusza i
świadków; jednak na wsi pomiędzy 2^{ch} świad-
ków, przez jednego — a pomiędzy 4^{ch} dwóch pod-
pis i ich do statutu. —

aby

gdyby świadkowie mieli prawo weryfikacji
przepisane powyższymi. —

Ar. 1. Osobach Notariusz, stosownie do Ar. 6, 68, Or. No. po-
do redakcji winien być. Właściwym do Or. No. swego
testamentu uwzględnienia, tego samego wymaga i kodes
w Ar. 318, który Akt sporządzony przez notariusza
niezależnie, uważa tylko jako Akt prywatny.
Jeżeli przez strony został podpisany, lecz te-
stament publiczny zawierający przez notariusza
niezależnie jest bezwarunkowo nie wa-
żny, nie można go uważać za Akt prywat-
ny bo prawo napisania imię przepisane to
formalności dla testamentów prywatnych
w Ar. 970. pod nieważnością testamentu za-
stosowanego w Ar. 1001. N. C. —

A. C. Rejencie. Stosownie do Organizacji notariuszów, swych
notariuszów kreujących między sobą, bez powi-
nowań, w linii prostej bez ograniczenia - a
w linii pobocznej do stopnia stryja, brata,
synowa i siostrzeńca nie mogą przyjmowa-
wać Aktu pod nieważnością, - nie mogą
przyjmować Aktu od kreujących, którzy w ogóle
nie mają do niego stopnia, ani też Aktów obejmu-
jących rozporządzenie na nich ich, lub na kre-
ujących, lub pod nieważnością. —

Notariusz na użytek w formie Aktu
jest odpowiedni. —

2. o Świadkach. Zwolności materialna, nadaniem przepisanej pro-
cedury nie jest obfity, sam rozsadek wskazuje,
że tego tylko można użyć za świadka, który
z wolą bez pośrednio przekonał się o woli testa-
tora, dla tego ślepych, głuchych, promieszanie
umysłowe cierpiących, pijanych, na świadków
przyjąć nie można. —

Zwolności

Swiadkowie w ogólnosci swiadkow do Aktu wzię-
 się mających ię naturalnie i prawno. —

nie wolni są ci którzy cięwnymi są 1824-
 ku testamentu, albowiem o jego woli sami
 bezpośrednio przekonaui się nie mogą. —

Ar 980. K. L.

Ar 980 K. L. wymaga aby Swiadkiem był
 mężczyzna pełnoletni, prawomocny krzewi-
 i aby uziwiał prawo cywilnych. — Ci którzy są
 agnackiem i uziwaniem prawo cywilnych,
 nie mogą być Swiadkami przy Testamencie. —

Nadto nie wymaga tak, jak Organizm
 aby Swiadek był obywatelstwem, propozycją
 tem, aby uziwiał prawo cywilnych. Prawo
 Obywatelstwa nadaje niemużi postanowienie
 Działu. —

Każdy Akt notaryalny powinien być przy-
 mowany przez dwóch notaryusów, lub
 przez 1° notaryusza wobec 2° Swiadków.

Jeżeli Swiadkowie natem następują, wzię-
 ła przy każdym Akcie notaryalnym, ten sa-
 me więc przyznioły mieć powinni co i
 Urzędnik, którego reprezentują. Przy testam-
 entach, uziwaniu większej liczby Swiadków
 jak przy Aktach notaryalnych, jak z jednej
 strony znakomitość, przywilegiuje wiarę
 co do ich poświadczania, tak z drugiej nie chwi-
 ma utrudniać sporządzenia testamentu,
 przez wymagane od Swiadków przyznioły,
 trudniej bowiem znaleźć takich, którzy
 prawo Obywatelstwa uziwają, jak tych któ-
 ry mają prawa cywilne.

Przy testamentach nie są Swiadkowie wypo-
 wiadani, są tylko obecni, są przypra-

namu prawa samego testatora, aby byli obecni
wyprzekomieniu jego woli, aby poswiadczyli czyn, ani
nie nadaja Otkowi exekucyi. — Z tego powodu mo-
znaby wzyci swiadka do testamentu otkowianka zos-
tawego w Sturisce, bylbym byl probakiem, poddanym
Krolowskiemu i nie zostawat w zawieszeniu praw
Cywilnych stanu Sturiby cywilizacja tylko prawa
obywatelskie, podlegajac Art. 900. Jezi jest tylko
suzymai prawa Cywilnych. Stowownie do A. 975. K. L.
nie moza, byz przy testamentach swiadkami zy-
skajacy zapisy testamentowe pod jakimi wolami
bylismy, ani ich krewni, kic powinowaci do 4°
stopnia wstecznie, ani dependenci kichsi wola-
njuszow, ktorzy ten testament przyjmujac. — Nie
mowi tu nie prawo o krewnych, powinowatych
lub Sturichach wotariuszow, nadawatoby tej wazi ze
mowa o kichsajac do lenci swiadkow testamen-
towych, nie wytykajac tyz o sob, coze jako prawo
prawniejsze deroguje Organizacji wotariuszow,
ktore o soby te mowa na miachodzie, zatem
testamentu xpowodu swiadectwa piewnych
sob nie pwwaje nie waznosc, kex mowa-
jac, ze jednolowe niekhowadne pobudki nie-
wiewaty pwwodawia przy postanowieniu Art.
975 K. L. Art. 10. O. N. i pwwiazujemy
jako Art. 975. jako zapewnienie Organizacji pwwi-
sow, o kichsajac swiadkow, wwieci mowaj, ze
Sturichy, krewni, powinowaci wotariuszow, nie
moza, byz wzyci za swiadkow przy sporzadzaniu
testamentow. —

Wazna zachodzi kwestja, czy krewny testatora,
mowic byz wwiecie wzyci za swiadka przy testamen-
cie? Foulie, Duranton, Melin, Boileau,
za tego zdania: ze krewni testatora moza byz
wwiecie wzyci za swiadka przy testamencie
i wychowac atyż zapad ze prawo wytykac ad swiad-
kow weryfikacji tyz, ktorzy przy testamencie

jaki

222.
jakiś właściwy interes mieć mogli, którzyby uwie-
dzeli, jakie korzyści mogli być stworzyć do świad-
czenia faktycznego. Dlatego też podał wytyczne lega-
tariuszów i ich krewnych i powinowatych, lecz kre-
wni testatora, którego nie mają interesu przy
testamencie, ich przeciwstawienie stanowiłby dowód
nie zaufania i ich krewnych testamentu, zostat,
awżem wobec spontanicznego oświadczenia ich
interesowi, wtedy żaden z nich nie byłby uwzględniany nie
zostat. Z Organizacyja natomiast co do swobod-
ści świadczeń testamentowych, do dyktanda
nie może być stosowana, bo sam podał wyty-
czne przyznając świadczeń opierał testamentu,
a Organizacyja jest prawem, co jest jej rzeczą.

197
98
Z Organizacyja mówi tylko o stronach kon-
traktowych, a testator nie jest stroną, kontrakt-
ując, on nawet sam siebie do siebie nie ob-
wiązuje, nie on nie dyktanda na korzyść swoją,
a zatem podobnie jakże miata Organizacyja
do wyrażenia krewnych jedynie z tego, że
mogły mieć wpływ na ich podjęcie wytycz-
ad świadczeń krewnych testamentu. —

Zasady tych Autorów silnie w głosie sugierają,
których proklamator II Departamentu Reg-
stracyjnego Senatu, i wziętych w tym wytycznych, które
dyktandy ~~swobodnie~~ nie. Dopuszczalność na zasady praw-
nicze i prawne. Co do zasad przewodniczących
utrzymywali: że nie można przyjąć, iżby
krewni testatora, nie mieli żadnego interesu
przy testamencie, awżem, iż ich interesem
aby oni sami a nie ktoś inny był uwzględnia-
ny, że oni nie mogą z swobodą wchodzić tam
swiadectwa, gdzie prowadzi niemi chcił korzystać
i, że wreszcie gdyby wytyczona była strona
a nieważność lub fakt testamentu, czyby

można

można takiego krewnego świadectwa użyć w sprawie za świadków, kiedy prawa świadków krewnych wyłącza od świadectwa w sprawach lewi-lubnych wyłącza. Co do zasad prawnych utrzymywających przy-
puszczamy że organizacja notaryjów wcale nie obowiązuje co do form w Testamencie, a zatem i co do możliwości wymaganej od świadków, więc i starzy i krewni notaryjska mogą być użyć za świadków, i tym sposobem nieuniknie się wszelkich trudności. W. A. 975 wyłącza się tylko co do Testamentów publicznych stosuje się. —

Arty. 980 P. H. znów mówi o przymiotach świadków do wszystkich Testamentów, Klerka nie wyłącza, a tym więc nie wynika że on może być użyty do spisania Testamentu mistycznego, gdyby organizacja nie obowiązywała. —

Ja, to zapewne nasady silne, też na odpłatność, można przytoczyć następującą okoliczność. Co do krewnego zważaj należy że krewny nie dla tego swój wpływ wywarł, że został za świadka użyty, ale że jest przytomny, a trudno było oddać od tego Konającego krewnych jego, nie ludzkim i okrutnym było by nawet, prosić go o statuię prociety, jakby znajdował w obecności innych ma osób, a niekiedy nawet tożebaby w takim razie oddać przedli Testament, na kilka może dni od wszystkich jego krewnych, a by ci nie wywarli jakiego wpływu na jego wolę. —

Co się tyczy tego że świadkowie tacy nie mogli być użyć za świadków w razie wyłączenia sprawy o nieważności lub fałsz Testamentu, zważaj tylko należy, iż te dwa mogą wypaść przypadek:

że albo Testament będzie bezwarunkowo

nieważny

nie ważny z powodu opuszczenia, a niej prawem prze-
pisanej formułki, a do obalenia takiego testamentu
nie jest nie potrzebny udział w świadków, a to o zwy-
stkię prawem pod nieważnością wymagany, format-
uwalny, i wzmianka wzmianka była, iż takowe
zachowanie było a one wcale nie nastąpiły, w takim
razie należy wyłożyć skargę o fałsz i stwierdzenie
do tego testamentu wiodzącą, a wprost prawca, i
można być jedynie skutkami dla obalenia ex-
nów fałszu, a fałsz musi być niżej droga, a nie
przez świadków testamentowych wiodącą. —

Prawo nie wyłącza ani krewnych, ani powinowa-
tych, ani służących, jeżeli wycie przysiężono, że
obok kodeksu nie obowiązują organizacja w do robot-
uwalny i świadków to służący lub krewny mógłby
być świadkiem.

Tak wolizna praw zwołała najwęższe względy
ci, gdzie zachodzi wątpliwość potrzeba, iż brać w
taka uwaga aby rozpoznać, że się znajduje. —

Art 115. K.C.

Tak jest ogólna zasada Art 115 K.C. i t. na tej za-
sadzie testament w którym krewny na świadka
wzięty wzięty był utrzymującym, jednakże jeżeli Notar-
jusz krewnego testatora, nie powinien przyjmować
na świadka, aby akt był ważnego jak testament,
nie wystawił na nieprawie, na rozliczne nie-
prawie, i tożsamość prawu jakoby.

Świadkowie między sobą, mogli być krewnymi,
zudem bowiem przepis kodeksu nie jest temu
przekazany. — Jeżeli jednak byłby na świadka jest
nie wolny cały testament upadł. —

1. Oredakcji te-
stamentu publi-
cznego.

2. Odyktowaniu
testamentu.

Testament powinien być przez testatora dy-
ktowany Notariuszowi, dyktować jest synon-
imiał słowo w słowo co się wyznała, aby dru-
gi w tymże samym czasie pisał. Nie ma
żadnej potrzeby, aby Notariusz przyto-
czony w definitywie dokonywał się, a także i do-
stępną, a jeżeli jednakże uprawnienie, —

Słowo

Stawo w stawo pisat, tak jat go keshator dykhuje.

Brędy w konstrukcyjnej, testy w stylu może sam
Matyjasz poprowadzi, byleby w samem rozporząd-
zeniu mieć nie zmienić, wieczie tu bowiem,
o los samych wyrazów, ale o losowości myśli
autorów. — wszystko jest jedno. czy testament jest
pisany w pierwszej czy w drugiej osobie, czy-
li jednakże pisze się w pierwszej. —

Memoria pisac' testamentu puxex xapuy-
kunia radpowiedzi. - Goy w testamentie mxy-
mionia iest wzniacuna, xè testament jest dykto-
wenny puxex lektatora, goyley lito ekrasat dowiesi
xè tak nie dykto, musiathy sejinat fater xapiscac'.

Testament powinien być dyktowany przez
testatora pod przewidywaniem sobie słownym, dyktowaniem,
czy inną formą, powinna być wykonana w obecności
każdego w testamentie, pod przewidywaniem o tym
Ar. 972-1001. — Obecności świadków konieczne
jest potrzebny przy dyktowaniu testamentu pod prze-
widywaniem, a szczególnie przy dyktowaniu,
świadkowie zaś na chwilę nie powinni się
oddalać, według tego testament był aduhytany
i podpisany w obecności świadków, skoro by-
dzie ustanowione, że świadkowie byli nieo-
becni przy dyktowaniu, testament będzie nie
ważny, jednakże wzmianka o tem że testament
był dyktowany w obecności świadków, nie jest
konieczna. —

Testament powinieli być pisany, jeżeli jest 2^{ty}
Rejentów, przez jednego z nich, w tym przypadku
ten może, pisać i oświadczać, jeden jedyny, innego
drógi, jeżeli i to by nieważności za sobą nie
prowadziło, prawo bowiem stałego do tego
mamy, a by inni nie pisali, jak Rejent.
Łódź nasacyniny Targi uchylił testament,

Florig

Który był inny pisaną przez Notariusza, i który je-
dno wyrażało, że testament wolałoby mieć na po-
sady i podpisał. Testament natomiast został
umieszczony, Notariusz jest wzmianką, że No-
tariusz sam pisał testament, i wzmianką, że ni-
czemu zaskarżeniu było nie może, choćby nawet
wobec świadków zostało nie testament, lecz pisaną
wolałą, rzekł Notariusz, to nie zastawiały te-
stamentu od umieszczania. —

3. O odkryciu
testamentu
testatorowi w
obecności
świadków.

Trzeci nakazuje odkryć testament testatorowi
wobec świadków pod umieszczaniem i oświadcze-
niami powinną być umieszczona wzmianka
w testamentie a by odkryciu było skuteczne
to wój ię głębi testamentu, publicznego
przekazania nie może, jeżeli odkryć nie może,
to jeżeli testator odkryć nie może, i odkryć przez
ten testament w obecności świadków, testament
taki będzie ważny. —

Gdyby po skopieniu, odkryciu i umyśle-
niu wzmianki odkrycia testamentu, te-
stator nowe wyrażenie chciał, to
było nowe wyrażenie odkrycia testatoro-
wi wobec świadków i wzmiankę o tem umy-
śle pod umieszczaniem całego testamentu. —

4. O podpisaniu
testamentu.
L 973 KC.

A. przez Testatora. Art. 973. K.C. przepisuje:
że testament powinien być podpisaną przez
testatora, a jeżeli powiadza, że nie umie,
lub nie może podpisać, powinna być wzmianka
i umieszczona wzmianka o jego oświad-
czeniu, wyrażeniem przyjęcia, dla której
podpisu od niego to wyjątkowo umieszczony
byłbyś 1001 przepisany. —

Art 1001

Jeżeli notariusz umyśle testamentu

wzmianka

wymiaukę, że testator lub podpisał, a potem
ludzie testator oświadczył, że podpisał mi
moje, testament nie będzie uważany
choćby później notariusz dowód że testator
w tej chwili oświadczył, że już podpisał
moje. —

Jeżeli testator umie pisać, a odmówił podpi-
sać, wymawiając się nieumiejętnością, testa-
ment będzie uważany za autentyczny 973 K.L.
kiedy byłby uważany za podpisany, który pisał
nie umiejąc lub nie mogąc. —

Podpis testatora powinien obejmować po-
winiem maximo familium. Kiedy testator
po napisaniu testamentu i oświadczeniu że
to wola jego jest zupełnie zgodny, że go podpi-
sał, w tej chwili umarł — testament będzie
nie uważany — chociażby obejmował powiad-
czenie że został testatorem odczytany i prokura-
tor jego akceptowany, i że podpisał smierci
jedynie przekreślił. Co innego kiedy gdy
testator po oświadczeniu że pisał i że umi, lub
podpisał mi moje i zaraz po sekownem
oświadczeniu przez podpiśnięcie testator
umarł, testament nie będzie uważany,
bo podobne oświadczenie testatora zastępu-
je jego podpis, testament więc jest
całkowicie, kiedy umarł. —

Jeżeli testator oświadczył że umie pisać a z powo-
du choroby podpisał się nie umi, potrzeba aby
notariusz wezwał do pomocy go znającego podpis
nie umi, żeby go odczytał wraz ze świadkami.
B O podpisie świadków. Podpis świadków powinien
być bez pośrednio podobny do podpisu testatora,
nie mogą się świadkowie odczytać, a potem testament
podpisać, na wskaź 2° świadków jeden może
nie

nie musi pisać, a a 4^{ty} świadków, swoich przy-
najmniej podpisać powinno. — Rejent powinien
wzywać wzywać a przyzywać sławęgo jedyn
a nie dwóch, lub swoich a nie innych świadków pod-
pisać. —

C. O podpisie Rejenta. Jakiś nadawca testamentu
swoim testamentem powierzył Notariuszowi powierze-
nemu ostatku, że powinien i sam Akt i podpis po-
świadczka; testament nie podpisany przez Notariusza
nie będzie ważny przez Art. 68 O.N. nie ma tu za-
strzeżenia. —

Przykład Testamentu publicznego

Dziś 29^{ty} w miesiącu N. w roku N.
Dnia N. miesiąca N. roku N. go.
Pożniwie N. wreszcie. —

Przedemna Rejentem powiatu N. w mieście N. w ob-
wodzie N. zamieszkałym w obecności innych, świad-
ków i tu wzywania się nazwiska imienia, stanu,
i zamieszkania i wszystkich interesów mających przyzna-
ty powierzył przez pisanie, osobie obywateli N. i wywie-
nić imię i nazwisko, stan, zamieszkanie testamentu;
a choroba i choroby, lecz zdrowie nie umyślnie jak się to
okazało Rejentowi i świadkom i albo się jak o tem
przebiegało Rejent i świadkami i przeważnie
z nim rozmawia i który bóg Rejentowi znał, w
obecności i z jego i jego jest spowiadanie
testament publiczny, jak ten testament, w ob-
cności świadków, w obecności go pisanie
Rejentowi w obecności świadków podpisał
w następujący sposób:

"Ja N. na przykazanie śmierci mojej, za last-
testora mego uniwersalnego ustanawiam N.
którego obowiązuję legatariuszom moim
A. B. C. Maxymilian wyprawni matrymonia po
obowiązku przez siebie zabezpieczyć po Rs. 10000 i pro-
centów oddać śmierci mojej bliżsi się mający

leżo

„kto potrzeby jakiegokolwiek bądź wykonania." Testament ten, lub był sygnowany przez Testatora przepisaniem Rejentowi w obecności świadków i adreksat go Testatorowi w obecności świadków, że Testament solis był sygnowany rocznie i że to co ma być adreksatem kupiennie z jego woli zgodnem, pozmieś ten przepisany został przez Notariusza i świadków tyłko, gdyż Testator adreksat nie prowadził stałego pospólnie nie może. —

§. III. O Testamencie mistycznym.

Testament mistyczny czyli tajemny jest ten, który Testator sam pisze, lub daje pisać komu innemu, adreksat nieudzielił i zapieczętowany Notariuszowi, aby ten go u siebie zachował.

Testament ten staje się autentycznym, nabiera cechy urzędowości przez złożenie go Notariuszowi, nie dając się do otwarcia osoby tego Testamentu, aby Subskrypcjowie kupili pismo lub przepis Testatora, ale trzeba go skazać ostateczną sprawozdanie pisma w razie zapieczętowania nie może być narazane. — W materji o Testamencie mistycznym rozbiernemy:

- 1° Kto jest zdolny do robienia Testamentu mistycznego.
- 2° Jak jest jego forma. —

A. Kto może sporządzać Testament mistyczny.

Aby można rozporządzać przez Testament tajemny oprócz zdolności ogólnej czynienia rozporządzeń Testamentaryjnych, trzeba być w momencie czynienia niektórych warunków i być wolnym i nie być podległym od tego rodzaju słabów i tak. Nowe i wie trzeba, aby Testator miał Testament, a w każdym razie aby był pryncypalnym i co najmniej oświadczył, że papier który Rejentowi i świadkom przedstawia, rozporządzenie jego

jego własne obejmuje, zwoły jego zgodzie, - może
wiele nawet testamentu nie podpisać, jeżeli podpisa-
ł nie umie lub nie może. - Gdyby Testator, bez
przekonywania nie podpisał testamentu, testament
będzie nie ważny, lecz do tego aby go mógł sporzą-
dzić, musi go przekonać inni przyjaciele,
aby było pewności że on wie, co obejmuje pismo
przez niego przedstawione. -

Testator powinien inni czytać charakteru
pisma, bo jeżeli tylko umie czytać i odróżniać,
nie mógłby czytać testamentu mistycznego.

Ci którzy umieją pisać, a nie mogą mówić,
mogą czytać testament mistyczny, jeżeli go
pisali, podpisywali i oświadczali, że go
oświadczenie które przez niego jest wy-
maganiem od każdego uczynił na piśmie
wobec Rejentów i świadków, Rejent uczynił
musi wymusić w Akcie nadpisu - że testator
oświadczenie to własną ręką wobec Rejenta i
świadków uczynił, wymusić to jest wyma-
ganie pod pewnymi okolicznościami. -

Jeżeli chcemy pisać nie możemy sporządzić
testamentu mistycznego - Jeży może tylko sporzą-
dzić testament publiczny. -

Gdyby nie może sporządzić testamentu publi-
cznego wtedy nie może czytać, może on sporzą-
dzić testament mistyczny i publiczny - jeżeli
pisać nie umie tylko mistyczny - jeżeli gdyby
pisał ani czytał nie umie - żadnego testamentu
sporządzić nie może. -

Niemowa o tem sądzić gładkość testamentu
publicznego sporządzić nie może tylko wdać
się, a jeżeli pisać nie umie, nie może wdać
się sporządzić przez testamentowe rozporządzenie.

Art. 974 K.C. przepisuje formę testamentu mi-
stycznego. -

Art. 974 K.C. przepisuje formę testamentu mi-
stycznego. Do ważności tego testamentu ko-

nieczny

niechcąc potrzebą aby był napisany testament
przez testatora; jeżeli testator nie umie lub nie
może pisać, rozporządzenie jego będzie nie wa-
żne, jeżeli w tym wypadku siodmy poradzi nie ro-
zstrzygnięty. Testament mistyczny może
być pisany, czygłohorich ręką, może być pisany,
przez legatariusza, przez notariusza, Ale pod-
pisu przynajmniej a nawet bez w tym testamen-
cie mającego; testament mistyczny nie potrzebuje
być okrywany, Ale Aby napisu musi mieć także
pod nieważności, żebrauły wszystko to co do
testamentu mistycznego wamoli potrzeba 8°
następujących form:

1. Testament powinien być przedstawiony Reju-
dowi i świadkom przez samego testatora osobi-
ście, lub jego moce nie może się testator wyg-
razić przez pokuciz. —
2. Powinno go przedstawić kambriztem, napię-
retowemu, a lbo wobec notariusza kam-
briz i napięretowai, gdyby nie był kambriz-
ty i napięretowacy, gale mistyczny niegdy
nieważności, gdyby nawet wstąpił notariu-
szą pięćci tą się storkata, że się okrywają
testament, były nie ważny. —
3. Przynajmniej sześciu świadków powinno
być obecnych przy Akcie napisu, legatariu-
szu nawet na świadków przywołani być mo-
gą. Art. 971 K.L. dotyczy wyłącznie legatariuszów
i krewnych ich aż do 4. stopnia włącznie, sto-
suje się jedynie do testamentów publicznych
i testamentów mistycznych, ty lbo Art. 980 mo-
że być stosowany. Rozporządzenia w te-
stamentie mistycznym są tajne, a zatem wie-
dzieć nie można czy świadczą się legatariuszom,

lub

Art. 971 K.L.

Art. 980.

1778.16.1.

lub krewnym legatariusza. Dependenci Mo-
tariusza nie mogą być użyte za świadków
nie prowadzą wyłączenia A: 978 K. 6: ale z pro-
wadzą nie Akt nadpisan jest Aktem Notarialnym,
kupcy nie adwokatów od testamentu, tak da-
tece adwokatów, nie jeżeli testament ma wry-
skie i cchy, formalności testamentu własnego-
cznego, chociaż Akt nadpisan będzie niewa-
żny, testamentu powołanie adwokatów. —

4. Potrzeba oświadczenie testatora nie papier
który on poprzedawca jest jego testamentu, praxe
niego pisany, pisany, lub pisany praxe
niego innego a praxe niego podpisany, albo
nie nie jest pisany i podpisany praxe niego,
a w tym ostatnim przypadku. Siostry Swia-
dek powinien być praxe, który
wraz z nim Akt podpisane, a w samym
aktie powinna być sekcyona w nim, a
o praxe praxe Swiadek Siostry.

O nadpisie

5. Notariusz powinien sporządzić Akt
nadpisu, Akt ten obejmie:

1° w nim, o przedstawieniu testamentu. —

2° o opisie testamentu —

3° oświadczeniu testatora. —

Akt nadpisu powinien być pisany na kopor-
cie Akta, czy koperta ta zrobiona z adwokata
aktora, bez tego samego, na którym testa-
mentu pisany, gdyż by Akt nadpisu był pisany
adwokata, byłby nie ważny. Jednakże w nim
na o ten nie Akt nadpisu, był własnego
pisany praxe Rejenta nie jest wymagane
nieważności. —

6. Akt nadpisu powinien być podpisany praxe
testatora świadków i Rejenta, a nawet na

urząd

wszech wzywasz Swiadczenie bez wyjątku pod-
jęcia powstania. —

7. Aby było mi pozwolono wnieść na papierze ad-
damego puzek Testatora wstąpić innu, puzowo
nakazuję, że wstąpić foriny pozwolone pozwu.
my być jedynym nągiem mykonaa, zicowdu-
wejać się do nądu, innu, ekumokis. —
8. Gdyby Testator po napisaniu Testamentu,
przypadł w nieumoznoie przedpisaną nadpisu,
wzruszenia o ten mykonaa być wima, pod
nieumoznoiz, bez swiadowi siodny mi być
przywobtanu. Testament mietyenny nie waxy
jako kalli, i cheli wia bali, jest pisany do kwany
i prawipany w tamowozanie puzek Testatora, po-
kostanie waxy jako holograf. —

Przykta d Akty podpisu.

[illegible]

мѣсяцъ

mentanta urzyskowego, polisygu testamentu utru-
mującego. Nie potrzeba koniecznie aby był pisa-
ny własnoręcznie przez jednego z przysięgłych.
Musi być podpisany przez testatora, lub wzniesnika
urzędowa, dla czego podpisanym nie zostaje. Je-
żeli są urzyski świadkowie, jeden przysięgnięty
podpisać powinien. Testament ten w sześć mie-
sięcy po śmierci testatora może być wzywane. Co-
dzie może sposobność ujęcia form najwyż-
szej jest nie wątpliwa. —

A. 2. O testamen-
tach w czasie
zawady.

Ci którzy zostają wzniesionymi, a którzy komuni-
kacja ich zupełnie przerwana, a przysięgnięty
zawady morowej, lub innej choroby — naturalnej,
nie mogą sporządzić testamentu, przed sądem polisy-
gu, lub przed jakimkolwiek miejscowym sądownictwem
gminnym, w przytomności 2: Świadków. Takie sa-
me formy zachowane być powinny jak przy
testamentach zwykłych, i co do upadku sama
sama zachować formalności. —

A. 3. O testamen-
tach morskich.

Morowicie czynienia testamentów przypuszczają-
się między morskich, którzy nie byli osobami sta-
jącymi władze okrętową lub żeglarską, nie były
do przeprowadzenia statku, ale nawet, podróżując
z zachowaniem formalności przepisanych Art. 988 i 998.

A. 4. O testamen-
tach na granicy
sporządzanych.

Podróżnicy Wrota polskiego, znajdujący się w obcym
kraju, może sporządzić testament, albo w formie
jaka jest przepisana na testamentu w tym kraju
w którym się znajduje, albo go napisać własno-
ręcznie i zawrzeć nawet w kraju w którym prze-
bywa, testamenta takie były nie ważne i za br-
niowe, a zachowaniem sobie należy formalno-
ści. Tei zachowania Art. 1000 K.C. pamiętając że
kancelaryjnie Francuzkie każe się u nas
przez i towienie do Akt Konsularnych, a to się może
Miejskością przez wzięcie Akta do Urzędu

Wien

twierdzącej: —

Oddział III.

Ustawienie Dzierżawy Legatów
w Ogólnym.

Składanie do prawa Rzeszy, karły testament, pod warunkiem, że musi być obejdnąć ustanowienie dzierżawy, bez takiego ustanowienia nie można było kupić Legatów, tak ustanowienie sukcesora reprezentować osoby testamentu i wyprytnie jego prawach i ich sprawach, takiemu tylko sukcesorowi, który testament dawca woli i wyprytnie, z obowiązkami go do nadawcy i wykazania swęj woli.

Powinno nadawca testamentu, ustanowienie sukcesora w testamentie nie jest koniecznym, można bowiem kupić Legat ogólny, co odpowiadają ustanowieniu, można kupić Legaty pod testament ogólny i dzierżawę.

4.1. O Legatach
Ogólnych.

Legat ogólny jest dyspozycja testamentu, przez którą testator całość swego majątku zapisuje sobie lub więcej osobom. Jest to prosta i bezpośrednia, albo pośrednia, nie może wdać się ustanowić sukcesora, bo nie może wyprytnie. Oraz całości, w tym wypadku sukcesora nie może być, wyłączeniem sukcesora. Gdyby zprominowaniem sukcesorów i krwi ustanowić testament testament innego sukcesora, ten musiałby wyprytnie i wyprytnie spadku do sukcesorów i krwi, a zapis byłby przedmiotem do części wyprytnie. Jestliż sukcesorów krwi, Legatariusze nie obejdną nigdy Legaty i amewprytnie i prawem, ale może i gdzieś wyprytnie do sukcesorów, a w razie sporu ci ostatni mogą stać, w postępowaniu. Jestliż testament nie ustanowi sukcesorów i krwi, może wyprytnie całości majątku swego, i zachowaniem legatariuszy prawem narzucić mu i obowiązkowi i obowiązkowi i w ten sposób

Legatariuszy

legatariusz obejmuje samemu przez się prawem, nie potrzebuje ad nikogo nadziwydania, potrzeba jednak żeby testament był publiczny: to jest jedyny przypadek, gdzie testament może być wydany wprost z klauzula exheredans.

ad legataryjną swa wyjątki. —

1° Jeżeli niekto ustanawia legatarjusza ogólnego

2° Jeżeli wzięto naturalne ustanowienie resktu

tu legatariuszem ogólnym, a testator pozostawia

innym, sukcesorów do 12° stopnia wstępnie,

(Dziecko bowiem naturalne, musi być wyjątki

z prawu Art. 757. K.C. jeżeli nie wyjątki. —

Wobec wypadku legataryjnego ogólnego nie mo-

że obciążenie spadku samemu prawem i nie może

być uwarunkowany jak na legataryjnego pod tytułem

ogólnym. W razie gdyby testament był misty-

czny lub prywatny, należy zachować przepisy

Art. 1007. K.C. wstępując. Składowie do Art. 1007.

K.C. jeżeli testament jest mistyczny lub prywat-

ny po trebie być adwansy Prezesowi Trybuna-

tu do publikacji, Prezes w obecności tego, kto

ten testament adwansy, będzie w obecności

Prezesa, na skład testament przycięć mając-

go, w głośnym odczytanie i opisać czyni to-

tementem. Prezes publikacji nie może wypro-

wnąć, on powinien tylko dopełnić formy,

a forma ta jest tylko prosta, formalności i za-

wsze, skutków na testament nie sągga,

nie należy nawet testamentowi daty pewnej;

jest tylko opisem niewątpliwiej postaci te-

stamentu. Prezes nie może odmówić publi-

kacji testamentu, nawet jeżeli ten jest

testament, był odczytany i nie uwarunkowany

przez kreślenie i podpisany. — Co innego gdy forma

testamentu była prawem nakazana, to nie

możemy

mogły być publikowemy - winnym wyprawnie
 prezes nie może odzwierciadlenia na skład
 testamentu Rejentów, bo i sam Akt Składu za-
 dany, jestże skutków dla legataryusów nie
 sprawną. Ktożony u siebie testament nie mo-
 że Rejent wydawać w duplikat główny, ale
 tylko w ekspedycji, w której najprzód przepis-
 je się protokół publikacji, następnie testament
 co do słowa, w końcu pomówienie zgodno-
 ści z oryginałem u Notariusza kucyjskiego
 są - Co do testamentu mistycznego, otwarcie,
 opisanie i oddanie na skład w podobny sposób
 odbywa się jak i prywatnego. W opiewstowa-
 nia jednak winni być przywołani Rejenci i
 świadkowie, którzy byli przytomni przy Akcie
 napisu. Tymże testament oddaje się innemu
 Rejentowi na skład, w nie temu, który Akt nad-
 pisu przyjmował. Pomówienie o tym składzie
 u Rejenta, legataryusz ogólny winien wypis-
 testament, w którym razie, albo są, Sukcesorowie
 konieczni, albo też nie ma, jeżeli są, Sukceso-
 rowie konieczni, legataryusz ogólny nie obej-
 muje samemu prawnu, w razie pytania potrze-
 bey i dać u Sukcesorów koniecznych, i taki
 legataryusz ogólny uważa się wstąpić, tak
 jak legataryusz pod tytułem ogólnym. Jeżeli
 nie ma Sukcesorów koniecznych, stosownie
 do Art. 1008. probetariuszy przedkazuje
 do prezesa Trybunału, ~~który~~ wprowadzenie się do
 spraw, składając ekspedycję testamentu, na co
 której Prezes wydaje swoje rozporządzenia. —
 Zdanie to o wprowadzenie do spraw
 ma na celu oddanie Klauzuli esekury-
 nej testamentu, której Rejent dawać nie
 może. Tak kolwiek Sukcesorowie nie

21008

czy nieruchomości podzielną, której państwo
miałoby wdać się lub sukcesorów, i czy ona
na stałe jest częścią państwa, w całości. Legatariusz
swoi powołuje regres do sukcesorów o zapła-
cenie części - na nich przypadającej. - Gdyby sum-
ma była niewystarczająca na dłużej, ten
kto ją zapłacił w całości, i prawodawca nie podzielił
hipoteki, stęży mu z samego prawa możliwości
zgodzenia do spłaconego wierzyciela, a by go ten
przedstawił w sprawie swojej do izolacji na ni-
szych sukcesorów do spłacenia przypadającej.

Tak subrogacja prawa podług Kodeksu Fran-
uskiego wzięta z summy prawem, nie po-
trzeba było nowego przepisania, ale w nas
potrzeba przedstawienia nowego umownego,
przepisania summy nadew tytuł nie nadaw-
je za nas hipoteki sumy przez się prawa
wskazane były waga, z której przez sukces-
orów i byli zapis w tej samej rzeczy.

A. 2. O zapisach
pod tytułem
ogólnym.
Art. 1010. 1013. K.C.

Stosownie do Art. 1010 i 1013 K.C. legat pod
tytułem ogólnym jest ten przez który testa-
tor zapisuje pewną część dóbr, które w sto-
sownie do prawa wyrażają się w ten sposób.

Jest b. wyrażeniem w którym może legat
nastąpić pod tytułem ogólnym. -

1. Kiedy testator zapisuje pewną część dóbr wy-
rażając bez wątpliwości. -
2. Kiedy testator zapisuje pewną część swo-
jej wyrażając w ten sposób. -
3. Kiedy zapisuje wyrażając nieruchomości.
4. Kiedy zapisuje wyrażając nieruchomości.
5. Pewną część nieruchomości. -
6. Pewną część nieruchomości. -

Art. 1010.

Wyrażeniem zapis stosownie do wyrażenie-
cia Art. 1010 jest legat pod tytułem ogólnym.

Wpisy

i legatarjusz przychodzi się do spłaconia tego
spadkowego w takiej części w której się jego le-
gat ma do całości spadku. Legatarjusze pod-
legają obowiązkowi tego samego
obowiązku co i legatarjusze ogólni i mają
tak samo prawa które stają legatarjuszom
ogólnym. Jeśli nie jest testamentu mianu-
jeprawnego, legatarjusze ogólni będą ob-
wiązani do zaspokojenia legatów i reszty spadku
w proporcji i sukcesorami o tyle o ile ci suk-
cesorowie w rozporządzeniu o niej korzystają -
tak ustanowił Art. 1013 K.C. - Przykładać ten do-
puszczalność systemu sukcesorów krwi, a za-
tem systemu części obowiązkowej, tam bowiem
mianu części rozporządzał, gdzie nie ma
części nierozporządzał, a gdzie są sukcesorami
domowymi, oś do zapłaconia legatów, wcale
się w swej legacji nie przychodzą. Legatar-
jusze podlegają obowiązkowi przychodzą do
sukcesji i sukcesorami dla których prawo
każdego zachowania nie wymaga, wskazy
muszą się profesjonalnie na zapłaconie
legatów i reszty spadku. —

Art. 1013 K.C.

Art. 3. O legatach
i reszcie spadku.
Art. 1003-1010-1013.
K.C.

Z przepisów Art. 1003-1010-1013 K.C. wynika
że każdy legat, który się obejmuje całością lub
częścią tego majątku lub rozporządzenia, albo
całości lub części nieruchomości lub ru-
chomości jest zapisem i resztą spadku. Legat
jest podległym i resztą spadku między testator
i resztą spadku siebie zapisaną, chyba, jak
zapis pewnej sumy, pewnej nieruchomości,
pewnej rzeczy. Można tylko wyznaczyć zapis
ruchy w comerto będącej, nie można
wyznaczyć.

i eksystry, nadaje legatarjuszowi i do niego służeń-
 ci testatora, prawo przejęć i do niego na jego
 sukcesorów i prawa mających, jednakże perui. Nr: 2
 mo to, że legatarjusz, należąc do własności le-
 gatu, należymy od śmierci testatora, prze-
 nież nie może wejść do posesyji, bez ządania
 wydania legatu. Przychody od legatu nale-
 żą się albo od chwili wstąpienia, jeżeli to na-
 stąpiło po upływie roku po śmierci testa- Nr: 8
 tora, albo od śmierci testatora, jeżeli ządanie
 nastąpiło przed rokiem. —

Bez żadnego wstąpienia od chwili testa-
 tora śmierci należę się przychody, jeżeli tak
 w testamentie postanowiono, lub jeżeli legat
 jest pod tytułem pensji alimentarnej. Jeśli
 legat jest warunkowy nie przenosi własno-
 ści już od chwili spełnienia warunku, a
 nawet jeśli legatarjusz umrze przed spe-
 leniem warunku, nie przenosi własno-
 ści legatów na sukcesorów. — Od warunku
 trzeba się także odroczyć termin nawiązujący
 wypłatę. — Legatarjusz nie może być
 uszczupiony do przyzicia innej rzeczy już
 być która mu zapisana została. Jeżeli
 rzecz nie jest oznaczona w specie tylko
 w gatunku, sukcesor nie jest obowiązany
 wydać najtępszą, ale też nie może wydać
 najgorzej i przyznając legatarjusza do
 tej przyzicia. Legat specyficzny nierzeczy
 określonej i stałej, nie jest uważany
 jako nierzeczy na kompensację należycie
 za ten lub drugi 1023. Stosownie do Nr. 1017. Nr: 8
 Legatarjusz nie byłko mając akcie osobiste
 ale i hipoteczną, przekazuje sukcesorom
 i obciążeniu

Nr. 1023-
 1017.

z tytułu spadku, a nie to mogą skorzystać
z przywileju Art. 2111 w nas niewiada od zapisu,
który powołuje nastąpić w przywileju b. nie
się od otwarcia spadku tj. w czasie trwania
go postępowania sądowego, a w tym to termi-
nie, kiedy nowe zapisy nie mogą być przy-
mowane, legatarjuszom więc spadku stary
kazuje pierwszeństwo, przed wstąpieniem
sukcesorów: Art. 878. wyłącza hipotekę
z postanowieniem postępowania sądowego le-
gatarjusz nie ustronił prawa do hipoteki i
może ją dać wpisem wprost z testamentu aty-
te ile sobie nie powieży w r. 3°, o ile sal-
tejsz jest w swymadaniu reprezentacji. —

Oddział IV

O Exekutorach testamentowych.

Exekutor Testamentu jest to osoba mianowana
przez Testatora do wykonania nad wykonaniem
jego woli lub do jej spełnienia — Testator może mianować jednego lub kilku exekutorów, ale jednym
tylko testamentem, żadnym innym Aktem. Ob-
owiązki exekutora testamentu zbliżają się do ob-
owiązków pełnomocnika, z tym różnicą że pełno-
mocnictwo nie zawsze ma dawać ustaje, a ob-
owiązki exekutora bieżą swój początek ze śmiercią
Testatora. Głównym obowiązkiem exekutora
jest wykonywać, aby legaty były wypłacone i wola
Testatora wyprzedzona. Jeśli jest kilku exekuto-
rów, jeden może działać na wszystkich, ale
nie może działać sprzecznie z ich wolą, gdy
co do rachunków i powierzonych im rzeczy-
mówi, wszyscy są solidarnie odpowiedzialni,
jak to stanowi Art. 1033. chyba Testator wyrazi-
li ich obowiązki i każdy z nich są przyznał

granic

granic mow zastawionych. Do pełnomocnictwa
nie ma być różnicy z tego powodu że pełno-
mocnictwa ~~ma być~~ mandant ma być mowie
adnotacji, między siebie, ponieważ wykonawca
zbliza się do pełnomocnictwa, preto wolno go
nie przyjmować, lecz raz, przyjęty obowiązek
razem z nim wolno. Wykonawca takich samych
z obowiązkami, pełnomocnictwa, przyjęty
wykonawca, mogą być tylko osoby, które się
wraz z nim zobowiązują. Miałby mowie
pełnomocnictwa przyjmować bez wykonania
mów, wykonawca zaś bez wykonania mów
być może w myśl art. 1029. — Miałby cho-
ciażby z samowolnym takim nie może
być wykonawcą.

h 1029.

Wykonawca testamentu mogą być osoby usta-
nowione, do przyjmowania legatów względnie
nie wolno. Jeśli wykonawca umiera nie
zostawiający, obowiązek jego nie przecho-
dzi do sukcesorów, ani wykonawca może być
umieszczony. — Testator może przekazać wyko-
nawcy w wybrani sobie subskrypta. Testator
nie może wykonawcę umocnić, w którymś
razie temu jeżeli:

- 1° Wykonawca nie wolny jest do przyjęcia Legatu. lub
- 2° Jeśli zostali sukcesorowie konieczni — w in-
nym przypadku wolno testatora legacie sta-
nowić — testator może także lub części
subskrypta oddać także wykonawcy, posta-
wione to nie może być. Kwaś nie może
jedem i więcej jedem tylko od innych testatora.
Takie to są tedy nie następny z wolności,
ani też przez wykonawcę legatów być może,
leżmo że przez przez testatora powinno być postanowione.

(Chcesz)

Obowiązkiem Esekutorów jest:

1. Przytoczenie pieczęci -

2. Spisanie Inwentarza

3. Przewiezienie relikwii

4. Przewiezienie i upamiętnienie Esekutorów.

Jedni z nich są matoletni, bezwolnowolni, lub nie przytoczeni, Esekutor winien postawić się o przytoczenie pieczęci. - Art. 1031 K.C.

Obowiązki Esekutorów są dla nich na horyzontie wyłączone i doformuły się nie mogą.

Odcinek V

O odwrocie i upadku testamentu

o upadku testamentu między

legatariuszami.

§1. Odwołanie testamentu. Tu należy odwołać odwołanie. nieważności i upadek testamentu.

Nieważność następuje z nie zachowania formy przewidzianej przepisami, lub z powodu niezdolności testatora do wypowiedzenia.

Odwolanie jest to zmiana wypowiedzenia w skutki woli testatora i zmiana ta może nastąpić ręcznie, a nawet sam Testator nie może się pozbawić tego prawa.

Od §1, paragraf pierwszy i następny są wyjątki Art. 1082-1083. i o instytucji kontraktowej, p. institutione contractuelle. -

Upadek jest to brak skutku z powodu nieważności odwołania testamentu. Odwołanie jest albo wyrażone, albo milczeniem, albo z powodu nie wypełnienia warunków. -

Art. 1080 i 1081 K.C.

Testamenty nie mogą być odwołane w całości lub w części, jak przez testament

jeżeli

poświadczeniu lub pomyślnie notaryalnej obej-
mującej poświadczenie zmiany woli - powie-
rzyć nam prawo ogólnie się wyraża, że ten
testament poświadczenia można odwołać wnie-
sieniem, bez względu na jego formę, więc
choćby myślała się nawet testamentem pry-
watnym można odwołać testament pub-
liczny. - Zastanawiamy się nad tym
pytaniem:

- 1° Czy pismo własnoręczne pisane, podpisy-
sane, datowane przez testatora, nieobej-
mujące żadnego innego wyrażenia
jak odwołanie testamentu, może sprawić
odwołanie testamentu poprzedniego. -
- 2° Czy testament publiczny nieważny co do for-
my pod nieważnością przepisanej; może
sprawić odwołanie testamentu, jeżeli w tym
testamencie są wskazane wszelkie formy
dla Actów notaryalnych przepisane. -

Cydo 1° Pismo takie prywatne, obejmujące
odwołanie testamentu, jeżeli ma wszelkie
cechy testamentu własnoręcznego, musi
być konieczne i wyraźne na testament,
obejmujące bowiem istotnie wyrażenie,
przekraczające subiektowi do praw które im
pierwszym testamentem odziedziczył. -

Cydo 2° Jeżeli testament jest nieważny, jako
testament i jako Act publiczny, nie ma
względności na takie odwołanie, jest nie-
ważne, jeżeli zaś testamentowi przywa-
żności testamentowej, a pomimo tego
jest ważne jako pismo własne, dwa
miejscami wyrażenie wyraża:

1° Kiedy odwołanie jest wyraźne

2° Kiedy

2° kiedy adwokat nie występuje milcząco przez
rozporządzenia nieogodnie i rozporządzenia
zianami wpieniędzy testament obywateli —

Codo 1° w pierwszej i drugiej części nie ma
kwestji wątpliwości że skoro testament obywateli
nie adwokat nie występuje, a jest tylko nie
wskazywać jako testament, a więc jako Akt
statutaryjny, adwokat nie ma swój skatek.

Codo 2° w drugiej części rozporządzenia
części drugiej testamentu jako nie ma innego
ustanowienia się nie mogą, zatem w pierwszej części
nie są w żadnej sprzeczności i skłóceń nie
nie mogą, i w tym nie mają na jego ad-
wokat. —

12. O milczeniu
adwokat
nie testament
tu. —

Adwokat nie występuje w sposób następujący:
1° przez nowy testament obejmujący rozpor-
ządzenie sprzeczne z rozporządzeniem
pierwszego testamentu. —

2. Przez alimany, które nie są zapisami. —

3. Przez nieuwzględnienie testamentu, a tamanie
przebiegi lub skreślenie. —

Codo 1.º Adwokat nie występuje jest to detone
niepewność albo niechęć testatora, który
wskazuje, albo może się domniemywać za-
mierzanie i woli z jego strony. — Skonsumowanie

Art. 1036 K.C. mówi o testamentach które nie adwokat
poprzednich i następnych sposobem, nieważ-
niż w nich takie rozporządzenia, które
są nieogodnie z nowymi, albo są im prze-
ciwne, można więc 2 i 3. testamentu kosta-
nie, wskazywać przez i stać w swój mały
jeżeli niechcący, przebiegi lub nieog-
odnych rozporządzeń. Jeżeli są rozporządzenia

niechcący

niechodnie i pryncypale, Nadex nie oznaczona
prokuratora umiemia Sękiego. —

Ar. 1038.

Codo 2ª Artykuł 1038. oznaczona będzie Alienuja
skutkuje adwokacie testamentu, wyprzedzie-
nia tego i dokonywania jego być tylko co do lega-
tów i wyjątków storowanie, nie obciąża
ale legatariuszy legatariuszów ogólnych
lub pod tytułem ogólnym, bo ^(oni) oni bronią i a-
toli prokuratora majątku, nie przewidując
jej iatorii. Kania Alienuja w każdym tytule
i wyjątków legatariuszy skutkuje adwokacie. —

Jżeli testator chce tylko Alienuję, co do prokura-
torii chce utwierdzić się w swojej mocy. —

Dawawina nie wakała w każdym poprzednio
dawanym, nie sprawia adwokacie legatu, je-
żeli jest umyślna na wnie tej mocy na
wne utwierdzi legat jest napisany.

Jżeli to przewidziano w umowie, kto
zgodzonym w testamentie protu podnosi;
legat upowa, gdyżka za i chce tylko odebrać
co do chce podnieść testament legat ad-
wokacie. —

Gdyby testator w każdym napisanym iing nadał
formę dojecha umiać, nie jeżeli umienna
formy mata zrobita wnie co wartosci wne-
czy, legat nie upowa, - gdyżka jednak ta umia
na mata i pryncypale, pryncypale
by wartosci pryncypale, legat nie subdoby
i utwierdzi. —

Codo 3ª Jżeli testament, w którym umia-
my, i w powołania testator, został spa-
lowy, umienna, party, pryncypale, nie
maksymalnie nie jest adwokacie, gdyżka
testament, został w rękę umienna, gdyżka

domu,

domniemanie na własności. — Gdyby testator
sprowadził kilka exemplarzy testamentu, a je-
den exemplarz nawet przez niego posiadany,
kostałbyś własny, imo prokurator w wa-
żności. — Gdyby prokurator nie byłby przez
samego testatora, lecz gdyby udowodniono
było, że testator włożyłbyś nie byłby umyślo-
nie wolałbyś, testament byłby ważny
gdybyś nie było dyspozycyjne prokurator imie
prokurator byłby w swojej mocy. — Stanowienie
ci przez samego testatora, jest adwołaniem
testamentu, jednakże ten Akt potrzebowalby
dowodu. Gdyby stanowienie nie było
tylko przypuszczenie, testament nie byłby cwa-
tanym, jednakże wolno byłoby udowodnić
sukcesorowi, że komiejsze któregoś przez
testatora testamentu imię podskowi. —

A.3. Odwołanie
testamentu kpo.
wady niewy-
pełnienia wa-
runków kpo,
wady nie
władzy.

2. Arty. 1046. umyślano, że adwołanie testa-
mentu następuje:

1° Sprowadzenie wykonania warunków

2° Sprowadzenie nieważności. I. j. jeżeli ud.

udowodniono nie legatariusz, godziła się
nie testatora, stał się prokurator nie ma
winy swojego umyślnu i niezakład obelg,
adwołanie alimentów, nie może skutko-
wać adwołanie testamentu, gdyż testator
każdyś swojego kawyż na niego nie kawa
praw, osnowa testamentu, kawa iść do
pięro po jego śmierci. Legatariusz może
udowodnić wszelkimi środkami że
testator darował mu poręczone pre-
skriptro, adwołanie testamentu kpowodu
niewładzy nie może być sądane

już Sukcesor

przez sukcesorów. Przykazuje dżekha wie stancow
 dawania testamentu, gdyż testatorowi stacy mo
 imoi niewiezenia swęj woli: Potuy naszego
 prawa jest także testament odwrotny przez wy
 niesienie kary i śmierci cywilnej na legatarjusza.

§ 2. O upadku
 testamentowy,
 zapisów.

Upadkami nazywają się wypróżdzenia, pomy
 słkowo w swęj mowy testacie, ale skutków pro
 xbowione i innych pomyślnych jak tych które po
 wskazy przez zawieszku testamentu, jeżeli umiędzy
 nieważność albo niezdolności.

Rozpróżdzenia testamentowe testują:

- 1° Jeśli legatarjusz umiera przed testatorem.
- 2° Jeśli legatarjusz zapisał pomyślnie niechce.
- 3° Jeśli pomyślnie nie umie i prawem swęj nie
 zechwolić po testamentie następnicy.
- 4° Jeśli przez niezgodę z woli testatora, lub po
 śmierci jego, bez wniy sukcesora.
- 5° Jeśli wamiesz pod któryś legat wykuszony, nie
 wieść się z woli legatarjusza.

§ 3. O prawie przy
 rostu. —

Prawo przyrostu jest prawem obywatela zapisać kate
 go, który go pomyślnie niechce, lub nie umie,
 i prawem niezdolności i kontrykcyj z prawa przy
 rostu któryby byli obywatelami miście legatu, jest
 to ogólna zasada, testator jednak może oznaczyć
 sobie inną stacy prawo przyrostu. Zasada ta
 nie ma zastosowania, jeżeli legatu są ukrytymie
 tajemnie, potajemnie talie może nastąpić albo
 przez siebie i ukrytą tajemnie, albo przez samego
 ukrytą, albo przez siebie tylko przez siebie. Legatu
 rusze re tuncum potajemnie, uważają się jako
 prawotami tajemnie, w jedynym zaś i tym samym
 testamentie napisana przez siebie swoim adwokatem
 nie skutkuje prawem przyrostu. Legatarjusze
 są potajemnie stowami i przez siebie, jeżeli testator
 w jedynym ukrytym, dla każdej części kodex
 w Art. 1045 przyznaje prawo przyrostu każdemu
 Legatarjuszowi. Aby jednak w stosunku tego

Art. 1045

Art.

oddzielnie. Jeżeli więc powzięta danga
była w jednym akcie, ale w różnych wyrażeniach
(danech) jest protaxenie re tantum, i aby pra-
wo pryncypatu, miało sławieć miejsce potrzeba:
1° żeby więc było do podziata bez mi-
szenia wolna była, - summa bowiem nie może o-
dnosić w podziata, nie jest dostateczną, do uwazi-
nia więcej na nie podziata. —

2° żeby więc dana była w kilku osobom, le-
wiczenie jednego aktem bez gęby jedni i ta
sama więc dana była w kilku testamentach,
nie byłoby przeciw pryncypatu, aczkolwiek ostatni
tylko testament miałby mieć obowiązek. —

3° potrzeba żeby frazy dysponujących obejmują-
ce były oddzielne, jeżeli jedni bowiem frazy
obejmujące napis, dla kilku osób, nie jest
protaxenie re tantum, ale re et verbis. —

4° potrzeba aby testator, w napisie nie nazwa-
ny był ex testis, jeżeli więc nie byłoby napisu
nie nie podziata, a testator nazwany
ex testis, nie byłoby przeciw pryncypatu, legat zaś
byłby wyznaczony przez sprowadzenie więcej i
przez podziat szacunków między legatami-
stów w części przez testatora nazwanym. —

Podziat IV.

W wyrażeniach dwu osobnych dla
wnuczki danego lub testatora
albo dla dzieci od braci jego i siostr.

Było znane wprawdzie Rzymian wyodrębkowanie,
nie, Nadex odjętym możności wyodrębkowania,
odjętym prawo ukazywania niewodrębkowanego, nie
prawnego nawet małżeństwa. —

Nadex Tramechki pryncypatu ogólnego za siebie nie
substytuując fidei commissum na zapetnie kaku-

хана не субстыкује мајке мавела wyjęcie
Dobro ex comertio, istocie niepowinny, jednak
zakazuje substytucji, prawo kurwico uważę
na smutny stan ojca, a serce boteńsz spoglądają-
tego na marnotrawnego syna, i zapewnienia
mu na przyszłości utrzymawia, również jak
i jego potomstwa, i dla tego też prawo dozwoliło
substytucji na wniek wnuków. W makry tej
rozbiernemy: —

1° Jakiś są osoby którym czynić substytucję
dozwolono, na wniek synów i jakichś Alkamu: —

2° Jakiś są skutki substytucji powstają i tworze-
nie, jaka jest natura i rozciągłość praw
obowiązującego i powołanych. —

3° Jakiś są obowiązki obowiązującego i jakiegoś
kary jego uchywania. —

4° Kiedy substytucja jest otwartą, czyli kiedy
powinno nastąpić oddanie dóbr powołanemu
i jakim sposobem nikną substytucje: —

do ważności substytucji potrzeba:

1° Alej darujący być ojcem lub matką obowią-
zanego, nie może być już śmiertelnym. —

2° Jeżeli darujący jest bratem lub siostrą, alej
nie miał i nie miał swoich w czasie śmierci, a ka-
tem jeżeli ma dzieci, nie wolno mu czynić sub-
stytucji, na wniek swoich siostrzeńców, lub bra-
tunków, nawet i rozproszonych. —

3° Mężczyzna powołany nie może być
rozproszony, zatem jeżeli testator nie ma żadne-
go sukcesora mianowanego, może czynić sub-
stytucję i dla tego mawiają. Także jeżeli testator
nie miał i nie miał żadnych sukcesorów mianowa-
nych, nie wolno mu czynić substytucji na
wniek dalszych żyjących, nad dziećmi, braci i siostr.

4° Mężczyzna substytucja, nie może być

mały

1. Kto. Koma-
i jakim sposo-
bem. może
czynić sub-
stytucję. —

zobowiązanie, po uskateruacii darowizny, nie mogaby innego skutku dawać dyspozycji substytucyjnej, chyba że danyby inyciowne rozporządzenie, podające substytucji i pierwotne rozporządzenie. —

Darowizna druga, inwie byi prosta bez substytucji, ustanowiona taka substytucja skutku następnym zobowiązanie, nie ma skutków wstępujących, nie cofa się do chwili pierwotnej darowizny, dlatego wszelkie alienacje i obciążenia, kaszte między pierwszą, drugą darowizną lub zapisem pochodzą w całej mocy. —

Ar. 1034.

Wszystko 1034. Każda umowa niewolnieniu obu stron inwie byi nieważna, jeżeli dwóch darowizna substytucyjna na niewolnieniu darczyńcy i obdarowanego adwokata, byi inwie, bo powołani malychmiałby nyska, prawo, chociaż tylko prawo ewentualne. Za pośrednictwem testamentu umowy substytucja inwie byi adwokatem, przez testatora, któremu niewolnieniu stacy mo-
żności adwokata testamentu. —

§ 11. O skutkach
Substytucji.
przebiegów
i prawa
obowiązków
i powołanych.

Obowiązek Substytucji jest to chwila, w której obowiązany, w inwie modyfikacji powołanym obowiązkem lub zapis. Rozporządzenia pod obowiązkiem adwokata są to darowizny pod warunkiem rekwiżycyjnym które ma-
jąpienieniem wypadku rekwiżycyjnym zignia ko-
nyski powołanych. —

Jeżeli zignie modyfikacji inwie lub poumniejsza, przed epoką obowiązków restytucji, obowiązkiem adwokata prawa, i obowiązany rekwiżycyjnie adwokatem bezwarunkowym wolać się nie-
—

Jan

Jest wprawdzie obowiązany właściciel
wziąć darowanie; lecz własności tego całego
związku po uiszczeniu wypłatki,
którą przedstawia powołanych, w miejsce
obowiązku i nadaje im nieodwołalne
prawo własności. Obowiązany jest wła-
ścikiem warunkowym, powołani są dopie-
ro właścicielami bezwarunkowymi. — Prawo
obowiązkowe i powołanych redukuje się do
tych dwóch: —

1. Obowiązany jest właściwie dobrać pro-
wem sposobu obciążonych, aby właściwie tu
uległa rozważaniu pryncyp następnemu wy-
pewier, który substytucyjnie odwraca się od siebie.

2. Поводом, маја на добрих обавезама
правном правоту, певне право навишће ад-
мунисатр на дајем дјелу, који једнако не мо-
же да се похвали, без иједне новине, посто-
вањ обавезама предостављеним субјекту-
ми једногласним астронаутичким вавиловским,
мога би повремено неким извешајем
успешно аније, а наравно и предостављеним
може би навести до мајетна наступајућ
обавезама, не може једнако до аде-
новати, али ипак обавезама кустума
хипотезама тајим мајетна обавезама
до дјелу дјелу ~~не~~ евентуална, т.ј. једи-
но обавезама привремено до вавиловски
без вавиловски, поводом маја права
евентуална, мога може предостављеним
на Аста кустумама, мога похвали
предостављеним, кустумама острожење, и
једнако привремено обавезама, који дјелу
добра субјектуми подлеже и једнако.

§ 3. Obowiązki. Kodeks przewiduje wzmiankę, bratniów i siostrzenicę, obowiązanego nie wypraważania na nich wniosków, siostrzenicę i bratniaków, chociaż zapewne pewność wyłączenia. —

Wniosek tegoż wypraważania, dla tego wolno wypraważać w sądownictwie Opiekuna, a dopisnowaniu praw powołanych bez względu na ich wiek. Gdyby wypraważaniem Opiekun nie był ustanowiony, obowiązanym po śmierci testatora lub darującego, powinien się postarać o mianowanie takiego Opiekuna.

Opiekun mianuje radę familijną, którą Opiekun lub ktoś inny może być obowiązany. Jeżeli jest to mały, młody człowiek, prawny, to wyłączenia się. Jeżeli obowiązanym o mianowanie Opiekuna nie postara się, lub gdyby zważywszy, że za chwytliwy, mogą się na niego obrażać, podnieść powódni, bez tytułu bezprawo. Powinno być u Opiekuna dopisnowanie aby obowiązanym w skutku na niego w stosunku obowiązanemu wyrazić zgodę i zgodę. Obowiązanym obowiązanego pierwotnego dać.

1. Sprawy powołane —

2. Sprawy nakazowe, jeśli to więcej może być powołano, lub jeżeli tego zachodzi konieczność potrzebna.

3. Dopuszczalne do wyroku mianu. —

4. Wyłączenie w ogóle w każdym razie w wyroku o przejęciu tytułu do prawa i nieważności lub subdyktu podanej i objawie w wykazie wypraważania prawa tegoż powołanego. —

Opiekun mianowany dopisnowaniem pierwotnym powołanych jest odpowiedzialny, co do braku mianu, jeśli nie przedsięwziął w tym kierunku, aby subdyktu była w nim zachowana.

Po śmierci darującego powinien być mianowany przez sądy i tegoż mianu; — ten dopisno tegoż mianu wskazywać to mianu tegoż subdyktu. Inwentarz powinien być i

zobacz
wskazanie

uchwaleń iemuż xw / pomyślanie i epiśkopa,
i ma obowiązek iść tylko spis rachunków, ale
i stać nie może, niestety taki powini-
liżi uchwalić xw 3° miesiąc po śmierci ke-
skowa lub starożytno. Główny Apieł, pierwszy
wchodzący nie tylko spisy, spisy i inwentary
może nastąpić xw, lecz Apieł staje się
odpowiedzialny xw wszelkie uchybienia przy
inwentary uchwalić. Główny obowiązek
nie pomyślanie do spisu inwentary, powi-
nieć się o to postarać Apieł, główny i ten na-
wiec spisy inwentary, a także i inne
inne, xw i inne powołanych, jeśli są po-
wołani, albo iż Apieł, jeśli są nato-
wał, mogą nawet i inne powołanych, iż
spisy inwentary i prokurator xw.

Do spisani inwentura, powzięta po woli-
my przykrocie do spieniaży. mianowicie - me-
ble pokojowe i inne sprzęty, obięte w dyspozycy-
jone desikator. Kazał zachować mu kilka sprze-
żone i w chwili ohwaru substytucyj, od-
dane były powrotem w ten sam stan,
w jakim są. Zauważa się, że obowią-
zek ten nie został należycie wykonany i
z uwagi na to, że jego skutki są złe.

Inwentarz inwentarski, do potrzebnej gruntu-
wej potrzeby, nie będą sprowadzane, uwa-
żając, że jako stałowca, dawająca, Tyknie-
x xienia. Obowiązkiem po upływie 6^{tych} mie-
sicy od zamknięcia inwentarza, przynajmniej
ze sprowadzenia mianowicie zebrać, powiniem
korystanie z inwentarza, summy zaś podnie-
sione w 3^{tych} miesiącach po ich odebraniu. Jeśli
danyemu nie oznaczono w jakim sposobie mają
być przynajmniej użyte, powinni być wypro-

kyrene

Ar. 1096.

Ar. 1070.

Ar. 1071.

tychone na hipotez słab i wierzchniemych z za-
chowaniem wszelkich ostrożności co do bezpie-
czeństwa kapitału. Dobro substytucji ulegają-
ce, również jak i kapitały słowne do Ar. 1096.
powinny być na obowiązku naszego przyjęcia
nie i Ar. 1070. oznacza, że może zarządzić
brak takiego przyjęcia. Ar. 1071. kapitały
zostały zrehabilitowane, naszym prawem
hipotecznym, wykazując również między
zawierającymi podobną i tej rzeczy. —

§ 4. Kiedy
Substytucja
jest otwartą.

Prawo powołanych, obowiązujących się w celu
przyjęcia do siebie sposobem nastaje i przy-
jęcie obowiązku, opróżnienie ich do
zawieszenia na korzyść powołanych, nie
będzie ich wierzchniostaw obowiązku
wchodzących do opróżnienia. Obowiązek
substytucji na tej podstawie:

- 1° przez śmierć obowiązku, która ka-
wek stanowi sposób otwarcia, jeśli inny
termin oznaczony nie był.
- 2° Należność epoki otwarcia, jeżeli
do chwili otwarcia, wolno mu oznaczyć
epokę, jaka ma się stać być.
3. Jeśli obowiązek, oznaczony został na
niepewnego, powołani nie przyjęli
do czasu swego, w moc substytucji fideicomis-
saryj, ale obejmują w moc substytucji po-
spolitej. Co aby substytucja fideicomisarna
miała miejsce, potrzeba aby obowiązek
wchodził w posiadanie prawa. Niegodzi-
nie przyjęcia substytucji fideicomisarniej,
bo każda substytucja fideicomisarna nie
jest sobie przyspolita. Z tej zasady wynika

je

że aby substytucya była skutkowata, potrzeba
aby powołani pryncypali jej w chwili śmierci
testatorów byli jeszcze: —

4° przed przedwczesne oddanie rezygnacji, od-
dania lubienia, mogą się sprzeciwić wieczy-
ście wieczniej się mający byłby prawny. —

5° przed przedchycie rezygnacji stosownie
do obowiązku najmniejszego lub podwyższo-
nego, więc, sąd może postanowić aby natych-
miast obowiązany, postanowił zostać rezygnu-
jąc lub niebyłby byłby został ograniczonym. —

wieczyste obowiązki mogą wpły-
wać do sprawy i oświadczać że w wykonaniu
przed obowiązkiem przysięgi musiałby być
i innych do pierwotnego stanu prawnego, byłby
byłby obowiązkiem przy posiadaniu utrzymania.

Sąd może byćby musiałby może byćby mu-
stowałby odpowiedzenie od praw obowiązku,
a zatem dać miejsce otwarciu substytucji,
między jej istnieniem powołani — jeśli powoła-
nych jeszcze nie ma, nie może sąd wyrok
odprawić, to jeszcze nie wiadomo czy po-
wołani będą existować lub nie, jedynie dla
bezpieczeństwa spodziewanych powołanych
majątkiem substytucji powołanych, mo-
że przeprowadzić sekwent.

6° Otwierając substytucję kiedy obowiązany
kumulator postarać się o ustanowienie aposto-
wa. — Istnieje obowiązek oddania czyli sub-
stytucji i prawa: —

1° Jeśli dawca lub testament, którego
obowiązek oddania jest natychmiast, jest nie-
ważny. —

2° Otwierając testament, między zapis,
a ten sam obowiązek oddania, zapis

zapis

zas w swej mocy wyzyskuje obdarowanego bezwarunkowo przostaje, taki obowiazek oddania w ten czas tylko mozia odwołać, kiedy wyprawa (doknie substytucyjnie uschywienia jest to stanowi-
tem. Jeśli w testamentie jest zapis zwykły i prosty, śmierci legatariusza, przystępując do niego upadł legatariusz, śmierci zaś obowiazanego nie przystępując do niego upadł zapisu, owszem powołani uwazi-
ni będą ^{za} propolizie substytuowanych i z tego by-
tatu do zapisu przystąpią. —

3: Substytucje o których tu mowa, w ten czas tylko ustępują, iż w swej mocy, jeśli darczyńcy nie ma śmierci w chwili śmierci, jeżeli śmierci przostaje, czy to przed czy po skutkowanie ordo-
nancie, wypraważenie będzie się waznie. Adwo-
tanie skutkowanie przed przystąpieniem śmierci
ad adwołania wypraważenie substytucyjnego, z tego samego względu odwołania się, i tak, jeżeli darczyńcy w chwili skutkowania nie ma śmierci, przystąpienie nowych śmierci darczyńcy nie będzie adwołania — w wypraważeniach substytucyjnych, kiedykolwiek śmierci skutkować się, jeśli będzie w chwili jego wypraważającego istniejące, zapis zanotowany uważany być musi, darczyńcy za-
tem adwołanie przystąpienie śmierci, choćby następnie śmierci to umarło, nie odryż same przez się, wiwna być koniecznie mowa darczyńcy, wskazywamy lub spraważamy akt potwierdzenia uczynny w zeszłej cesce darczyńcy w wypraważeniach zaś substytucyjnych, jeśli jestaby nieistniało w chwili śmierci darczyńcy, to nie przystąpienie śmierci, albo istnienie jego w chwili śmierci darczyńcy, spraważ adwołanie wypraważenie. —

4: Obowiazek oddania ustaje, jeżeli prawota-
ni zesali z tego świata przed skutkowaniem do ad-
dania oznaczonych i zapis staje się bezwarun-
kowym. —

5° Obowiązek ustaje jeżeli rzecz legjąca przepadnie.
tem subsyduum spłaci bez winy obowiązka tego. —
6° Ustaje jeżeli prawotami przekroczy się praw tegoż,
kaucek ani jednako przekroczy się mogą tylko za
siebie, nigdy na tych, których przekroczy się mogą
sta tego bez przekroczenia o tyle się staje kapita-
nem depozitu, o ile sumie obowiązku przepadnie.

Rozdział VII.

O podziałach przerw podziałów lub innych wstępujących narzek ich zstępujących.

Wolno jest ojcu, albo karobicieli nie zgodzić,
jeżeli podział jego dóbr między dziećmi spra-
wić może, uszyścić dziećmi między nim, do
czego prawo uprawnienia i matki i innych
wstępujących — umów tu bżdziemy.

1° o formie dziatu kabeowego.

2° o nieprawości i rewizji znowu kabeu dziatów.

Dział I.

O formie i skutkach dziatu.

Dziaty podziałów lub innych wstępujących na
wzrost zstępujących mogą być tylko odbywać przerw
lub darowizny między kuzynami lub przerw to-
stamentu, a zachowawstwa wszelkich form ma-
teury lub przerwisanych, uszyścić tu kuzyni.

1° o dziatach przerw testamentaryjnych,

2° o dziatach przerw lub darowizny między kuzynami.

Do ważności dziatu przerw testamentaryjnych potrzeba.

1° potrzeba do dziatów tych zachować formę
testamentu, w którejś miasteczku lub publi-
cznego, gdyby testator inny dziat chciał uszy-
ścić a nie przerw testamentu lub darowizny,
dziat taki byłby nie ważny jeli z tego powodu
nie prawo dwoma tylko temi sposobami

dziat

Dziś porwała ustaleń, że z tego względu że
dziś talowy ustawy wzmianki cechy kahałach
uległ o siebie. —

2. Testator powołuje być do tego do wypracowania

3. Grunty, które wzięte wzięte wzięte wzięte
być do tego do wypracowania — wydziałem ex-
sit dla umarłego cywilnie byłoby bez skutku. —

4. Dziś taki w formie testamentu może obej-
mować, nie tylko słowa testamentu ale i
pomyśle. Zostatnie mogą być wyrażone
tylko w formie. —

5. Powinno testament jest dziełem testatora,
katech wzięty wzięty lub wzięty wzięty
jest niepotrzebny, do taliego Akta, a nawet gdyby
to był testament powołany i pod podpisem testato-
row, katech wzięty wzięty wzięty, testa-
ment taki byłby nie ważny. —

6. Dziś taki nie powinien wzięty wzięty wzięty
lub wzięty, a wzięty wzięty wzięty. —

7. Dziś taki jest adwokat. —

8. Dziś taki może wzięty wzięty wzięty
testamentem powołany majątku wzięty wzięty. —

Dziś w Akcie wzięty wzięty wzięty wzięty
Dawno. —

1. Dwieście wzięty wzięty wzięty wzięty
wzięty wzięty. —

2. Dziś taki i podzieleni powołani wzięty wzięty
kie, wzięty wzięty wzięty, jeden do wypracowa-
wania, dwoje do wzięty, katech wzięty
nie może wzięty wzięty wzięty wzięty
wzięty wzięty, bez wzięty wzięty
wzięty wzięty, katech nie może wzięty wzięty
wzięty. —

3. Akta powołuje być wzięty wzięty wzięty
wzięty wzięty wzięty wzięty, wzięty wzięty
katech wzięty wzięty wzięty. —

4. Dziś taki powołuje być wzięty wzięty wzięty

dzieci lub niepełnych, przyjeżdżać albo zamieszka-
wać w domu. —

5. Do działy teściwego powinna być dołączona
^{specyfikacja}
ruchomości darowanych, jeżeli, jednakże dzia-
ła nie są pod dyktando ogólnym, bez oznacze-
nia szczegółów, specyfikacji nie jest potrzebna.

6. Należy darowanie nieruchomości przekazać
w formie obdarowanego nie pod nieważnością
w przyszłości, ale pod wystąpieniem skutkami
i powstaniem alienacji tej nieruchomości
przez danego wyznaczonego mogącego.

Straszeń zaś wyznacza dołączony tego tylko,
który się w przekształceniu nie wpisuje,
nie mający w tym wnosić aktów prze-
ciwnie w spółdzielczych się, nie mogą być ka-
skadowe działy i powodem przekształcenia. —

7. Darowizna przekazuje obdarowanego wła-
sność nieruchomości, dla tego działy to od-
wołane być nie mogą, w razie śmierci
jednego z dziećmi, działy jego przekazuje
na jego sukcesorów? —

8. Dzieci lub niepełni używają nieograniczone
prawa własności dóbr w przedsiębiorstwie przy
prawach, mogą je alienować, hipoteka-
lizować, wstawić do rejestru i innych
czynności, a dziećmi wstrzymać się
stary, nawet używania przychodów na takie
dobre nie ma, jeżeli go sobie wyrażnie nie
zastępie, stary ma tylko prawo do alimen-
tów, i do dyktów i powodem przekształ-
cenia w stopniu w którym alimentacja ma
mieć, i z tego dyktatu nie gdy ma alimen-
tów adimówrów, wolno mu darować odwołać.

9. Dział między innymi, w którymby chcieli

wstąpić

wstąpi, zachowując sobie możność wyprawa-
nia do broni darowawcy, nie miałyby wcale
charakteru działa taliego, i do broni uważałyby
się jako niepodzielne. —

10. Zstąpi nie są obowiązani, aby płaćli mi-
niste, i takte, jakie wchurli darowawcy, lub
ministe, które w Minie wyzniesione zostaty,
nie mogą być z obowiązani do zapłacenia
długów, po podziale majątku tych, ponieważ
stwierdzenia między nimi nie mogą przy-
mować na siebie charakteru takiego, po-
stowienia między nimi, a nawet działy takie bytby
przechowywane, gówniej swój własności i bytby
darowawcy, jeżeli działy na tejże testament-
tem, obowiązani są do zapłacenia wszystkich długów.

11. Co do długów istniejących w czasie przedmiotu praxe-
st darowawcy między nimi. Należy nie
wyrażenia aby takowego działy mieli podzieleni.
Jeżeli obowiązek sam płaćnia obejmując ob-
owiązek, taki musi być dokonany, jeżeli zaś
chcą nie w tym względzie nie mieć, to trzeba
rozpoznać, czy darowawca jest w stanie spła-
cić, lub pod dyktando ogólnym. —

Co przedmiotem należy podzieleni nie mo-
głoby być, ponieważ do płaćnia długów,
nawet darowawcy, poproszących, gdyż to
zasady co do darowawcy ziały zistotnia-
wionym tu być stosowane — jeżeli darowawca
nie pod dyktando ogólnym, to podzieleni
z zasady: bone non intelligentur nisi de-
ducto aere alieno, obowiązani są do wy-
płaćnia długów, wierzytelne dla zabex-
pienia praw swoich, mając tylko jedną dro-
gę, wchodzącą, Art. 1167. a i w tym czasie po-

działem

smierci dziełcego. Tak samo gdyby popadł w
 uwiekło się dziełko i prozed dziełcego umarło.
 Nie ważności dziełtu nie porożda na soba
 nieważności darowianny prozed wżęłd sżę-
 góby wyznienionej, jeśli ta darowianna nie-
 ści się w cześci roxrędzalnej i zachowane
 zostaty wszelkie formy. Dzieł mwe być
 starxony i proadu potęxymdzenia żęję
 jak o 1/4, jak równie i w tenxas starxony być
 mwe o nieważności, gdyby jeden nie wypro-
 dziełonych otęxymad wżęłd cześci nad to,
 jako, mu prawo dawała, t.j. jeżeli więcej
 otęxymy nad swoje legityme, potęxom
 i roxrędzalną dziełcego. Dziełko żędajce
 nieważności dziełtu, powieże do bżęta ja-
 kie i tąd wypada. —

Rozdział VIII

O darowiannach czynionych przez Konralt matzowski, matzoukom i dziełom i matzowski podziernym.

Opięka jako prawo zwyczajowe matzowskiemu
 wżęłd, sprawia: iż wolno na wżęłd matzow-
 sków, czynić wszelkie roxrędzania przed
 sepietem darym, a nawet takie, któm
 nie wolno czynić na wżęłd innych cżęłd. —

Darowianna na wżęłd matzouków może być między:

- 1° Darowianna do bżęta sżęłd — ale i prozed sżę-
 góby wygżęłd dla matzouków w Konraltie
 matzowski. —
- 2° do bżęta sżęłd —
- 3° do bżęta sżęłd i sżęłd sżęłd sżęłd —
- 4° mogą być czynione pod warunkami

ożęłd

odwoli darującego zawisłemu. —

Odczyn I

O darowiznach, do których teraźniejszych, w Kontrakcie małżeńskim

W 1081 K. C.

Wskazuje, iż darowizna t. j. dóbr teraźniejszych, odzyskała W. 1081 K. C. t. j. nie natura tych darowizn, aczkolwiek, iż darowizny niewymagalnej między żyjącymi, wyjątkowy nie upada, gdy nie nastąpiło małżeństwo, nie może być skarbową, a braku akceptacji, nie upada dla niewymagalności, może obejmować warunki zawiste od woli darującego, może darujący nastrzedz sobie możliwości rozporządzenia jakimi przedmiotem. —

Darowizna takich sprawców małżeństwa nie wolno czynić wprost dla dzieci swoich, lecz mających, poniżając rodziców, bo wtedy to tylko nastąpić może, kiedy jest substytucja fideicomisowa dozwolona. Darowizna sprawców małżeństwa, albo ^{działająca} ~~fideicomisowa~~ małżonkami, może być czyniona, albo przed kontraktem małżeńskim, albo w interesie, albo po zawarciu intercyzy, nieważ jednak przed obchodem ślubu. Jeżeli darowizna między żyjącymi jest wyznaczona w Kontrakcie małżeńskim, nieważ będzie uważana, iż sprawców małżeństwa. Darowizna w Kontrakcie małżeńskim: —

1° nie

- 1° nie bzdzie mogła być skarzona, a powodem braku
akceptacji. —
- 2° nie bzdzie mogła być. dwotany a powodem nie-
wskazaniowości. —
- 3° Bzdzie uważana za upadłą, jeśli matzestwo
nie nastąpi. —

Jeśli darowizna nie w Kontrakcie matzestwa,
ale w innym Akcie wykazana została, a je-
żeli matzestwo a powodem matzestwa o niej
wzmianka w Kontrakcie matzestwa. Jeśli
interdykt wykazany został, bzdzie miała
te same okoliczności co darowizna w inter-
dykcie wyjątkowy pierwszy. —

A tego wszystkiego wyniki:

- 1° że darowizna do br. herakuskiej w Kontrakcie
matzestwa tak, jak darowizna wykazana
matzestwem prawniczym własności własny na
obdarowanego i nie jest uważana za upadłą,
na ten wypadek jeżeli darujący prawnicze
obdarowanego i jego potomstwo, bo to ma
mieć tylko w przypadku art. 1089. opri-
sany, i gdy jest wykazana darowizna
przez wstępny lub obojętne matzestwo
na ten wypadek gdy już umrą ci daru-
jący i gdy darownicy są do br. herakuskiej
są i prawnicy, lub tylko prawnicy. —
- 2° darowizna nie może mieć poprzedniót
jak tylko do br. herakuskiej, jeśli matzestwo
w Akcie prawniczym lub po interdykcie, a tylko w
niej o tej jest wzmianka co do br. prawni-
cysty byłaby zapewne nie ważna. —
- 3° Czyno Kontrakcie matzestwa wykazany
Akcie wykazana była darowizna i może
obejmować poprzednioty skreślone, lub może

być

- być darowianną, ogólną, albo pod dyktando wzebranych
 myśli, co do dóbr teraźniejszych, odpowiedziałam
 że drugi jest ten sam, jak i pierwszy obdarowywany.
4. Moxie darującego zastępcę wzywając przytoczono
 dla ciebie lub 3° albo napisanie słowa wzywającego,
 zachowując sobie lub 3° w tajemnicy. —
5. Moxie darującego zastępcę powrotu przy
 doświadczeniu obdarowanego. —
6. Darowianna taka jest odwołana przez przyby-
 cie dziecka darującego, jeśli go wcieli darowi-
 anny nie miał. —
7. Jeśli darowianna obejmująca rzeczy ruchome,
 powinna być dotychczas specyfikacja kosztu-
 rowaniam. —
8. Jeśli taka darowianna obejmująca nieruchomości,
 powinna nastąpić braku kasy, i na prośbę
 tego wyciągnąć prośbę do darowiann
 będąc to stosowane, wyciągnąć.
- 1° Darowianna taka nie jest odwołana
 dla niewłaściwości. —
- 2° Nieprawda, jeśli matką nie następuje. —
- 3° Nie może być skazana przez braku
 akceptacji, jeśli nastąpiła w interesie. —
4. Moxie sobie darującego zastępcę możliwości
 wyrażenia pewnych przedmiotów
 jego darowannym, a jeśli umrze i nie wy-
 prosił, pochodzący ten prośbę przy
 obdarowywanym. —
5. Darującego może wyrażać przedwo-
 niczaliem, zapisaniem wszelkich dóbr,
 nie tylko istniejących w czasie darowann. —
6. Darowianną do dóbr teraźniejszych, jeśli daro-
 ującego zastępcę sobie możliwości wyrażenia
 jakimi przedmiotami — upadłym, które darującego
 prosić obdarowanego, jego prośbę,

ten byłby co do poprzedniemu zastawionego, bo
 też, jeżeli darowinna dóbr krakuskiej, nabiera
 cej dóbr przyjętych, bo obdarowany nie ma
 własności tego poprzedniemu, między na przy-
 jemie go by darującego umartwieć wyrażają-
 wszy, w krakuskiej, zaś darowinnych, po-
 nieważ nie wolno dać z zastrzeżeniem sobie
 dyspozycji więc by ten poprzedni, przechodził
 na sukcesorów darującego. a nie obdarowanego,
 darowinna taka może być używana
 pod warunkami nakreślonymi ad woli daru-
 jącego. —

Oddział II.

O Darowinach dóbr przyjętych.

darowinna dóbr przyjętych może być uży-
 wana tylko w interesie, poprzednim, lub
 po niej, choćby przed słabem, choćby o niej
 była używana w umiarku w interesie
 może być. tylko dóbr krakuskiej. —

Art. 943.

Darowinny dóbr przyjętych uważa na nie
 ważne, ten od ogólniej tej zasady wynika
 Art. 1082. Darowinna taka nie może nastę-
 pić na starożytności obcego, tylko na starożytności
 ich i na starożytności sprzedawanych. Obej-
 muję wszystkie dobra jakie darujący ma
 i jakie może od siebie darowinny, do
 chwili śmierci, nawet jeżeli pod warunkiem,
 że obdarowany lub jego potomstwo
 przyjmie darującego albo i innych Art. 1089.

Art. 1089.

Darowinna taka i obejmie w sobie lubo-
 wie darowinny dóbr krakuskiej, jeżeli
 nie przewidziano na obdarowanych własno-
 ści i darującemu pozostać nie może

możności

możności dysponowania takowemi dobrami,
gdzie bawili się nowemi i tak się dzieło
co wcielił się w prokuratora i jedynego
pukier kontrakt matczński. Dobroprawy i te,
nie może takowemi wyprawać pod tytu-
tem darowizny, ani przez testament, ani darowi-
zją, może tylko sobie darowiznę następcę
możności dysponowania pewnymi przedmiotami,
które jeżeli nie wyprawać, prokura-
ja obowiązuje. —

h 1093.

Gdyby nawet darowiznę kaducą następcę
nie wykaz, dozwala mu prawo w h. 1093 roku
prawać matczni sumy i dobieć
przedmiotami. Gdyby darowiznę przedmiotem
darowizny wyprawać pukier kontrakt
obowiązuje, wykazując w sobie darowiznę,
kontrakt może być skazany pukier obowią-
zuje, jako na oszczadzie praw 3^{ty} wykaz. h 18
miej. Oszadzie takie nie może mieć
miej. jeżeli obowiązuje, może się zapro-
kować prokuratora majątku darowizny.

Darowizna taka nie jest odwołalną jako
testament, ale może być wykreślona przez
Ciebie i alienację. Darowizna ta jest od-
wołalną między darowizną mortis causa,
a darowizną inter vivos, nie jest od-
wołalną tak jak darowizna mortis causa
nie ma tej wolać darowizny wykaz-
ując, do potrzeb pukier darowizny.

Obdarowany kaducy nie obejmuje
praw na życia darowizny, dla tego może
wyprawać potomnie po darowiznym kaducy
lex pro nie pukier na sukcesorów,

co inni

in innego Dzieci, bo te nie przychodzi, w cha-
raktery subiektywów, ale jako subiektywami
poprosić. Jeśli obdarowany przyjeżdża do
tego, należy napisać i nieodwołalnej wta-
sacii do obdarowanego i nie może sto-
sownie do swej woli wyrażać, byleby nie
przejęt i nie wyrażać. Jeśli darowizna
niepisaną, została oba matrymonium tejże,
a jedno z nich przez darującego umiera, po-
twarz nabiera dzieci, jako subiektywami po-
prosić a drugą, potrzebę potrzeby przy-
mi matrymonium, jeśli umiera w bezdziejności,
czyli jednego przyasta drugiemu, gdyż tu za-
chodzi potężenie re et verbis. —

Oddział III.

O darowiznach dóbr teraźniejszych i przyszłych tejże

W darowiznach tego rodzaju obdarowany
nie może nie przychodzi do przedania dóbr,
za życia darującego, w myśl Art. 1089. Co do
darowizny dóbr teraźniejszych, gdybyż na-
wet darujący umierał, z zachowaniem dla
siebie używania przychodów, sam wstą-
pił jakimkolwiek sposobem wyrażać.
Oraz nie może, co zaś do dóbr przyszłych
niechka możliwość jest mu porzucić.

Przez takie potężenie nie darowizna
w swych skutkach nie upadła, ma być do-
stany spis długów teraźniejszych, przez
zachowanie się dla obdarowanego i ten
przychodzi, nie może w chwili śmierci
darującego porzucić przy darowiznie dóbr
teraźniejszych, a przez się dóbr przyszłych
i uwolnić się od płacenia długów po daro-
wiznie naciąganych Art. ~~1088~~ 1085. —

Gdyby spisek takiego nie było dotychczas,

niepożąd.

1809.

Art. 1085.

nie pozostałoby obdarowanemu taka alterna-
tywa, ale albo by się musiał przekazać całej daro-
winy w innych aktach wykonanej w nastę-
pnych punktach:

1° że pryncypał posiadał dopiero po śmierci
darującego, a chociażby posiadanie było oddane
obdarowanemu, darownika uprawn, jeśli
nie przeszkadza w warunkach dowodności całej
umowy. —

2° że darownika taka pewna wykonana
być winna pod warunkiem jeśli darujący
obdarowanego, lub jego potomstwo nie prze-
kazuje, warunkowi temu wola ubliżyć
przekazując w Aktach umowy. —

3° że darownika to do dóbr teraźniejszych,
oile obejmuje nieruchomości, kapitały
hipotekowane i inne prawa, powinna
być przepisana.

Oddział IV

O darownikach przez Kontrakt mał-
żeński wykonanych na rzecz ma-
łżonków, pod warunkami od woli
darującego zawistenni i inni
w wykonywanych darownikach

Dopuszczalności.

Subjektem pod warunkiem, którego wykonanie
zależy od woli darującego, obdarowanemu dwa
pozostaje środki, albo darownika wykonai, albo
nie przekazać darownikowi, jeżeli darujący w Kon-
trakcie małżeńskim następuje sobie mochno
Dopuszczają jako summa albo część i inne wy-
dysponowawczy umar, przedmiot i akt i
tych do obdarowanego. O przewidywanych warunkach

i następuj

Ar. 1086.

i następnym talerzomowi Ar. 1086. który to
 byłby mu może być, nuczony fukowany w ten sposób:
 1. Moxia obdarowanego wotymi obowiązkami
 kapitału wszelkich długów sukcesyjnych, bez
 względu na wielkość darowizny. —

2. Moxia piddai talerz darowizny warunkami,
 którego umowa nie należy odwoł. darującego re.
 jeżeli przejdzie do Darującego, przez małżonkę i na ten
 wypadek R. 1. 100,000. Darowizny takiej darujący
 odwołai nie może, ale jeżeli nie wypetui nie
 warunków, może sprawić, iż ona bez skutku po-
 zostanie. — Pociągają więc darowizna taka również
 siebie nie odwołując, dla tego też i akceptacja obda-
 rowanego, nie jest nie odwołując, jeżeli widzi nie
 darującego talerz długów powbił, nie kamień Moxii
 stracił by z darowizny powbił, wolno mu też przez
 talerz darowizny. —

Ar. 1082-1083.

3. może także darujący nakładać dyspozycję pe-
 rymu przedmiotu, jeśli nimiera nie wyprzedażi-
 wany talerz, darowizna pochodzi w swych
 skutkach, jeżeli obdarowujący, lub jego potomstwo
 przezycie darującego Ar. 1082, 1083. ale ponieważ
 także darowizna co do przedmiotu i kapturzeniem
 dyspozycji darującego, jest, skutkiem darowizny mortis
 causa, a zatem jest exequuta także nadwarun-
 kiem, jeśli obdarowany i jego potomstwo darują-
 ego przezycie, jeśli zaś darujący przezycie obda-
 rowanego i jego potomstwo, darowizna tego przed-
 miotu jest upadła, — darowizna jednak innych
 przedmiotów względnie której, następuje nie na-
 stąpiło, ponieważ istota przedmiotu przeno-
 si modyfikację na obdarowanego, w razie śmierci
 i obdarowanego przed darującym nie upadła
 darowizna taka. — Do sukcesorów obdarowa-
 nego przekroczeni, do darującego nie wracać

Ar. 1082-1083. K. C.

Ar. 1082-1083. K. C. — co do dóbr pryncypa, mogą
 być nuczony w ten sposób, nie darujący może

Lebie

sobie porozumieć możności wydzysponowania pro-
winy pomyślności, lub exigit dobro pod tytułem
darowy, że można na obdarowanego włożyć
w inną propozycję obowiązku, płacenia długów,
ani że ci on z majątku swojskiej bieżącej, albo
można uchylić instytucję, strukturalną pod
warunkami, którego wykonanie, należy do woli
darującego. Co do dobro teraźniejszej, i przyszłej,
można sobie zastanowić darującą możności dyspo-
zycji, w do dobro teraźniejszej, tytułem obciąż-
niającego lub darowy. Co do dobro pod tytułem
darowy, albo może darownika nie wolno uchy-
lić do warunków, którego wykonanie jest
do woli jego samego. —

Odczyt V

Przepisy wspólne wszystkim dawa- wiskom w rozdziale tym obowiązuje.

1. Darownika takie nie są adwokacie sprawo-
wać nie wolno, darownika takie są ex-
strowie powodem sędziarstwa się mającemu,
a wina obdarowanego pomyślnie darującemu,
nie powinna spadać na niezawinnego współ-
mającego lub sędziego. —
2. Nie mogą być adwokacie sprawo-
wać aktów, jeżeli nastąpiły w interesie. —
3. Swój się nie może, skoro majątkowo
nie nastąpi. —
4. Są adwokacie sprawo-
wać przybycia sędziarstwa
darującemu, jeżeli go nie miał w chwili
darowania. —
5. Darownika taka może obejmować sobie
przyszłość. —

Ar. 944-945-946-

6. Ogólne przepisy Ar. 944-945-946- obowiązują się

przepisy

H 1086 -

pukerpiem H: 1086.

7. w H: 1082-1084-1086- Darowizny są upadłe, jeżeli-

li darujący pukerpię obdarowującego i jego potomstwo.

8. Muxellkie Darowizny w wchek matzinków muky-

mione, podlegają kumniejszeniu w czasie śmierci.

Darowiznego do części roxpoxdżahiej w tym wypadku

do darowizni pukerpi interwaz ekumicznych, skłowa-

ne bieżące prawo, które obowiązuwało w chwili:

Darowizny górk darowizna dób pukerpię i ke-

rakniejekiej tżeknie, chociaż dufiero lirowe mój

skutek nie śmierci darującego, jest jednak nie od-

wołalną i na jej ustawa dżatataky wstępuje

na prawa mabyte. —

Roxexiat IXO roxpoxdżekach mizkej matzinkamipukerpi Kontrakt matzinski lubw czasie matzinskiegoOddział IO dierowiznach pukerpi Kontrakt matzinski

H: 1091. H: C:

Stoiwunie do H: 1091 H: C: matzinslowie mogą

pukerpi Kontrakt matzinski, ekumii sobie mawia-

jeu Darowizny, lub jedno z nich drugiemu ta-

ką darowizną jako mu się podoba pod ograni-

czkami mukiej rozmiemionemi. —

O ile są bżene dób terakniejekiej nie jest mwa-

żania jako mukumion pod warunkiem puker-

pię, nie jest adwołalną i w tym czasie naraz muk-

miej. — Te darowizny podane są pukerpiowi

roxpoxdżekiego w wieloletniej muk-

izkacji. Gdyby darujący na bżekp sobie w kon-

traktie matzinskim mukowie roxpoxdżekie

jakiu przedmiotem, a umart mierzepoxdżekie

w mukumionie tego przedmiotu mukiej

bżekie do matzinskiego obdarowującego, albowiem

H 49666

A 496. H. C.

Art: 496 k. l. na mocy obowiązującej co do darowizn między małżonkami A. 1086. też do darowizn na rękę małżonków, jak i do darowizn między małżonkami, stosowany być powinien. Co do darowizn przez 3° na rękę małżonków wychodzących, wyraża się, że gdyby darczyca następnego sobie mógł dysponowania ręką, a przez to dysponując, miał obdarowywać i jego potomstwo, w ten sposób darowizna przedmiotów tego charakteru, uchwała, być będzie na miejscu. —

Zasada ta jednak nie może być zastosowana, co do darowizn między małżonkami, albowiem że jeśli dotyka do przedmiotów lub rzeczy, rzeczy i przedmiotów ręką, według Art: 1093. w ten sposób, w szczególnej mierze obdarowanego przez darczycę, nie przedmiotów na rękę i małżonstwa darowizna zaś przedmiotów do następników możliwości dysponowania ręką, jest darowizna mortis causa, i darowizna do przedmiotów, skoro więc w ten sposób w szczególnej mierze obdarowanego przez darczycę, na rękę i małżonstwa nie przedmiotów, więc to samo i co do tych ostatnich darowizn A. j. przedmiotów do następnych ręką pozostałych zastosowanie należy.

Darowizna między małżonkami czy to do przedmiotów, czy to do rzeczy, i przedmiotów, jest poddany przepisowi wychodzącemu darowizn przez 3° na rękę małżonków wychodzących, wyraża się że w ten sposób przedmiotów ręką obdarowanego przez darczycę, nie przedmiotów na rękę i małżonstwa — nie chodzi o prawo ostatnie w ten sposób, ponieważ, ponieważ jest też możliwości dysponowania ręką, które przedmiotów, ten bardziej nie ręką. —

Lance

Art: 1036

A 1093

Stawowi, że tak, jakże Kościołowi matrzeński, jak
 jakże dowodzie między siężeni, nawet na
 myślenie, w którymś z matrzeństwa przodki
 (Pierwi, wołno jest matrzeństwa między sobą,
 czyni dowodzie. —

Podział II.

O wyrażeniu między matrze- niami w czasie matrzeństwa.

Matrzeństwo nieogół, sobie czyni, zapisać
 pod czas matrzeństwa, albo jakże testament
 albo jakże dowodzie, ale ponieważ te do-
 dowodzie mogłyby być czynione w skutek
 przymusa, raczej tylko dla ożyczenia
 sobie pomocy, w nie czyni się skądobliwoci,
 prawo, aby zapewnić nieograniczonej wol-
 ności matrzeństwa, aby naprawić skutek pro-
 petycji, i z tego względu aby matrzeństwo
 nie wyrażało się przez jakże nieograniczone
 uczucia, a któreby smutnie po sobie zosta-
 wity skutki. — ustanowiło: że dowodzie między
 matrzeństwami w czasie matrzeństwa czynio-
 ne są odwołane. Odwołanie może nastąpić
 przez samą Ewę bez asystencji męża, jego pro-
 wadziciela i prawodawcy. —

Arty: 1096. — Dowodzie w czasie między matrzeń-
 stwami nieogół, być czynione jedynym i tym sa-
 mym aktom, albo w ten sposób dowodzie, mo-
 głyby być uczynione, jako warunkiem, jeżeli ma-
 giej s. j. że jeżeli nastąpiła pod warunkiem
 nie druga uczyniona będzie, a w ten sposób
 nie odwołania, jedyną z dowodzie, zachodziły

Amurici exyli druga pozostać w swej mocy,
exyli adwołaniem tego. Darowizny takie po-
trzebują akceptacji wyrażonej, darowizny takie
między małżonkami, mogą mieć charakter
dobro pryncypa, mogą więc obejmować ogół dóbr,
jakie małżonkowie pryncypa swojej mierni, pozostać.

Wprawdzie Nadex w Rozdziale IX nie prynci-
pale wyrażenie że darowizna do pryncypa
między małżonkami, może być eximonia wka-
zie małżonstwa pryncypa. Ale między eximonia,
gdzie pryncypa byłby to tylko powtórzeniem albo-
wieniem wyżej str. 947. pryncypa, że zakaz
eximonia darowizny do pryncypa, w skutek
między eximonia w str. 943. obięty - nie stosu-
je się do darowizny między małżonkami. Zakaz
ten co do pierwszego rozdziału Darowizny, nie byłby
potrzebny, gdyż darowizny te z natury swej
są odwołujące.

Darowizna pryncypa między osobami mi-
nem, między małżonkami, jeśli nie odwołat-
na, darującą własności rzeczy, musi się
natychmiast na nich obowiązującą wyznać,
czego by nie był w stanie odwołania pryncypa
eximonia, ten barziej nie dysponuje tym do-
brami darowizny, nawet by do niego ma-
teriala. - Darowizny między małżonkami
co do do pryncypa, mają charakter natury
testamentów, są to ustanowienie sukcesora
ogólnego, lub pod tytułem ogólnym, są to da-
rowizny sukcesji, ten zaś kto ma taki
zapis, musi pryncypa darującego i nawiązać
dar-ten, tak jak legat, exyli zapis, uważa-
by się za upadły, żadna więc kwestja nie
może powstać jeżeli małżonkowie jeden zapi-
sał drugiemu iatexi, lub podobną, lub inną
exyli

str. 947.

str. 943.

rozprawadzał i w czasie matzewska pod kyle-
Tęu Darnym, w wniek wpródmatizowka praxe
Młk, mizdy i kizicenis. —

Podział III.

Przebieg wspólnie elotyexie elarowizn
mizdy mizionkani praxe kontrakt
matzewska i w czasie matzewska

Darowizny talie i woga by i uchylenie, pod wa-
nuukami, ktorzy, uychonauk i edywie xatek cy ad
i weli Darowiznego, woga kizikizywie pod wa-
nuukiem kizikizywie w xystkiz otugow
spadku, albowiem praxeprisu Nr. 944-945. Do tego
rodzaju Darowizny nie stosuj się. Stoi i dalej
woga matzonskie rozprawadzał praxe kon-
trakt matzewska w wniek swoga i i laci jak
woga Darowizni sobie w czasie matzewska
jest jedna i ta sama, ale miziciz i z sto-
sowanie do oboliziciz i i lat, inaczé wadno
rozprawadzał tema matzonski, ktorzy w kiz-
je w prawotwie kiziciz matzewska, lub po-
kiziciz po sobie i kiziciz lub potowstwo kiziciz-
wzage matzewska, inaczé tema, ktorzy kiz-
praxidniego matzewska ani i kiziciz ani potow-
stwa nie ma. O tych rozprawadzeniach w ad-
cliziciznych paragrafach kiziciz mowa, i sama
lewa rozbiorek i z rozbiorem praxeprisu,
o rozprawadzeniach i kiziciz, lub w wniek
osob podkiziciznych, i kiziciznych. —

§ 1. O kiziciz i kiziciz
matzonska
w wniek 2^{go} roko-
li matzonska i mo-
kiziciz, i kiziciz i kiziciz
ma i kiziciz i kiziciz
i kiziciz matzonska
i kiziciz.

Ies kiziciz i w kiziciz i kiziciz i kiziciz, ktorzy
re i w rozprawadzeniach i kiziciz, i kiziciz i kiziciz
li matzonska i kiziciz i kiziciz, ani
kiziciz, moze dai i kiziciz matzonski
w wniek, w xystkiz swoga i kiziciz, i kiziciz
i kiziciz. — Ies kiziciz i kiziciz i kiziciz lub potow-
stwa i kiziciz.

shwo nowemego mat'ienstwa, bez wyłączenia
iż lixibę, może dać drugiemu mat'ienstwu
probowę majatku na dwyrocie, albo $\frac{1}{4}$ na uży-
wanie i $\frac{1}{4}$ na własność. Jeżeliby kapieś ten
rozrachunkom przychylił, nie będzie nic więcej,
ale kumiejszemu będzie. —

Ar: 1094. K.C.

Jeżeli mat'ienstwo danyemu nie ma dzieci, ale
wstępnych tyłko, wolno mu rozporządzać na
wzrost drugiego mat'ienstwa, całą rozrachunkom,
a nadto dać mu na używanie przychodów
legitymy wstępnych. Art: 1094. Gdyby więc mat-
ienstwo rozporządził tyłko matce, wolno mu też
zapisać drugiemu mat'ienstwu $\frac{3}{4}$ części majatku
na własność, a $\frac{1}{4}$ legitymy matki na używa-
nie temu mat'ienstwu, tak że matka mo-
głaby swoją legitymę adwentażową po śmier-
ci mat'ienstwa obdarowanego. Rozumujemy
Ar: 913. K.C. rozrachunek rozrachunkom w ogół-
ności i Ar: 1094. K.C. który jest specjalnym pra-
wem dla mat'ienków, sprzecygać się daje
nie w niektórych wypadkach mat'ienstwo może
dać drugiemu mat'ienstwu mniej niż obcego.

Ar: 913 K.C.

Jtak, jeśli mają rozporządzać jedno dziecko, obier-
mu zapisać $\frac{1}{2}$ majatku, dać tyłko $\frac{1}{4}$ na
własność a $\frac{1}{4}$ na używanie. Jeśli ma 3^{ie}
lub więcej dzieci, obiermu może zapisać $\frac{1}{4}$
na własność, dać nadto może zapisać $\frac{1}{4}$
na używanie przychodów, i w tym razie
taka może wziąć więcej niż obcego.

Dwa rozrachunki nie mogą się z sobą
łączyć, nie wolno też mat'ienstwu wcale
rozporządzać w skutek Ar: 1094. K.C. na wzrost
drugiego mat'ienstwa i w skutek Ar: 913 K.C. na
wzrost obcego w całej rozciągłości tego artykułu.

Jtak, jeśliby mat'ienstwo miało 1° dziecko, gdy-
by obiermu zapisał $\frac{1}{2}$ majatku, a mat'ienstwu

drugiemu,

Przepisem $\frac{1}{4}$ wartości $\frac{1}{4}$ części na wykupienie
 przychodów, dwie te darowizny nie mogłyby
 być ustrzygnięte - gdyż legityma Dwiecła jest $\frac{1}{2}$ ma-
 jestka, a co było w niej Dwiecła nie ustrzygnięta, to-
 był jak $\frac{1}{4}$ części na samą wartość przychodów
 wykupienia, co by było w skutek prawu przychodów.
 To, w skutek czego wypadało zbiegu 2^{go} rozpo-
 rządzeń, jednego na rękę matronki, dru-
 giego na rękę Dwiecła lub obiego, jako le-
 gitymizacja, skutkiem wypadało
 na każde do ustanowienia rozporządzeń
 ujęć, należących do Ar. 913. czyli Ar. 1094.
 K.L. Zdaniem jest prawem w ten-
 kłui Autorów, że w skutek rękę rozporząd-
 zenie rękę wzięte. Wskazał również,
 aż do rozporządzenia najwęższej t.j. aż do
 listy toż samej najwęższej mogły napisać rękę
 rozporządzenia w skutek jednego lub drugiego
 bratanków. — Jaka jest rozporządzenia mogły
 również drugiemu napisać jako matronki
 rozporządzenia będzie z ustanowienia podług tego
 co obiemu mogły napisać. Jeżeli więc rękę
 i toż mogły dysponować na rękę matronki,
 rozporządzenia będzie z ustanowienia podług
 Ar. 1094. A więc jeśli rozporządzenia nie
 jedno Dwiecła, a napisać nie mógł na rękę obie-
 go i matronki, napisać będzie, kredytowanie
 do rozporządzenia większej, w skutek Ar. 913.
 Stądże t.j. do $\frac{1}{2}$ majatku. Jeżeli zaś daro-
 wizny na 3. Dwiecła i nie może rozporządzać
 na rękę obiego lub rękę samego Dwiecła
 jak $\frac{1}{4}$ części majatku, w skutek rozporządzenia
 będzie ustanowienia stawać do Ar. 1094. t.j.
 rękę będzie mogły rozporządzać matronki
 $\frac{1}{4}$ części na wartość, a $\frac{1}{4}$ na wykupienie. —
 Jednakże po ustanowieniu rozporządzenia

agobem

Jestli iť xbiec dwor roxpoxadzeu, jedneho uwy-
monego na nrech dxiela lub obiego i obadwa
poxechodxa roxpoxadza, xmuiejnemia ulegaja
najpoxod roxpoxadzeu testamentowe, po-
tem drowiauy, stotowuie do xib dat, jdxo od
najwexesniejxiej do najdawniejxiej, jexeli je-
duaz roxpoxadzeu takie xwajduja sz wje-
dnyu testamentie, lub w kilku testamentach,
a nie sa incompatibiles, nalezy redukowu
czyuic proporcjonalnie, xawosze xzic na uwy-
skawanie uwaxajz na potocz sakriejze sa-
mej xzici na wlatnoli pwnepowaxonej. —

§2

Przeu dxi, latoru
moxe dai mat-
riuel, i drugiemu
miedziowu, kie-
dy pwnostawia
dxieli xpien-
u xkex lub po-
prowadza zego
miedziowu stwa.

Art. 1098. pwnepowaxone: ze męziy xaw lub kobie-
tu, majzta dxieli xpienowexep Toxa, a xawie-
ra drugie lub nastepne xwiazki, nie bixie
moxe dai nowemu wpróbmazkowowi,
jz byllia xzici dxiela pwnego, najmniej
biornego, a nigdy wiecej jz $\frac{1}{4}$ xzici majztku.

W tym pwnepisie wyrex dxieli wlixbie
milogiej xzicy, pwnepis wlixbie pwe-
dymnej winien byc uxywany, bo xny
pwnepowadxauy na 1°, 2° lub 3° dxieli,
nigdy wiecej nad $\frac{1}{4}$ xzici wpróbmazkowowi
nowemu dai nie moze, gdyby zaś uciat
wiecej dxieli, np 5° nie mogly dai wiecej

Art. 1098 - 913 K.L. nad $\frac{1}{4}$. — Tymia x pwnepisu Art. 1098 - i 913.
ze miedziowu stedy jz roxpoxadzi xz-
luz roxpoxadza, a chce dai i xziku co
miedziowowi, moze to uxyuic, a x do uxy-
sowani roxpoxadzeu Art. 913. K.L. pwnepisnej,
ale nigdy nie moze dai wiecej miedziowowi,
jz xzici dxiela najmniej biornego, i tak
ma ktos zadowo Art. i 5° dxieli x pwnepo-
waxonego miedziowu, jego roxpoxadza

na

na rękę obcego iść 17,5000 Rs. — darować altom
 poprzednia 40,000 Rs. pozostałe mu jeszcze
 do rozrachunku 13,5000 obciemu, mógłby
 je zapisać, ponieważ Łowic nie może dać
 więcej nad to, co dostaje się dziecku naj-
 mniejszemu, i tak 660,000 pozostać,
 Łowicą podzielić na 7 części t.j. na 6
 Dzieci i Łowic, każde zatem dostanie po
 94,284 $\frac{3}{4}$ t.j. tak każde dziecko jak i Łowic;
 gdyby zaś ojciec chciał zapisać więcej
 jednemu dziecku jak 2ma up 1ma 90,000
 2ma 48,000. Łowic nie może dać, jak to
 co dać dziecku najmniejszemu, tak
 jednemu się to może najmniej za rozumie,
 o ile dziecko w legitymie swój pokrzywdzo-
 ne nie było, bo gdyby ojciec powołał się
 legitymę dziecka najmniejszemu, o dziecko
 nawet poprzednio, nie idzie zatem, a by
 powołując Łowic nie mógł mieć więcej;
 zapisać nad to, co dziecko poprzednio
 awersem Łowic może tyle zapisać, i te le-
 gityma dziecka wynosiła, i te by było
 mało dostępi, gdyby go ojciec w legity-
 mie nie pokrzywdził. Jeżeli więc
 dają w powołanie lub następne zwi-
 ątki, na tydzień domków, lub następnych
 dających, w ten sposób z jednego oj-
 ca lub z jednej matki, za jedno dziecko
 do wypracowania części wspólnej
 dziecka, jak w darze otrzymać może,

Łowic

liczone będą. — Jest pytanie, jeśli matrony
 wchodzący w powołanie kuracji matronskie,
 już zapisał się w księgach najmniejszej
 tego matronów; czy następnie zawierają
 kwartały, może jebrane do zapisu nowemu
 matronowi w 3^{im} lub 4^{ym} księgach. Innej
 kwestji te rozstrzyga Toulie i Boileau i na-
 czej Durantou. — Durantou jest zdania,
 że wolno i jeszcze na tych matronów
 następnych ksiągów zapisy czynić, by-
 teby, w przyszłości ranem mogły dyspozycje roz-
 porządzeń Art. 913° urzędowej nie prze-
 chodziły. Matronowie mogą sobie obdo-
 rować, nie tylko pewen zapisy wprost pe-
 wnej summy, lub pewnej oznaczonej wie-
 czy, ale też i niekiedy pewen pewny pome-
 nie matrona do wspólności — i tak, jeżeli
 mający matrony 200,000 i 5° dzieci-
 przypuszcza 2° do wspólności, który nie-
 ma jak tylko 10,000. Daje mu większe ko-
 nacji, jak prawo mu dać dwu, i
 w takim razie skutki tej wspólności, co
 do majątku wspólnego, powinni być
 cenione podług Art. 1098. stosownemu akto-
 najmniejszemu. Zmniejszenie rozporząd-
 zają, stosownie do Art. 1098. miał inny za-
 dać nie może jak dzieci i pierwszego mat-
 ronska, lecz Art. 1098. tylko dla ich korzyści
 jest postanowiony, gdyby więc w przyszłości
 dzieci i pierwszokształt i ich protomstwo
 było z tego powodu, co pierwotnie daw-
 jącym matronom, miał być nie miał pra-
 wa najmniejszemu dawać inny rząd

w skutek

Art. 913.

Art. 1098

№ 1098 K.C.

№ 1094 K.C.

wskutek №: 1098, tytuł księstwa z 2^{go} met-
 iusztwa poherstawałby uowuosi ximniejpe-
 iuā samwizny stółowuie do puxepisa №: 1094.
 Puxepis sumerē księci z 1^{go} tytuł puxepis dany-
 cyu, kapis matkowuowi uowuizny uie po-
 uizyka z 1^{go} i 2^{go} puxepis o ximniejpe-
 lub uowuizny księci dōbr stōlōz o ximniejpe-
 uie ~~z 1^{go} i 2^{go}~~ $\frac{1}{4}$ i $\frac{1}{8}$ dōbr, gōbyby jednacy kapis
 w kow sprodb matkowu, kē matkowu kapis uie
 z 2^{go} matkowu uowuizny takz księci
 majatku, jaha uow kowu księsko puxep-
 iusztwa kō sumerēz jednego, dwyga, lub
 wijsz, księci matkowu puxepis z 1^{go} gō-
 byby jednacy uowuizny księci z 1^{go} tytuł puxepis
 danycyu puxepisat, jaha uow w tenzas
 księci majatku uowuizny uowuizny sprodb,
 $\frac{1}{4}$ księci dōbr uowuizny uowuizny uowuizny
 w ten, kē uowu danycyu uowuizny byla z
 puxepisem puxepis, a puxepis puxepis w ten-
 kē uowu gōbyby jednacy księsko istwōto-
 uie wijsz uow $\frac{1}{4}$ księci matkowu kapis uowu
 uowuizny. Gōbyby jednacy danycyu
 kapisat matkowu iaty majatku albo puxepis
 uowu o ximniejpe-
 uie lub sumerē, kō-
 uieby puxepisat uowuizny puxepisat, jaha uow
 uowuizny danycyu księci puxepisat uowu
 uowu i sprodb uowuizny uowuizny, ka-
 pis lub danycyu ximniejpe-
 uie, chyb uow uowu uowuizny z
 uowu stōl: 1094. K.C.

№ 1094 K.C.

§ 3.

Owo ximniejpe-
 uie uowuizny i uow
 uowuizny puxepisat
 uowuizny uowuizny
 uowuizny

uowuizny byto w №: 1094, 1098 K.C. o ximniejpe-
 uie uowuizny uowuizny uowuizny
 puxepisat byto puxepisat uowuizny puxepisat, jaha uow
 ximniejpe-
 uie uowuizny puxepisat uowuizny puxepisat

puxepisat

A. 1099-1100.

i darowiżnom okrytych w tym celu A. 1099-1100-
przeprisyje: matronkowie nie będą mogli obła-
żeni, uboczenie, nad to i inni powyższemu przeprisy-
jani dowolowo. — Kiedy darowiżna ukryta, albo oso-
bom przedstawionym ukrycioną będzie nie ważna. Za-
wsze przedstawione przez osobę okryci wspólnie
zostało obdarzonego po którymby obdarowany, w
chwili darowiżny, był domniemanym sakraporem,
chciałby go potem nie przeprisy. Domniemanie to
nawet nie dopuszcza dowodu przeciwnego, nie wol-
no dowodzić że darowiżny, nie dla korzyści matron-
ka, lecz istotnie w myśli legatarjusza ka-

A. 1352. K. 6.

piet ukrywał. Darowiżna taka lub zapis w myśli
A. 1352. K. 6. będą nie ważna. Kiedy tylko uboczny
jaski matronki, matronkowi udzielał, jest zabro-
wiony. Gdyby matronkowie zawierając między
sobą kontrakt kapna i pniekary w 3 myślności
pniekary A. 1595 K. 6. do dowolnych udzielił sobie korzy-
ści uboczne, matronki tym sposobem obdarowany

A. 1595 K. 6.

do nabawienia się z tym korzyści i ich powrotu byłby
zniewolony — o tyle o ile korzyści te same lub zmi-
niejsi darami niektóre pniekary rekrutacja. wy-
rażenie się A. 1099. że kiedy darowiżna ukryta,
albo osobom przedstawionym ukrycioną będzie
nie ważna, dato powód do umiarkowania że oso-
bom tym, które przez nas przedstawione osoba,
nie wolno nie darować i że kiedyby ten naj-
mniejsza darowiżna, nawet w granicach rekrutacji
zakreślonej między matronkami ustanowionej
ukrycioną jest nie ważna. Takie jednak tłumac-
zenie A. 1099. jest błędne. Jeżeli pniek taki
darowiżny osobom przedstawionym ukrycioną, nie
więcej darowiżny nie pniekający już to, co mógł
obdarzyć darowiżni matronkami, nie ma żadnej
zasady do umiarkowania takiego A. 1099. to pniek-
padła przedstawienia osoby, jakie jest domniemanie?
nie inne było, że zapis pod okrytym imieniem
matronki ukryciony został. Kiedy zaś taki zapis
nie przeprisy rekrutacji, byłby ważna mat-
ronkowi ukryciony, ten samemu nieustraci swój
mocy

mały, tedy jest na obci imie męzyski. Dwiec
wypisze obajga matzoukowi na podkowione osoby
mowiane nie są. —

Tytul III

O Kontrakcie Matzieskim

Artykuł I.

Rozporządzenie ogólne.

Przez Kontrakt matzieski, rozumie się umowę 2^{ty}
osób, które są tegoż wieku i stanu matzieskiego, dla usta-
wienia swych stosunków majątkowych nawzajem. Kontrakt,
ten nie zawiera się z tego, co dotyczy osoby mat-
zieskiej, wstępującego między nią i dziećmi. Prawo sa-
mo uważa to wszystko co się tegoż, przedmiotem,
(dotyczy) — nawet prawnie nie dopuszczając, jakiegokolwiek
tegoż, w tym względzie ułtadu, któryby ustanowił
ubliżać. Kontrakt matzieski — ma na celu i sta-
wić umowy, dotyczące interesów cyklo przedmiotów
ustanowienie pod jakim względem co do stosunków
majątkowych pomiędzy się matzieskimi, cyklo
majątkowymi i cyklo — co do dóbr, jakiejś materii,
jakie skutki, co która pryncypali — matzieski —
nie sążniami matzieskich, którzyś jakie nie
swego respective majątku jedno z matzieskim
(drugiemu napewnia), stowem Kontrakt matzieski
stosuje się tylko do majątków pryncypali matzieskich,
matziesko — kas same — ma na celu tylko osoby, co
szeregowej — pryncypali i cyklo — matzieski. Matzieski
stow jest — tegoż główny, Kontrakt matzieski akces-
soryjny: może istnieć matziesko bez Kontrakta,
ale nie może istnieć Kontrakt matzieski bez mat-
zieska p. accessorium sequitur suum principale. p.
Rozporządzenie ogólne w kodeksie H. P. co do umów
majątkowych matzieskich obejmują 3. przedmiotów.
1. Jedną tylko, są warunkami, względem których stow,
(co — matzieski — w tym — matzieski, cyklo — matzieski)
2. Im — matzieski, jakie umowy są, szeregowej, jakie za-
browanie w interesach. —
3. Im — wreszcie dotyczy się formy Kontrakta matzieski-
skiego i czasu w którym w tym — może być na-
mawiać. —

Artykuł I.

Oddział IO zobowiązaniu stron do zawierania
kontraktu matzieskiego.

Aby umowy matzieskie były ważne, nie byłyby ważne
aby strony zawierające kontrakt były w ogólnie zdolnymi
do zobowiązania się, ale żeby były zdolne umownie mi-
ędzy sobą zawierać matzieskie, albo w ten sposób zdolności
nie ma matzieska. - Natomiast umowy mat-
zieskie za nie były jako samo matziesko umownie
były umownie. Tak wszystkie umowy obięte w inter-
~~nie~~ cyzje, jak i darowizny między innymi przez tegoż,
jednej lub 2^g nie stron matziesko zawierających
są umownie jakby zdolności pod warunkiem że
matziesko nastąpi i ważne nastąpi, bo umowa-
niom matziesko, umowa się jakby nie istniała. Je-
żeli matziesko umowa umownie została, nie ma
współności, w żadnym przypadku, darowizny, narodziła mat-
ziesko odbić to co powyższe, jakiegoś, sto-
sunki między matzieskami były postanowione. -

Jeżeli się powołali na wet pod współnością, to nie na
prawie ale na współności de facto musi być umownie,
co strony jakie mogą nastąpić w niej tylko jednego
lub 2^g nie w podobieństwie nie powołają obaj matzies-
kowie t.j. współność, ale każdy respective własni-
ciel umownego majątku. Tymczasem od zasady tej
że umowa matzieska powinna być jako umowa
właściwość umów podobnych są w sprawie wyjątki:
Art. 264. K. K. P. stanowi: że jeżeli obaj matzieskowie
byli w dobrej wierze umownie matzieska za um-
ownie nie mogli prawnie dokonywać dla każdego z mat-
ziesków prawnie lub z umowy jak w wyjątkach,
które tak są umownie jakby matziesko do chwili
umowa umownie prawnie istniała. Prawa zaś
i dokonywać nadają, a umowa umownie matzieska
umownie umownie dokonywać mając, tak prawnie jak
i umownie umownie podlegają Art. 264. K. K. P. jeżeli jeden
z matziesków był w dobrej wierze a drugi w dobrej,
matzieski tej wiary stron wszelkie dokonywać
umownie jak w wyjątkach matzieski zaś dobrej wiary,
umownie tylko do dokonywać jak w wyjątkach ale ma-
umownie i dokonywać umownie umownie, jednakże

Korczyn,

Wierzyli te nie mogą nigdy przenieść potrzeb majątku
matrimonialnej wiary. —

Art. 211. K.K.S.

Art. 211. K.K.S. P. sławowi: że małteściu wolni do ka-
warera matrimonialnego, który jest także, kawaleri umowy
przez siebie, i w niej przymiemy wszelkie obowiązki kawiera
a nawet innych "dawnin", tak, jak gdyby małteściu
był, lecz umowa powinna być kawarka w asystencji osób,
których nie wolno nie matrimonialnego jest potrzebne.

Jednego wieleściu s.j. w którym wieściu, moxia
umowa kawiera, do kawaria matrimonialnego, a ka-
tem do kawaria i intercyzy, jak wyżej rozbiwalimy.
(Art. 6. 7. 8 pr. z 1836-18-16-14-12) Z tego przymiemy
wymagają następujące warunki:

- 1° Że merytoryczna nie mając lat 14. merytoryczny, ko-
bieta lat 12., nigdy w żadne intercyzy kawiera nie
mogą, a nawet i wtemczas intercyzy kawiera nie by-
dzie, gdyby matrimonialnego próżniej matrimonialnego w wieściu
przymiemy do kawiera, do matrimonialnego przymiemy
jak byi wolni do kawiera matrimonialnego wtemczas
pisańia intercyzy, chaciarky wieleściu kawiera
parcy intercyzie asystowali bycie lub matka, ofiata
sprawiają, intercyza taka kawiera nie będzie. —
- 2° Chaciarky wieleściu byt wolni do kawiera kawiera,
przymiemy intercyzy będzie nie kawiera, jeżeli jest
sprawiają bez asystencji tych, którzy nie wolno
nie matrimonialnego byt potrzebne. —
3. Małteściu uprawniający i asystowany przymiemy
nie, moxia wszelkie umowy w intercyzie kawiera
nie wtemczas Art. 1309 K.C. nie moxia żadni przymiemy
umowa się do dawnego stanu kawiera przymiemy
umowa w intercyzie, moxia więc w intercyzie
matrimonialnego kawiera przymiemy kawiera, kawiera,
kawiera i kawiera, kawiera i kawiera matrimonialnego,
maty, a nawet żadnego nie mają majątku. —
4. Małteściu byt nie samowolny, który kawiera
wolny, potrzebny przymiemy intercyzie Art. 211. nie
kawiera i kawiera kawiera kawiera kawiera kawiera
kawiera i kawiera kawiera, nie jest do kawiera
kawiera kawiera kawiera, kawiera kawiera kawiera

wychydem

wyższemu składowi majątkowemu. —

Asystencya Karatowa jeśli tym nie jest Ojciec lub Matka, w razie śmierci Ojca Opietliowa, nie jest dostateczną, gdyż zezwolenie na małżeństwo wedle Art. 18. prawa o małżeństwie może tylko wnieść, Ojciec, Matka lub Opietliow. Jeżeli oboje zezwolenie nie złoży, nie potrzebuje więc zezwolenie Rady Familijnej, zezwolenie Opietliowskiej dostateczne. —

Oddział II.

O umowach drogowych i zabronionych w interesach

Przeznaczone do spełnienia rzeczy swoich familii, które się mają, potężać. Kontrakt małżeński z wszelką jest uważany względnością, jeżeli jedna, a drugiej obojgu, bądź pozbawiona umowa — w Kontrakcie małżeńskim takie mogą być małżeńskie kastrokowanie, takie umowy zawierają także w innego rodzaju Kontrakcie nie są dopuszczalne. Stąd:

1° Małżonkowie mogą się podnieć w potęgę ogólną wszystkich dóbr leżących w spółkach, a mianowicie do Art. 226. K.K.C. jeśli się strony powołały w potęgę, nie więcej nie wymieniają, i w potęgę tej nie ograniczyły, ma się rozumieć, że temu samemu jest wspólność dóbr leżących w spółkach i leżących w spółkach, gdyż tymczasem Art. 1837 K.C. umowę przerwano: że w spółkach można obciążać wszelkie rodzaje rzeczy, ale do tych, któreby miały przerwano w potęgę w tym samym sukcesji, dawać lub kupić testamentowego, nie mogą być do takiej wspólności, jak na używanie przynależności, także kastrokowanie zmiernego (co tego, jeżeli własności tych dóbr weszła jest zakazanie, imięwłaściciel mąż i żona).

2° Art. 1859. uważa także także w spółkach zmiernych, publicznie kastrokowanie, któreby uważało to jednego z wspólności odstąpić, przerwano jeżeli

jeżeli między małżonkami kontrahentami jest
współność i w wypadku śmierci jednego z nich
którem z nich przekaże, przysięgę i wspólności albo
się jej nie przejmie, a w ten sposób ona jest uważana, jako
gdyby podzieliła się z mężem co do nieruchomości ma-
jątkowych i w tym celu, co przysięga mającej swój udział
wolny od obciążenia od bratniej, gdyż obciążenie w ogólnie-
ści w tym wypadku nie ma obowiązku prono-
sici. —

3: Mąż może do śmierci A. 1082 K.L. w kon-
trakcie małżeńskim darować całe swoje majątko-
we lub jednego z nich, dobra przysięg, które nie sto-
sowane do A. 943. K.L. w kontrybucji przez darowi-
nę, między przysięgami nie wolno. —

4: Darowiźnie w kontraktach małżeńskich mogą być
wskazane pod warunkiem, którego wykonanie zależ-
ny od woli darczyńcy, lub pod obciążeniem kapita-
lem innych obciążeni, a jeżeli te, które w chwili
darowizny istniały, przysięgi darowizny takie
w innych wypadkach są uważane za nieważne.

5: Także przez skreślenie w kontrakcie mał-
żeńskim, prawo prowadzenia nieruchomości, w ogólnie-
nem kontrybucji A. 20. K.L. do wykazania
ma darowizny, którego w innych wypadkach
niektórzy skreślają nie mogą. —

A. 20 K.L.

A. 232. 233 K.L. 6. Stosownie do A. 232-233 K.L. małżonkowie po-
czątkiem przysięgi małżeńskich się po umiarkowaniu
prawniczym sukcesyjnym, co do ilości kontrahen-
tów do tego, jeżeli sukcesyjnym kontrahentów małżo-
niczym — ogólnie jest na podstawie prawa, nie
sukcesji przysięgi nieobciążonej, a jeżeli się nie
uważa, że każda umowa temu przeciwna
jest nie ważna, przysięgi A. 231. K.L. powinna
w interesie małżonków sukcesyjnym, podobnie umowa
daj kupca i innych, a w ten sposób tylko A. 232.
233. K.L. obowiązują, kiedy w interesie przysię-
gami nie obowiązują małż. —

A. 231. K.L.

§ 11.

O numerach zawa-
żonych w interesy-
kach.

Jakimi Holwisk, będy wziętych dami jest obłożon a
mistrzostwo, a w dziele czynow, które egzaltacji
na przychodzą matnieuska, nie można jedynak
było skreślić, bez wzięcia handego rockaja
umowy - dla tego też są do rozkryciaż umów,
tak i do tego najdziej zastawowanie s. b. KSP.
które faktycznie są w całości prywatne ubli-
żeni prawom, które do pierwszemu publicznego
i dobrych obywateli niecierpią. Dla tego też
Kurdow umowa, w którejby ugił lub żuwa,
abracia, które specjalnie są w interesach
przebiegających w obywateli np. żeby nie
zdeklarował się nie będzie prowadził kontraband
pod, będzie nie waku, a nawet Rejant przy-
jęcia takiego Akcie odwołanie swoje. Niemo-
żna obliżać w kontraktach matnieuska wta-
dki rożnicieści, a prawić się mażeknie
cytów umów, nie można się ustąpić o to,
nie w sprawowaniu wtażkiej, Matli s. j. Kory
zdanie przeważa. Nie można także w inter-
wencie ubliżać wtażki Moskowskiej, ustanowia-
waniem, nie może wreszcie gdyby zdania jej
i wola w Moskowskiej pogodzie się nie dala, wta-
no jej będzie od usza oddalić się, wyprawa-
dnie się oddzielić. Nie można umawiać
się nie żuwa, nie żuwa Moskwa rożnicieści może
bez jego upoważnienia. -

Wskellige sprawianiem Moskwa ogólnie żuwa,
zkażki to były ustanowione w kontraktach mat-
nieuska, będzie nie waku, i moć tylko będzie
umiało, w do karku, która jej nie żuwa. - Zapra-
żony dety angoli umów, które waku umowy
w interesach, które obowiązują matnieuska,
do prożostwian w rożnicieści, nawet prożo-
racy w do żuwa.

Nie mogą się matnieuska poddać w interes-

rych

ny te mogą być wykazane w formie sta. kontraktów
matrimonialnych pisanych. —

W 1397. K. C.

Pactum Nr. 1347. K. C. zawiera i przewiduje być pisa-
no na tym samym początku, na którym pisano
ich ukończono. Obawia się brzydoty i kłopotu, więc po-
nie, w nas ostronności te sta. Rejestrów, który się
niepotrzebujemy, bo naszym tytuł to są uwarunki,
które zostały w stare uwarunkach zawarte, i które
są w stare służyć wykazanie. Stosunki mają-
tkowe po służyć mogą być wykazane w nie-
których przypadkach, bo niektórzy mogą dowiedzieć,
pradawni, mogą być przez dawcy wykazane.
Jest może dawcy jednego z matrymonialnych wy-
tych ad dowodzenia lub sekrecyj. —

Rozdział II

O różnych rodzajach uwarunków, jakie

matrimonialne w uwarunkach

ustanowi mogą.

Prawo w tedy uważa za stosunki między mat-
rimonialnymi, gdy nie ma żadnych uwarunków, i ma-
jącej uwarunków je prawo francuskie, i ma-
jące. Pactum prawa francuskiego jest wspól-
ności, która zawiera:

- 1° Wszystkie uwarunkowania przed i po służyć należyte,
niezależnie przez sekrecyj lub dowodzenia. —
- 2° Wszystkie przypadki z majątkowością mat-
rimonialną. —
- 3° Wszystkie uwarunkowania, jak po służyć należyte,
wykazane należyte przez sekrecyj lub dowodzenia.

Pactum uwarunków prawa i innych matrimonialnych, przed
wykazaniem, mogą być wykazane przez dowodów
na majątku i innych. Prawo także nie uwarun-
ka każdego rodzaju umowy, francuskie ich
obowiązkowe, wykazanie wynika z umowy, jakie
matrimonialne wykaz mogą — także zaś ma:

małej zastawionej nie jest za życia, kiedy
przy własności swych dóbr powstaje. —

Za życia obywateli majątków, majątek państwa
jest niezawinny za własność państwa, to państwo
nie może być. Gdy w sposób ten zastawione wady
nie wolno majątkowi bez niezwolenia
państwa, potrzebny jest ich własności i kapita-
łów hipotekowanych alienować.

Zastawienie w do wprost państwa na każde
majątków, winno być do Hipoteki państwa.
nie wolno 3^{ty} kapitału — a gdy jest kapita-
łat kapitału w państwie państwa. —

Za życia majątków wprost państwa nie należy
być do własności, tylko należy prawo do państwa.

Oddział II

O zastawieniu państwa i państwa państwa.

Maż państwa państwa państwa, gdy ma
chce powstaje przy państwie swego państwa,
musi to wyrazić państwo w interesie.

Gdy państwo państwa w państwie państwa
państwa, państwa państwa, państwa państwa je
w państwie do państwa państwa. Gdy
maż państwa państwa, państwa państwa - państwa
państwa, państwa państwa. —

Państwa państwa państwa, państwa państwa
państwa 1/3 państwa państwa państwa
państwa państwa państwa państwa państwa
państwa. Jeśli państwa państwa państwa
państwa państwa państwa państwa, państwa
państwa państwa państwa państwa, państwa
państwa państwa państwa państwa. —

Gdy państwa państwa państwa państwa

się z narządu, wtedy i istnienie jego jest ob-
skutkiem. — Gdyż nasz narząd majątkowy
żony, ponieważ jej sprzeciwiania się, ustalo-
niego na piśmie, powzięcia oddać wszystkie
przychody jako porządek tej wiarę, może je-
dnako zachowywać te dochody, które przynosi-
łyby, na ich użytek maternalski. —

Odczyt III.

O zastrzeżeniu niealienowania nieruchomości i kapitałów hipotekowanych żony.

Nieruchomości alienowania zbliża się do narządu
posagowego francuskiego. względem majątków
żony oddzielne są reguły. Rząd taki ustanowił
prawo powszechnemu, przeto przewidzieć było
wyrażnie ustawą. — Według prawa Hipot-
eckiego z r. 1818, jeżeli małżonkowie nie umó-
wili się inaczej, majątek należał pod władzę
posagowego francuskiego. —

Przewo z r. 1825 o narządzie posagowym
nie wspomina, przewiduje tylko wypadek
gdy małżonkowie umówili się że dobra żony
za zezwoleniem męża, nie mogą być używane,
tychże kapitały hipotekowane poduoporne.

Art. 225 K.K.P.

Według ~~Art.~~ Art. 225 K.K.P. zastrzeżenia takie
o tym było mając swój skutek, przewidzieć
także o ile się staty jawieni w hypo-
tece tych nieruchomości.

Skasowanie do Art. 115 Prawa Hipot. z r. 1818.
Dobra powane nieruchomości alienowania
interwizji nie ma specjalnie wymagania.

Przez porównanie się tym zastrzeżeniom
nie padają się małżonkowie przepisać
zawodu Rządu posagowego, —

Według

Podług Art. 1531. K.C. nieruchomości na posag
oskarżenie, stać się może mocną, ma-
jąc jest skutkiem szacunku. —

Przy usterkach świadczeń, skutku talie-
go oskarżenia nie ma, gdy wyrażenie mat-
rimonium nie umówi się.

Zastępcze nie alienacji nieruchomości
porządku nie wchodzi w zakres Art. 1531,
przez co wolno jest małżonkowi, umówić
się pryncypalnie. —

Przykład Interdyktu.

Stawili się:

1° N.N.

2° N.N. prosiłaby urzeka w sprawie pod N.^o

N. kamieszkała —

oboję z osób i moxerem do dokształania Re-
jentowi nuaai. x prawnu kawonci się mają-
cych kurżków, kawarbi. interdykt, walk-
pryja cję snowy. —

1. Przyšli małżonkowie i ci. licy ogół-
ności dobrego majątku, do tej uprzed-
ści jednake nie mately majątek, przy dano-
wiku, lub spadek, na jednego w przychodach
małżonków przyrabi mogą. —

2° Terakniejczy majątek pana N. składa się z
dłob N. w prawie N. podobny z inuenta-
wkiem i nieruchomościami w tychże dobru znaj-
dującym się odo xieluq spczyfitycz, o kic tcy,
tu do tcy xajczy, się —

3° Kcy qcl, przychlej małżonki składa się z na-
chamoci, ktorych spis no skanowaniem do sci-
miejxego Aktu dotyca się, tcdkie z kapitałow
w dobru, hipotekowanych. Kapitały te nie

były

będą mogły być podnoszone, nawet na ne-
woszenie miasta, który przy nakładzie
matematyka, kapitał będzie obciążony
wskazowe Rs. 18000. —

4. Takie miejsce leżące między miastem i
po stronie wyjątku na drodze i matkon-
ków respective własności. —

5. Przyjęty majątek kapitałowy przyjął Łowic
Lubutka Daruwa Rs. 50000 na wyprawkę
własnościowej swej siostry, która za majątek
dzieci i 1° matematyka, kapitałowy na przy-
prawkę swej siostry mężowi, tak jak i
jedną dachówkę i jej dzieci później się
do stacji. —

6. Jankowski cały majątek Łowic, który pod
administracją miasta, która kasztanowa,
nie jej wolno będzie na rzecz dachówki dzie-
cka i 1° matematyka wyprawkę sum-
my Rs. 10000, a majątek na utratę na tym
majątku i wyjątkowanie, kaduń do Łowic
nie będzie woli pretenzji. —

7. Majątki summy Rs. 16000 na rachunek
Łowic od siebie należąc, nabędzie na do-
brej swojej posiadłości w N.N. i uprzedzić
aby Łowic bez jego występowania summy Rs. 10
Kadzi Apokaliptycznej własności. —

W końcu Rejent strony ostrożnej, że tak
też przychodzący o tyle w innym miejscu,
o ile o nim wzmianka w istocie mat-
ematyki i wyjątku na stronie. —

Koniec

skrócono dnia 21 czerwca 1875 roku

ne-
min
my

my,
zon-

nie
deh

ijge

my.

ie

is

nod

rea,

xië-

sum-

tym

my

xi

udo.

aruta

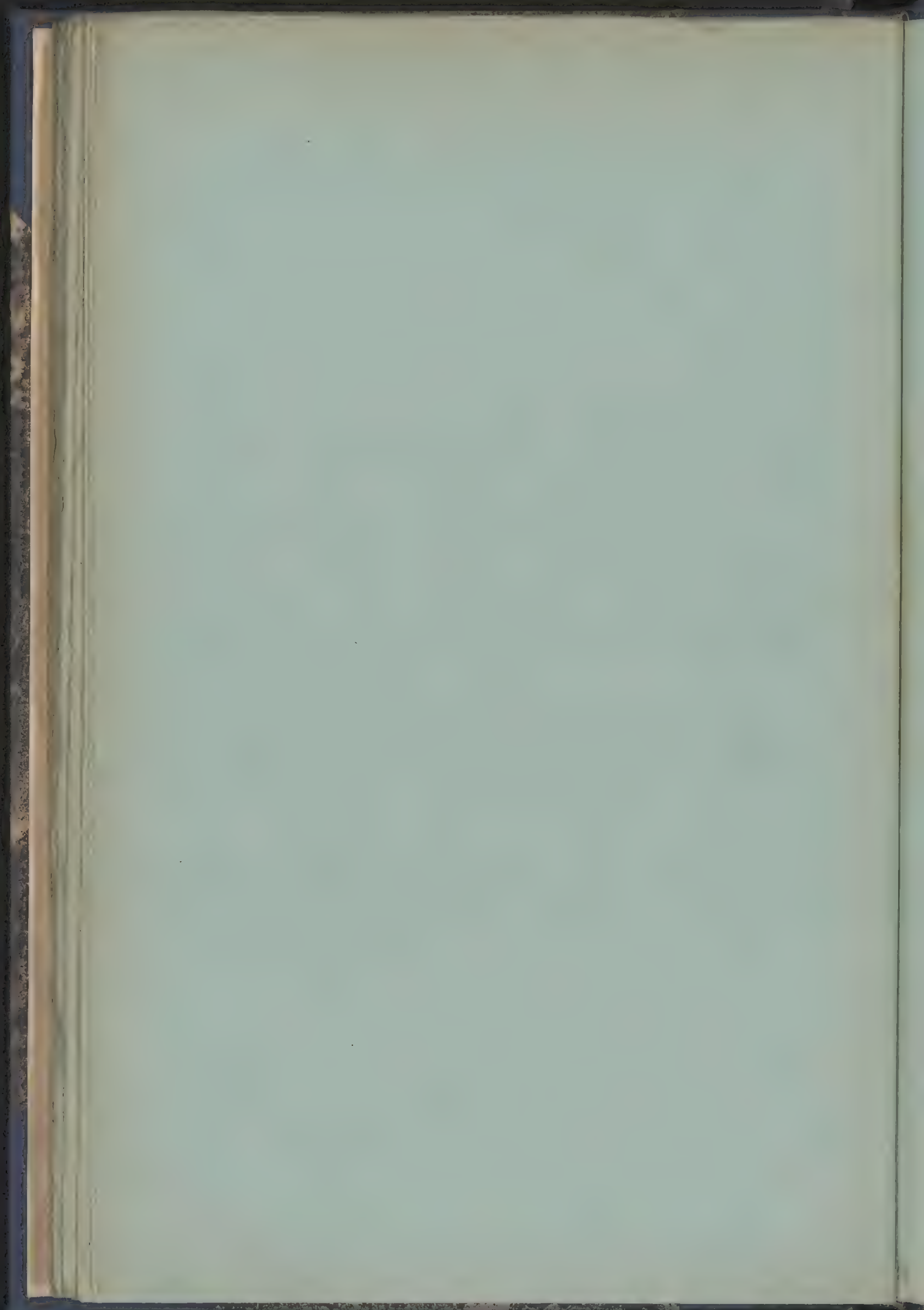
to

lat

xië,

mat

roluy

Spis przedmiotów
w niniejszym Notarnicze zawartych

Wstęp. Str. 1.

Rozdział I.

O przyimowaniu Aktów dobrej woli i
nadawaniu cechy urzędowości w Rzymian 5.

Rozdział II.

O przyimowaniu Aktów dobrej woli
podług dawnego prawa polskiego — 10.

Odczyt I.

O rozmaitych Magistratach

1. Sądy ziemskie 11.
2. Sądy grodzkie 11.
3. Trybunały cyklicz sądy krajowe 14.
4. Metryki 14.
5. w województwie poznańskim i kaliskim 15.
6. O Notaryuszach Apostolskich i Cesar-
sko-Przemiejskich 16.
7. O Notaryuszach w prowincjach
Przemiejskich polskich 17.

Odczyt II.

Przepisy względem przyimo-
wania Aktów dobrej woli do
Księg 18.

Odczyt III.

O zdolności do czynienia Osób
Kontraktujących 26.

Odczyt IV.

O niektórych ważniejszych Aktach

Dobrej woli:

- § 1. o Testamentach 30.
- § II. o Kontraktach kupna i sprzedaży
cyklicz o rezygnacjach 34.

- §. III. O stwierdzeniu wyliczenia — str. 38.
 §. IV. O zastawach — " — " — " 40.
 §. V. O Jukemach — " — " — " 41.

Składowa III.

O przyznaniu Alkowi dobrej
 woli podług prawa rzymskiego — " 42.

Oddział I.

O Alkach zawierających przed Sądem
 wolaściwym, którego jurisdikcyi
 będą były podległe. — " — " 42.

Oddział II.

O Alkach które powinny być za-
 wierzone przed najwyższym Są-
 dem kassacyjnym stron — " 43.

Oddział III.

Alka zawierająca przed Sądem
 Głównym powiatowym — " 43.

Oddział IV

O Alkach zawierających przed Kto-
 rymkolwiek Sądem bez wniky — " 44.

Oddział V.

O Alkach które mogą być zawie-
 rzone przed Komisarzem Sprawie-
 niowat lub bez przed Sądem
 bez wniky. — " — " 45.

Oddział VI

Alka które przysięga Sami Komis-
 sarze Sprawiedliwości. — " 45.

Oddział VII.

O sposobie przyznawania Alkowi
 świadectwa i innych wypisów. — " 46.

Rozdz.

Rozdział IV

O przypisaniu Aktów dobrej
woli podług ustawy Komisji

Przedowej. — " — str. 48.

Rozdział V

O przypisaniu Aktów dobrej
woli przed zaprowadzeniem po-
układu teraz istniejącego. — " 50.

Część I.

O urządzeniach Organicznych
Notaryata - O formalnościach
wszystkim Aktom wspólnym i
innym obowiązującym Notariuszów.

Rozdział I.

O urządzeniach Notaryusza. —

str. 53.

Oddział I.

O obowiązkach i czynnościach
urzędniczych i do urzędów Notary-
szów przynależnych. — " — "

Oddział II.

O Aktach które Notariusze Urzęd-
owni zawierane być powinny. — " — 54.

Oddział III.

O niektórych Aktach dobrej woli
które inni Urzędnicy nie Re-
jentni przypisują. — " — " 54.

Oddział IV.

O obrybie urzędowania Notaryusza,
o rezydencji, o uiszczeniu pła-
wania Urzędowi Notaryusza, o up-
jechu z nimem służącym. — " 60.

Oddział V.

Oddział I.

O nominacji i warunkach do
sprawowania wozu notaryjskiego — str. 63.

Rozdział II.

O wykształceniu i formalnościach
weryfikacji aktów wstępnych — " 66.

Oddział I.

O osobach aktów wierzbowych przy-
myjących i asystujących. — " 66.

O przyznaniu aktów notaryjskich akt
przyimującego — " 69.

O przyznaniu aktów świadków dla akt
wstępnych. — " 71.

Oddział II.

O formach przy sporządzaniu
aktów zachowania się mających — " 77.

Rozdział III.

O obowiązku notaryjskiego przy
przyimowaniu aktów. — " 84.

Oddział I.

O obowiązku notaryjskiego przyjąć
akt od każdego i w każdym czasie. — " 85.

Oddział II.

O obowiązku notaryjskiego
przyimowania się o tożsamość osoby
i jej indywiduum do aktu — " 88.

O obowiązku notaryjskiego
ustanowienia w swoich kancela-
riach listy bezwzględnej — " 95.

Oddział III.

O obowiązku przychodu samej usta-
wy na notaryjską wstępną, ostrze-
żania stron o przepisach prawa — " 95.

Oddział IV

Obowiązkaach notariusza
w mych interesach i sob kandydujacych stro: 96.

Oddział V

Obowiązkaach notariusza
w do redakcyi Aktow pod wyly-
dem formy i stylu ————— " 97.

Oddział VI

O Reporterjach ————— " 97.

Oddział VII.

Obowiązkaach notariusza w
do Opłat Sklepa i innych ————— " 99.

Oddział VIII

Obowiązkaach zachowania
tajemnicy Aktu. ————— " 100.

Rozdział IX.

Ooryginatach Aktow notaryal.
nych o ich zachowaniu, o wy-
pisach wydawanych z Aktow
notaryalnych i o Aktach Skladu.

Oddział I.

Ooryginatach ich zachowaniu
i komunikacyi Ooryginatow — " 103.

O Aktach ktorych Ooryginaty stro-
nom wydawac mowia — " 105.

O obowiązkaach komunikowa-
nia Ooryginatow ————— " 106.

O wlasnosciach Ooryginatow
o ich adyrtowaniu po swierci,
lub ustaniu winny sposob
utrzymywania notaryusza — " 107.

Oddział II

Czwarty II.

O wydawaniu i Aktów notaryalnych
wypisów i Aktów

Składu i wydawania z nich

Kopii ————— str. 108.

O wypisach pierwotnych
które są także wypisami do
Stowien i Aktów notaryalnych — 112

O kopiach z Aktów notaryalnych — 112.

O skutkach Składu i ich Kopiach — 114.

Oddział III.

O Legalizacji napisu Rejenta — 116

Rozdział V.

O odpowiedzialności Notariusza
i karach za uchybienie w Urzędzie — o obowiązku wynagrodzenia
szkod i strawnych korzyści
tej stronie. —

Oddział I. ————— " — 117.

Czwarty II.

O karach na notariuszów ————— " 119

Rozdział VI

O Jazach Karności we Francji — 121.

Rozdział VII

O Akcie Autentycznym
O Akcie Autentycznym w ogólności
o jego znaczeniu i rodzajach —

Oddział I ————— " — 123.

Czwarty II

O wstępie do Aktów Notaryalnych przywilejowanej 124.

Oddział III.

Ocechunyi ceter Antychyexnego — Stron. 127.

Oddział IV

Proximicyunigdy Aktami nola-
nyaluceni i spychatuceni. — " 129.

Oddział V

Roxunia iado mriary i prowagi
migozy Aktami Antychyexnemi
i spychatuceni. — " 129.

Roxunia iado do sady — " 130

Roxunia iado do Exechunyi. — " 130.

Oddział VI.

Kiedy Akt Antychyexny niewaxny,
waxny tylo to Akt pwywatny — " 130.

Roxoziat VIII

Osiunych obowiazkach i nas
na Rejuntow, wskatych prawa
lub zupynajca wstawianych,
i Aktami nie maza, wch, zwiazku. — 132.

Oddział I

Opretnomowidach do zastapienia
stron pwy Spisami Inwentarza — 132.

Oddział II.

Opretnomowidach do zastapienia
naginowych. — 133.

Oddział III.

O zastapieniu niecierkadowej
nad matorletniemi Opiseni. — 134.

Oddział IV

O Kuratorach Spawkow waku-
jacych. — " 135.

Acwzan V

Archiw V

Numbro Spadku Beneficjalnego Str. 139

Czesi II.

Oznaczeni egzempli przedmiocie

Anteo Notaryalnych — 139.

Tytul I.

O zobowiązaniach murowanych
z egół egzylu Kontrakta —

Dział I.

Wiedomości egółne — 142.

Dział II.

O warunkach istokowych do wa-
żności murowy — 144.

Rozdział I.

O niewolności — 144

Archiw I.

Tamytka — 146.

Archiw II.

Gwałt i Obawa — 148.

Archiw III.

O prostej — 149.

Rozdział II.

O wolności do dłażania — 150.

Archiw I.

O niewolności do elixatimii stron
kontrakcyjnych — 150.

§ 1. O niewolności naturalnej — 150.

§ 2. ^{1^o} Cywilnej egzylu prawnej — 152.

^{2^o} — mieszanej — 152.

§ 1. Ozymosnach które są u samowolności przedsięwzięcia — 155.

§ 2. Охымосцяхъ нторыхъ нѣтъ
установленій въ системѣ
куратора охымоси мохъ — сто: 155.

§ 3. Охымосцяхъ нторыхъ нѣтъ
установленій нѣ мо-
хъ прѣдсѣбратъ безъ ува-
женія Рады Тависки нѣ въ
часѣхъ прѣдсѣдствія Трибунала. 156.

§ 4. Нѣтъ нѣтъ нѣтъ, какъ
нѣтъ уваранъ — 157.

Охымосцяхъ безъ установленій — 158.

§ 1. Охымосцяхъ въ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ — 158.

Охымосцяхъ нѣтъ — 160.

§ 2. Охымосцяхъ въ нѣтъ
нѣтъ. — 161.

Охымосцяхъ нѣтъ. — 161.

§ 1. До нѣтъ нѣтъ нѣтъ
нѣтъ, нѣтъ прѣдсѣдствія нѣтъ
нѣтъ нѣтъ. — 161.

§ 2. Нѣтъ нѣтъ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ нѣтъ — 165.

Охымосцяхъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ на
нѣтъ нѣтъ — 168.

Охымосцяхъ нѣтъ нѣтъ
нѣтъ нѣтъ нѣтъ — 168.

§ I. O Altach, których Episkopus nie
mógł nawrócić a matołkami str. 169.

§ II. O uciendolnosci nawracania
Kachakow Kupia ——— 170.

§ III. O uciendolnosci do skiatania
Otumina, którego majątek jest
zajęty na wyposabienie ——— 171.

§ IV. O uciendolnosci do skiatania
upadłego Kupia ——— 173.

§ V. O uciendolnosci do skiatania
Siluefowa Beneficjalnego ——— 175.

Oddział II.

O uciendolnosci do skiatania tych
którzy w prawa ziemnych czynią ——— 177.

§ I. O uciendolnosci do skiatania
Episkopusznieu matołkowego ——— 177.

O Altach, które Episkopus mógł
nawrócić bez upoważnienia ——— 177.

O Altach Episkopia, które wy-
magają pozwolenia Rady
Familijnej ——— 180.

O Altach Episkopia, do których
potrzebuje upoważnienia
Rady Familijnej pozwolenie
tego furka Sa, d ——— 183.

§ II. O uciendolnosci do skiatania
Kawkuw kawiektuie. Skie-
li - Obobliwie Cija ——— 184.

§ III.

§ III. Rozwinięciu do objaśnienia tych
których zakresu, nieobowiązkowych — str. 186.

§ IV. Rozwinięciu do objaśnienia tych
których zakresu, nieobowiązkowych — " 188.

Oczywiście, które mają
saw bezprawnie
których może przedsięwziąć
względem tej instytucji
majątku. — " 188.

Co do Administracji majątku
których — " 189.

Rozdział III.

Oprzeżenie kontraktów — " 191.

§ I. Oprzeżenie nieobowiązkowych — " 192.

§ II. Oprzeżenie obowiązkowych — "

§ III. Oprzeżenie bez żadnego skutku
niektórych kontraktów —

§ IV. Oprzeżenie bez skutku extra co-
mercium. —

Rozdział IV

Oprzeżenie zobowiązań.

Oprzeżenie nieobowiązkowych —

Dział III.

Rozdział I.

O skutku zobowiązań

§ I. O skutku zobowiązań dania.

§ II. O skutku zobowiązań wyk-
nienia lub nie wyknienia. —

Розділ II.

О Томасеми мисов

Розділ VII.

О skutkach zobowiązań wzglę-
dem Arkechich.

Титул III.

О Testamentacie i Darowiznach. str:

Oddział I.

О способach вѣнчанъ подъ титуломъ даровымъ
нехрещанскіи мѣна — str:

Вѣнчанъ II.

О Substitutach закатавѣ

Oddział III.

О вѣнчаныхъ мѣнахъ на мѣ
існующихъ даровизнахъ
i testamentach. —

Розділ II.

О вѣнчаніи до вѣнчанія нехрещан-
скіи на посредничествѣ
даровизна i testamenta i до
примѣненія ихъ до вѣнчанія.
іи легъ способамъ вѣнчаныхъ

Oddział I.

О вѣнчаніи вѣнчанія даро-
визна иль написаніи testamenta.
легъ. —

1. О вѣнчаніи мѣна на мѣ
існующихъ —
2. О вѣнчаніи мѣна на мѣнахъ
i мажущихъ до вѣнчанія. —
3. О вѣнчаніи мѣна на мѣнахъ
існующихъ на мѣнахъ вѣнчанія.

165
A. 4. Osiędnosć rzeleń — Strona 218.

A. 5. Osiędnosć Kasy do wykupienia darowizny — 219.

A. 6. Osiędnosć Kapitału — 219.
Otego — "

Oddział II.

Osiędnosć przyimowania
tytułu darowizny bóg przy
testament bóg przy darowizny — 220.

A. 2. Osiędnosć umiarły Cywilis — 221.

A. 3. Osiędnosć dzieł naturalnych — 221.

A. 4. Osiędnosć węgłowej dołto-
w medycyny Chirurgii, Moxe-
Punków zdrowia, Farmaceutów
i Duchownych — 224.

A. 5. Osiędnosć instytucji
publicznych Kosciołów, Sępi-
teci przyimowania kapi-
sów, bezpodległości Księstwa — 225.

A. 6. O Rozporządzeniu ulżytych
nawręć wieśniaków — 226.

Rozdział III.

Osiędnosć rozrządzenia — 228.

Oddział I.

Osiędnosć bieżącej — 228.

§ 1. Osiędnosć rozrządzenia przy legity-
macji dla dzieci młodszych przy
prewo naczyniowej — 229.

§ II O księdze obowiązkowej w rancie
gdzie księgi naturalne i o księgi
rachunkowej w talumencie rancie — Str. 229.

§ III O księdze obowiązkowej na
rękach wstępnych — " 231.

§ IV O legitymii matron — " 232.

§ V O prawach państwa państwa księgi
stosowane przy ustanowieniu
księgi rachunkowej — " 232.

Rozdział IV

O darowiznach między żyjącymi
w skrajności — " 233.

Oddział I

O formie darowizny między żyjącymi — " 233.

Ar. 2. O akceptacji darowizny — " 237.

Ar. 3. O uiszczeniu darowizny i trasy — 243.

Ar. 4. O transkrypcji — " 245.

Oddział II

O wyjątkach od prawidła i odwołalności — 250.

Ar. 1. O niewypełnieniu warunków
w darowiznach — 250.

Ar. 2. O uiszczeniu w porrocie rze-
my darowizny — " 251.

Ar. 3. O odwołaniu darowizny pro-
wadzącej do uiszczenia — " 253.

Ar. 4. O odwołaniu darowizny pro-
wadzącej do uiszczenia — " 254.

Rozdział V

O testamentach w ogólności — " 260.

Оддѣлъ I.

О Formie Testamentow.

§ I. О Testamentie prywatnyy — Stro:	261.
§ II. О Testamentie publicnyy — "	262.
Art. 1. Oporobachy redalicyi testamentu uxyi iz maynyy i voso-	
bach pry redalicyi prytytomay,	263.
A. O Rejencie — "	263.
B. O Swiadkay — "	263.
A. 1 ^e O redalicyi testamentu publicnogo —	268.
2 ^e Opisaniu testamentu p. Notariysku —	269.
3 ^e O derybaniu testamentu testatorowi w obecnoyi Swiadkow —	270.
4. Opisaniu testamentu —	270.
a, pry testatore —	270.
b, pry Swiadkow —	271.
c, pry Rejentu —	272.
<u>Snyhtad Testamentu</u> —	272.

§ III. О Testamentie Mystychnym.

Art. I. Kto moye sprokhozai Testamentu Mystychny —	273.
A. II. Kto moye o Formie Testamentu Mystychnogo —	274.
<u>Snyhtad Opisaniu</u> —	276.
<u>Snyhtad Alku nadpisa</u> —	277.

§ IV. О Formie uvelitoryy Testamentow.

Art. 1. О Testamentie uvelitoryy —	278.
A. 2. О Testamentay w chacie zanyay —	279.
A. 3. О Testamentay moykay —	279.
A. 4. О Testamentay na znuay sprokhozay —	279.

Oddeział III.

Customowemu Dwiech i Legatów

w Ogólnosci. — Stron: — 280.

Art. 1. O Legatach ogólnych — " — 280.

" 2. O zapisach pod dyktando ogólnych — " — 284.

" 3. O Legatach Sierogólnych — " — 286.

Oddeział IV.

O Exekutorach Testamentowych — " — 289.

Oddeział V.

O odwołaniu i uprawnieniu Testamentu

do orzeczenia przyrodo

-u i ich Legatarjuszami — " — 291.

§ 1. O odwołaniu Testamentu — 291.

Art. 1. Odwołanie Testamentu — 291.

" 2. O mianowaniu odwołaniem Testamentu — 293.

" 3. O odwołaniu Testamentu z powodu
braku uciechy i innych warunków
choć z powodu innych okoliczności — 295.

§ 2. O uprawnieniu Testamentowych zapisów — 296.

§ 3. O prawie przyrodo — 296.

Rozdział VI.

O rozporządzeniach dozwolonych

dla wnuć i daryjnego lub do

statutu albo dla dzieci od braci

i siostr — " — 298.

§ 1. Kto-ż może i jakim sposobem mo-
że czynić substytucję. — 299.

§ 11. O skutkach substytucji przed-
stawionej i prawa obowiązującego
i prawodawcy. — 301.

§ III Obowiązeki obowiązane i us-
kieńców używania — Str. 303—

§ IV Kiedy Subdyktujecie obywateli — — 305—

Rozdział VI.

Oprochianach, prachach, rochianach
lub innych wolepiących narzekach
ich kłopotliwych. — — — 308.

Dział I.

Oformie i skutkach Działu — — — 308.

Oddział II.

Owieśnianiu i rochianach działu
tu prachach wolepiących i kłopotliwych. — — 312.

Rozdział VII

Odarowiach i kłopotliwych prachach
Kontrakt matczuski, matczonkiem
i dziełom z matczuska spodziewanym — 313.

Oddział I.

Odarowiach do br. tenach i prachach
w Kontrakcie matczuskim. — — — 314.

Oddział II.

Odarowiach do br. prachach i prachach — — — 317.

Oddział III.

Odarowiach do br. tenach i prachach
i prachach i prachach — — — 319.

Oddział IV.

Odarowiach prachach Kontrakt matczuski
eksploatujących narzekach matczonkiem podzwieranie
namci od woli dachy i tego kłopotliwych i innych
w kłopotliwych darowiach do prachach i prachach — 320.

Oddział V

Przepisy wspólne wszystkich dawow-
now. w rozdziale tym obiegłym stro. 322.

Rozdział IX

O rozporządzeniach między matron-
kami przymiotnymi i matkami
lub siostrami matkami — — 323.

Oddział I.

O dawowaniach przymiotnym i
matkami — — — — 323.

Oddział II.

O rozporządzeniach między mat-
ronkami i siostrami matkami — — 326.

Oddział III.

Przepisy wspólne dotyczące dawowań
między matronkami przymiotnymi
matkami i siostrami matkami — 329.

§ 1. O tem cześć matronki i siostry
drugiego rozporządzać mogą,
jeżeli nie ma poprzedniego
matkami i siostrami — — — — 329.

§ 2. O cześć do br. które mogą dać
matronki drugiemu matron-
kowi, kiedy pierwszemu i siostry
i pierwszego lub poprzedza-
jącego matkami — — — — 333.

§ 3. O rozporządzeniach ukrytych
i na nich podstawionych
uczynionych — — — — 336.

Tytuł III.

O Kontrakcie Matrimonialnym — — 338.

Rozdział I

Rozporządzenia Ogólne — Str. 338.

Celstwo I

Ochrobie i stron do zawierania

Kontraktu matzeuskiego — " 339.

Celstwo II.

Oumowach dozwolonych i zabronio-
nych w interesach — 341.

§I Oumowach dozwolonych — — 341.

§II Oumowach zabronionych — — 343.

Celstwo III.

Kiedy i w jakim sposobie inter-
uza wojna być powinna — 344.

Rozdział II.

Orobiez roznasaz wzdaw, jakie
matzeuskie w interesach
ustawiać mogą. — 345.

Celstwo I

Owspólności — — 346.

Celstwo II.

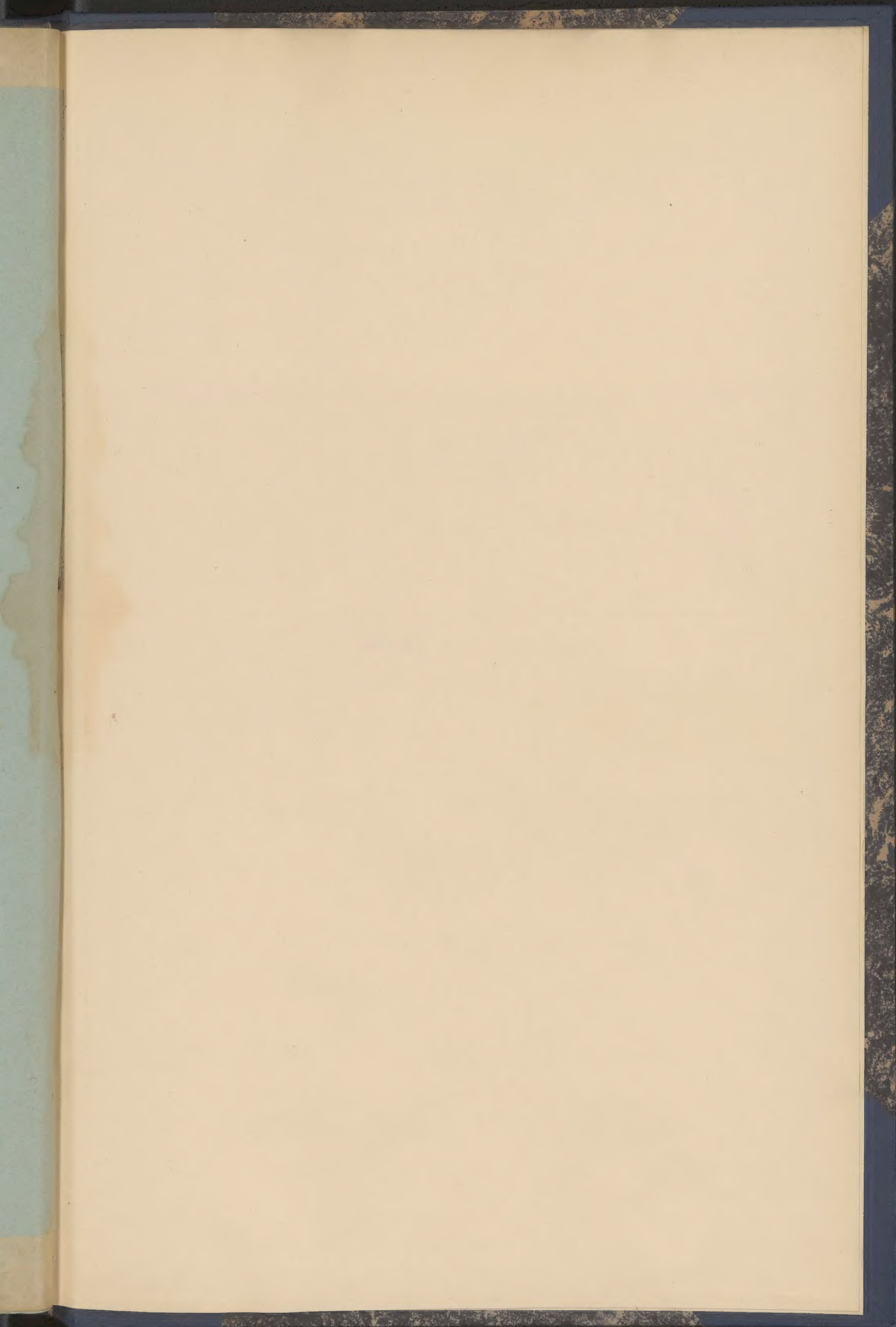
O zastawianiu karzdzie
i wyrykowaniu x-majstka
Łowu i z majstka Łowu — 347.

Oddział III.

O zastawianiu uiealienowania
uieakomoii i kapitałow
hypotekowanych Łowu — 348.

Oryktad Interuzy — 349.

Koniec.

1911. 1005

